

مکمل او مدلل

در کونکات مسیحا

د قرآن او سنت په رڼا کې

مؤلف:

مولانا محمد رفیع قاسمی

مدیرین المدارس العلمیۃ

پبلیشوژن بارہ:

عبدالملک (حصیف)

خبرونکی

مکتبہ رشیدیہ

سرکی روڈ کوٹشہ، فون: ۲۱۶۲۳۳۱

www

Maktaba Tul Ishaat

تمام فنون کے کتب ہمارے ویب سائٹ اور پلے سٹور سے فری ڈاؤن لوڈ کریں۔ ہم روزانہ کی بنیاد پر اس میں مزید نئے کتب شامل کر رہے ہیں نئے شامل شدہ کتب لیے روزانہ ہمارے پلے سٹور اور ویب سائٹ کو باقاعدگی سے چیک کیا کریں۔

اپنی کتاب کو ہمارے ویب سائٹ پر شائع کرنے کے لیے رابطہ کریں

منطق	خطبات	تفاسیر
معانی	سیرت	احیث
تصوف	تاریخ	فقہ
تقابل ادیان	صرف	سوانح حیات
تجوید	نحو	درس نظامی
نعت	فلسفہ	لغت
تراجم	حکمت	فتاوی
تبلیغ و دعوت	بلاغت	اصلاحی
تمام فنون	مناظرے	آڈیو درس

Contact Us: maktaba.tul.ishaatofficial.com

مڪمل اومدلل

دزڪوة مسئلي

دقرآن اواحاديثو په رڼا کي

مؤلف

دديوبنددارالعلوم مدرسو مولانا رفعت (قاسمي)

پښتو ترجمه عبدالملک (حصيف)

خپرونکي

رشيديه کتابخانه سرکي روږ کوټه

د کتاب پيژندنه

د کتاب نوم	د زکوة مسئلې
مؤلف	مولانا رفعت قاسمی
پښتو ژباړه	عبد الملک حسیف افغاني
د کمپوز او ترجمې چارې:	د نور القرآن ادارې د کمپوز او ترجمې څانګه
تصحیح او ویراښ:	دهمدي ادارې خادم ابو خالد مولوي عبدالاحد مجروح
کمپوزر	مولوي ثمرګلي حنفي وردګ
همکار	عبد الغفور مظلوم یار
خپرونسکي	رشیدیه کتابخانه سرکي رود کوټه
د چاپ کال	۲۰۰۷ / د مارچ میاشت
د چاپ ځای	لاهور
د چاپ شمیر	۱۵۰۰
چاپونسکي	محمد ساجد - د موبائل شمیره / ۰۳۳۳۷۸۲۵۴۸۴

- ۷----- زکوة-----
- ۸----- د زکوة تعريف او تفهيم-----
- ۸----- زکوة او د هغه ثبوت-----
- ۱۰----- څه وخت د زکوة په نېکمونو پوهاوی فرض دی؟-----
- ۱۰----- زکوة څه وخت فرض شو؟-----
- ۱۲----- د زکوة حکم په پخوانيو شريعتونو کې-----
- ۱۳----- د مکي مکرمې په دور کې د زکوة مطلب-----
- ۱۵----- د زکوة درې اړخونه-----
- ۱۶----- د زکوة يو بل مقصد-----
- ۱۶----- له زکوة څخه د منکر حکم-----
- ۱۷----- له زکوة نه ورکونکو سره جنگ کول-----
- ۱۸----- ولي حضرت ابوبکر صدیق له زکوة نه ورکونکو سره جنگ وکړ؟-----
- ۱۹----- د اسلام او د غربت د مسئلې حل-----
- ۲۰----- د زکوة فائيدې-----
- ۲۴----- د خدای څه فيصله-----
- ۲۶----- زکوة د مال خیري دي-----
- ۲۷----- په آخرت کې د زکوة نه ورکونکو پای-----
- ۲۹----- په زکوة نه ورکولو سره دنياوي عذاب-----
- ۳۰----- زکوة د مسلمان لپاره يو ساتل شوی ذخيره ده-----
- ۳۱----- سرمايه داري او زکوة-----
- ۳۲----- ايا زکوة يو اسلامي ټيکس (مالیه) دی؟-----
- ۳۴----- زکوة او ټيکس تر منځ بنيادي فرق-----
- ۳۵----- د زکوة او ټيکس تر منځ څرگند فرق-----
- ۳۶----- ايا د زکوة راټولول په حکومت باندې دي؟-----

- ۳۷..... ایا حکومتی تیکس په زکوة کې گنل کېږي؟
- ۳۸..... ایا په وارداتو باندې د حکومتی محصول په ورکولو سره زکوة ادا کېږي؟
- ۳۸..... د وخت حاکم او زکوة:
- ۳۹..... په ظاهري او باطني مالونو کې د زکوة حکم:
- ۴۰..... د زکوة د واجبېدلو شرطونه:
- ۴۵..... د زکوة د اداء کیدلو شرطونه:
- ۴۷..... د زکوة د مال ضائع کېدلو حکم:
- ۴۷..... په بې هوښه باندې د زکوة حکم:
- ۴۷..... د ماشوم، اولهولي د زکوة حکم:
- ۴۷..... د زکوة د وجوب لپاره هجري کال باید وشمېرل شي که غیسوي؟
- ۴۹..... د زکوة د کال شمارلو اصول:
- ۵۰..... که د نصاب له خاوند څخه وخت هېرؤ؟
- ۵۰..... د کال پای ته رسېدل:
- ۵۱..... د نیر کال د زکوة نه اداء کولو په صورت کې به بل کال له څه وخته پیلوي؟
- ۵۱..... آیا زکوة باید په رمضان کې اداء کړل شي؟
- ۵۲..... تر رمضان پورې د زکوة خنډول څنګه دي؟
- ۵۳..... د زکوة پخوانی نصاب او نوی وزنونه:
- ۵۴..... د زکوة کوم نصاب د اعتبار وړ دي؟
- ۵۵..... د نصاب، معنی څه ده؟
- ۵۵..... سپین زرد زکوة د معیار ګرزولو وجه:
- ۵۷..... که چاته دا معلومه نه وه چې څه وخت د نصاب خاوند شوی یم؟
- ۵۷..... د غفلت په وجه د زکوة نه ورکونکي حکم:
- ۵۷..... د نصاب خاوند چې د کال په منځ کې مال پیدا کړي:
- ۵۸..... په نغدو روپو کې د زکوة نصاب:

- له نغدو روپوسره په گڼه تر نصاب د کمو سرو زرو حکم: ۵۸
- سره زر چې تر نصاب کم وي: ۵۹
- تر نصاب د کمو سرو او سپینو زرو حکم: ۵۹
- دیوشي د قیمت د لوړوالي په وجه نصاب ته د رسېدلو حکم: ۵۹
- د دوو نصابونو حکم: ۶۰
- د نصاب د خاوند بې اجازه زکوة وراخستل: ۶۰
- د نصاب له خاوند څخه په زور زکوة وړل: ۶۱
- ضرورت اصلیه څه ته وایي؟ ۶۱
- آیا اولاد ته واده کول په حوائج اصلیه کې داخل دي؟ ۶۲
- په کومو شيانو زکوة فرض دی؟ ۶۲
- ایا هر کال زکوة شته؟ ۶۳
- په زکوة اداء کولو کې څنډه کول: ۶۴
- په زکوة کې د نیت حکم: ۶۴
- بغير له نیت څخه زکوة ورکول: ۶۷
- آیا د زکوة او صرفې ثواب د ټولو کوروالو وي؟ ۶۷
- که یو څوک بغير له اداء کولو د زکوة څخه مړ شو: ۶۸
- د وفات شوي خاوند زکوة حکم: ۶۸
- آیا د مړي له مال څخه به زکوة اخیستل کېږي؟ ۶۹
- ایا کاغذي نوټ د مال په حکم کې دی؟ ۶۹
- ولې سره او سپین زر ارزښت لري؟ ۷۱
- ولي د سرو او سپینو زرو د نصابونو تر مینځ دومره زیات فرق دی؟ ۷۲
- د زکوة له وېرې څخه مسلمان، غیر مسلمان لیکل څنګه دي؟ ۷۳
- له زکوة څخه د بچ کېدو پخاطر د مال هېه کول: ۷۴

که د سرو او سپینو زرو څلویښتمه برخه له پیسو څخه ورکړله شي نو د

۷۵ راتلونکي زکوة حکم:-----

۷۶ آیا په کاغذي نوټونو باندې زکوة شته؟-----

۷۸ ولې په جمعه شويو نوټونو باندې زکوة شته؟-----

۷۸ آیا په سرکاري (حکومتي) ټکټونو باندې زکوة شته؟-----

۷۹ هغه روپۍ چې د ضرورت لپاره وي د هغو حکم:-----

۷۹ آیا د کور د ټولو شيانو زکوة د کور په مشر باندې فرض دي؟-----

۸۰ د هر چاپخپل ملکیت باندې زکوة:-----

۸۱ په ګډ کډول (کورنۍ) کې د زکوة حکم:-----

۸۱ که روپۍ مور او پلار ته ورکړلې شي نو زکوة به یې څوک اداء کوي؟-----

۸۲ هغه مال چې د بل چاپه قبضه کې وي:-----

۸۲ د هغه مال چې پلار او زوی دواړو ګټلی وي زکوة په چا واجب دي؟-----

۸۳ پر مسافر باندې د زکوة حکم:-----

۸۳ آیا پر استعمالېدونکو ګڼو باندې زکوة شته؟-----

۸۴ د ورکې شوې ګڼې زکوة:-----

۸۴ د ګڼې د زکوة په اړند څو پوښتنې:-----

۸۵ مېرمن د نصاب خاونده ګرزېدل:-----

۸۶ که د ښځې ګڼه وه او میره یې قرضدار ؤ:-----

۸۶ آیا د ښځې لپاره په زکوة کې د خاوند اجازه ضروري ده؟-----

۸۶ مېرمنې د زیوراتو زکوة له څه شي اداء کړي؟-----

۸۷ آیا د مېرمنې د ګڼو زکوة پر خاوند لازم دي؟-----

۸۷ د خاوند او مېرمنې د زکوة حساب:-----

۸۸ انجلۍ (ناوې) ته چې زېورات ورکول کېږي د هغو زکوة پر چا لازم دي؟-----

یو چا دنجلۍ لپاره گېنه جوړه کړه او ورته ویې ساتله، نو زکوة یې

پر چا فرض دي؟ ۸۸

انجلۍ ته چې والدینو (مور او پلار) کومه گېنه ورکړې وي دهغې زکوة په

چا فرض دي؟ ۸۹

که په مهر کې گېنه ورکړله شوه، نو زکوة به یې څوک ادا کوي؟ ۸۹

د عرف (رواج) مطلب: ۸۹

د انجونو لپاره په اخستل شوؤ سرو زرو باندې د زکوة حکم ۹۰

گېنه د چاپه نامه کول له زکوة څخه د خلاصون لاره نه ده: ۹۱

ایاد مهر تر وصول کېدلو پرمې زکوة شته؟ ۹۱

مهر (ولور) لرونکې مېرمنې ته د زکوة ورکول: ۹۲

ایاد مېرمنې مهر د زکوة د وجوب مانع گرزي؟ ۹۲

مېرمنې ته د مهر په رسېدلو سره د زکوة حکم: ۹۳

په مهر کې د ورکړل شوي ځمکې د زکوة حکم: ۹۴

ایاد استعمال پر گېنو زکوة شته؟ ۹۵

پر اشرفۍ (د سرو زرو سکه) باندې زکوة ۹۵

گېنې ته د کچه شيانو ورگډول او غمي پکې لگول: ۹۵

د هغې گېنې زکوة به څنگه ادا کوي چې نور شيان پکې اېښودل شوي وي

؟ ۹۵

په کومه گېنه کې چې جواهر کارول شوي وي؟ ۹۶

د خالصو جواهرو د گېنو حکم: ۹۶

په کومو زیوراتو کې چې عیب جن شيان لکه پتل او نور ورگډ کړل شوي

وي: ۹۷

د گډوډو شيانو د زکوة حکم: ۹۸

د سپجه نقش لرونکو، او کچه نقشو کې د زکوة حکم ۹۸

- ۹۹ هغه شتمني چې د وارثانو لپاره ساتله شوې وي:
- ۹۹ له مړي څخه په پاته شوي (ميراث) کې د زکوٰۃ حکم:
- ۹۹ د تيرو کلونو د زکوٰۃ حکم:
- ۱۰۰ که د تېري زمانې زکوٰۃ معلوم نشو بيا بايد څه وکړي؟
- ۱۰۰ که يوې مېرمنې د واده له زرو څخه ډېر کلونه زکوٰۃ اداء نکړي؟
- زکوٰۃ به د اخستلو د وخت له قېمت څخه اداء کوي او که له موجوده قېمت څخه؟
- ۱۰۱ د سپينو او سرو زرو زکوٰۃ به په کوم نرخ ورکوي؟
- ۱۰۲ که نرخ معلوم نه وي بيا بايد څه وکړي؟
- ۱۰۲ په قرضو باندې زکوٰۃ:
- ۱۰۳ کوم قرض چې سوکه سوکه وصول کېږي د هغه زکوٰۃ:
- ۱۰۴ د کومو قرضو چې د بېرته لاس ته راتلو اميد نه وي:
- ۱۰۴ که يو چا د قرضو د بيا تر لاسه کول اميد نه لرلو خو بيا ورورسېدل:
- ۱۰۴ د قرضو زکوٰۃ د چا په ذمه دي؟
- ۱۰۵ که يو چا بل چاته قرض ورکړل او هغه بيا نه پرې کول:
- ۱۰۵ د قرض اخستونکي د انکار په صورت کې د زکوٰۃ حکم:
- ۱۰۶ که يو څوک د نصاب خاوند هم وي او قرض هم ورباندې وي:
- ۱۰۶ که څوک د زکوٰۃ تر فرض کېدلو وروستو قرضدار شو:
- ۱۰۷ ايا قرض اخستونکي د قرضو زکوٰۃ اداء کولای شي؟
- ۱۰۷ د مال د خاوند په اجازه د هغه له طرفه زکوٰۃ اداء کول:
- ۱۰۷ د مال د خاوند بې اجازه د هغه له طرفه زکوٰۃ اداء کول:
- ۱۰۷ د زکوٰۃ له مال څخه د قرضدار قرض اداء کول:
- د کونډي قرض په دې نيت اداء کول چې زه به يې له هغې څخه په زکوٰۃ کې راوگرزوم:
- ۱۰۸

- ۱۰۸ ----- دداسې روپو زکوٰۃ چې مالک ته رسېدل يې يقيني وي.
- ۱۰۹ ----- کوم قرض چې په قسطو سره ترلاسه کېږي د هغو حکم.
- ۱۰۹ ----- ايا غريب ته د قرضو په بڼه بېلو سره زکوٰۃ اداء کېږي؟
- ۱۰۹ ----- په قرض بڼه بېلو سره د زکوٰۃ حکم.
- ۱۱۰ ----- په ورکړل شوؤ قرضو کې د زکوٰۃ نيت کول.
- ۱۱۰ ----- هغه قرضدار چې خپله ذاتي آمدني هم ولري.
- ۱۱۰ ----- دگروې پيسې چې پوره کال ساتلي شوې وي.
- ۱۱۱ ----- دگرو شوي شي زکوٰۃ په چالازم دی؟
- ۱۱۱ ----- د قرضو په نوم زکوٰۃ ورکول.
- ۱۱۲ ----- که د قرضو (پور) ختلو اميد نه وؤ.
- ۱۱۲ ----- د تجارتي قرضو زکوٰۃ.
- ۱۱۲ ----- قرضدار ته د زکوٰۃ په ورکولو سره قرض وصولول.
- ۱۱۳ ----- د هبې د مال د زکوٰۃ حکم.
- ۱۱۳ ----- د حرام مال تفصيل او د زکوٰۃ حکم.
- ۱۱۴ ----- ايا له حرام مال څخه بايد زکوٰۃ ونه ايستل شي؟
- ۱۱۵ ----- د غصب او رشوت په حال باندې زکوٰۃ.
- ۱۱۵ ----- د دلالي په روپو باندې زکوٰۃ.
- ۱۱۶ ----- د نوکړۍ د ضمانت د روپو د زکوٰۃ حکم.
- ۱۱۶ ----- په امانتو روپو زکوٰۃ.
- ۱۱۷ ----- که له امانت روپو څخه حکومت زکوٰۃ وگرزوي؟
- ۱۱۷ ----- نروار له مخه ورکړل شوؤ روپو زکوٰۃ په چالازم دي؟
- ۱۱۹ ----- ايا له امانتو روپو څخه به زکوٰۃ اداء کوي؟
- ۱۱۹ ----- د ساتنې په روپو د زکوٰۃ حکم.
- ۱۱۹ ----- په محکمه سره د ترلاسه کړل شوؤ زکوٰۃ حکم.

که ده گری د پورته والي (ترفيع) په ذريعه مال ميلاوشي د هغه زکوة به له کومه وخته باسي؟----- ۱۲۰

د روپو زکوة:----- ۱۲۰

په هغو روپو باندې چې د حج لپاره ساتلي شوې وي زکوة فرض دي او کنه؟----- ۱۲۰

د حج لپاره په جمع شوؤ روپو باندې د زکوة حکم:----- ۱۲۱

د حج لپاره زکوة اخستل څنگه دي؟----- ۱۲۱

چاته دومره زکوة ورکول چې حج ورباندې فرض شي:----- ۱۲۲

د زکوة روپۍ د حج کولو لپاره:----- ۱۲۲

يو نفر ته دومره زکوة ورکول چې دري باندې د نصاب خاوند کېږي:----- ۱۲۳

په حيصوباندې د زکوة حکم:----- ۱۲۳

په حصوباندې به زکوة په کوم قیمت سره وي؟----- ۱۲۳

آيا په حصوباندې په جلا جلا ډول زکوة واجب دي؟----- ۱۲۴

ايات خاصو په اخستلو سره زکوة شته؟----- ۱۲۴

د حصو مختلف قسمونه او دهغو حکم:----- ۱۲۵

په کمپنۍ کې د نصاب په برابر جمع شوؤ روپو باندې د زکوة حکم:----- ۱۲۷

په سرکاري او غير سرکاري کمپنيو د زکوة حکم:----- ۱۲۷

ايات پلاټ (د خاصي کرل شوي ځمکي) زکوة د مارکېټ په څير دي؟----- ۱۲۷

د مکان په اخستلو باندې د لگېدل روپې زکوة:----- ۱۲۸

په پلاټ باندې د زکوة حکم:----- ۱۲۹

کوم پلاټ چې د استوگنځای لپاره وي:----- ۱۲۹

ايا په تجارتي پلاټ زکوة شته؟----- ۱۲۹

کوم مکان چې د کرایې د چلولو لپاره اخستل شوی وي:----- ۱۳۰

تر ضرورت په زيات مکان باندې زکوة:----- ۱۳۰

- په هغوروپو چې مکان يې ورباندې اخستې دي زکوة شته؟ ۱۳۱
- زکوة د ځمکي او مکان په ماليت باندې وي او که په امدني؟ ۱۳۱
- آيا د استوگني په کور او د کور په سامان باندې زکوة شته؟ ۱۳۲
- په استعمالېدونکو شيانو زکوة ۱۳۲
- آيا د مرغانو په فارم او د ماهيانو په تالاب زکوة شته؟ ۱۳۲
- په لاندنيو شيانو باندې زکوة نشته
- آيا له سرو او سپينوزرو څخه په جوړشوؤ اندامو باندې زکوة واجب دي؟ ۱۳۳
- آيا په مياشتني تنخواه زکوة واجب دي؟ ۱۳۴
- فنډ (يوځای کرل شوو روپو) باندې د زکوة حکم ۱۳۵
- د فنډ (دروپو د جمعې) قسمونه او زکوة ۱۳۵
- آيا په بانک کې په جمع شوی مال باندې زکوة شته؟ ۱۳۸
- آيا په (فکسله د پازت) باندې زکوة شته؟ ۱۳۸
- آيا د بانک او نشورنس په گټه باندې زکوة شته او کنه ۱۳۹
- په باوند او نورو باندې زکوة شته او کنه؟ ۱۴۰
- د وژلو په بدل کې چې کومې روپۍ تر لاسه شي د هغو د زکوة حکم ۱۴۰
- د خښ کرل شوی مال زکوة ۱۴۰
- د کانونو او دفن کرل شوؤ زکوة ۱۴۱
- دوهم ډول دا دي چې نرم دي لکه ، مالگه تېل پطرول ۱۴۱
- آيا په کاناو او د تيلو په ذخيره زکوة شته؟ ۱۴۲
- آيا د نذر په روپو زکوة لازم دي؟ ۱۴۳
- آيا په وقف (بخښل) شوي مال کې زکوة شته؟ ۱۴۴
- آيا د زکوة په روپو زکوة شته؟ ۱۴۵
- آيا د چنډي په روپو زکوة شته او کنه؟ ۱۴۵

- په کومو مدرسو کې چې د زکوة دروپو جمع جوړه وي هغې ته زکوة ورکول
 ۱۴۵ څنگه دي؟
- ۱۴۶ بهي ضرورت ته زکوة اخستل:
- ۱۴۶ په کمېشن سره د زکوة چنده وصول کول:
- ۱۴۷ زکوة او نور څه په زور اخستل:
- ۱۴۷ له اجازې بغير د زکوة روپۍ لگول:
- ۱۴۷ د زکوة له روپو څخه کمېشن ورکول:
- ۱۴۸ ولي د تجارت به مال زکوة واجب دی؟
- ۱۵۰ د تجارت د مال د زکوة شرطونه:
- ۱۵۱ ولي د زکوة لپاره د کال تيريدل شرط دي؟
- ۱۵۲ په څومره تجارت زکوة فرض دی؟
- ۱۵۳ له تجارت څخه د زکوة ايستلو طريقه:
- ۱۵۴ په څلورده وله قرضو باندې د زکوة حکم:
- ۱۵۵ په نغد او خرڅ شوي مال زکوة:
- ۱۵۶ ايا تاجر به د پور او نغدو دواړو زکوة اداء کوي؟
- ۱۵۶ آيا د زکوة لپاره د هري ورځي حساب کول ضروري دي؟
- ۱۵۶ آيا آمدني ته هر کال حساب کول ضروري دي؟
- ۱۵۷ د لږ بچت زکوة بايد له کوم حساب څخه اداء شي؟
- ۱۵۷ کومي روپۍ چې د کال په بهير کې زياتېږي او کمېږي:
- ۱۵۸ تربچت د زياتو قرضو حکم:
- ۱۵۹ کومي روپۍ چې د کال په دولسمه مياشت کې مصرف شي:
- ۱۵۹ د کال غله چې تر يو کال زياته شي:
- ۱۵۹ د نغدو روپو، د نجارت، موجود مال او قرضود زکوة حکم:
- ۱۶۰ د کوم مال قېمت چې بدلېږي، رابدلېږي:

- د تاجر لپاره د مال اخستلو قیمت معتبر دي او که موجوده قیمت؟ ۱۲۰
- په قرضو روپو د تجارت کولو زکوة ۱۲۰
- په تجارت کې د نفع او خرڅ زکوة څنگه اداء کړي؟ ۱۲۱
- په خرڅېدونکي مال او دهغه په گټه باندې زکوة ۱۲۱
- د گوړي زکوة په څه ډول اداء کوي؟ ۱۲۲
- د مختلف النوع (چې ډول يې سره بدل بدل وي) مال زکوة ۱۲۲
- هغه مال چې سوداگرانو ته حواله شي ۱۲۳
- د گټي زکوة به څه ډول اداء کوي؟ ۱۲۳
- د مال په لېږ لور الېږلو باندې د زکوة حکم ۱۲۳
- د قرضو په کارو باندې زکوة ۱۲۴
- د شيانو جوړ په جوړولو باندې زکوة ۱۲۴
- د شراکت د کارو بار زکوة ۱۲۵
- فرضدار تاجر ته زکوة ورکول څنگه دي؟ ۱۲۵
- د جائيداد او د تجارت د سامان زکوة ۱۲۶
- د زکوة په اداء کولو کې د تاجر لپاره يوه اسانتيا ۱۲۷
- ايا په دوکان کې په استعمالېدونکو شيانو زکوة شته؟ ۱۲۷
- د ورځنۍ آمدني خاوند بايد څه ډول زکوة اداء کړي؟ ۱۲۸
- د تجارت په الاتو باندې د زکوة حکم ۱۲۸
- ايا د کرایې په لوبنو زکوة فرض دی؟ ۱۲۹
- د چاپ په ماشين او کارخانو باندې زکوة ۱۲۹
- د صنعتي شيانو دوه ډولونه او په هغو د زکوة حکم ۱۷۰
- د ټيکسي چلولو د کرایې زکوة ۱۷۰
- په کرایه چلېدونکي سامان باندې د زکوة حکم ۱۷۱
- کوم مال چې څه وخت وروستو واپس پلورونکی ته وررېږل کېږي ۱۷۲

- ۱۷۲----- د استثنري د زکوة حکم:
- ۱۷۳----- د عطرو او تېلود زکوة حکم:
- ۱۷۳----- په دواگانو باندې د زکوة حکم:
- ۱۷۴----- د کتابخاني د زکوة ايستلو طريقه:
- ۱۷۴----- د پرچون زکوة:
- ۱۷۵----- د دواخاني زکوة:
- ۱۷۵----- د کوم دوکان چې حساب نه وي شوی دهغه د زکوة حکم:
- ۱۷۵----- د دوکان پرېښودلو په صورت کې د زکوة حکم:
- ۱۷۶----- ولي په څارويو زکوة فرض دي؟
- ۱۷۷----- په شريعت کې د څارويو د زکوة اهميت:
- ۱۷۸----- سائمه څاروي:
- ۱۸۰----- کوم څاروي چې د کال په مينځ کې ترلاسه شوی وي:
- ۱۸۰----- په زکوة کې بايد څنگه څاروی ورکړل شي؟
- ۱۸۲----- د مشترکه څارويو د زکوة حکم:
- ۱۸۳----- کوم ځناور چې کارول کېږي:
- ۱۸۳----- په کومو ځناورو باندې زکوة واجب نه دی؟
- ۱۸۵----- د مخلوط النسل څارويو زکوة:
- ۱۸۵----- د وقف په څارويو د زکوة حکم:
- ۱۸۵----- د اوبسانو د زکوة دنصاب تفصيل:
- ۱۸۸----- د غوايانو او مېښو د زکوة نصاب:
- ۱۹۰----- د وزو او مېږو د زکوة نصاب:
- ۱۹۰----- که څاروی د کال په منځ کې مړ شو؟
- ۱۹۱----- د وزو په بچيانو (سيرلو) باندې د زکوة حکم:
- ۱۹۱----- هغه چارپايان چې په صحراگانو کې هم څرکوي او په کور کې هم:

- د تجارتی څارویو د زکوٰۃ حکم: ۱۹۲
- د هغو مېښو حکم چې د شیدو خرڅولو په نیت ساتلي شوي وي: ۱۹۲
- د کښت په سرمایه باندې زکوٰۃ: ۱۹۳

د عشر واجبېدلو دلیل

- د عشر مفهرم څه دی؟ ۱۹۵
- د عشر نصاب کوم دي؟ ۱۹۶
- آیا په قرضدار باندې عشر واجب دی؟ ۱۹۶
- د عشر د وچوب شرطونه: ۱۹۶
- د عشر او خراج (مالیې) حکمونه: ۱۹۸
- د عشر او زکوٰۃ تر مینځ فرق: ۱۹۹
- آیا د هندوستان په ځمکو عشر واجب دی؟ ۱۹۹
- د ساتل شوو شیانو حکمونه: ۲۰۰
- عشر په چا لازم دی؟ ۲۰۰
- د څرخای د ځمکې حکم: ۲۰۲
- تر پخیدلو له مخه د کښت خرڅولو په صورت کې د عشر حکم: ۲۰۲
- د ناکافي پیداوار حکم: ۲۰۳
- د خوږ خوړونکي ځمکې عشر څه ول دی؟ ۲۰۳
- آیا له پیداوار څخه به په کرونده باندې شوی مصرف جلا کوي او کنه؟ ۲۰۳
- د ریبلو لگښت او عشر: ۲۰۴
- آیا د کښت په قیمت باندې زکوٰۃ شته؟ ۲۰۴
- آیا د دولتي ټیکس په ادا کولو سره عشر اداء کېږي؟ ۲۰۵
- د کومې غلې څخه چې عشر نه وي ایستل شوی هغه حلاله ده او که حرامه؟ ۲۰۵
- په کومو شیانو کې عشر واجب دی؟ ۲۰۵

- د عشر خو ضروري مسئلي: ۲۰۷
- که څمکه و پلورله (خرڅه) شوه نو عشر او ماليه ئي د چا په ذمه دي؟ ۲۰۹
- دلاند يثيو شيانو پر پيداوار عشر واجب نه دی: ۲۱۰
- آيا د عشر په روپو باندې زکوة شته او کنه؟ ۲۱۱
- د عشر له اداء کولو وروسته د غلي خرڅول: ۲۱۲
- که باغ خرڅ شي نو عشر به ئي څوک اداء کوي؟ ۲۱۲
- هغه صورتونه چي عشر پکښي سا قطيږي: ۲۱۳
- ايدانصاب اندازه د تل لپاره وي؟ ۲۱۴
- د شريعت اصل مقصد څه دي؟ ۲۱۵
- د ديني مدرسو ته د زکوة ورکول څنگه دي؟ ۲۱۷
- انجمنو يا تنظيمونو ته د زکوة ورکول څنگه دي؟ ۲۱۷
- د غير مسلم په لاس د زکوة ويشل: ۲۱۸
- په زکوة کي بايد مال ورکړل شي او که دهغه قيمت؟ ۲۱۸
- په زکوة کي څنگه مال بايد ورکړل شي؟ ۲۱۸
- آيا حکومت کولای شي چي زکوة کات کړي؟ ۲۱۹
- استعمال شوی شی په زکوة کي ورکول څنگه دی؟ ۲۱۹
- د نه خرڅيدونکي شي په زکوة کي ورکول څنگه دی؟ ۲۱۹
- خراب شی په زکوة کي ورکول څنگه دی؟ ۲۲۰
- د زکوة د روپو پخپله استعمال لول: ۲۲۰
- د سود له روپو څخه زکوة اداء کول څنگه دی؟ ۲۲۱
- په زکوة کي کومه کرنسئ (نوټ) دا اعتبار وردي؟ ۲۲۱
- په غير ملکي سکي سره د زکوة اداء کولو طريقه: ۲۲۱
- تروار له مخه زکوة اداء کول: ۲۲۲

که یو غریب ته تروخت له مخه زکوة ورکړل شواو بیا هغه مالدار

یا مړ شو؟----- ۲۲۴

د زکوة له روپو څخه قرض ورکول:----- ۲۲۴

له موجود وروپو څخه به زکوة ورکوي او که له نورو څخه؟----- ۲۲۴

که چاته د زکوة په ورکیدلو او نه ورکیدلو کې شک پیدا شي:----- ۲۲۵

په في سبيل الله کي کوم، کوم خلک داخل دي؟----- ۲۲۵

دلگښت څا یو نو قدرتي ترتیب:----- ۲۲۷

آیا د زکوة مال به په دغو ټولو لگښت ځایونو ویشل کيږي؟----- ۲۲۸

د زکوة وصولو نکواصول او فضا ئل:----- ۲۲۸

آیا زکوة راټولو نکی هدیہ قبلولای شي؟----- ۲۳۰

عالمین څو ک دي؟----- ۲۳۲

د دوو پوښتنو ځواب:----- ۲۳۳

عالمین چا د فقیرانو وکیلان کړي دي؟----- ۲۳۴

آیا د مدرسو سفیران (استاذي) په عالمینو کې داخل دي؟----- ۲۳۴

په څرگند ډول د زکوة اداء کول:----- ۲۳۵

بل ښار ته د زکوة لېږل څنگه دی؟----- ۲۳۵

د مستحق دنه موجودیت په صورت کي د زکوة څنډولو حکم:----- ۲۳۶

د زکوة له روپو څخه غریبانو ته تجارت برابرول:----- ۲۳۷

د زکوة په نیت د خرڅونکي شي قیمت کمول:----- ۲۳۷

د زکوة روپی د فقیرانو د گټي د پاره لگول:----- ۲۳۸

چاته د زکوة ورکول او اخیستل روادی؟----- ۲۳۸

آیا د مستحق د حال څیړل ضروري دی؟----- ۲۳۹

د زکوة زیاتې حقداري مدرسې دي او که پوهنتونونه؟----- ۳۴۰

ضروري یادونه:----- ۲۴۰

- ٢٤٢----- خرابو عقيدو لرونکو ته د زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟
- ٢٤٣----- اندازاً زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟
- ٢٤٣----- بې حسابه زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟
- ٢٤٤----- د زکوٰۃ دروړو ورکولو د پاره د مياشتې ټاکل:
- ٢٤٤----- لږ، لږ زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟
- ٢٤٤----- تر واجب شوي زکوٰۃ زيات ورکول څنگه دی؟
- ٢٤٥----- آیا زکوٰۃ ورکونکي کولای شي زيات ورکړل شوي روپۍ د راروان کال په زکوٰۃ کې لگوي؟
- ٢٤٥----- په زکوٰۃ کې وکیل جوړول څنگه دی؟
- ٢٤٦----- په شرط سره د وکیل نیول:
- ٢٤٦----- آیا وکیل کولای شي نائب ونيسي؟
- ٢٤٧----- وکیل ته د زکوٰۃ په روپو کې اړول راپړول څنگه دی؟
- ٢٤٨----- آیا وکیل کولای شي د بل چاد زکوٰۃ په روپو د ځان د پاره څه واخلي؟
- ٢٤٨----- آیا وکیل کولای شي خپلو ذري رحموته زکوٰۃ ورکړي؟
- ٢٤٩----- آیا وکیل پخپله زکوٰۃ وراخيستی شي؟
- ٢٥٠----- آیا وکیل زکوٰۃ پخپل ځان لگولای شي؟
- ٢٥١----- که له وکیل څخه د زکوٰۃ روپۍ ضائع شوي:
- ٢٥٢----- په زکوٰۃ کې حيله جوړول څنگه دی؟
- ٢٥٢----- په حيله کې شرط لگول څنگه دی؟
- ٢٥٣----- که په حيله کې تمليک مقصود نه وي:
- ٢٥٤----- د مسجد د پاره د تمليک حيله جوړول څنگه دی؟
- ٢٥٥----- د خپلې په ذريعه هدیري د پاره ځمکه وقف کول:
- ٢٥٥----- د زکوٰۃ په روپو سره په هدیره باندې قبضه کول:

- په هدیره کی دزکوة روپی لگول څنگه دی؟ ۲۵۲
- عنوان (ف) مخ
- په مقدمه یا عدالت کې دزکوة روپی ورکول: ۲۵۲
- د شیانو په ډول دزکوة ورکول څنگه دی؟ ۲۵۲
- دزکوة روپی په روژه ماتي یا پیشلې کې لگول: ۲۵۸
- دزکوة په روپو ددیني کتابونو او قرآن کریم اخیستل او ویشل: ۲۵۸
- دزکوة په روپو د کتابونو اخیستل او وقف کول: ۲۵۹
- دزکوة په روپو اخیستل شوي کتابونه د مطالعې د پاره ایښودل: ۲۵۹
- دزکوة په روپو د اسکول سامان اخیستل: ۲۵۹
- دزکوة په روپو د رسالي جاري کول څنگه دی؟ ۲۶۰
- دزکوة په روپو د کارخاني جوړول: ۲۶۰
- دزکوة په روپو د مکان جوړول او بیاني غریب ته سپارل: ۲۶۱
- دزکوة په روپو سره د اجتماع په ذریعه مکان جوړول: ۲۶۲
- دزکوة په روپو جوړشو وکورو نو ویشل له شرائطو سره: ۲۶۲
- دزکوة په روپو جوړشو وکورو نو باندې کمه کرایه اخیستل: ۲۶۴
- غریب ته په زکوة کې بغیر له کرایې کور ورکول: ۲۶۴
- دزکوة په روپو د غریب د کور رغونه: ۲۶۵
- له حکومت سره تر لېو مدرسو ته دزکوة ورکول: ۲۶۵
- د اټکلي مدرسې په نوم دزکوة راټولول: ۲۶۵
- په دې امید چنده کول چې مستحق طالبان به راشي: ۲۶۶
- د مدرسې مشر د طالبانو وکیل دی که د ورکونکو؟ ۲۶۷
- آیا غریب مهتمم کولای شي مدرسې ته ورکړل شوی زکوة استعمال کړي؟ ۲۶۸
- آیا مهتمم ته دزکوة دروېو په ورسپارلو سره زکوة اداء کېږي؟ ۲۶۸
- د مختلفو ډولونو روپی یوځای جمعه کول: ۲۶۹

د مدرسي درو پو حکم: ----- ۲۷۰

عنوان (ص) مخ

په مدرسو کي د زکوة درو پود لگښت يوه بله طريقه: ----- ۲۷۱

د زکوة درو پود او ستاذانو په تنخوا کي ورکولو يوه لاره: ----- ۲۷۱

د زکوة په روپو د مدرسي د پاره ودانئ او خای اخيستل: ----- ۲۷۲

د زکوة روپۍ غريب او ستاذ ته ورکول: ----- ۲۷۲

د زکوة روپۍ خپل او ستاذ ته ورکول: ----- ۲۷۳

کوم زده کونکي چي د ديني علم تر څنگ د شيانو جوړول او نور کسبو نه هم

زده کوي: ----- ۲۷۴

د مدرسي د قوانينو څخه نه مراعت کونکو طالبانو ته د زکوة ورکول: ----- ۲۷۴

هغو طالبانو (د ديني زده کونکو) ته چي دائمي معلوم نه وي چي غريب دی

او که شتمن د زکوة ورکول: ----- ۲۷۵

استازي ته د زکوة درو پو بدلون: ----- ۲۷۵

استازي ته د زکوة درو پو استعمال: ----- ۲۷۶

که له استازي څخه د زکوة روپۍ ضائع شوې: ----- ۲۷۶

طالب العلم ته زکوة ورکول څنگه دی؟ ----- ۲۷۷

بغير له ملکيت له پخنځي څخه خوراک ورکول: ----- ۲۷۷

آيا د مدرسي او ستاذان کولای شي د مدرسي له پخلنځای څخه خوراک

وکړي؟ ----- ۲۷۸

د خاصو طالبانو اشپز ته د زکوة له روپو څخه اجرت ورکول: ----- ۲۷۹

د ديني علم زده کونکي ته د سوال کول څنگه دی؟ ----- ۲۷۹

آيا د زکوة ورکولو د پاره د طالب العلم د حال څيړنه ضروري ده؟ ----- ۲۷۹

که خوراک پوخ کړل شي او په غريبانو و خوړل شي نو زکوة اداء کيږي؟ ----- ۲۸۰

مسافره د زکوة ورکول او اخيستل څنگه دی؟ ----- ۲۸۱

د مسافر قرض له زکوة څخه اداء کول: ----- ۲۸۱

مسافر ته درو پو ور کولو په ځای ټيکت (کرایه ور کول) وراخيستل ----- ۲۸۱

عنوان (ق) مخ

اذان ويونکی او امام ته د عشر او زکوة ور کول څنگه دی ----- ۲۸۳

د رواج له مخې امام ته د زکوة ور کول څنگه دی؟ ----- ۲۸۳

د زکوة له روپو څخه مبلغينو ته امتياز يا تنخواه ور کول ----- ۲۸۴

د تبليغي جماعت په غړيو د زکوة لگول ----- ۲۸۴

نوکر ته د زياتي تنخواه غوښتنه په زکوة ور پوره کول ----- ۲۸۵

خادم ته د وخت تر مخه د زکوة په نيت درو پو ور پرېښودل ----- ۲۸۵

خادمي ته د زکوة په روپو گڼه وراخيستل ----- ۲۸۶

د غريبې انجلۍ په واده کې د زکوة روپۍ ور کول ----- ۲۸۷

د زکوة له روپو څخه د مړي تجيز او تکفين کول څنگه دی؟ ----- ۲۸۷

آيا مړي ته د کفن ور کولو ثواب به د زکوة ور کولو نځي هم وي؟ ----- ۲۸۷

د زکوة په روپو د مړي قرض اداء کول ----- ۲۸۸

د زکوة روپۍ په دې نيت غريب ته ور کول چې مړي ته شي

ثواب ور سيږي ----- ۲۸۹

خپل غريب خاوند ته د زکوة ور کول ----- ۲۸۹

د شتمني ميرمني غريب خاوند ته د زکوة ور کول ----- ۲۹۰

واده شوي ميرمني ته د زکوة ور کول ----- ۲۹۰

هغې کونډې ته د زکوة ور کول چې اولادونه شي شتمن وي ----- ۲۹۰

بد حاله ميرمني ته د زکوة ور کول ----- ۲۹۱

د بد کردار سړي ميرمني ته د زکوة ور کول ----- ۲۹۱

بي روزگار ته د زکوة ور کول ----- ۲۹۱

د معذ ورما شوم پلار ته د زکوة ور کول ----- ۲۹۲

د زکوة روپۍ د غريبو انجونو په تعليم کې ور کول ----- ۲۹۲

د یرعیال خاوند ته د زکوة روپۍ ور کول ----- ۲۹۲

آيا مالدار ضرورت مند ته د زكوة وركول روادى؟----- ۲۹۳

عنوان (د) مخ

بي لما نځه ته د زكوة وركول:----- ۲۹۴

دنشي عادت لرونكي ته د زكوة وركول:----- ۲۹۴

غير مسلمو فقيرانو ته د زكوة وركول:----- ۲۹۵

د غير مسلمو په ښوونځاي كې د زكوة وركول:----- ۲۹۵

ملحد او مرتد ته د زكوة وركول:----- ۲۹۶

مسكين چاته ويل كيږي؟----- ۲۹۶

يقيني مسكينان څوك دي؟----- ۲۹۷

حكمي مسكينان څوك دي؟----- ۲۹۷

كسب گرو فقيرانو ته د زكوة وركول:----- ۲۹۷

كوم فقير چي روپۍ په ناروا كارو كې لگوي:----- ۲۹۸

شتمن فقير ته د زكوة وركول:----- ۲۹۹

هغه فقير ته د زكوة وركول چي په څه گټلو قادر وي:----- ۲۹۹

يتيم خاني ته د زكوة وركول څنگه دي؟----- ۳۰۰

د حضور صلى الله عليه وسلم د خاندان نفرو ته د زكوة وركول:----- ۳۰۱

سيد او هاشمي ته د زكوة وركول روادى او كنه؟----- ۳۰۱

د چاچي مور سيده وي هغه ته د زكوة وركول:----- ۳۰۳

څوك چي دنسب شجره نه لري هغه ته د زكوة وركول:----- ۳۰۳

سيدانو ته د زكوة نه وركيد لو عقلي وجه:----- ۳۰۳

سيد ته د زكوة نه وركولو نقلي وجوهات:----- ۳۰۴

سيد ته د سيد زكوة وركول:----- ۳۰۵

د سيد ميرمني ته د زكوة وركول:----- ۳۰۶

د سيدي ميرمني اولاد ته د زكوة وركول:----- ۳۰۶

د زكوة له مال څخه د سيد قرض اداء كول:----- ۳۰۶

آيا په سخت حالت کي سيد ته زکوة ورکول کيدای شي او کنه؟----- ۳۰۷
عنوان (ش)

مخ

- ۳۰۷----- که سيد ته په غلطي زکوة ورکړ شو؟
۳۰۷----- شيعيه او قادياني ته زکوة ورکول څنگه دی؟
۳۰۸----- مستحق به څه ډول پيژنو؟
۳۰۸----- ورور يا بل خپل ته زکوة ورکول؟
۳۰۹----- دکمي آمدني لرونکي ته زکوة ورکول؟
۳۰۹----- په پلارد زکوة لگول د پاره دورور واسطه کول؟
۳۰۹----- ناسکه مور (ميري) ته زکوة ورکول؟
۳۱۰----- خپل نارو او لاد ته زکوة ورکول؟
۳۱۰----- صرف د شيدو خوړونکي ته زکوة ورکول؟
۳۱۱----- د زکوة په روپو شفاخانه جوړول؟
۳۱۲----- د زکوة اداء کيدلو يو صورت؟
۳۱۲----- سيلاب وهليو ته زکوة ورکول؟
۳۱۳----- قيد يا نو ته د زکوة له روپو خوراک ورکول څنگه دی؟
۳۱۳----- فوجي ته زکوة ورکول څنگه دی؟
۳۱۳----- ليرلو په کرايه کي د زکوة روپۍ لگول؟
۳۱۴----- دغو حضراتو ته د زکوة په ورکولو سره زکوة اداء کيږي؟
۳۱۶----- دغو حضراتو ته د زکوة په ورکولو سره زکوة نه اداء کيږي؟
۳۱۸----- د قرضو په نوم زکوة ورکول څنگه دی؟
۳۱۹----- د زکوة روپۍ په کوم بل عنوان غريب ته ورکول؟
شتمن ته د هغه شي استعمال چي د غريبي په زمانه کي په زکوة کي ورکړل شوی وي؟----- ۳۲۱
آيا فقير ته په زکوة کي ورکړل شوی شی غني ته روادی؟----- ۳۲۱

- ۳۲۲ ----- زکوة ورکونکي ته د زکوة اخیستونکي هدیہ قبول څنگه دی؟
 ۳۲۲ ----- د زکوة روپی که غلو و اخیستی:
- عنوان (ت) مخ
 ۳۲۳ ----- د زکوة روپی د پوستخاني یا بانک له لاري لیږل:
 ۳۲۳ ----- که د پوست له لاري لیږل شوی زکوة ونه رسیدی:
 ۳۲۴ ----- په زکوة کي ورکړل شوی شی بیرته اخیستل:
 ۳۲۴ ----- که غیر مستحق ته زکوة ورکړل شو:

ضروري يادونه :

يو اخي لوي خدای ﷻ هغه ذات دی چي .
ټول کارونه شي په پوره معنی بشپړ او
مکمل دي . خوانسان هغه ناقص او بي توانه
موجوددی چي هيڅ يو کار شي هم بې
نمگرتيا نه وي .

گرانو لوستونکو ! که تاسو ته دليکني .
تصحیح . چاپي . جلد سازي او دارنگه په
هره برخه کي کومه غلطی په نظر درغله
دمهرباني او بشري تقاضا له مخي يې موږ
ته زموږ په نمبر يا ادرس خبر راکړي . ترڅو
په دوهم چاپ کښي يې اصلاح کړو . اوتاسو
ته لوی خدای ﷻ اجر او ثواب درکړي .

د مکتبه رشیده سرکي روډ کولنه لغوا

فون: 081- 266223

موبائيل: 0333- 7825484

د ژباړن سرېزه

بسم الله الرحمن الرحيم:

الحمد لله المنزه عن الضحاي والاولاد. خالق المائع والجماد

احمد همدًا بفوق الاعداد واصلي على رسوله المبعوث الى جميع

العباد وعلى ال ومن تبعهم الى يوم الميعاد .

شايد زه ديوبنده په حيث دخپل خدای جل جلاله ددغه رنگه نعمتونو د شکر اداء کولو توان ونه لرم، اود هغه داداء دپاره داسي الفاظ ونه لرم چي ورباندي هغه رنگه شکر اداء کړم څنگه چي حق دی؛ خود اچي د قدرت په اندازه عمل دانسان مکلفیت دی، نوزده د خدای جل جلاله دیر شکر اداء کوم اود هغه حمد وایم چي زما په شان بي اهلیته چاته ئي دداسي یو کتاب د ژباړي توفیق را کړ چي د ډیري مدي راپه ديخوا د پښتو ژبو دپاره یوه داسي اړتیا وه چي هریوه ئي شیبه په شیبه دور رسیدلو لار څارله.

نوموړی کتاب (چي دهند میشتي مدرسي (دارالعلوم دیوبند) تکره استاد مولنا مفتی قاري محمد رفعت قاسمي صاحب ئي دراتلولو، ترتیب او څیړني زیار ایستلی او صرف دخپلو مسلمانو وروڼو د لارښووني او پوهاوي دپاره ئي مخلصانه عرق رینزي کړي ده) دوخت د پرو هغو پوښتنوته چي له انسان سره د زکوة او صدقو په اړوند پیدا کيږي په خپله زړینه علمي ځولئ کي ځوابونه راوړي دي. دیر داسي څه شته چي ددې کتاب د لوړ ارزښت او په عوامو او خواصو کي د مقبولیت شاهدي ورکوي چي په مثال راوړلو کي ئي په اردو ژبه کي دخلورو لویو چاپونکو ادارو رقابت یادولای شو. د قاسمي صاحب دي زیار چي له هري مسئلي سره ئي د مشهورو علماؤ رحمة الله علیهم د تصانیفو (فتاوی و) حوالی راوړي دي د کتاب شتمني له بي باوري څخه ژغورلي ده

اود هر هغه چادپاره ټي چي له شك سره مخ كيږي لوړ مراجع په گوته كړي دي. ددغه كتاب په اردو ژبه چاپ شوي جلدونه له خان سره دوخت د مشهور وځيړولكه د دارالعلوم د مفتي اعظم فقيه العصر مولانا محمود حسن (قدس الله سره) د دارالعلوم د مشر مولانا مفتي نظام الدين (غفر الله له) اود مولانا مفتي ظهير الدين صاحب زړه رابنځونكي تفريظونه هم لري چي پكښي د قاسمي صاحب په كارونو باور څرگند شوي اود هغه د خدمتونو په لوړ كچ ستاينه شوي؛ خود لته د دوي ياد لږ له دي خاطر په څو تورو كي وشو چي د كتاب د حجمي زيادت مخنيوي شي. بايد ووايم چي كه څه هم د زكوة او صدقو مسئلي په نورو كتابونو كي هم په زيات شمير موندلای شو، خوله دي امله چي د پښتني ټولني په وگړو كي د چادپاره داگران، او چادپاره بي امكانه ده چي ديلا بيلو ژبو د كتابونو له خورو، ورو مضامينو څخه خپل هدف ترلاسه كړي ددغه كتاب د پښتو ته ژباړلو اقدام وشو ترڅو دوي د زكوة د هري پوښتني د ځواب دپاره دغه يو كتاب ولټوي چي د ژباړلو بارني د (نور القرآن علمي اداري) له خوا څخه زما په اوږدو و اچول شو؛ لهذا امانه يو دا چي په دغه ترجمه كي، بلكه په ټولو كي له خپل هراړخيځ توان څخه كار اخيستی او هره لحظه مي په دي اړوند فكر كړي، خوبيا هم له هغه يقين څخه ډير ليري والي احساسوم چي زما د كارد پوره والي او سموالي په اړه به ترلاسه كيږي، ځكه چي انسان او خطا سره دودنه بيليدونكي شيان دي. نو ځكه په دي اميديم چي كه قدر من نظرتو مو په دغه كتاب كي څه زيادت يا كم والي در شي، نو دا سلامي مسئوليت له مخي مونږ ور څخه خبر كړئ.

او په اخير كي اړه بولم چي له دي بهير سره د ډاكټر صيف الرحمن صاحب له هغو پرله پسي مرستو څخه مننه وكړم چي هيرول به يي زما دپاره ناشكري وي.

دنورالقرآن اداري لخواه ڏيکاري

له لوی خدای جل جلاله څخه زیات راضي یم چي دقاسمي صاحب داتلسور سالود پښتو ژباړي لری پوره کیدونکي ده مایقیناً دانساني توان له مخي دا ژباړه دتصحیح په نیت په کمپیوټر کي ټکي په ټکي مطالعه کړه ، خوبیا هم چاچي دا کار کړي وي . هغه ته ښه معلومیږي چي دهرڅو مړه کوشش باوجود غلطیاني پاته کیږي . ځکه پرماداسي واقعهم راغلي چي ټول کتاب مي تصحیح کړي خو په غټ روښانه عنوان کي غلطې راڅخه پاته شوي ده ، نوڅرنگه چي مخکي ژباړن (حسیف صاحب) داعذر وړاندي کړي ، زه هم په څو ، څو ځله داعذر وایم او غوښتنه مي هماغه غوښتنه ده چي موږ ته خبر را کړئ ترڅو په دوهم چاپ کي تکرار نه شي ، اوبله خبره داهم کوم چي دا کتاب یوه نوي ترجمه ده چي په لمړي ځل دپښتولو ستونکو وروڼو او خویندو مخته وړاندي کیږي ، نوزماله ټولو کتونکو څخه داهيله ده چي یواځي په دي غاړه ونه باسي چي د کتاب سراو پاي اوڅه برخه فهرس دمصنف او ژباړن نوم وگوري اوبس . ځکه په دي کتاب کي رشتیا هم داسي جزیي (وړي وړي مسئلي) او جنجالي مسئلي اونادري مسئلي راغلي چي په لویو کتابو کي به ئي موږ ډیر په گرانه پیدا کوو او ځان پري پوه کوو مثلاً سیدانوته دزکوة په اړه ، دگینوزکوة ، دمعدنونوزکوة ، دمدرسوداستازیو وکالت ، په ډاکخانه کي زکوة لیږل ، اوداسي نور چي په رشتیا هم دیوه لوي عالم لپاره په لویو عربي فتاواوو کي ئي پیدا کول او حکم راییستل یو گران کار دي . نوره خبره نه اوږدوم صرف یو زیري لاهم درکوم چي دښوگ اوبده تر رساله دملاقات ادا ب رساله دسفر مسائل داوداسه مسائل داعتكاف مسائل ددي لری اخيري رسالي دي ، چي دلوي خدای په مرسته به په ډیر لنډ وخت کي له چاپه راووزي - ستاسودینسي دعا او زیاتو مرستو په هیله :-

دنورالقرآن اداري خادم

ابو خالد مولوي عبدالاحد (مجروح)

۲۰۰۷ میلادي کال دجنوري دمیاشتي (۲۵) مه

دهجرت مینه پښتون اباد: کوټه

اهم اء :

دټولو هغو مؤمنانو په نامه چي خاص
د خداي جل جلاله د پاره دهغه له
محتاجو او بي وسه بندگانو سره په
خپلو زكاتونو ، قربانيو او صدقو مرسته
كوي ؛ او دهغو سپيڅليو په نامه چي
تر خپل سپيڅلي رب جل جلاله خپل
ارمانونه او ځانونه قربانوي . (عبد الملك حنيف)

اعوذ بالله من الشيطان الرجيم

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالَّذِينَ يَكْنِزُونَ الذَّهَبَ وَالْفِضَّةَ وَلَا يَنْفِقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ
بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ٣٢ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ
وَجُنُوبُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

لنفس تفسير: يعنې کوم خلک چې سره او سپين زر جمع کوي، او هغه د
پاک خداى د پهلاره کې نه لگوي، نو هغه ته د دردناک عذاب زېرى
ورکړئ. د ولاينفقونها په لفظ کې دېته اشاره شوې ده چې کوم خلک
چې يوه ضروري اندازه د دنيا د الله د پهلاره کې خرڅوي، نو بيا هغه
پاته راټول کړل شوى مال د هغه لپاره په ضرر کې نه دى. پخپله
حضور صلى الله عليه وسلم په يو حديث شريف کې فرمايلي دي چې
د کوم مال چې زکوة وايستل شي، نو هغه په (ماکنزتم) کې داخل نه
دى، (ابوداؤد، احمد وغيره) څرنگه چې څرگنده شوه چې د زکوة
ورکولو ورستو چې کوم مال پاته کېږي د هغه جمع کول گناه نه دي،
همدغه مسلک د جمهورو فقهاؤ هم دي.

په ايت شريف کې د دغه دردناک عذاب تفصيل په لاندې ډول راغلى
دى: يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتُكْوَى بِهَا جِبَاهُهُمْ وَجُنُوبُهُمْ
وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَنْزْتُمْ لَأَنْفُسِكُمْ فَذُوقُوا مَا كُنْتُمْ تَكْنِزُونَ

يعنې زکوة نه ورکونکو ته به د قيامت په ورځ دا دردناک عذاب وي
چې کله د هغو راټول کړل شوي سره او سپين زر د دوزخ په اور باندې
گرم کړل شي او بيا ورباندې د هغو تندي (تندې) څنگونه او شاگانې
وداغلي شي او هغوته د ژبنۍ سزا ورکولو په ډول وويل شي چې دا

هغه څه دي چې تاسو جمعې کړي او د خپلو ځانونو لپاره ، نو خپله راټوله شوې شتمني وځکئ - له دې څخه معلومېږي چې جزاء د عمل عين عمل دی - کومه شتمني چې په ناروا ډول تر لاسه شوې وه ، او بله په سم ډول تر لاسه شوې وه خوزکوة ورڅخه نه و اداء شوی ، نو پخپله هغه سرمايه د هغو خلکو لپاره عذاب وگرزېدله .

په دغه ايت شريف کې د داغ لگولو لپاره د تندو ، ځنگونو او شاگانو ذکر شوی دی - د دې دوې وجې کېدای شي . لومړی دا چې له دې څخه مراد ټول بدن دی . دوهم دا چې دغو ځايونو ته شايد په دې وجه خاص والی ورکړل شوی وي چې هغه بخیل انسان ته (چې خپل مال د الله ﷻ په لاره کې خرڅ کول نه غواړي چې کله يو غريب يا زکوة غوښتونکی راشي ، نو تر ټولو پومبې د هغه په تندي کې د خفگان علامې ښکارېږي . بيا له هغه څخه د نظر اړولو لپاره ښی او کين اړخ بدلوي رابدلې ، خو که سربېره په هغه هم سوال کونکی لار نشي ، نو بيا ورته شاوړگرزوي نو ځکه تندي ، ځنگونه او شاد دغه عذاب لپاره خاص کړل شوي دي . (معارف القرآن ۴ جلد ۳۲۲ مخ)

زکوة :

زکوة په لغت کې پاکي ، برکت او زیادت ته ویل کېږي او د شریعت په اصطلاح زکوة د خپل مال د هغې ټاکلې اندازې چې شریعت مقررې کړېده بل مستحق مالک گرزولوته ویل کېږي ، د زکوة د لغوي او اصطلاحي معني له پوهاوي وروستو باید په دې هم پوه شو چې دغه کار (یعنې له خپل مال څخه د شرعي ټاکل شوې اندازې بل څوک چې مستحق وي مالک جوړول) د مال هغه برخه چې له اصلي مالک سره

پاته کېږي پاکوي. په هغې کې د پاک خدای ﷻ له طرفه برکت اچول کېږي، او د هغه دغه مال یودا نه چې په دنیا کې ډېرېږي بلکه پاک خدای ﷻ د هغه د اخیرت دورخې په ثوابو کې هم زیادت کوي. او د هغه مال خاوند له گناهونو او نورو بدو کارو لکه بخیلتوب او نورو څخه پاکوي، نو ځکه دغه کار ته زکوۍ ویل کېږي، ((زکوۍ)) ته صدقه هم ځکه ویله کېږي چې دا کار د خپل مال د یوې برخې دورکونکي د ایماني دعوي د سمون او رښتنولۍ دلیل دي.

(مظاهر حق جدید ج ۲- ۴۸۲ مخ- کتاب الفقه- ج ۱- ۹۵۸ مخ)

د زکوۍ تعریف او تفسیر :

په شریعت کې له زکوۍ څخه مطلب دا اخیستل کېږي چې (یو داسې غریب او محتاج څوک د خپل مال د یوې ټاکل شوې اندازې مالک گرزول چې نه د هاشمي کونۍ (یعنې سید) وي، او نه له شرعي پلوه د هغه غلام وي، او نه تر دغي ورکړي له مخه کوم دنیاوي سازشونه او گټي وي، او نه دا د څه شي په بدله کي وي). (عالمگیری ج ۲- ۳ مخ بحواله تبیین الحقائق)

مسئله: مسلمان مستحق به په داسې ډول د زکوۍ د مال مالک گرزوي چې د زکوۍ ورکونکي هر ډول گټه اخیستنه له هغه ماله څخه قطعې شي، دا وجه ده چې نه زکوۍ ورکونکی زکوۍ خپل اصل لکه، پلار، مور، نیکه او انا ته ورکولای شي، او نه یې خپلوفرعو لکه زوی، لور لمسي او لمسی ته ورکولای شي- ځکه چې هغوته په ورکولو سره یې گټه بېرته زکوۍ ورکونکي ته رسېږي. (درمختار ج ۲- ۶ مخ)

زکوۍ او د هغه ثبوت :

زکوۍ د اسلام له ارکانو څخه پنځم رکن، یا د اسلام له بناؤ څخه پنځمه بناء ده چې په هر هغه چا باندې فرض عین دی چې د زکوۍ لپاره

ټاکل شوي شرائط يې پوره کړي وي - (د زکوٰة ټول شرطونه او معلومات په راتلونکو مخونو کې کتلای شئ)

زکوٰة په هجري سنه (۲) کې فرض شوی دي چې په اسلام کې د هغه فرض کېدل په هر حال ټولوته معلوم دي د هغه فرضیت له کتاب ، سنت او اجماع څخه ثابت دي . پاک خدای ﷻ په خپل سپېڅلي کتاب کې د هغه په اړوند فرمایي (واتوا الزکوٰة) یعنې زکوٰة اداء کړئ -

او په حدیثو کې هم د زکوٰة د گڼو حکمونو ثبوت شته . چې له هغو څخه د سرور کائنات دغه مبارک ارشاد یادولای شو چې د اسلام بنیاد پر پنځو شیانو ولاړ دی ، (چې له هغو پنځو څخه یو زکوٰة دي) همدا رنگه دغه حدیث هم دی چې امام ترمذي د سلیم بن عامر رضی الله تعالی عنه په روایت راوړی دی هغه وایي چې ((ماله ابو امامه رضی الله تعالی عنه څخه وارېدل چې هغه وویل چې ما د حضور صلی الله علیه وسلم د حجة الوداع تقریر اورېدلی دي چې پکښې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلی دي چې له الله ﷻ څخه ووبرېئ خپل پنځه وخته لمونځ کوئ ، کله چې د رمضان المبارک میاشت راشي نو روژه نیسئ ، د خپل مال څخه زکوٰة اداء کوئ او د خپل مشر فرمانبرداري کوئ ، نو تاسو به جنت ته داخل شئ)) سربېره پر دې نور هم د دغه مضمون لرونکي حدیثونه شته - پاته شوه د اجماع خبره ، دغه ټول امت په دې خبره هم غږی دی چې زکوٰة د اسلام له پنځو بڼه گانو څخه یوه بڼه ده ، چې د خاصو شرائطو لرونکی دي .

(کتاب الفقه ۱ ج ۸۵۹ مخ)

مسئله : درمختار او شامي نومي کتابونه ليکي چې په قرآن کريم کې د زکوٰة حکم له لمانځه سره (۳۲) ځايه راغلی دي - او دا چې بغير له لمانځه د زکوٰة يادونه څو ځايه شوې ده ، دايې نه دي ليکلي .
(فتاوي دارالعلوم ج ۷ ص ۱۴ مخ)

څه وخت د زکوٰة په حکمونو پوهاوی فرض دی ؟

مسئله : انسان چې تر څه وخته د زکوٰة د نصاب خاوند نه وي گرزېدلی (يعنې اوه نيمې ۷ تولي سره زر چې ۸۷ گرامه او ۴۷۹ ملي گرامه کېږي ، او يا ۵۲ دوه پنځوس تولي سپين زر چې ۶۱۲ گرامه او ۳۵ ملي گرامه کېږي او يا د دغو د قيمت په اندازه نغدي روپۍ او يا د تجارت يا د بل څه سامان خاوند نه وي) نو تر هغه ورباندې په عملي ډول د زکوٰة حکمونه زده کول فرض او ضروري نه دي . خود زکوٰة د فرضيت عقیده لرل په هر حال ورباندې فرض دي - او کله چې د دومره شتو خاوند شو چې زکوٰة ورباندې لازمېدو ، نو هغه وخت زکوٰة عملي زدکول ورباندې فرض شو - (په هغه وخت کې د حکمونو زده کولو) قيد ځکه ولگول شو چې د عقيدې تر حده څو هر چاته د زکوٰة د فرضيت اقرار ضروري دی .

زکوٰة څه وخت فرض شو ؟

د احاديثو او نېسانو څخه دا څرگندېږي ، او د اسلام د پنځو بڼه گانو د تاريخ په تشرېح کې د دې تائيد دي چې تر ټولو له مخه پنځه وخته لمونځ د معراج په مبارکه شپه پر مسلمانانو فرض شو . بيا په هجري کال ۲. کې په مدينه منوره کې روژه فرض شوه ، او تر څنگ يې سرسايه فرض شوه ، تر څو روژه لرونکی له چتيا تو کارو او بې ځايه

خبرو څخه پاک شي ، او د هغې په سبب د اختر په ورځ د مسکینانو سره مرسته وشي . وروستوله دې څخه د نصاب او اندازو زکوة فرض شو . مگر په دې بندې کوم قطعي دليل نه دی چې د زکوة په اړوند دغه حدود (limitatid ns) په کوم کال کې ټاکل شوي دي .

(فقه الزکوة ج ۱ - ۱۰۱ مخ) (و فتاوي دارالعلوم دیوبند ج ۲ - ۴۱ مخ)

د زکوة په فرضیت کې صحیح قول دا دی چې د هغه د امر نزول په اولینو حالاتو د اسلام کې شوی و ، څرنگه چې د دې لپاره دلیل د تفسیر ابن کثیر امام د سورة مزمل دغه ایت (وَأَقِمْوُا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ) راوړی . ځکه چې دغه سورت د وحی د پیل له بالکل لوړنیو سورتونو څخه دي . په هغه کې د لمانځه تر څنګ د زکوة حکم هم دی البته د حدیثو له روایتو څخه داسې معلومېږي چې د اسلام په پیل کې د زکوة لپاره خاص نصاب یا خاصه اندازه ټاکل شوې نه وه ، بلکه هر هغه څه چې د یو مسلمان له خپلو ضرورتو څخه به زیات شول هغه به یې ټول د پاک خدای ﷻ په لاره کې لګول . د نصابونو ټاکل او زکوة د اندازې بیان له هجرت څخه وروستو په مدینه منوره کې شوی دی . او بیا د زکوة او صدقو د راکړې ورکړې نظام له حکمو سره د مکې له فتحې وروستو عملي شوي دي په دغه ایت کې د اصحابانو او تابعینو په اجماع د دغې واجبې صدقې د لګولو د ځای بیان دی ، کوم چې د لمانځه په څېر په مسلمانانو باندې فرض دي ځکه چې کوم ځایونه د لګښت چې په دغه ایت کې ښودل شوي دي ، هغه د فرضي صدقې د لګښت ځایونه دي . د روایاتو د صراحت په بناء په نفلي صدقو کې ډېره فراخي شته ، هغه په دغو اتو ځایونو د لګښت باندې راکوتاه شوي نه دي - (معارف القرآن ج ۴ - ۳۹۴ مخ)

د زکوة حکم په پخوانيو شريعتونو کې

د زکوة د دغي لوړ اهميت او گټورتيا په وجه د هغه حکم د پخوانو نبیانو په شريعتو کې هم د لمانځه سره سم ؤ. په سورت انبياء کې د حضرت ابراهيم او د هغه د زوی (حضرت اسحق) او د هغه د زوی (حضرت يعقوب عليه السلام) د يادوني تر څنگ دا رنگه ارشاد مبارک فرمايل شوی دي (وَأَوْحَيْنَا إِلَيْهِمْ فِعْلَ الْخَيْرَاتِ وَإِقَامَ الصَّلَاةِ وَإِيتَاءَ الزَّكَاةِ وَكَانُوا لَنَا عَابِدِينَ ۷۳)

ترجمه: او ولېرو مونږ دوی ته حکم د نيکي کولو (په خاص ډول) د لمانځه درولو او زکوة ورکولو.

همدا رنگه په سورت مريم کې د حضرت اسماعيل (عليه السلام) په اړوند ارشاد مبارک دي (وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ) او ددی چې امريې کړی ؤ خپل اهل ته په لمانځه او زکوة سره) د قرآن کریم له دغه ايت نه څرگندېږي چې لمونځ او زکوة د همېشه لپاره د اسماني شريعتونو خاص ارکان او شعائر پاته شوي دي. خود هغود حدودو، ټاکنو او تفصيلي حکونو تر مېنځ فرق بيا بله خبره ده - او دا رنگه فرق زموږ د شريعت په اولينو او اخيرينو حالاتو کې هم ؤ د مثال په ډول د اسلام په پيل کې به هر فرض لمونځ دوه رکعته ؤ، خو وروستو بيا له سهاره بغير د نورو ټولو وختونو رکعتونه زيات شول. دغه رنگه تر هجرت له مخه په مکه مکرمه کې د قيام په زمانه کې هم د زکوة حکم ؤ چې د سورت نمل، سورة لقمان او سورة مؤمن په ابتدايي ايتو کې د ايمان د خاوندانو د لازمي صفتونو په ډول د لمانځه درولو او زکوة ورکولو يا دونه شوې ده. (معارف الحديث. ۴ ج ۳۳ مخ)

د مکې مکرمې په دور کې د زکوة مطلب

مگر د مکې مکرمې په دور کې د زکوة مطلب صرف دا ؤ چې د الله ډېر محتاجو بندگانو باندې او د خير په نورو کارونو خپله گټه ولگوله شي. د زکوة د نظام تفصيلي احکام هغه وخت نه ؤ راغلي ، وروستو له هجرت په مدينه منوره کې په دغه ډول زکوة راڅرگند شو : نو کومو تاريخ ليکونکو او مصنفينو چې دا ليکلي دي چې د زکوة حکم تر هجرت دوه کاله وروستو ، او په دغو دؤ کالو کې راغلی دي د دې مطلب به غالباً دا وي چې د زکوة حدود ټاکني او تفصيلي حکمونه په دغه وخت کې راغلي دي . کله د زکوة مطلق حکم خو په پوره يقين سره د اسلام په لومړنۍ دوره کې تر هجرت پوره له مخه راغلي ؤ ، مگر د زکوة د نظام تفصيلي مسئلې ، حدود او ټاکني تر هجرت وروستو واقع شوې او په مرکزي ډول خود راکړي ورکړي نظام په هجري کال (۸) کې قائم شو - (معارف الحديث ج ۴ ص ۲۴ مخ) د اسلامي قانون په تاريخ کې مشهوره خبره دا ده چې زکوة په مدينه منوره کې فرض شوی دي نو له دې خاطر ده پوښتنه راپورته کېږي چې دغه خبره له هغو سورتونو سره چې په مکه کې نازل شوي دي څومره هم غېږې ده . د دې پوښتنې ځواب داسې دی چې د زکوة يادونه چې کومه په مکه مکرمه کې په نازل شو سورتو کې شوي ده هغه بعينه دغه زکوة نه دي چې بيا وروستو په مدينه منوره کې فرض شوی دی چې ځانله ټاکلي اندازه او معلوم حدود لري او دهغه د رايو ځای کولو او دهغه د سم لگښت ځايونو لپاره کار کونکي ولېږل شول او يو مشرتابه به دهغه د نظم چاري سنبالولې د مکې مکرمې په دور

کې چې کوم زکوة و هغه مطلق و او پکې حدود او قيود نه و او د هغه مدار (راخرخېدنه) د خلکو په ايمان، د هغو په شعور او د هغو د ورورگېلوۍ په احساس سره وده، او هغه وخت به له مؤمنانو سره په ښه چلند کې کله کم لگښت کېدلو او کله به زيات. (فقه الزکوة ج ۱ ص ۸۲. يوسف قرضاوي)

د مکې مکرمې په دوره کې د مسلمانانو اسلامي دعوت په انفرادي ډول و او هغه د دغه دعوت په بناء له جامعي څخه پرې شوي او ځانله ځانله شوي و، خو کله چې مسلمانان مدينې منورې ته ورسېدل، نو په يو تنظيم شوي ډول په گډه صورت سره راغلل او په مدينه کې د مسلمانانو د مشرتابه تشکيل جوړ شو، او هغوی په سر قدرت راغلل، نو ځکه خوبيا د اسلامي اساساتو او نورو هم په نوي صورت حال کې د عاموالي او مطلقيت ځای د حد لرلو او خاصوالي صورت غوره کړ او کوم څه چې پخوا تر دې صرف د لارښوونې لپاره هدايتونه و هغو د لازميت او قانونيت ډول غوره کړ: او د دغو قوانينو د اجرا لپاره له ايمان او يقين سره سره له واکدارۍ او زور څخه کار اخيستل هم يوه ناعلاجي شوه. دغه رنگه مدينې منورې ته له راتلو سره سم د زکوة ډول هم بدل شو هغه په دې سره چې شارع (عليه السلام) (يعنې حضور صلی الله عليه وسلم) د هغو مالونو حد وټاکي په کوم کې چې زکوة ورکول فرض دي، او د هغه د فرضيت شرطونه او د هغه لازمي اندازې يې معلومې کړې: د هغه د لگښت ځايونه يې په ډاگه کړل، او د هغه ښه تنظيم او کاري دائرې لپاره يې د عمل لائحې وفرمايله.

(فقه الزکوة ج ۱ ص ۸۲ مخ)

د زکوة درې اړخونه

په زکوة کې د نېکۍ او گټې درې اړخونه شته - يو دا چې په څه ډول يو مؤمن د لمانځه په قيام رکوع او سجدي سره د خپل خدای ﷻ په وړاندي د خپلې بندگۍ ، خواري ، او عاجزي ښکارندوي په خپل وجود ، روح او ژبه سره کوي تر څو د الله ﷻ خوشحالي ، رحمت او نزديکت حاصل کړي - په همدغه ډول د زکوة په اداء کولو سره د هغه په دربار کې خپل نذري مال په دغه غرض وړاندي کوي ، او د دې خبرې عملي ثبوت وړاندې کوي چې هغه څه چې له ماسره دې هغه زما خپل نه ، بلکه دا ټول د خدای ﷻ دي ، او په دې سره يقين هم لري . او د خدای ﷻ د رضا او نزديکت حاصلولو لپاره هغه قربانوي او نذرانه کوي . د عبادتونو په لړ کې زکوة هغه عبادت دي ، او د دين او شريعت په خاصه اصطلاح (په عبادتونو) کې د بنده هغو عبادتونو ته ويل کېږي له کوم نه چې خاص مقصد او موضوع د خپل خدای ﷻ په حضور کې د خپلې بندگۍ او علويت د تر او ظهور ، او د هغه په ذريعه د الله ﷻ رحم ، مهرباني او نزديکت پيدا کول وي -

د زکوة دوهم اړخ دا دي چې د هغه په ذريعه الله ﷻ د غريبو او بې وسه بندگانو خدمت او مرسته کېږي چه له دې پلوه زکوة د اخلاقياتو څخه يو مهم ترين باب دي . درېيم اړخ د زکوة د گټورتيا دا دي چې هغه د ال د محبت او دولت پرستي چې يوه ايمان وژونکې او ډېره مهلکه (روحي ناوړغۍ ده) علاج اود هغه په سبب نفس د هغوی له ناوړه اثراتو څخه پاکېږي . (معارف الحديث ج ۴ ص ۲۰ مخ)

د زکوة يو بل مقصد

اسلام دانه غواړي چې دولت د يوې ډلې ترواک لاندې راشي يا به سوسايټي (ټولنه) کې کومه داسې طريقه پيداشي چې دولت په خزانو، خزانو سره يوځای کوي بلکه اسلام د تل لپاره دولت په گردش او چلند کې غواړي، او هغه بايد د قوم او ملک په ټولو خلکو کې خپور او وېشل شوی و اوسي - همدا وجه ده چې اسلام د ورثاؤد تقسيم او اسهامو (برخو) قانون نافذ کړی دي. او د نړۍ د نورو قومونو په څېر يې د کورنۍ د يوه نفر په واک کې نه ده وراچولې - کله چې يو څوک له دنيا نه سترگې پټې کړي، نو د هغه دولت (شتمني) (چې تر دغه وخته د يو فرد په لاس کې وه) اوس په وارثانو کې د وېش له امله په څو ځايو کې خپرېږي - همدا رنگه بيا په يو او بل پسې د هروارث بيا بل وارث هم وي او دغه شتمني په پرله پسې ډول د وېشلو او خپرېدلو په حالت کې وي (حقيقت زکوة ۲۰ مخ)

له زکوة څخه د منکر حکم

د زکوة دغه لوړ اهميت ته په نظر سره د فقهيده علم علماؤ فرمايلي دي چې له زکوة څخه او د هغه له فرضيت څخه منکر کافر دی، او په پوره ډول له اسلامه وتلی دی. په دغه سلسله کې امام نووي رحمه الله عليه فرمايلي دي چې که يو داسې څوک چې په ډير نژدې وخت کې يې ايمان راوړي و، او يا څو يې ايمان پخوا راوړي و خو له ښېر څخه ليرې په داسې غره يا ځنگل کې پيداشوي او لوی شوي وو چې هلته يې د زکوة په اړوند معلومات نشوای تر لاسه کولای، او بيا يې د زکوة له فرضيت څخه انکار کاوو، او هغه يې نه اداء کاو، نو هغه ته بايد لمري

د زکوة د فرضيت و جې ، او بيا د هغه اهميت و روښودل شي ، خو که له دې سره سره بيا هم پخپله وينا د انکار ولاړه ، نو په هغه دې د کفر حکم ولگول شي خو که يو څوک په مسلمانانه ټولنه کې اوسېدو او د زکوة په فرضيت باندې عالم ؤ خو د دې باوجود يې نگار کاؤ ، نو دغه کافر کېږي او در باندې به د مرتد حکمونه جاري کېږي يعن لومړی به هغه ته ويل کېږي چې له دې خبرې واورې او توبه وکاري ، خو که بيا يې هم توبه ونه کيښله ، نو ودې وژل شي . ځکه چې د زکوة د فرضيت علم لازمي دي - او بيا د هغه د علم باوجود له هغه څخه انکار کول د الله ﷻ او د هغه د استاذي (ص) تکذيب دي (المجموع ج ۵ ص ۳۳۴ مخ) لنډه دا چې له زکوة څخه د منکړينو په اړوند ښکاره شرعي حکم موجود دي او اجماع هم په دغه قول سره ۵۵ (فقه الزکوة ج ۲ ص ۱۲۰ مخ - کتاب الفقه ج ۹ ص ۹۵۹ مخ) .

له زکوة نه ورکونکو سره جنگ کول

د اسلام مبارک دين صرف په دې سره بسوالی کړی نه دي چې له زکوة نه ورکونکو څخه دي مالي تاوان واخستل شي او يادې هغوی ته تعزيري (د ترقي) سزاگانې ورکړلي شي ؛ بلکه که يوه زوروره ډله د سرغړونې په غوره کولو سره د زکوة له ورکولو څخه انکار وکړي ، نو اسلام مسلمانانو ته له هغوسره د جگړې حکم ورکړی دي . او د دغه فرض د اداء کولو لپاره يې له ځان وژلو او وينو بهولو څخه منعه نه ده کړې - او حال دا دي چې د اسلام راتگ د دې لپاره دي چې د انسانانو د ژوند ساتنه پکې وشي . خو هغه وينه چې د حق ژوندي کولو پخاطر و بهېږي هغه هېڅکله بې خايه نه ضائع کېږي - او د الله ﷻ په لاره کې قتلېدونکي د خداي ﷻ په ځمکه کې د عدل راوستولو

پخاطر مړه کېدونکي کله هم نه مړه کېږي ؛ او هغه روحونه چې د الله ﷻ او دهغه د رسول (ص) د نافرمانۍ په وجه ، او د هغو د حق نه اداء کولو ، او کړي و عدې نه پوره کولو په بناء له مینځه ځي هغه له دې وجې چې دوی هغه ساتنه چې اسلام ورته ورکړې وه د خپل بد چلند او بدې کړې لارې په وجه له مینځه وړي . (فقه الزکوة ج ۱۱ مخ)

د بغاوت او سرغړونې په ډول له زکوة څخه انکار کونکو سره جگړه کول په صحیحو حدیثونو او د اصحابانو له اجماع څخه ثابت ده .

وروستو له وفاته د حضور (صلی الله علیه وسلم) ، حضرت ابوبکر صدیق (رضی الله تعالی عنه) له هغو عربو سره چې د زکوة په نه ورکولو به یې ټینګار کاؤ هم دغه کردار غوره کړ او لویو اصحابانو د هغه موقف تائید کړ او ورسره یې د زکوة نه ورکونکو په جگړه کې ګډون وکړ ، تردې چې هغه شمېر اصحابان هم په دغه جگړه کې ورګډ شول چې په لومړۍ ځل د حضرت ابوبکر صدیق له نظر سره د جنگ په باره کې په یو نظرنه ؤ او په دغه ډول په اسلامي شریعت کې د زکوة له نه ورکونکو سره جنگ کولو یو ټولنیز ډول خپل کړ ، ځکه چې له هغو سره د جگړې کولو لپاره ده حضرت صدیق (رضی الله تعالی عنه) ډېر دلائل راوړل ، تر څو ډېرو اصحابانو د هغه دغه نظر تائید او په هغه سره د ټولو اجماع وشوه . (الجموع ج ۵ ص ۲۲۴ مخ)

ولي حضرت ابوبکر صدیق له زکوة نه ورکونکو سره جنگ وکړ؟

له زکوة نه ورکونکو سره د حضرت صدیق (رضی الله تعالی عنه) جنگ غالباً له دې پلوه ډېر ارزښتناک وي چې په انساني تاریخ کې دا لومړۍ ځل ؤ چې یو حکومت او مشریزه ډولني د بې وسه وګړو او د مسکینانو او غریبانو د حقونو دورکولو لپاره جگړې کولو ته تیاره

شوي وه ، د داسې تاريخ په لمنه کې چې همېشه به د ټولني زوروري طبقې کمزوري طبقې خوړلې او حاکمان او اميران به کله د غريبانو او مسکينانو په حال پسې نه گرزېدل . بلکه ډېر ځله به دوخت حکومت د شتمني طبقې ملاتړ کاؤ . (الاماشا الله) (فقه الزکاة ۱ ج ۱۵ مخ)

د اسلام او د غربت د مسئلې حل

په څه ډول چې اسلام د نادارۍ د مسئلې حل ، او ډېې وسه ، کمزورو محتاجانو د کفالت نظام وړاندې کړی دي ، نو دهغه مثل په هېڅ بل آسماني او انساني مروج قوانینو کې نه ترسترگو کېږي ؛ او د اسلام چې په دغه بهیر کې کوم دروزني نظام او رهنمائي ورکړې ده ، او کوم قوانین او انتظامات یې ورته کړي دي او بیا یې د دغو قوانینو او انتظاماتو د اجراء او عملي کولو کومي قاعدې انسان ته ښودلې دي نو د دنیا په هېڅ بل قانون او مذهب کې د دې مثال نشته .

دا چې اسلام د غربت د مسئلې حل ته څومره توجه کړې ده ، او څومره زیات یې د دې خبرې اهتمام کړی دي ، نو دا اندازه له دې خبرې څخه معلومولای شو چې اسلام په خپل ډېر لومړني پړاو کې چې څوپه شمار مجبور او بې وسه مسلمانان یې لرل ، او د اسلام د بلني د بلولو د جرم په بدنه کې به یې راز راز دردونه او ظلمونه په ځانو سېرول ، چې نه یې کوم سیاسي وجو له لاره او نه ورته کوم افتدار حاصل ؤ په داسې حال کې یې د غریبانو په طرف پوره پام وړاؤ ، او قرآن کریم په دغه سلسله کې ډېر مهم هدايات وکړل ، کله به قرآن کریم د دغې مسئلې یادونه د (طعام مسکین) (خوراک ورکول مسکین ته) په الفاظو سره کوله او کله به یې د الله له ورکړل شوي

رزق څخه بل چاته د نفقې ورکولو نصیحت کاؤ ، او کله به یې د سوال کونکي او محروم د حق اداء کولو حکم درکاؤ او کله به یې د مسافر او مسکین د حق په اداء کولو ټینګار کاؤ او کله به یې بیا د (ایتاء زکوة) یعنی زکوة ورکولو عنوان غوره کاؤ .

لنډه دا چې په دغه ډول د مکې مکرمې د پیل په دوره کې قرآن کریم د مسلمانانو په روح کې دغه حقیقت ځای کړی دی چې د هر مسلمان په مال کې د غریب او محتاج لپاره لازماً حق نشته ؛ په هر ډول چې وی باید اداء کړل شي ځکه چې دا نفلي صدقه نه ده چې ورکول او نه ورکول یې د انسان د خوښي کار دي . (فقه الزکوة ج ۱ ص ۷۸ مخ)

د زکوة فائیدې

(۱) نن سبا په ټوله نړۍ کې د ګډون خبرې کېږي چې پکې د غریبانو د خلاصون او بهبود په نعرو وهلو سره دوی د شتمني طبقې په خلاف یو خواته غورزول کېږي له دغه تحریک څخه به د غریبانو خبرېدل څه وخت کېږي ؟ دا یوه ځانګړې موضوع ده مګر دلته غورام دا ووايم چې د شتمن او غریب تر منځ دغه جګړه د دې لپاره پیدا کېږي چې شتمنه طبقه د غریبانو له هغو حقونو څخه خپلې اوږې خلاصې کړي که د ملک د شتمنو څلویښتمه برخه په غریبانو ووېشله شي ، او دا عمل د یو کم وخت لپاره نه بلکې د تل لپاره جاري وساتل شي او د امراؤ طبقه د څه ترغیب او حرص کولو او زور څخه بغیر د تل لپاره دغه فریضه اداء کړي ، او بیا دغه روپیۍ په سم ډول په اړو او محتاجانو باندې ووېشلي شي ، نو کم وخت وروستو به تاسو وګورئ چې هېڅ یو غریب به له شتمن او امیر څخه شکایت ونه لري . او د

امير او غريب تر مېنځ چې کوم جنگ دي او دنيا يې په دوزخ بدله کړېده ، دا به د دغه نظام په راتلو سره د خوشحالي او ارامتيا په ځای (جنت) بدل شي . زه صرف د پاکستان مسلمان ملت ته نه بلکه د ټولې نړۍ انسانانو او ټولنو ته وایم چې د اسلام د زکوٰة د نظام په نافذولو سره دي د دغه کار برکتونه پخپلو سترگو وويني ، او د سرمايه لرونکو هيوادونو چې څومره شتمني په عامه خلاصون کې په مصرف رسېږي هغه دي هم په دغه کار کې ورگډ کړي .

(۲) د مال او دولت حيثيت په انساني ژوند کې داسې دی لکه د وينې په بدن کې . که د وينې په گرزېدو راگرزېدو کې څه خنډ راشي ، نو د انسان ژوند له خطر سره مخ کېږي او کله خو د زړه د حملې په وجه ناڅاپه انسان د مرگ کندی ته لورېږي بس په همدغه ډول که د هيواد گردش په انصاف سره نه وي ، نو د ټولني ژوند په خطر کې وي ، او هر وخت د زړه د ټکانونو د بندېدلو وېره وي .

پاک خدای ﷻ د حکومت د سم (منصفانه) وېش او عادلانه چلند لپاره ډېر زيات تدابير اولاري چاري فرمايلي دي چې له هغو څخه يو هم د زکوٰة او صدقو نظام دي - تر څو چې دغه نظام په سم ډول نافذنه وي . او ټولني دغه نظام په پوره ډول منلی نه وي ، نو نه د حکومت په انصاف چلیدلو فکر کېدای شي او نه ټولنه د گډوډۍ او زوال څخه په امن کې ساتلې پاته کېدای شي .

(۳) که ټوله دنيا د يو بدن په څېر تصور کړو ، او ټولنه د هغه اندامونه وېولو نومونه ته معلومه ده چې د کومې پېښې له امله په يو اندام کې وينه له راټولېدو وروستو ټينگه شي ، نو هغه بيا د ورستېدلو او يا دانو کېدلو په شکل گرزۍ او بيا بهرې دغه رنگه چې کله د ټولنې په

خلگو کې تر ضرورت زیاته وینه یوځای کېږي ، نو هغه هم ټینګېږي او بیا کله په زیادت څرخي او عیش کولو کې وزي ، کله د محکمو او وکیلانو په گرزېدو راگرزېدو کې ضائع کېږي ، کله په ناروغیو او روغتونونو کې په مصرف رسیږي ، کله بیا د لوړو ، لوړو ودانیو او کورونو په جوړولو کې بربادېږي . شان الهي ﷻ د زکوة او صدقو په ذریعه د دغو تناکو او خرابیو تداوي شودلې او فرمایلي ده کومي چې د دولت د یوځای کولو په وجه د ټولني په بدن خېزي

(۴) له خپل ډول سره (یعنې یو انسان) سره رسته او همدردي کول د انسانیت تر ټولو لوی صفت دي ، د چا چې زړه د ځان په څېر د بل انسان د بې وزلۍ ، لوږې مجبورۍ ، او تنګ لاسۍ په لیدلو سره ونه دردېږي ، نو هغه انسان نه بلکه یو ځناور دي ؛ او څرنگه چې نفس او شیطان په داسې حالت کې انسان له انساني همدردی څخه منعه او لیري کوي ، نو ځکه ډېر کم خلک د دې حوصله او برداشت کوي .

پاک خدای ﷻ له خپلو بې وسه بندګانو سره د مرستې په خاطر په شتمنو خلکو دا فریضه لازمه کړه تر څو د پاک خدای ﷻ د دغې فریضې په وړاندې د کوم ناپوه ملګري په مشوره عمل ونکړي .

(۵) هر چیرې چې د ژوند کولو بنیاد په مالداري ولاړ دي هلته د انساني اخلاقو او روزنې په جوړولو او خرابولو کې هم د هغه ژور اغېزه وي ، کله وخت د شتونه لرل انسان غیر انساني خوځښت ته راکاږي او د ټولني د بې انصافي په لیدلو سره هغه د ټولني د ارامي د لوټلو بندوبست کوي ، کله د غلا ، لاري وهني او قمار په څېرې حرکتونه پیل کوي او کله بیا د غربت او لوږې څخه د تنګېدوله امله له ژونده څخه د لاس اخستلو فیصله کوي . کله د نس ډکولو لپاره

خپل عزت او درنښت ليلام کوي . او کله بيا د لوږې اوناډارۍ د ختمولو لپاره ترخپل دين او خپل ايمان تهرېږي - په دې اړوند يو حديث شريف دي چې لوږه او نهستې انسان نژدې کفرته رسوي دغه ټول غير انساني حرکات له نهستۍ څخه ريښه اخلي چې کله وخت پوره کورنۍ بربادوي ، ددې حل لاره پيدا کول د ټولي ټولني زمه واري ده او پاک خداى ﷻ ددغو بدو او تاوان رسونکو حرکاتو د مخنيوي لپاره د زکوٰۃ او صدقو حکم فرمايلي دي

(۶) ددې برعکس ځينې داسې خرابياني دي چې تر مناسب حد د مال له زيات لگښت نه سرچينه اخلي . شتمن چې دکومو نخرو او عيسياتو خيالونه وهي ، او کوم ډول غير انساني کارونه له هغو څخه پېښېږي د هغود بيان ضرورت نشته پاک خداى ﷻ له مال او دولت نه له پيدا کيدونکو اخلاقي بديو څخه انسانان د زکوٰۃ او صدقو په ذريعه راگرزولي دي ، تر څو هغوى د غريبانو د ضرورتونو احساس وکړي او د غريبانو حالت د دوي لپاره هم يو پوره اولوى عبرت دي

(۷) د صدقاتو او زکوٰۃ په نظام کې يو دا حکمت هم دي چې د هغه په سبب هغه غمونه او افتونه چې په انسان باندې نازلېدونکي وي دفع کېږي . په دې اړوند ډېر حديثونه راغلي دي چې د صدقې ورکولو په وجه بلاگانې ليرې کېږي او دانسان مال او بدن له افتونو څخه خوندي کېږي .

(۸) د زکوٰۃ او صدقو يوه گټه دا هم ده چې د هغو په اداء کولو سره په مال او شتو کې برکت لوېږي : او په زکوٰۃ او صدقو کې بخل کول پر انسان باندې د اسمانونو دروازې بندوي . په يو حديث شريف کې د حضور (صلی الله عليه وسلم) ارشاد دى : **ح . م . ق . م . ح . زکوٰۃ نه**

اداء کوي ، نو پاک خدای ﷻ په هغه قوم باندې قحط او وچ کالي مسلطوي. او له اسمان څخه ورباندې د بارانو اورېدل بندېږي.
(طبراني - اپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۳۲ مخ)

د خدای ﷻ فیصله :

د انسان مادي ضرورتونه د دې دنیا له مادي شيانو سره تړاو ورکول یو قدرتي کار دي او د اهرم د پاک خدای ﷻ د حکمت یوه کلکه فیصله ده چې د نیوي اسباب او وسائل دي د ټولو انسانانو تر مینځ په یو ډول ونه وېشل شي ، بلکه ضروري دا ده چې ځینې خلکو ته دي د ژوند کولو لپاره دومره فرېمانه اسباب او وسائل ورکړل شي چې د هغو د ژوند کولو تر ضرورت ډېر زیات وي ، او نورو ته دي بیا له دې نه دومره برخه ورکړله شي چې ورځنې ضرورتونه هم ورباندې پوره نېکړای شي. په دې اړوند د پاک خدای ﷻ ارشاد مبارک دي:

(نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۳۲ آية)

ترجمه : او د دنیا د نظام او سمون په ځای ساتلو لپاره د غه ټیټوالی او پورته والی بالکل ضروري - او لازمی شي دي مگر پاک خدای ﷻ د دغې فائیدې او نقصان په مقررولو سره دواړه ډلې د هغو په حال پرېښودلې بلکه چېرې چې یې له یوه طرفه د زرگونو پیدایشي مصلحتونو لاندې دغه ټیټ والی او پورته والی راوستی دي همدغه خدای ﷻ د شریعت په ډول دا حکم هم ورکړی دي چې :

(فِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَّلُومٌ ۲۴) د دوي په مالونو کې ټاکلې شوې برخه ده د غوښتونکو او محرومو خلکو لپاره (سورة المعارج ۲۴ آیت)

یعنې د شتمنو په مالو کې د اړو او محرومینو لپاره ټاکلې برخه ده څوک چې د دوی دغه حق نه اداء کوي ، نو گویا چې هغه د دوی د حق

غصب کونکي دي او په ناروا ډول يې د هغو په حق خپته اچولې ده . لکه چې له يو حديث شريف څخه د اشارې په ډول دا خبره ښکاره بري . حضور (صلى الله عليه وسلم) فرمايي چې څه وخت په يو چا باندې زکوة واجب شي . نو سمدستي په خدايي رجستر کې د هغه مال څلوېښتمه حصه په جلا ډول د محتاج او غريب مستحق په نامه ليکله کېږي . په داسې حال کې نور زکوة نه اداء کول (مستحق ته د خپل حق نه ورکول) نه دي ، بلکه په دوهم ځل د مستحق ټاکلې شوې برخه په خپل مال کې ورگډول دي . همدا رنگه يو بل حديث شريف دي (ما خالطت الزكاة مالا قط الا اهلكته)

ترجمه : د زکوة مال چې په هر مال کې گډ شي ، نو هغه مال تر هغه نه پرېږدي تر څو يې هلاک کړي همدا رنگه په يو حديث شريف کې زکوة د مال خیرې بلل شوی دي چې حضور (صلى الله عليه وسلم) ان هذه الصدقات انما هي اوساخ الناس (مشکوة شريف - ج ۱ ص ۱۵۷ مخ) يعنې بېشکه دغه د زکوة مال د خلکو د مالونو خيري دي - څرنگه چې له دغه خيري څخه د مالونو پاکولو په اړوند د پاک خداى ﷻ حکم دي (خذ من اموالهم صدقة تطهرهم وتزكيتهم بها)

ترجمه : اى محمد (ص) ته د هغوله مالونو څخه زکوة واخله او ته د هغو مالونه پاک کړه او د دوى باطن د زکوة په ذريعه پاک کړه . (سورة توبه ۱۰ شماره ۱۰۳ آيت)

په ابو داؤد شريف کې د حضور (صلى الله عليه وسلم) ارشاد مبارک دي چې پاک خداى ﷻ زکوة ځکه فرض کړی دي چې په هغه سره ستاسو نور مالونه درپاک کړي (مشکوة شريف ج ۱ ص ۱۵۲ مخ)

زکوة د مال خبری دي

څرنگه چې د گني د شرې يا اوبو په ايشولوسره له هغه څخه گوړه يا بوره جوړېږي نو تر پخېدلو لږ څه وروستو د څگ په شکل د هغې څخه خيري راپورته کېږي چې ورڅخه ليري کول يې ضروري دي ، که له ټولي شرې (د گني څخه د ايستل شوو اوبو) څخه دغه خيري ليري نکړل شي نو ټول مال ورباندې خراب او بدشکله کېږي . همدغه رنگه کله چې د نصاب حد ته رسېدلي مال باندې يو کال تېرېږي ، نو د هغه خيري را پورته کېږي ، چې خبر يې حضور (صلى الله عليه وسلم) پخپله ليدلى او بيا يې ومونې ته راکړى دي . که دغه خيري کوم چې په راتولېدلو ټولېدلو پخپله ځانته کړى شوي دي دوهم ځل په هغه کې ورگډه کړل شي ، نو ټول مال ورباندې خرابېږي او څرنگه چې د غوره مال په مارکېټ کې د خراب مال لپاره هېڅ بازار او اخستونکى نه پيدا کېږي همدغه رنگه د زکوة دغه مال د مالدار په ښو کارو کې نه لگېږي بلکه په ډول ډول ناڅاپي او هغو آفتو کې په مصرف رسېږي چې پخواتر دې يې اميدنه کېدى چې ورته په پورتنۍ حديث کې هم اشاره شوې ده او نور هم په دغه ډول احاديث موجود دي .

د شريعت له نظام څخه که صرف د زکوة امر په پوره ډول د عمل په ډگر واچول شي نو د دنيا تر نيمايي زيات غمونه او پرېشانيانې به خودبخوده له مينځه ولاړى شي شتمن چې کله د زکوة صدقې او يا بل څه روپۍ غريب ته ورکوي او پتي يې هغه ته ورسپاري ، نو د هغه غريب په زړه کې چې د شتمن له مال سره کوم حسد او بغض پروت دي هغه د تل لپاره نرم او ارام گرزي - همدارنگه کله چې يو شتمن له

غریبانو سره نژدې وي او هره لحظه د هغو مشکلات او تکلیفونه ویني، نو د هغه په زړه کې خدای ﷻ ته د خپلي خوشحالي د شکر اداء کولو جذبه پیدا کېږي، او په دې سره هغه د مال قدر پېژني. (ترغیب ۲ ج ۱۸۲ مخ)

په اخرت کې د زکوٰۃ نه ورکونکو بای:

حضور (صلی الله علیه وسلم) یو ارشاد مبارک دی چې زه د معراج په شپه په یو قوم تېرېدم ما ولیدل چې د هغو په شرم ځایو باندې له مخکني او شانتې لوري څخه څیری څیري کړې شوې توتې وې او د څارویو په ډول څرېدل - او خوراک یې له زقوم او د جهنم له ډبرو څخه وو ما پوښتنه وکړه چې دغه کوم خلک دي؟ نو حضرت جبرئیل (ع) راته وویل چې دا هغه خلک دي چې له خپلو مالونو څخه به یې زکوٰۃ نه اداء کاؤ په دوی باندې خدای ﷻ ظلم نه دی کړی او ستا رب ﷻ پخپلو بندگانو ظلم کونکی نه دي د زکوٰۃ نه ورکونکو لپاره چې پاک خدای ﷻ کومې سزاگانې په اخیرت کې ټاکلې دي هغه له نورو سزاگانو څخه جلادي. دغه عذاب خو به له حشر څخه پیلېږي - او کوم چې سخت مجرمین وي هغوته به د دغو حوالو له مخې تر مقدمې فیصله کېدوله مخه هم څه تکلیفونه مخې ته راځي او حساب ورکولو ته به هم په ذلت او رسوايي کې راوستل کېږي. (ترغیب ۲ ج ۱۸۲ مخ)

په یو حدیث شریف کې د سروري ثقلین (صلی الله علیه وسلم) ارشاد مبارک دي چې اسلام په پنځو شیانو ولاړ دي:

(۱) د دې خبرې شاهدی ورکول چې بغیر له خدای ﷻ بل څوک لایق د عبادت نشته او محمد (صلی الله علیه وسلم) د هغه بنده او رسول دي

(۲) لمونځ کول

(۳) د رمضان المبارک روژه نیول.

(۴) زکوة ورکول.

(۵) د بیت الله شریف حج کول. (صحیح مسلم ج ۳۲ مخ)

همدا رنگه په یو بل حدیث شریف کې دي چې یو چا د خپل مال څخه زکوة اداء کړي، نو هغه د خپل مال له شره څخه ځان وساتي.

(کنز العمال مجمع الزوائد ج ۲۳ مخ)

په بل حدیث شریف کې راځي چې کله تاسو د خپل مال څخه زکوة اداء کړي، نو د زمه واری کوم بار چې ستاسو په اوږو پروت ؤ هغه لتا سو څخه ولوېدو - (ترمذي ج ۷۸ مخ)

او په بل حدیث شریف کې بیا داسې راغلي دي چې: خپل مالونه په زکوة ورکولو سره محفوظ کړئ، د خپلو ناروغیو علاج په صدقه ورکولو سره وکړئ - او د غمونود طوفان مقابله په دعا گانو او عاجزیو سره وکړئ - (ابوداؤد)

په یو حدیث شریف کې راغلي دي چې چا د خپل مال څخه زکوة اداء نکړي په قیامت کې به دهغه مال د یوه بنوی مار په څېر راشي او د هغه په غاړه کې به د کلک څنڅېر په ډول وگرزي - (نسائي ۳۳۳)

چاته چې پاک خدای ﷻ مال ورکړی وي او هغه یې زکوة نه اداء کوي، نو له هغه مال څخه به ورته مار جوړ کړل شي او د هغه په غاړه کې به ور واچول شي او ورته وایي به چې زه ستا مال یم او زه ستا خزانه یم. مار چې هر کله په یو کور کې پیداشي، نو په توره شپه کې هغه کورته ورننوتل لا ځکه ډېر مشکل وي چې خدای مکره ومونه چيچي - مگر د الله ﷻ استاذی فرمایي چې همدغه مال چې نن په خزانو او اوسپنیکو الماریو کې ښودل کېږي که ورته زکوة اداء نکړل شي، نو

د قیامت په ورځ به ورنه مار جوړول کېږي او بیا به ستاسو په غاړه چارطرفه پېچل کېږي - په کور کې ننوتلی مارت ته خلک له دې وجې نه ورځي چې ناگنابه پرې راتوپ کړي او حال دا وي چې دلته توپ کول د مار یقیني نه وي هسې یو احتمال وی چې له دېخوا به پرې راغورزار شي او له هغې خوا به پرې راغورزار شي د دې نه یقین باوجود له دومره فکره او احتیاطه سره ورننوزي چې ورباندې د مار د هېڅ ډول حملې امکان پاته نه وي ؛ او د زکوٰۃ په نه ورکولو کې دغه یقین دی چې مار به د هغه په غاړه پېچل کېږي خو بیا هم د هغه له مونږ سره هېڅ غم نه وي ! فضائل صدقات (۲۳۲) مخ

په زکوٰۃ نه ورکولو سره دنیاوي عذاب :

د یو صحابي حضرت بریده (رضی الله تعالی عنه څخه روایت دي چې حضور (صلی الله علیه وسلم) فرمایلي دي چې هر قوم د زکوٰۃ اداء کول پرېږدي ، نو الله څو ورباندې وچ کالي راولي ، او هر کله چې دوی له خپلو مالو څخه زکوٰۃ نه ورکوي ، نو حتماً به ورباندې له اسمانه څخه بارانونه بندشي ، تر دې چې که څاروي نه وای ، نو یو څاڅکی به هم اورېدلی نه وای (ترغیب ج ۲ ص ۹۰ مخ فقه الزکوٰۃ ج ۱ ص ۱۰۷ مخ)

د وچ کالي افت پر مونږ خلکو دارنگه مسلط شوی دي چې اندازه یې نشته ، په زرگونو لاري د هغه د لیرې کولو لپاره کارېږي یوه یې هم گټوره نه پرېوزي - کله چې پاک خدای څو څه گناه په وجه څه تکلیف یا غم راولېږي ، نو بیا په دې ټوله دنیا کې د چا په وس پوره ده چې له خپل ځانه یا بل څخه دغه تکلیف لیرې کړي ؟ دا یوه داسې ناروغي ده چې د زکوٰۃ په لیري کولو سره لیري کېږي ، پاک خدای څو راته دغه

ناروغي (آفت) هم ښوولې ده او د هغې سمه درملنه يې هم راته ښوولې ده چې که په رښتيا تاسو د اروغي له مېنځه وړل غوښتل ، نو ورته سمه تداوي (د قران او حديث په رڼا کې) غوره کړئ . (الفقه ج ۱ ص ۱۸۸ مخ)
 همدا رنگه يو حديث شريف دی چې ((په کوم مال کاي چې زکوة پاته شي نو هغه ټول مال خرابوي)) د پورتنی حديث شريف نه دوه مطلبه اخستې شو ؛ يو دا چې په مال کې چې د هغه زکوة پاته شي او ونه ايستل شي ، نو هغه زکوة د دغه مال د ضائع کېدلو او خرابي سبب گرزي دوهم دا چې کوم څوک چې پخپله شتمن وي او هغه د بل چا څخه د زکوة مال ورواخلي او له خپل مال سره يې گډه کړي ، نو د هغه ټول مال ورسره له مېنځه ځي . (فقه الزکوة ج ۱ ص ۱۰۸ مخ بحواله نيل الاوطار ج ۴)

زکوة د مسلمان لپاره يو سائل شوي ذخيره ده :

زکوة د مسلمانانو د ساتندويي کارخانه ده . دغه د هغو لپاره پر اوښتې فنډ يا هغه روپۍ دي چې د مامور له مياشتنۍ تنخواه گرزول کېږي او بيا د ماموريت په پای کې هغه ته بهرته ورکول کېږي دغه د دوی لپاره د بې کارانو د مرستي پانگه ده دغه د دوی د معذورينو ، مجبورينو ، ناروغانو يتيمانو او کونډو لپاره د ساتنې ذريعه دی او برسېره پردې زکوة هغه شی دی چې د مسلمانانو فکر له سبا څخه په پوره ډول بې پرواکوي - له سبا ورځې نه بې پروايي په دې ډول کېدی شي چې نن ورځ ته شتمن يې نوته له نورو سره مرسته وکړه . بله ورځ چې ته مجبور شي ، نو نور خلک به حتماله تاسره مرسته وکړي - تاته به د دې فکر کولو ضرورت نه وي چې که زه خوار شوم بيا به څه کوم ؟ که زه مړ شوم ، نو زما مېرمن او ماشومان به په

افتونو اخته وي. که ماته ناخاپه کوم غم پېښ شو يعني زه ناروغ شوم ، يا مي په کورکي او رولگېدو ، يا مي په کور سيلاب راغی او يابل څه وشول ، نو ماته به له دغو تکليفو څخه د خلاصون لاره کومه وي ؟ له دغو ټولو فکرونو څخه د زکوة په اداء کولو سره ته ارامتيا ته خلاصېداى شي - په تاباندې صرف دومره کول دي چې په خپل له ضرورته زيات مال کي دوه نيم في صده د الله جل و علا ساتندويي کمېنۍ ته د ساتلو لپاره ورکړه - دا وخت خو ستا دغه مال ته ضرورت نشته په هغه سره به دا وخت هغه خلک کله وچلوي چې ورته ضرورت لري - خو کله چې بيا ته ورته ضرورت ولري ، يا ورته ستا اولاد يا مېرمن ضرورت ولري ، نو نه يودا چې ستا ورکړل شوی مال ، بلکه تر هغه زيات مال به بېرته درکړل شي . (فقه الزکوة ج ۲ ص ۷۳)

سرمایه داري او زکوة

د سرمايه داري او اسلامي اصولو او نتائجو تر مېنځ پوره ضدیت او ټکر تر سترگو کېږي. ځکه چې د سرمايه داري تقاضا دا ده چې روپۍ دي سره را ټولې او وساتلي شي او د هغو دلاې پرولو لپاره دي له سود څخه هم کار واخستل شي تر څو د دغو ويالو له لاري خورې ورې روپۍ دا ټولې کړای شي او په يو تالاب کې جمعه کړای شي . خو اسلام بالکل د دې په خلاف حکم ورکړی دي چې روپۍ اول خو بايد جمعه نکړای شي ؛ خو که بيا ورته جمعه جوړه شوه ، نو بيا بايد ورته وخت په وخت زکوة وايستل شي تر څو هغه خلک هم يو څه ولري چې د غريبۍ شپې ورځي تېروي - او په دې سره د شتمنو او محتاجانو تر مېنځ فاصله را کمه کړله شي . د سرمايه داري په نظام کې د شتمنيو

ادلون بدلون مقید دي خو دا کار بیا په اسلام کې په ازاد ډول تر سره کېږي. د سرمایه داري په نظام کې دا یو حتمي شی دي چې وار له مخه به خاص ستاسو اوبه په تالاب کې وي بیا به تاسو کولای شئ چې له هغه نه اوبه درواخلئ که داسې نه وه، نو بیا تاسو یو څاڅکی اوبه هم ورڅخه نشئ در اخیستلای. د دې په مقابل کې د اوبو د خزانې په اړوند د اسلام قاعده بیا دا ده چې له هر چا سره تر ضرورت زیاتي اوبه (له اوبو څخه مقصد مال دي) وي هغه به ورڅخه یوه برخه (چې زکوۍ دي) را اخلي او هغه چاته به یې ورکوي چې هغه بالکل اوبه (مال) نلري. نو ښکاره خبره ده چې دوی طریقې د خپل اصلي طبیعت په لحاظ په پوره ډول له یو اوبل سره تکرر دي، او په یو منظم ژوند کې دواړه سره یو ځای کېدای شي. (فقه الزکوۍ ج ۲ ص ۷۱۴ مخ)

ایا زکوۍ یو اسلامي ټیکس (مالیه) دی ؟

زکوۍ ټیکس نه دی بلکه ډیر لوی عبادت دي. بعض داسې خلک دی چې زکوۍ یې په ذهن کې ډیر کم ارزښته ورغلی وي او دا د حکومت هغسې ټیکس بولي کوم چې په هر حکومت کې په مختلفو ډولونو باندې ټاکل کېږي - او حال دا دی چې زکوۍ د هېڅ یو حکومت لخوا نه دي لازم کړای شوي - اونه حضور (صلی الله علیه وسلم) د اسلامي حکومت د ضروریاتو د پوره کولو لپاره دغه کار کړی دي، بلکه په ښکاره ډول په حدیث شریف کې ارشاد مبارک دی چې ((له شتمنو (مالدارانو) څخه دي مال راواخیستل شي او د محتاجانو او بې وزلو طبقې ته دي ورکړ شي)) همدا رنگه دا فکر کول هم غلط دي چې زکوۍ ورکونکی په محتاجانو او نادارو باندې احسان بار وي.

هېڅکله بايد داسې ونشي . بلکه احسان به د محتاجانو يا زکوٰۃ قبلونکو لخواوي چې د دوی په ذریعې د شتمنو روپی د الله ﷻ په بانک کې جمع کېږي - د مثال په ډول که تاسو بانک ته د جمع کولو لپاره روپی سپارئ ، نو ایا احسان به ستاسو لخواوي ؟ نو داچې تاسو نشئ کولای په بانک احسان وبولئ همدغه رنگه تاسو نشئ کولای په مسکینانو باندې د زکوٰۃ احسان وبولئ - پخوانو امتونو چې به کوم مال د الله ﷻ په دربار کې د نذرانې په ډول وړاندې کاؤ ، نو دهغه استعمال هېڅ یو چاته روانه ؤ . بلکه هغې ته به سوځېدونکې قرباني ویله کېدله ؟ هغه ټول مال به د قربان گاه په نوم یو ځای کې راټولیدي - نو بیا چې به ورته له اسمانه څخه اور راغی او هغه به یې وسوځل ، نو دا به د هغې قرباني د قبلېدو علامه وه او که به ورته اور رانغی او همداسې به پاته شوه ، نو دا به د هغه دردېدلو علامه وه پاک خدای ﷻ د محمد (صلی الله علیه وسلم) په امت باندې په خاص ډول د الوریښه کړې ده چې شتمنو (مالدارانو) ته یې د احکم کړی دي چې که تاسو کوم څه د پاک خدای ﷻ دربار ته وړاندې کول غواړئ نو هغه مسکینانو او مستحقینو ته ورکړئ - الله ﷻ په دغه لوی رحمت سره له یوې خوا د محتاجانو د ضرورت پوره کولو یوه بڼه د زیعه پیدا کړه ، او له بلې خوا یې د دغه مرحوم امت خلک له رسوایي څخه وژغورل - اوس صرف خدای ﷻ په دی پوهېږي چې څوک له پاک مال څخه صدقه (زکوٰۃ) ورکوي ، او څوک داسې دي چې د نامه او شهرت پخاطر زکوٰۃونه او صدقې ورکوي ؟ لنډه دا شوه چې زکوٰۃ ټیکس نه ، بلکه د خپل خدای ﷻ دربار ته یوه نذرانه وړاندې کول دي - نو ځکه خو پاک خدای ﷻ ورته په قرآن کریم کې قرض حسنه ویلي دي :

(مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً وَاللَّهُ يَقْبِضُ وَيَبْسُطُ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۲۴۵) (۲ پاره / سورة بقره)

دلته صدقي (هر هغه څه چې د خدای ﷻ د رضا لپاره ورکول کېږي) ځکه په قرض حسنه سره تعبیر شوې دي چې څرنگه چې د قرضو اداء کول واجب دي دغه رنګه باید د خدای ﷻ په رضا صدقه ورکونکی مطمئن شی چې د هغه ورکړل شوې صدقه به له زرګونو برکتونو سره هغه ته بهرته ورکوله کېږي . د دې مطلب دانه دی چې ګواکي خدای ﷻ د څه شی محتاج دي دا وجه ده چې صدقه د فقیر لاس ته ترور تلو له مخه د پاک خدای ﷻ دربار ته رسېږي ، نو فقیر یې اصله زکوٰۃ ورکونکي څخه نه ترلاسه کوي بلکه د هغه خدای ﷻ له طرفه ورته ورکول کېږي چې خپل ټول مخلوق ته روزي ورکوي .
(آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۸ مخ)

د زکوٰۃ او ټیکس تر مېنځ یو بل فرق دا دی چې حکومت له خلکو څخه ټیکس (مالیه) راټولوي او پخپلو کارونو یې لګوي ؛ مګر د اسلام دین زکوٰۃ په محتاجانو او غریبانو باندې تقسیم کوي ، اسلام د زکوٰۃ د لګښت لپاره اته (۸) کړۍ جوړې کړي دي . (حقیقت الزکوٰۃ ۵۸ مخ)

د زکوٰۃ او ټیکس تر مېنځ بنیادي فرق :

مسئله : د ټیکس (مالیه) اداء کول د زکوٰۃ لپاره کافي بلل ، یا د زکوٰۃ په اراده د زکوٰۃ روپۍ په ټیکس کې ورکول صحیح نه دي او نه کفایت کوي . د زکوٰۃ او ټیکس تر مېنځ ډېر لوی بنسټیز او ښکاره فرق دی ، دا چې زکوٰۃ یو عبادت دي . نو ځکه پکې نیت او اراده ضروري ده ، او دا چې مطلب ورته د خدای ﷻ سره اخلاص او د هغه امر په ځای

کول دي ، نو ځکه يې د لگښت لپاره خاص ځايونه ټاکل شوي دي -
 غير مسلمانوته او په ټوله نيزو (عام المنفعه) کارونو کې د هغه
 استعمال روانه دي . او چاته چې زکوة ورکول کېږي هغه به مستحق
 وي او د مالک جوړېدلو صلاحيت به هم ورسره وي ، د هغه لپاره يو
 ټاکل شوي اندازه ده او ددې لپاره چې زکوة ورباندې واجبېږي هم يو
 مقرر حد دی - بيا چې کله مال حد د وجوب د زکوة ته ورسېږي ، نو
 بيا بايد ورباندې يو کال تېر شي - همدا رنگه زکوة په خاصو مالونو
 باندې واجبېږي په هر مال باندې زکوة نشته - دا ټول هغه حکمونه
 دي چې له قرآن او حديث څخه ثابت دي چې پکې د لږ څه بدلون حق او
 گنجائش هم چاته نشته مگر ټيکس بيا داسې نه دی ، هغه عبادت نه
 بلکه د حکومت سره مرسته ، يا هغه ته د رسېدونې گټې معاوضه
 (بدل) دي . د هغه لپاره نه کوم ټاکلي تناسب او اندازه شته او نه پکې
 تعيين د مال شته نه د هغه لپاره څه نيت او اراده شته او نه يې د
 لگښت ځايونه هغه دي کوم چې د زکوة لپاره ټاکل شوي دي همدا
 رنگه د هغه لپاره د زکوة په څېر ټاکلي شرعي حد هم نشته بلکه ډېر
 ځله د ظلم تر حده پورې لوړېږي . (جديد فقهي مسائل ۲۵ مخ)

د زکوة او ټيکس تر مېنځ څرگند فرق

د زکوة او ټيکس تر مېنځ خو تر هر څه لومړی او ښکاره فرق د هغو په
 نومونو کې دی . ځکه چې د زکوة د لفظ معني پرورش او برکت دی .
 په اسلامي شريعت کې د مال هغې برخې ته چې زکوة ورکونکی يې
 محتاج ته ورکوي زکوة ويل کېږي . د هغه په اداء کولو سره د زکوة
 ورکونکي په نفس کې دا تاثير پيدا کېدل دي چې د هغه دغه مال

سراسر خیر او برکت دی او دغه د هغه مال ته پر مخ تگ ورکونکی او پاکونکی دي - په داسې حال کې چې د ټیکس (ضریبه) د لفظ مفهوم زور او الزام دی یعنې دغه یو هغه تاوان دي چې په زور او جبر باندې په مالدارانو خلکو اچول شوی دی ، نو ځکه خلک هغه یو بې حده لوی بار او د هغو په مالونو باندې اچول شوې جرمانه بولي د زکوة لفظ د خپلې پاکۍ برکت او ترقۍ د مفهوم تر څنګ د دې امر ښکارندويي هم کوي چې د مال څښتن چې کوم مال د پاک خدای ﷻ د حق اداء کولو څخه بغیر جمعه کوي هغه ناپاک دی او هغه شی چې مال پاکوي هغه زکوة دي . همدا رنگه زکوة د مال څښتن له بخیلتوب او حرص څخه پاکوي دالله ﷻ ارشاد دی (يَمْحَقُ اللَّهُ الْرِبَا وَيُرِيهِ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ۲۷۲) د بقرې - سورة:

ایا د زکوة راټولول په حکومت باندې دي ؟

د دې پوښتنې (چې زکوة ټیکس نه دي بلکه خالص عبادت دي ، نو بیاولي د راټولو ، ویشلو او نورکارونه حکومت ته سپارل کېږي) لنډ ځواب دا دی چې اسلام ټوله معاشره (ټولنه) یو وجود بولي او بیا د هغې د نظم او کنترول چاري اسلامي حکومت ته سپاري ځکه نو د هغو محتاجانو او غریبانو د ضرورتونو حل هم د اسلامي ټولني د اقتدار قوې ته سپارل کېږي کوم چې په دغه ټولنه کې ژوند کوي - او د هغوی د دغه ضرورتونو د حل کولو لپاره د صدقواو زکوة و نظام رامنځته کړی شوی دي . نو څرنگه چې د دوی د مشکلاتو د حل تر ټولولو په ذمه واري د حکومت په غاړه ده نو ځکه د دغه کار لپاره خاص بندوبست کول هم د حکومت فریضه ده همدا وجه ده چې په

حديث شريف كې هغه خلك چې د حكومت لخوا د صدقو او زكوة و د راټولو او منظم كولو لپاره گمارل شوي وي د الله ﷻ په لاره كې له جهاد كونكي سره تشبيهه شوي دي (ابو داؤد ، ترمذي) په دغه حديث كې له يوې خواد دوى د خدمتونو ستاينه كېږي ، او له بلې خوا ورته د ډېري نازكي ذمواري احساس ورته وركول كېږي يعنې كه هغه دغه وظيفه چې د الله ﷻ په لاره كې ي جهاد بولي اداء كړي ، نو له خپلې ذمواري نه به يې خپلي اوږې سپكې كړې وي او كه يې له دغه مال نه د يوې پيسې په اندازه يو څه هم بې ځايه يعنې خيانت كړل ، نو دوى بايد ښه پوه شي چې په الهي مال كې يې خيانت كړى دي او دا به د دوى لپاره د دوزخ اورته د ورتلو سبب جوړېږي څرنگه چې په يو حديث شريف كې د حضور (صلى الله عليه وسلم) ارشاد مبارك دي ((كوم شخص چې ماته كارو گماره او وظيفه مې هم ورته وټاكله نو كه هغه بيا له دغه مال نه څه شى وړواخلي نو هغه به په مال د غنېمت كې خيانت كونكي وي . (ابو داؤد . اب كې مسائل ج ۲ ج ۲۳۰ مخ)

ايا حكومتي ټيكنس په زكوة كې گنل كېږي ؟

پوښتنه : حكومت په تجارتي گټو او د ځايونو (ودانيو) په كرايه بندي ټيكنس اخلي ايا دغه په زكوة كې شمېرل كېداى شي او كنه ؟

ځواب : كومې روپۍ چې په ټيكنس (ماليه) كې وركولي كېږي هغه په زكوة كې نشي شمارل كېداى - زكوة بايد په ځانگړى ډول اداء شي (فتاوي دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۷ مخ - شامي ج ۲ ص ۲۲ مخ)

ایا په وارداتو باندې د حکومتي محصول په ورکولو سره زکوٰۃ

ادا کېږي ؟

مسئله : دا چې وارداتي محصول د هیواد د ضرورتونو درفع کولو لپاره د حکومت لخوا مقررېږي او زکوٰۃ په مسلمانان باندې د پاک خدای ﷻ له طرفه یوه فریضه او عبادت دی ، نو ځکه خو په هیواد ته راتلونکو شیانو باندې د محصول په ورکول سره زکوٰۃ نه اداء کېږي ، او زکوٰۃ په جلا ډول له خپلو شرائطو او حدودو سره اداء کول فرض دي - (اب کې مسائل ج ۳ ص ۳۸۷ مخ)

د وخت حاکم او زکوٰۃ :

(۱) **مسئله :** که د وخت حاکم یو عادل مسلمان ؤ ، نو بیا ورسره د هر ډول مال د زکوٰۃ اخستلو حق شته . هغه دي له ټولو هیوادوالو زکوٰۃ راټول او په مستحقینو دې تقسیم کړي .

(۲) او که د وخت واکمن یو ظالم او یا غیر مسلم ؤ ، او بیا هېڅ حق نه لري چې له خلکو څخه د زکوٰۃ مالونه راټول کړي او که یې د زور له لارې دا کاډو کړ ، نو بیا دي زکوٰۃ ورکونکي وگوري . او که یې د زور له لارې دا کار وکړ ، نو بیا دي زکوٰۃ ورکونکي وگوري چې که حاکم له دوی څخه اخستی مال په مستحقینو تقسیم کړ نو بیا دې دوهم ځل زکوٰۃ نه اداء کوي ؛ او که داسې نه ؤ نو بیا دوی ته پکار ده چې دوهم وار زکوٰۃ وباسي او پخپله یې په مستحقینو تقسیم کړي .

(۳) که یو چا له خپل مال نه زکوٰۃ نه اداء کاؤ ، نو د وخت واکمن ته پکار دي چې هغه بندي کړي او د زکوٰۃ غوښتنه ورڅخه وکړي - مگر په زور به ور نه مال نه ضبط کوي ځکه چې د زکوٰۃ د صحیح والي لپاره

نیت شرط دی - او دا ښکاره خبره ده چې که په زور سره ورنه مال واخستل شي ، نو هغه پکې د زکوٰۃ نیت نه کوي . (علم الفقہ ۴ ج ۳۱ مخ)

په ظاهري او باطني مالونو کې د زکوٰۃ حکم

مسئله : حکومت خو صرف د ظاهري مالونو لکه په کار خانو او میلونو کې د پراته مال د تجارت مال او په بانک کې د جمع شوې سرمایې زکوٰۃ راټولوي ، خود باطني مالونو زکوٰۃ به هر سړي پخپله له خپلې اندازې او حد سره سم اداء کوي . (آپ کی مسائل ۳ ج ۳۴۱ مخ)

ظاهري مالونه هغو مالونو ته ویل کېږي لکه په بانک کې جمعه شوې سرمایه ، په کار خانو او میلونو کې تیارېدونکي مال ، د تجارت مال او داسې نور . او باطني مالونه هغو ته ویل کېږي لکه په کور کې نغدي روپۍ سره اوسپن زر او داسې نور -

مسئله : اوس داسې زمانه ده چې مسلمانانو ته پخپله پکار ده چې خپل زکوٰۃ د شریعت له قاعدو سره سم وباسي او پخپله یې په مستحقینو باندې ولگوي همدا رنگه چې هر کله زکوٰۃ یا عشر واجب شي ، نو که سمدستي داسې څوک پیدا کېدو چې زکوٰۃ ورکېدل ورته صحیح و نو في الحال دې زکوٰۃ وباسي او که سمدستي څوک مستحق نه و بیا دې هغه د امانت په ډول له ځانه سره تر هغه وخته وساتي تر څو یو مستحق پیدا شي او ورپې کړي په دغه زمانه کې چې کوم خلک دې نه تیارېږي چې د مقدس شریعت په قاعدو باندې عمل وکړي نو په دې سره هغوی ته د الله ﷻ له طرفه لوی اجر ورکول کېږي څرنگه چې په ګڼو احادیثو کې هم دغه خبره په وضاحت سره راغلې ده . پاک خدای ﷻ دې مونږ ته توفیق راکړي . (آمین) (علم الفقہ ۴ ج ۴۱ مخ)

د زکوة د واجبېدلو شرطونه :

د زکوة د واجبېدلو لپاره (۱۳) شرطونه دي چې

اول : دا دی هغه به مسلمان وي په کافر باندې زکوة نشته - دا فرق نه کوي چې هغه له اوله مسلمان دي او که يې له مرتد کېدلو وروستو اسلام راوړی دي - که مرتد (د اسلام له دين څخه وتلی) مسلمان شو ، نو په هغه باندې د ارتداد د زمانې زکوة اداء کول واجب نه دي - په څه ډول چې مسلماني د زکوة د واجبېدلو لپاره شرط دی همدغه رنگه د هغه د اداء صحيح والي لپاره هم شرط دي ځکه چې زکوة بغير له نيته صحيح نه دی او د کافر نيت نه کېږي -

دوهم : بلوغ دي ، په نابالغ باندې زکوة نشته .

درېيم : پرليونی باندې زکوة نشته ، همدا رنگه په هغه چا هم زکوة نشته چې د داغ يا په کوم بل مرض اخته وي او د هغه په سبب يې عقل خراب شوی وي - مگر که غير اصلي ليونی ؤ (يعنې تر بلوغ وروستو دغه تکليف ورته پيدا شوی ؤ) او د عقل د خرابي تکليف يې پوره کال ؤ ، نو بيا زکوة ورباندې نه دی فرض ؛ او که ليونتوب يې پوره کانه ؤ نو بيا هغه لغوه بلل کېږي او زکوة ورباندې فرض دي . او که اصلي ليونتوب ؤ (يعنې تر بلوغ له مخه ليونی وی) ، نو په هر حال معتبر دی يعنې که ټول کال نه ؤ ليونی هم زکوة ورباندې نشته ، د مثال په ډول يو څوک دي چې په ټول کال کې يو يا دوه واري ورباندې ليونتوب راځي نو په هغه باندې د دغه کال زکوة نشته - بلکه هغه وخت چې د هغه ليونتوب بالکل ختم شي نو له هغه ځايه د دغه کال پيل وبلل شي - (درالمختار)

خلووم : دا چې هغه به د زکوة په فرضيت باندي پوه او خبروي او په اسلامي خاوره کې به وي. که يو څوک د زکوة له فرضيت څخه ناخبره و او په اسلامي خاوره کې هم نه و، نو بيا ورباندي زکوة نشته -

پنځم : ازادی ده، په غلام باندي (هغه که کاتب غلام وي او که مأذون غلام وي) زکوة ورباندي فرض نه دي. مکاتب غلام هغه ته ويل کېږي چې بادار په دې شرط ازاد کړی وي چې هغه دومره روپی وگټي او هغه ته يې ورکړي، تر هغه پوري چې بادار ته يې هغه اندازه روپی ورگټلې او ورکړې نه وي نو هغه به غلام وي او هغه وخت چې دغه روپی يې ورورسولې بيا به دزاد وي - او مأذون غلام هغه ته ويل کېږي چې بادار اجازه ورته کړې وي چې څه وگټي او خپل مالک ته يې راوړي - (علم الفقہ ۴ ج ۱۷ مخ)

شپږم : دا چې هغه به دداسې شي د نصاب خاوند وي چې يو کال پاته کېدای شي. او هغه شيان چې پوره کال پخپل حال روغ نشي پاته کېدای لکه تماثر، کدوگان خټکي او نوره ترکاري او داسي نور نو په هغو باندي زکوة فرض نه دي بلکه عشر دي.

اووم : دا چې په هغه مال باندي چې زکوة يې ورکړي پر هغه به پوره يو کال تېر شوی وي بغير له هغه ورباندي زکوة نشته.

اتم : دا چې د کال په سراو پای دواړو کې به مال په حد د نصاب کې وي. که څه هم د کال په مينځ کې کم شوی وي. خو که د کال په پيل يا پای کې تر نصاب کم وي نو بيا ورباندي زکوة نشته.

نهم : دا چې هغه مال به له داسې قرضو څخه خلاص وي چې د بندگانو له طرفه يې غوښتنه کېدای شي - که څه هغه د خداي ځای قرض وي لکه

د تېرو کلونو زکوة، عشر، ماليه او داسې نور. که څه هم دا خود الله
 ﷻ قرض دي خو امام دوخت کولای شي چې هغه طلب کړي. يا د
 بندگانو قرض وي، لکه د مېرمنې ولور (مهر)؛ که څه هم هغه داسې
 وي چې ژر اداء کول يې لازمي نه وي - کوم مال چې کېدای شي په
 دغه رنگه قرضو کې ختم شي او يا داسې وي چې که ورنه قرضونه اداء
 شي، نو بيا حد د نصاب ته نه رسېږي نو له هغه مال څخه زکوة ورکول
 فرض نه دي. خو که د يو چا په ذمه باندې داسې قرض ؤ چې د بندگانو
 لخواه يې مطالبه نشوای کېدای لکه د روژې کفاره يا حج، نو په هغه
 باندې زکوة فرض کېږي - که په مېنځ د کال کې فرض پېښ شو، نو
 داسې به بلل کېږي چې هغه مال له مېنځه لاړ، تر دې چې که قرض
 غوښتونکي هغه قرض ورته وبخښي هم د زکوة ورکول ورباندې
 نشته. بلکه د راتلونکي کال پيل به بېرته له هغې ورځې څخه کوي په
 کومه کې چې ورته قرض بخښل شوي دي که له يو چاسره څو ډوله
 داسې مال ؤ چې زکوة ورباند فرض (يعنی هر يو د هغو حد د نصاب
 ته رسېدلی وو) او هغه سړی قرضدار ؤ، نو هغه بايد دغه قرض له
 هغه مال څخه اداء کړي چې زکوة يې کم وي، او بيادي د هغه مال
 زکوة نه ورکوي؛ د مثال په ډول له يو چاسره د يو نصاب په اندازه
 سپين زر دي، او د يو نصاب په اندازه وزې يا مېږي دي؛ نو هغه ته
 پکار دی چې قرض د سپينو زرو د نصاب طرفته کړي. ځکه چې د
 سپينو زرو د نصاب زکوة په نسبت د وزو او مېږو د نصاب تر زکوة
 ډير کم وي. او که قرض دومره ډېر ؤ چې د يو شي نصاب د هغه لپاره
 نه پوره کېدو، نو بيا چې د هر څو شيانو په نصابو سره د هغه اداء

کېدای شوای له هغومرو څخه دې اداء کړي. او بیا دي د هغوتولو
زکوة نه ورکوي. (علم الفقه: ج ۴، ص ۱۸ مخ)

اسم: دا چې هغه مال به د هغه له ضرورت اصلي څخه زیات وي د کوم
چې هغه زکوة اداء کوي هغه څه چې د اصلي ضرورتونو لپاره دي په
هغو شيانو باندې زکوة نشته. نو د دغې مسئلې له مخې د اغوستلو
په جامو، په هغه کور چې پکې اوسېږي، په غلامانو او د سوارۍ په
اسانو او کور په سامانونو باندې زکوة نشته - همدارنگه په هغو
کتابونو هم زکوة نشته چې د تجارت لپاره نه وي، هغه که له عالم سره
وي او که له جاهل سره او د کارگرانو په لوبښو او سامانونو لکه تبر،
ترنڅ او داسې نورو هم زکوة نشته، هغه که کار گرته گټه رسونکي
وي او کنه. او په هغو روپو باندې هم زکوة نشته چې د اصلي
ضرورتونو لپاره ساتلي شوې وي خو په دې شرط چې هغه ضرورت
به په همدغه کال کې پېښېدونکي وي او که هغه ضرورت په دغه کال
کې نه بلکه په راتلونکي کال کې و، نو بیا په هغوروپو باندې هم
زکوة فرض دي. (ردالمحتار)

بوالسم: دا چې مال به یې پخپل یا د خپل وکیل په واک کې وي. کوم
مال چې په ملک او قبضه د چا کې نه وي، یا یې په ملک کې وي خو
په قبضه کې نه وي، نو زکوة یې ورباندې نشته - نو د همدې مسئلې
له مخې په هغه مال چې مکاتب غلام گټلی دي زکوة نشته نه په غلام
باندې اونه په بادار باندې، ځکه چې هغه مال د مکاتب غلام په
قبضه کې خوده، خو د هغه ملک نه دی، او د بادار بیا په ملک کې
دی خو په قبضه کې نه دي - همدا رنگه د مأذون غلام په گټل شوي
مال کې هم زکوة نشته - او په گرو شوي شي زکوة هم نه په گروي

اخيستونکي باندې شته او نه په گروي ورکونکي باندې ځکه چې
 گروي اخيستونکى د هغه شي خاوند نه ، بلکه قابض (قبضه کونکى)
 دي ؛ او گروکونکى د هغه شي قابض نه ، بلکه د هغه مالک دي .
 همدا رنگه هغه مال چې څه مده ورک و بيا وروستو پيدا شو نو
 ترکومه وخته چې ورک وي د هغه وخت زکوة ورباندې نشته ځکه چې
 تر هغه وخته يې په قبضه کې نه و همدا رنگه که مال په درياب کې
 ډوب شوى و او څه زمانه وروستو راوايستل شو ، نو د هغې زمانې
 زکوة فرض نه دى کوم چې هغه په اوبو کې و - يو چا مال په ځنگل
 کې خښ کړى و او ځاى يې ورڅخه ورک شو . څه مده وروستو هغه
 ځاى ورته معلوم شو ، نو د هغې زمانې زکوة ورباندې فرض نه دى چې
 هغه پکې ورک و ؛ خو که با چا پخپل کور کې مال (لکه روپۍ سره او
 سپين زر او داسې نور) خښ کړي و او بيا يې څه زمانه ځاى ورک ، او
 وروستو پيدا شو ، نو د ورکوالي د زمانې زکوة ورباندې فرض دى
 ځکه چې دغه مال د هغه له قبضې څخه نه دى وتلى . دغه رنگه يو
 چا خپل مال له بل چا سره امانت ايښى و او ورنه هېر و چې ما خپل مال
 چاته امانت ورکړى دي . بيا وروستو ور معلوم شو ؛ نو د هېرېدلو د
 زمانې زکوة ورباندې په دې شرط فرض نه دى چې هغه سړى به (چې
 امانت ورته اېښودل شوى دي) پر دى (ناشناخته) وي . او که داسې
 يو څوک و چې د امانت ورکونکي ښه شناخته و نو بيا د ورکوالي د
 زمانې زکوة هم فرض دي . همدا رنگه يو چا بل چاته قرض ورکړل او
 قرض اخيستونکي په داسې حال کې انکار وکړ چې هېڅ يو شاهد او
 خط د قرضوپه ورکولو نه و ، بيا څه زمانه وروستو هغه ومنل چې د
 فلاني پر ماباندې قرض شته ، نو د انکار د زمانې زکوة اداء کول

فرض نه دي. لنډه دا چې کله مال د چاله ملکیت او قبضې څخه وتلی وي، نو زکوٰۃ یې هم ورباندې نشته. د زکوٰۃ فرض کېدلو لپاره دا شرط دي چې زکوٰۃ ورکونکی به د دغه مال مالک هم وي او قابض به هم وي.

دوولسم: دا چې له دغو درو صفتو څخه به ضروريو صفت په دغه مال کې وي

(١) نقدیت (٢) زیادت. (٣) نیت د تجارت.

په سپینو او سرو زرو کې نقدیت موجودېږي، نو ځکه خو په هر حال په هغو باندې زکوٰۃ فرض دي. که نیت د تجارت یې پکې کړی وي او کنه او که هغه (سره یا سپین زر) د سکې په ډول وي او که په کوم بل ډول لکه گېڼه یا لوبښی او داسې نور. او مال چې هر څومره د لوړ قیمت وي که پکې د تجارت نیت شوی وي، نو زکوٰۃ اداء کول یې فرض دي او که دغه نیت نه وي نو بیا نشته د تجارت نیت کول د اخیستلو پر وخت پکار دی. که له اخیستلو وروستو بیا د تجارت نیت کوي نو هغه تر هغه وخته د اعتبار وړنه دی تر څو د تجارت په کولو پیل وشي - او که کوم مال د تجارت لپاره اخیستل شوی و او له اخیستلو وروستو بیا دغه نیت ختم شو، نو هغه مال بیا د تجارت نه دی او زکوٰۃ ورباندې نشته - او که په دوهم ځل یې بیا د تجارت نیت وکړ، ن تر هغه وخته یې دغه نیت د اعتبار وړ نه دي تر څو چې هغه خرڅ نکړي.

دیارلسم: دا چې په دغه مال کې به د بل چا حق لکه عشر او مالیه واجب نه وي. که په دغه مال کې عشر یا مالیه وه، نو بیا پرې زکوٰۃ نشته ځکه چې دوه حقونه په یو مال باندې نه فرض کېږي (علم الفقه ج ٢ ص ٣٨٦)

د زکوٰۃ د اداء کېدلو شرطونه:

د دې لپاره چې د زکوٰۃ ورکونکي زکوٰۃ اداء شي (٢) شپږ شرطونه دي:

(۱) مسلمانې: کافر ته له خپله مال څخه زکوة ایستل صحیح نه دي. که یو کافر څو کاله مخکې لاد راتلونکو کلو نو زکوة اداء کړې او بیا وروستو مسلمان شو، نو مخته ورکړل شوی زکوة یې صحیح نه دي، وروستو له اسلام راوړلو به بیا زکوة اداء کي -

(۲) دوهم دا چې زکوة ورکونکې به عاقل وي. که لیوني یا بل داسې چا چې عقل یې خراب ؤ زکوة ورکړي، نو زکوة یې نه دی اداء شوی -

(۳) درېیم: دا چې فقیر ته د زکوة ورکولو پر وخت د زکوة نیت کول؛ یعنې په زړه کې د دې نیت کول چې په ماباندې د دومره مال ورکول فرض ؤ، نو دادی زه یې د الله ښاد خوشحالی او رضاء لپاره فقیر ته ورکوم. که یو چا وروستو له زکوة ورکولو څخه د زکوة نیت په داسې حال کې وکړ چې لا هغه مال له فقیر سره ؤ نو هم نیت یې صحیح کېږي او که مال د فقیر له لاسه څخه وتلی ؤ، نو بیا یې په نیت کولو سره زکوة نه صحیح کېږي او دوباره به بیا زکوة ورکوي - که یو چا له خپل مال څخه د زکوة مال جلا کړ او د جلا کېدلو پر وخت یې پکې د زکوة نیت وکړ نو دغه نیت یې کافی دی، لازمه نه ده چې فقیر ته د ورکولو پر وخت به بیا د زکوة نیت کوي -

(۵) پنځم: دا چې هغه څوک چې زکوة ورته ورکول کېږي هغه به د دغه مال پوره مالک گرزول کېږي. که یو چا څه پاڅه کړل او فقیران یې خپل کور ته راوبلل او هغه یې ورباندې وخوړل او نیت یې پکې د زکوة کړی ؤ نو زکوة یې نه دي اداء شوی. خو که هغه پاڅه شوي شيان فقیر ته په داسې ډول په واک کې ورکړل شو چې هغه یې مالک شو او فقیر یې د هر ډول واک او تصرف خاوند شو، نو بیا زکوة اداء شوی دي.

(۶) شپږم: دا چې د زکوة مال به داسې چاته ورکوي چې مستحق وي. (علم الفقہ ۴، ج ۲، مخ ۱)

د زکوة د مال ضائع کېدلو حکم

که په چا زکوة واجب شو ، خو بیا يې مال ضائع شو ، (نو سره له دې چې د زکوة د ورکولو وخت هم راغلی وي او د وخت د واکمن له خوا ورنه د زکوة غوښتنه هم شوې وي) خو په څه وجه يې ورکړی نه وي) د زکوة فرضيت ورنه ختم شو - خو که پخپله يې ضائع کړي وو ، نو بيا د هغه مال زکوة اداء کول ورته ضروري دي ، د مثال په ډول يو چاڅارويو ته واښه او اوبه نه ورکولې نو ځکه هغه مړه شول ، نو زکوة ورکول يې د هغه په ذمه پاته دي . که يو چا بل چاته قرض ورکړل او يا چا په خواست ورنه د څه وخت لپاره څه دغوښتل او هغه ورکړل او ضائع شول ، نو دا په قصدي ضائع کولو کې نه راځي او زکوة يې هم له ضائع کېدلو سره ساقطېږي . (علم الفقہ ج ٤ ص ٢٩ مخ و عالمکيري ج ٢ ص ٤٠ مخ)

په بې هوښه باندې د زکوة حکم

مسئله : که يو څوک بې هوښه ؤ که څه هم پوره يو کال يې بې هوښي دوام کړی وي زکوة ورباندې په دې شرط واجب دی چې خاوند د نصاب به وي . (فتاوي عالمکيري ج ٢ ص ٢ مخ)

د ماشوم ، او لېولي د زکوة حکم

مسئله : د شرعي نابالغ په مال کې زکوة واجب نه دي او د ماشوم غير مکلفيت په نص (د خداى ﷻ په قطعي حکم) سره ثابت دي او د لمانځه ، روژې او حج او نورو عبادتونو نه وجوب پر هغه باندې دا هم يو دليل د زکوة دنه واجبېدلو دی . (فتاوي دارالعلوم ج ٢ ص ٢٣ مخ)

مسئله : په حنفي مذهب کې په نابالغ او لېوني باندې زکوة واجب نه دی . لهذا د هغو له سرپرستانو څخه هم دغه مال د زکوة نشي غوښتل

کېدای څکه چې دا صرف یو عبادت دی او ماشوم او لیونی د عبادت د حکم له خطابه وتلي دي - مگر د هغوله ماله څخه قرض او نفقه (مصرف د خوراک څښال پوښاک او داسې نور) اداء کول واجب دي. همدا رنگه په دواړو باندې د ځمکې د محصول (پیدوار) لسمه برخه ، او سړسایه اداء کول هم واجب دي ، ځکه چې دغه له حقوق العباد (د بندگانو له حق) څخه شمېرل کېږي. او د لیوني په مال کې هم د ماشوم په څېر زکوۍ نشته. (الفقه علی مذاهب اربعه ج ۱ ص ۹۲۰ مخ ، فقه الزکوۍ ج ۱ ص ۱۴۲ مخ)

مسئله : دنا بالغوپه هغه مالو کې چې د امانت په ډول یې له سرپرستانو سره پراته وي زکوۍ واجب نه دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۲۷۲ مخ ، طحطاوي ج ۱ ص ۲۸۹ مخ)

مسئله : پر بالغانو باندې زکوۍ واجب دي او دبلوغ علامې نن صبا هر چاته معلومي دي ، خو که کوم هلک یا نجلۍ چې د پنځلس کلنۍ عمر ته ورسېدل ، او بیا هم د بلوغ څه علامه پکې ښکاره نشوه ، نو د پنځلس کلنۍ په وجه هغه بالغ بلل کېږي. (آب کې مسائل ج ۳ ص ۲۴۴ مخ)

د زکوۍ د وجوب لپاره هجري کال باید وشمېرل شي که

عیسوي ؟

د پوره کال تېرېدلو مطلب دا دي چې زکوۍ تر هغه وخته پورې واجب نه وي تر څوله چاسره د هغه مال چې حد دنصاب ته رسېدلی وي یو کال پوره شوی نه وي. او له کال څخه مراد د سپوږمېڅو میاشتو د کال حساب دي - انگرېزي کال د اعتبار وړنه دی ځکه چې په سپوږمېڅ حساب کال درې سوه څلورپنځوس (۳۵۴) ورځې کېږي ، او لمريز کال کله (۳۲۵) ورځې وي او کله لاتر دې هم یوه ورځ زیاته دي - (کتاب الفقه ج ۱ ص ۹۹۴ مخ)

مسئله : د زکوة په اداء کولو کې سپوږمېڅ کال د اعتبار وړ دي .
لمریز ته اعتبار نشته . اول خو باید د سپوږمېڅ کال په اعتبار اداء شي .
او که یې د لمریز کال په اعتبار اداء کوي ، نو حتماً باید د لسو ورځو
زیاتو زکوة اداء کړي . (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۲ خ . وفتاوی عالمگیری ج ۴ ص ۱۳ مخ)

مسئله : د زکوة د حساب لپاره تاریخ معتبر دي ، په کوم تاریخ چې
کال پوره کېږي په هماغه تاریخ باندې زکوة واجبېږي : زکوة چې هر
وخت اداء کوي خو اعتبار د هغه تاریخ د وجوب دي - په راتلونکي
کال کې هم په دغه تاریخ زکوة واجبېږي په کوم تاریخ چې تېر کال
واجب شوی و . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۷۵ مخ په حواله دمشقوة ۱۵۷)

مسئله اصلي حکم دادي چې په کوم تاریخ ته د نصاب خاوند شوي ئي
، نویو کال وروستو په هغه تاریخ په تاباندې زکوة فرض کېږي - او تر
وخت پوره کېدو مخکي هم زکوة ورکول روادی او وروستو والی ئي هم
روادي که تر مقرر تاریخ څه مخکي یا وروستو شي نو هم څه منعه
نشته پکې . (آب کې مسئل ج ۳ ص ۳۲۸ مخ - عالمگیری ج ۴ ص ۵ مخ)

د زکوة د کال شمارلو اصول :

په کوم تاریخ چې یو څوک د نصاب د اندازې د مال خاوند گرزېدلی
وي له هغه تاریخ څخه د سپوږمېڅ کال په حساب د پوره کال په جریان
کې چې څومره مال د هغه په ملکیت کې وي د هغه زکوة ورباندې
واجب دی . (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۷ مخ)

مسئله : د شریعت مسئله دا ده چې د کال په هره میاشت کې چې په
کوم تاریخ څوک د نصاب خاوند شي ، نو د یو کال تېرېدلو وروستو

په دغه میاشت او دغه تاریخ ورباندې زکوة واجبېږي او دغه وخت یې اداء هم لازمېږي - (آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۸ مخ)

که د نصاب له خاوند څخه وخت هېرؤ ؟

تاسو چې د سپوږمېځي میاشتي په هره نېټه د نصاب خاوندان شوي یاست د تل لپاره باید هغه نېټه د زکوة د حساب لپاره ټاکلي وي - په دغه تاریخ کې چې لتاسو سره د سپینو او سرو زرو ، د تجارت له مال څخه او نغدي هر څومره مال موجود وي (که څه هم تر کال پوره کېدلویوه رخ له مخه مولا س ته درغلې وي) په هغو ټولو زکوة واجب دي - د زکوة حساب به همېشه په دغه نېټه کوئ خو که څه هم ژر اداء کول یې بهتر دي خو بیا هم دهغه خوښه ده چې ژر یې اداء کوي که ناوخته ، په مرگ باندې هېڅ باور نشته . که له یو چا سره د کال په منځ کې د پوره نصاب مال نه و خو چې د نصاب د پوره کېدلو د کال پای رارسېدو هغه بیا د نصاب خاوند شو ، نو هم زکوة ورباندې فرض دي او که په منځ د کال کې یې مال بالکل ختم شو ، نو بیا به د بل نصاب له خاوند کېدلو وروستو د زکوة کال پیل کوي - که چاته په سپوږمېځ کال کې هغه تاریخ یاد نه و چې هغه پکې د نصاب خاوند شوی دي ، نو له ژور فکر وروستو چې په کوم تاریخ د هغه غالب گمان راغی له هغې ورځې دې د زکوة کال پیل کړي . (احسن الفتاوي ج ۴ ص ۴۵۵ مخ)

د کال پای ته رسېدل :

مسئله : هروخت چې د نصاب د خاوند کېدوله ورځي سپوږمېځ کال پای ته ورسېدو ، نو زکوة واجب شو ؛ د مثال په ډول یو څوک په اول د شعبان (برات) په اول د نصاب خاوند شو نو دراتلونکي کال د شعبان

په اول چې له هغه سره هر څومره مال دي په هغه باندې زکوة فرض شو که څه هم داسې مال پکې گډوي چې تر کال پوره کېدلو دوه ورځي يا دوه مياشتي ترمخه د هغه لاس ته ورغلي وي - لنډه داچې کوم مال چې د کال په منځ کې هغه ته راځي نو د راتلو له ورځي به يې کال نه پيل کوي بلکه د نصاب د پيل شوي کال له پوره کېدو سره به يې زکوة اداء کېږي. (آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۴ مخ)

د تير کال د زکوة نه اداء کولو په صورت کې به بل کال له څه

وخته پيلوي ؟

پوښتنه : د تير کال زکوة يې لا اداء کړې نه و ، بل کال شروع شو ، نو د نوي کال حساب به په څه ډول کوي ؟

ځواب : په کوه نېټه چې اول کال پوره شوی دي په هغې نېټه باندې په هغه مال باندې د تير کال زکوة فرض کېږي او له راتلونکې ورځې څخه دا روان کال پيل کېږي - (آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۸ مخ)

ايا زکوة بايد په رمضان کې اداء کړل شي ؟

مسئله : هر وخت چې د مال کال پوره شي نو زکوة ورکول يې بهتر دي ، او په هره مياشت کې کولای شئ چې زکوة اداء کړئ . د رمضان المبارک مياشت د دې لپاره څه خاصيت نه لري - خو که د چا د نصاب کال دروژي په مياشت کې پوره شو ، نو هغه دې په روژه کې زکوة اداء کړي . خو دا خبره شته چې د رمضان په مياشت کې زکوة اداء کول تر نورو مياشتو اويا (۷۰) ځله زيات ثواب لري . (فتاوي دارالعلوم ج ۶ ص ۸۰۰ مخ)

مسئله : د زکوة اداء کولو لپاره کومه خاصه مياشت يا ورځ نشته ، البته بعض داسې مياشتې او ورځي شته چې د زکوة د ثواب په

زیاتوالی اثر ولري. خو ښه داده چې په کومه میاشت کې چې فرض شوی دی په هغې کې باید اداء هم شي. او دراتلونکي لپاره هم دغه میاشت مقررہ کړای شي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۷۲ بحوالہ شامي ج ۲ ص ۱۵ مخ)

تر رمضان پورې د زکوٰۃ خنډول څنگه دي ؟

مسئله : د زکوٰۃ په اداکولو کې د غلطېدلو یو ډول داسې دي چې د ډېرو خلکو دا عادت وي چې په رمضان المبارک کې زکوٰۃ اداء کوي ځکه چې دوی وايي چې په رمضان المبارک کې د یو فرض ثواب له اویا فرضو سره برابر وي او بیا په هر رمضان کې د حساب دغه سلسله جاري ساتي ، نو بیا کله داسې وي چې کوم کال د نصاب د خاوند کېدلو له وخته پیل شوی وي هغه تر رمضان المبارک دوه یادړې میاشتې له مخه پای ته رسېدلی وي ، نو هغه سړی د کال د ختمېدلو څخه ، د زکوٰۃ تر اداء کولو پورې ورځو زکوٰۃ هم اداء کړي او بیا د راتلونکي وخت لپاره له یوه رمضان څخه بیا تر بل رمضان پورې سلسله جاري وساتي - او کله بیا داسې وي چې له رمضان المبارک څخه درې څلور میاشتې وروستو کال ختمېږي ، نو هغه د رمضان المبارک په میاشت کېد د زکوٰۃ په ایستلو سره داسې فکر کوي چې ژرمې له زکوٰۃ څخه غاړې خلاصې کړې ، مگر په دې کې غلطی دا ده چې دغه سړی چې په رمضان المبارک کې زکوٰۃ باسي هغه دهغه مال زکوٰۃ باسي چې دا وخت له هغه سره موجود دي ، او حال دا دی چې امکان شته چې څو میاشتې وروستو چې د نصاب کال پوره کېږي مال تر دې زیات وي او په هغه زیات مال خو هم زکوٰۃ واجب دي . او د هغه چا زکوٰۃ چې کال د نصاب یې تر رمضان څو

مياشتي له مخه پوره کېږي (، خو هغه په رمضان المبارک کې زکوة اداء کوي) په داسې ډول غلطېږي چې که فرض کړو د نصاب کال د شعبان په اوله پوره شو هغه وخت له زکوة ورکونکي سره (۱۰۰۰) زر روپۍ وي چې زکوة يې (۲۵) روپۍ کېږي - او کله چې هغه زکوة اداء کوي ، نو د رمضان مياشت ده اوله هغه سره اته سوه (۸۰۰) روپۍ دي چې پکې (۲۰) روپۍ زکوة کېږي نو دغه سړی په روژه کې (۲۰) روپۍ زکوة ورکړي ، نو پنځه روپۍ د هغه په ذمه پاته شوې دغه رنگه په دواړو ډولونو کې د هر کال په ختمېدلو سره دغه امکان شته .

که داسې فرض کړو چې پنځه کاله د (۵) روپو پاته کېدل جاري وي ، نو د ابه داسې شي چې په پنځو کال کې يې د څلورو کلونو زکوة اداء کړي وي ، او د يو کال زکوة به ورباندې پاته وي نو ځکه د ضروري ده چې کله د نصاب کال پوره شي نو خپل ټول مال ته دې حساب وکړي او د زکوة اندازه دي ورسره وليکي ؛ نو بيا ، که له هغه د نصاب کال له رمضان څخه له مخه پوره کېدو ، نو په رمضان کې دې د هغه تېر حساب له قراره زکوة ورکړي . او که له رمضان څخه وروستو د نصاب کال پوره کېدو ، نو بيا دې د زکوة هغه اندازه چې په روژه کې يې اداء کړې ده ورسره وليکي هر وخت چې کال پوره شو نو بيا دې زکوة ته حساب وکړي که نور زکوة هم پاته ؤ هغه دې اداء کړي او که زيات يې ورکړی ؤ ، نو هغه دې د رازوان کال په زکوة کې شمار کړي . (اعداد مسائل زکوة له ۳۴ مخ څخه تر ۳۷ پورې)

د زکوة پخوانی نصاب او نوی وزنونه :

مسئله : د سپينو زرو نصاب دوه سوه درهمه دي چې د وزن په اندازه دوه پنځوس نيمې (۵۰/ ۵۲) تولې کېږي - او د سرور زرو نصاب اووه

نیمې ټولې سره زر دي. او که گېڼه د دواړه ډوله زرو وده نو بیا دې اول د سرو زرو قیمت معلوم کړي او بیا دې هغه د سپینو زرو قیمت ته ورگډه کړي او بیا دې زکوة اداء کړي، او په زکوة کې څلوېښتمه حصه ورکول واجب دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۴۳ مخ)

مسئله: د سرو زرو نصاب اوه نیمې (۵۰ / ۷) ټولې سره زر دي. چې دوزن اندازه یې اوه اتیا گرامه او څلور سوه نه او یا ملي گرامه (۸۷ گرامه ۴۷۹ ملي گرامه) کېږي - دا د هغه چالپاره چې ورسره صرف سره زروي. سپین زر، د تجارت مال او نقدي روپی. ورسره نه وي - همدا رنگه د سپینو زرو نصاب دوه پنځوس نیمې ټولې دي چې د وزن اندازه یې شپږ سوه دولس گرامه او پنځه دېرش ملي گرامه (۲۱۲ گرام، ۳۵ ملي گرامه) کېږي - او د احم په هغه صورت کې چې صرف سپین زروي او سره زر او د تجارت مال او نقدي روپی نه وي، او که سرو او سپینو زرو سره نور د زکوة مال هم وي نو بیا دې ټول قیمت کړل شي، که ټول د سرو زرو د (۸۷ گرام او ۴۷۹ ملي گرام) له قیمت سره، یا د سپینو زرو د (۲۱۲ گرام او ۳۵ ملي گرام) له قیمت سره برابر شو نو زکوة ورباندې فرض دي (حسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۵۴ مخ، فقه الزکوة ج ۱ ص ۲۰۱ مخ)

د زکوة کوم نصاب د اعتبار وړ دي ؟

مسئله: د سپینو زرو نصاب (چې زکوة ورباندې شته) دوه پنځوس نیمې ټولې دي چې (۲۱۲ گرامه او ۳۵ ملي گرامه) کېږي - ځکه چې په شریعت کې له دراهمو څخه وزن سبعة معتبر دي چې تصریح یې د فقهي د علماؤ په کتابو کې پیدا کولای شي او وزن سبعة دېته ویل کېږي چې لس درهمه له اوو (۷) مثقالو سره برابر دي او د یو مثقال

مشهور وزن څلورنیمي ماشې دي څرنگه چې د دې تصریح ډېر ځایه
نسه او لویو علماؤ دغه غوره بللې ده ، نو دوه سوه درهمه (۲۳۰)
ماشې کېږي او که هغه په (۱۲) تقسیم کړو نو خارج قسمت به یې
(۵۲ نیمي) شي او دا د فقهي نصاب دي . (خواص دارالعلوم ج ۲ ص ۷۹ په حواله درو المعتبر ج ۲ ص ۳۸ مخ)

د نصاب ، معني څه ده ؟

نصاب د مال هغې خاصې اندازې ته ویل کېږي چې ورباندې شریعت
زکوة فرض کړې دي د مثال په ډول په اوبسانو کې د پنځواو پنځه
ویشت عددونه او په وزو کې د څلوېښتو او یوسل یوویشت (۱۲۱) او
نورو عددونه او سپینو زرو لپاره دوه سوه درهمه او د سروزرو لپاره
شل مثقاله . (عالمگیری ج ۴ ص ۷ مخ)

سپین زر د زکوة دمعیار گرزولو وجه :

پوښتنه : په عام ډول چې ما اورېدلي دي د زکوة لپاره شرطي نصاب
(۵۲ نیمي) تولې یا (۷ نیم) تولې سره زر او یا دهغو د قیمت برابري ده
، نو پوښتنه دا ده چې که له یو چا سره نه سپین او نه سره زر وو صرف
پنځه زره روپۍ ورسره وې ، نو هغه به په کوم نصاب عمل کوي - د
سروزرو په نصاب ، او که د سپینو زرو ؟

ځواب : ستا د پوښتنې په اړه په څو خبرو باندې پوهېدل ضروري دي
اول دا چې په کوم مال کې د څومره اندازې اداء کول واجب دي ؟ او
په کوم مال کې په څومره نصاب باندې زکوة واجبېږي ؟ دا خبري
صرف په عقل او قیاس سره نشي معلومولای بلکه د حضور (صلی الله
عليه وسلم) ارشاد اتوته پکې رجوع کول ضروري دي - او دا لازمه
ده چې حضور (صلی الله علیه وسلم) د کوم مال لپاره په څه ډول

نصاب ٽاڪلی وي په هغه ډول اداء کړل شي او په هغه کې د لمانځه په څېر دردولو او بدلولو گنجایش نشته -

دوهم: دا چې حضور (صلی الله علیه وسلم) د سپینو زرو کوم نصاب (دوه سوه درهمه) او د سرو زرو نصاب (یو مثقال) مقرر کړی دي په هغو کې د بدلون راوستل زموږ حق نه دي. که د حضور (صلی الله علیه وسلم) د زمانې او اوس د سرو او سپینو زرو تر منځ د قیمتونو تناسب په ځای پاته وي او که نه وي لکه څرنگه چې د سهار د دوو رکعتونو پر ځای څلور، او د ماښام د درو رکعتونو پر ځای دوه یا څلور رکعتونه کول زموږ د خوښي کار نه دي.

درېیم: دا چې که له چا سره نقدی روپی وي او یا ورسره د تجارت مال وي، نو معلومه خبره ده چې د هغو لپاره به له سپینو او سرو څخه یو د نصاب لپاره معیار گرزوي. او پاته شوه دا خبره چې د سپینو زرو نصاب به معیار گرزوي او که د سرو زرو؟ د دې په اړه د امت حقيقي فقهاؤ حکماؤ دا فیصله کړې ده چې له دې دواړو څخه چې د هر یوه سره نصاب پوره کېږي هغه به معیار گرزوي د مثال په ډول د سرو زرو په قیمت نصاب. نه پوره کېدو نو د سپینو زرو حساب دی. ورته ولگوي، او د دې دوه وجې دي، او دا چې زکوٰۃ د دې لپاره دی چې فقیرانو ته ورته گټه ورسېږي او دوهم دا چې په هغه کې احتیاط، زیات دی کله چې نقدی د سپینو زرو له نصاب سره پوره کېږي او دوهم د سرو زرو سره نصاب نه پوره کېږي، نو په دغسې حالت کې به د احتیاط تقاضا دا وي چې له هر یو نصاب سره پوره کېږي، نو هغه دې معتبر وگڼل شي. (آب کی مسائل اوران کاحل ج ۳ ص ۳۵۷ مخ)

که چاته دا معلومه نه وه چې څه وخت د نصاب خاوند شوی يم ؟

مسئله : که چاته دا معلومه نه وه چې څه وخت د نصاب مالک گرزېدلی يم ، نو د غالب گمان په بنياد دې فيصله وکړي يعنې هغه دې فکر وکړي چې په هر وخت يې د نصاب پوره کېدلو غالب گمان راغی له هغه وخته دې د زکوة کلونه پيل کړي - په غالب گمان جوړولو کې بايد له ژور فکر او يا له نښانو د وخت څخه کار واخستل شي . او احتياط په دې کې دی چې د څه وخت دې زيات زکوة اداء کړل شي ، د مثال په ډول که غالب يقين يې په دوه نيم کاله ؤ ، نو د دريو (۳) کلو زکوة دې اداء کړي - همدا رنگه چې څومره زيات کبړي هغومره ثواب هم زياتېږي . او د کموالي په صورت کې د عتاب وېره شته . (فتاوي دارالعلوم ج ۲۴ خ بحواله درمختار ج ۲ مخ)

د غفلت په وجه د زکوة نه ورکونکي حکم :

مسئله : که د نصاب خاوند د غفلت په وجه د يو کال زکوة اداء نکړ ، نو بل کال به د تېر او روان ، دواړو کلو زکوة اداء کوي ؛ اداء به يې په داسې ډول کوي چې هر څومره روپۍ ، مال او نور د هغو زکوة دې له هغه قراره اداء کړي . او د روان کال چې هر څومره روپۍ ، مال او نور وي ، د هغو زکوة دې له خپله قراره اداء کړي . (فتاوي دارالعلوم ج ۲۵ مخ بحواله درمختار ج ۲ مخ)

د نصاب خاوند چې د کال په منځ کې مال پيدا کړي

پوښتنه : له ماسره په کال کې څه روپۍ وې چې په چلند کې مې اچولې وې ، د کمکي اختر له مياشتې څخه بيا تر رجب پورې لس زره روپۍ له ماسره گټه پاته شوه ، او په رجب کې ټوله آمدني (۳۵) زره روپۍ شوه ، نو ايا زه به د رمضان المبارک په مياشت کې د هغه لس زره

روپو زکوة اداء کوم او که به له (۳۵) زرو څخه هم زکوة باسم حال دادې چې د (۳۵) زرو روپو صرف درې مياشتې وتلې دي؟

ځواب: کله چې يو څوک د نصاب خاوند شو، نو د هغه په نصاب باندې د کال تېرېدلو په بهير کې چې هرڅومره سرمايه د هغه ترملکيت او قبضې لاندې راغلې ده په هغې ټوله باندې زکوة فرض دي - د سرمايي په هره هره برخه باندې جلا جلا کال تېرېدل شرط نه دي - نو ځکه په رمضان المبارک کې د هغې ټولې سرمايي زکوة په تاباندې واجب دي کومه چې هغه وخت لتاسره ده. (ابن کثير سنن ج ۲ ص ۲۵۱ و ملخصه ج ۲ ص ۲۰۱)

په نغدو روپوکې د زکوة نصاب

پوښتنه: که له يو چاسره د سرو اوسپينو زرو ټاکلې نصاب نه و، نو زمونږ په زمانه کې چې څومره نغدي روپۍ له يو چاسره وي، نو زکوة پرې واجب دي؟

ځواب: په دومره روپو باندې زکوة فرض دي چې ورباندې (۵۲ نېټې) ټولې سپين زر اخستل کېدای شي د دومره اندازې نغدو روپو خاوند به د نصاب مالک بلل کېږي - او زکوة د مال څلوېښتمه برخه ايستل دي. (بهشتي زبور ج ۳ ص ۲۳ مخ بحواله درمخار ج ۱ ص ۱۳۴، فتاوي رحيمبه ج ۲ ص ۸، فتاوي محموديه ج ۳ ص ۵۰ مخ)

له نغدو روپوسره په گڼه تر نصاب د کمو سروزرو حکم:

پوښتنه: که له يو چاسره (۲۸) زره روپۍ او شپږ ټولې سره زرو، نو د هغو سروزرو به هم زکوة اداء کوي، که صرف د نغدو روپو؟

ځواب: په دغه صورت کې پر سروزرو هم زکوة واجب دي، په هغه ورځ چې د نصاب کال پوره شي د سروزرو چې کوم قېمت دي له هغه

حسابه دي شپږ ټولې سره زر هم په روپو کې ورگډ کړي او بيا دې ورنه
زکوة وباسي - (آپ کي مسائل ج ۳ ۲۵۲ مخ)

سره زر چې تر نصاب کم وي :

مسئله : که له يو چاسره صرف سره زر و هغه هم تر نصاب کم. نور څه
لکه سپين زر نغدي روپۍ او بل داسې شی (چې زکوة ورباندې کېږي
) نه و ، نو تر (۷ نيم) ټولې (۸۷ گرام ، ۴۷۹ ملي گرام) کم سرو زرو
باندې زکوة نشته - (آپ کي مسائل ج ۳ ۲۵۹ مخ)

تر نصاب د کمو سرو او سپينو زرو حکم

پوښتنه : له يوې مېرمنې سره گېڼه ده چې لږه د سرو زرو ده او لږه د
سپينو زرو ، مگر دواړه تر خپلو نصابونو کم دي. نو د زکوة حکم يې
څنگه دی ؟

جواب : په دغه صورت کې د حساب په لگولو سره زکوة واجب دي. د
مثال په ډول سره زر دي په قېمت کړي او بيا دې په سپينو زرو ورگډ
کړي او بيا دې ټوله مجموعه وگوري که ورباندې د سپينو زرو
نصاب پوره کېدو ، نو بيا زکوة واجب دي. (فتاوي دارالعلوم ج ۲ ۱۲۳ مخ بحواله
بحر اوراق ج ۲ ۲۳۰ مخ) يعنې د سرو زرو قېمت دې وگوري که د هغو قېمت
دوه پنځوس ټولې د سپينو زرو کېدای شوای نو زکوة واجب دي
(محمد رفعت قاسمي)

ديوشي د قېمت د لوړوالي په وجه نصاب ته د رسېدلو حکم

مسئله : که له يو چاسره د تجارت مال و خو قېمت يې تر نصاب کم و .
خو ورځې وروستو يې قېمت لوړ شو او حد د نصاب ته ورسېدو ، نو

له کوم وخت څخه چې هغه حد د نصاب ته رسېدلې وي له هغه وخته به د نصاب کال پیل کوي.

مسئله: د هر څه گټه چې ورنه د کال په دننه کې ترلاسه شوې وي، هغه به د اصل سره گډه پري او په اخير د کال کې چې د اصل زکوة ورکول کېږي دهغې گټې به هم زکوة اداء کوي که څه هم ورباندې پوره کال نه وي تېر شوي. (علم الفقه ج ۴ ص ۳۰ مخ)

د دوو نصابونو حکم:

که له يو چا سره په داسې ډول د يو مال دوه نصابونه و چې يو له بل سره نشوای گډېدای، د مثال په ډول د هغو څارويو روپۍ ورسره وې چې زکوة ئې ورکړې و؛ او څه روپۍ نورې وې بيا هغه ته له بل ځايه څه روپۍ نورې راغلې، نو دغه روپۍ به له هغو روپو سره گډوي د کومو چې کال ختم شوی دي يعنې که دوزو د قيمت د روپو کال مخته پوره شوی وي نو دغه روپۍ به له هغو سره گډوي، او که د دغو نورو روپو کال مخته پوره شوی و نو بيا به يې له هغو سره گډوي. (علم الفقه ج ۳ ص ۳۱ مخ)

د نصاب د خاوند بې اجازې زکوة وراخستل:

مسئله: په يو چا باندې زکوة واجب و، مگر هغه ايستلی نه و. نو محتاج ته د دې اجازت نشته چې بې له اجازې د مالک څخه د هغه له مال څخه د زکوة په نيت څه شی ورواخلي. که يو محتاج په داسې کار لاس پورې کړي، نو د مال خاوند ته دا حق شته چې واپس ورنه خپل مال واخلي که له هغه فقير سره موجود وي؛ او که موجود نه وي نو فقير به دهغه ضامن وي. (فتاوي عالمگيري ج ۴ ص ۲۸ مخ)

د نصاب له خاوند څخه په زور زکوة وړل :

مسئله : که د کوم ځای مشران زکوة ، د قرباني پوستوکي او د سرسايي روپۍ جبراً له چا څخه اخلي ، نو دا کار هغوته روانه دي .

(فتاوي دارالعلوم ج ٦ مخ ٢٨٢ بحواله درمختار ج ٢ ٤٢ ، فتاوي محموديه ج ١١ مخ ١٤٥)

بعض ځايونه دا دستور او د خلکو تر منځ يو قانون وي چې د يوې کمېټې يا د کلي مشران او نور د نصاب له خاوند څخه په زور باندې زکوة اخلي او بيا يې تقسيم کوي ، او په شريعت کې داسې کول روانه دي ، ځکه چې په زکوة کې نيت شرط دي او په دغه صورت کې د زکوة نيت هېڅ نه کېږي - (محدث رفعت قاسمي رح)

ضرورت اصليه څه ته وايي ؟

مسئله : کوم مال چې له يو چا سره وي نو هغه به د هغه له حاجت اصلي يعنې د ژوند له بنيادي ضرورتونو څخه علاوه وي لکه د اوسېدلو کور ، د بدن کپړې ، د کور په سامان د سوارۍ په څاروي (يا مشين ، موټر سايکل ، موټر او داسې نور) د خدمت لپاره په غلامانو او په اصلحه باندې زکوة واجب نه دي . دغه رنگه د خوراک په شيانو او د ژوند کولو په لوبڼو باندې زکوة واجب نه دي ، خو په دې شرط چې د سرو او سپينو زرو به نه وي : دغه رنگه که جواهرات ، ملغلرې ، زمرود او ياقوت او نور ، که د تجارت لپاره نه وي ، نو زکوة ورباندې نشته همدارنگه د علم د خاندانو په هغو کتابونو باندې هم زکوة نشته کوم چې اصلاً د مطالعې او گټې اخستنې لپاره وي . پورتنې ټول شيان په ضرورت اصليه کې داخل دي . (فتاوي عالمگيري ج ٧ مخ ٤٠٤ د علم الفقہ ج ٤ مخ ١٤)

ايا اولاد ته واده کول په حوائج اصليه کې داخل دي ؟

مسئله : که اولاد بالغ وي ، نو واده يې په پلار باندې فرض نه دي - بلکه نارينه اولاد پخپله شرعا د خپل واده ذمه واردی . او که اولاد نابالغ وي ، نو په شريعت کې دهغه د نکاح (واده) نه ضرورت ظاهر دی . د اولاد واده په حوائج اصليه و کې داخل نه دی - صرف په هغه صورت کې چې اولاد نابالغ وي ، نو په پلار يې نفقه واجب ده ، هغه هم هغه وخت چې اولاد دومره څه په واک کې ونه لري چې ورنه خپله نفقه پووه کوي . او که اولاد مال ولري نوبيا يې نفقه پر پلار باندې لازمه نه ده ، بلکه د هغه له مال نه به يې ورکوي .

(فتاوي محموديه ج ٣ ٩٣ مخ بحواله زيلعي ج ٢ ٧٢ مخ)

مسئله : که د چا اولاد معذور و ، نوبيا يې نفقه پر پلار باندې واجب ده ، (که بالغ وي او که نابالغ) ، نو ځکه صرف د هغه نفقه (د ژوند کولو ضروري مصرف) په حوائج اصليه کې دي ، مگر واده او نور په حوائج اصليه کې نه شمېرل کېږي . اونه د هغه واده او کوزده او نورڅه د زکوة د وجوب مانع گرزي . (کفايت المفتي ج ٤ ١٤٤ مخ)

په کومو شيانو زکوة فرض دی ؟

پوښتنه : په کومو ، کومو شيانو زکوة فرض دي ؟

ځواب : په لاندې شيانو باندې زکوة فرض دي :

(١) په سرو زرو باندې : چې اوه نيمې تولې (٨٧ گرامه ، ٤٩٧ ملي گرامه) او يا تردې زيات وي .

(٢) په سپينو زرو باندې : چې دوه پنځوس نيمې تولې (٢١٢ گرام ٣٥ ملي گرام) او يا تردې زيات وي .

(۳) په هغو روپو او مال د تجارت باندې : چې قېمت يې له دوه پنځوس نيمو ټولو سپينو زرو سره برابر وي -

پاډونه : که له يو چا سره څه اندازه سره زرؤ ، څه سپين ، څه نغدې روپۍ او څه اندازه د تجارت مال ؤ او د ټولو گډ ماليت دوه پنځوس نيمو ټولو سپينو زرو ته رسېدو ، نو په هغو باندې هم زکوة فرض دي - دغه رنگه که له چا سره څه اندازه سره او څه سپين زر ؛ يا څه اندازه سره يا سپين زرؤ او څه نغدې روپۍ او يا څه سپين زر او څه د تجارت مال ؤ ، نو هغه به سره گډ وي او بيا به گوري ، چې د دوه پنځوس نيمو ټولو سپينو زرو ماليت ورنه جوړېږي او کنه ؟ که ورڅخه جوړېدو ، نو زکوة واجب دي ، او که نه ورنه جوړېدو ، بيا زکوة هم نه دي واجب . لنډه دا چې که له سرو زرو ، سپينو زرو ، نغدو روپو او د تجارت له مال څخه د ددو شيانو ماليت د سپينو زرو د نصاب اندازې ته رسېدو ، نو په هغه باندې زکوة فرض دي -

(۴) سربېره په دغو شيانو په څرېدونکو (وانبه خوړونکو) پسونو باندې هم زکوة فرض دي او د مېږو ، وزو ، غوايانو ، مېښو او اوبسانو هر يوه ځانله ، ځانله نصابونه دي .

(۵) د عشر د زمکې په پيدوار باندې هم زکوة فرض دي چې (عشر) ورته ويل کېږي (آب کې مسائل ج ۳ ۳۵۴ مخ ، احسن الفتاوي ج ۴ ۲۸۷ مخ ، علم الفقہ ج ۴ ۳۲ مخ)

ايا هر کال زکوة شته ؟

مسئله : د کومو روپو او گېنو چې يو کال زکوة اداء شوی وي ، کله چې يې بل کال پوره شي نو هم يې زکوة اداء کول لازم دي . د هر کال په

پوره کېدوسره يې بايد زکوة اداء شي - د دغو روپو او نورو څخه که په جريان د کال کې څه گټه اخستله کېږي او کنه.

(فتاوي دارالعلوم ج ٢ ص ٢٧ مخ ، بحواله ردالمحتار ج ٢ ص ١٢ مخ - وکفايت المفتي)

په زکوة اداء کولو کې ځنډ کول :

مسئله : کله چې په هغه مال باندې چې د نصاب تر اندازې رسېدلی او يا زيات وي پوره کال تېر شي ، نو سمدستي يې بايد زکوة اداء کړئ ، په بنو کارونو کې ځنډ کول ښه نه دي ، داسې نه وي چې ناخافي مرگ درباندي راشي ، اودغه امانت دي په ذمه پاته شي - خو که يو چا لاد تېر کال زکوة نوؤ اداء کړی چې بل کال هم تېر شو ، نو هغه سړی گنهکار شو او بايد توبه وکاري او د دواړو کلونو زکوة اداء کړي . لنډه دا چې د عمر په تېرو کلونو کې موچې کوم زکوتونه نه دي اداء کړي ، هغه حتما اداء کړئ . (غذا لیک ج ٢ ص ٢٧٢ مخ بحواله منع القديح ج ١ ص ٢٨٢ مخ واعداد و مسائل لک ج ١ ص ٧١ مخ)

په زکوة کې د نيت حکم :

په هر حال چې وي نيت يو ضروري شی دي ، ځکه چې د يو کار د اثراتو او نتايجو ترتيب د نيت د لاندې کېږي نو ځکه خو يا بايد د زکوة اداء کولو پر وخت د زکوة نيت وشي ، او يا د زکوة د مال د جلا کولو پر وخت . که داسې وشو چې يو چا له خپل ځان سره دا نيت کړی ؤ چې زکوة به اداء کوم ، مگر هغه وخت يې په دغه غرض څه روپۍ يا مال له نورو څخه جلا نکړ بلکه د کال تر پايه يې سوکه ، سوکه ، لږ ، لږ زکوة ورکاؤ او په ټول دغه وخت کې يې (د زکوة ورکولو پر وخت او يا د مال ځانله کولو پر وخت) د زکوة نيت ونه کړ ، نو زکوة يې نه دی اداء شوي . خو که داسې ؤ چې يو چا مال بل چاته ورکاؤ او بل چاورنه په عين حال کې پوښتنه وکړه چې دا څه شی

ورکوي؟ نو هغه ورته بغير له فکر کولو خواب ورکړ چې دا زکوٰۃ دی ، نو د نیت ویل کېږي ، او زکوٰۃ یې اداء کېږي - او که یې داسې وویل چې : زه چې تر اخبړه د کال پورې څومره صدقې کوم هغه ټولې دي د زکوٰۃ په نیت وي ، نو دا روانه دي . (سراجیه)

مسئله : که یو چا د زکوٰۃ اداء کولو لپاره وکیل نیو ، نو د روپو یا مال ورکولو پر وخت نیت کول کافي دي - که نیت یې د وکیل د نیولو پر وخت نه بلکه د زکوٰۃ د مال د ورسپارلو پر وخت وکړ ، نو هم صحیح دي . (جوهرۃ النیر)

مسئله : په زکوٰۃ کې د زکوٰۃ ورکونکي نیت معتبر دي ، نه د هغه د وکیل (معراج الدرايه)
مسئله : اهل ذمه (هغه چې حکومت یې ذمه قبوله کړې وي) ته د زکوٰۃ د وېشلو ذموي سپارله کېدای شي ، ځکه چې نیت خو د هغه چا معتبر او کافي دي چې هغه ته یې زکوٰۃ سپارلی دي . (محیط السرخي)
مسئله : د یو چا نیت وکیل ته له روپو یا نورڅه ورکولو وروستو په داسې حال کې بدل شو چې هغه مال یا روپی - لاد وکیل له خوا تقسیم شوې نه وي ، نو دغه مال یا روپی - د هغه نیت په لاره ځي کوم چې وروستو شوي دي کله چې یو چا وکیل ته څه مال یا روپی - د زکوٰۃ اداء کولو لپاره ورکړي او بیا مخته تر دې چې وکیل هغه تقسیم کړي د زکوٰۃ ورکونکي نیت بدل شو او ویې ویل چې دغه روپی - زه په نذر کې ورکوم ، نو دغه رقم (مال یا روپی -) به په نذر کې شمارلې کېږي . (سراج النواحي)

مسئله : که د یو مسکین امانت له چاسره وو او بیا ورته ضائع شول ، او هغه د دې لپاره چې له مسکین سره لانجه راولاړه نشي د امانت په

اندازه مال یا روپی د زکوة په نیت مسکین ته ورکي ، نو د هغه زکوة نه دي اداء شوی - (فتاوی قاضي خان)

مسئله : یو چا بغير له نیت څخه مسکین ته مال یا روپی ورکړې ، او وروستو یې پکې د زکوة نیت وکړ ، نو دا نیت یې په هغه حالت کې د اعتبار وړ بلل کېږي چې هغه مال یا روپی له هغه مسکین سره وي او که هغه مال یا روپی د مسکین له لاسه وتلې وي ، نو بیا پکې د زکوة نیت نه صحیح کېږي (معراج الدرایه ، بحر الرائق ، عینی ، هذایه ، فتاوی دالعلوم ج ۷ ص ۷۹ مخ)

مسئله : که یو چا د بل چاله طرفه پخپل سر د هغه له مال څخه زکوة اداکړي ، بیا خاوند ورته اجازه وکړه ، نو که د اجازې پروخت لا د زکوة مال یا روپی له مسکین سره وي ، نو زکوة یې ادا شوی دي او که د مسکین له لاسه تللې وي بیا یې زکوة نه دی وتلی . (سراجیه)

مسئله : که یو چا خپل ټول مال خیرات کړ خو د زکوة نیت یې پکې ونه کړ ، نو استحساناً د هغه له ذمې څخه زکوة ساقطېږي . یعنې د قیاس تقاضا خو دا ده چې بغير له نیت څخه باید زکوة نه وای اداء شوی خو دا چې اوس له هغه سره هېڅ ډول مال پاته نه دي . نو ځکه تر دغه صورت لاندې زکوة د هغه له ذمې څخه ساقطېږي (عالمگیری ج ۴ ص ۵ مخ)

مسئله : د زکوة د مال جلا کولو پر وخت (له نوره مال څخه) نیت کول هم کافي دي ، که څه هم دا کار د اوصولو خلاف دي ځکه چې مسکینانو ته د ورکولو پر وخت خوږې نیت ځانله ، ځانله وي - نو دا چې په هر وار کې نیت کول سخت کار دي ، نو ځکه هغه نیت کافي بلل کېدای شي کوم چې د مال جلا کولو پر وخت یې کړی وي ، لیکن په

محض جلاکولو سره یې غاړه نه خلاصېږي ، بلکه فقیرانو ته په ورکولو سره به یې غاړې خلاصې شي . (فقه الزکوة ج ١ ص ٣٣١ مخ)

بغير له نیت څخه زکوة ورکول :

مسئله : که یو چا بغير له نیت د زکوة څخه مسکینانو ته مال یا روپۍ ورځیرات کړې ، نو په دې سره زکوة نه ادا کېږي او دغه ځیرات شوی مال په زکوة کې نه شمېرل کېږي . (فتاوی دارالعلوم ج ٦ ص ٣٣٢ مخ)
او که چاته مال ځیرات کړ ، نو بیا یې زکوة له ذمې څخه ساقطېږي ، ځکه چې نور مال ورسره نشته . (محمدرفعت قاسمي)

آیا کورواله کولای شي چاته د زکوة په نیت څه ورکړي ؟

پوښتنه : که له یو چا سره د زکوة مال ؤ او د کور خلکو د زکوة په نیت ورنه یو څه چاته ورکړل ، او بیا یې د نصاب خاوند ورباندې خبر کړ یا زکوة یې اداء شوی دي او کنه ؟

ځواب : که د نصاب خاوند مخته ترور کېدلو د مال د خپل کوروالو ته د زکوة ایستلو اجازه ورکړې وه ، نو بیا زکوة اداء شوی دي . او که یې اجازه نه وه ورکړې نو بیا که تر هغه وخته پورې چې د نصاب له خاونده څخه اجازه اخستله کېدله دغه مال یا روپۍ له هغه مسکین سره وې نو بیا زکوة اداء شوی دي او که د مسکین له لاسه وتلې وې ، نو بیا نه دی اداء شوی . (فتاوی دارالعلوم ج ٦ ص ١٠١ مخ بحواله درالمختار ج ٢ ص ١٤ مخ)

ایا د زکوة او صرفې ثواب د ټولو کوروالو وي ؟

پوښتنه : که په یو کور کې نه یالس نفره وي او له دوی څخه د ټولو شيانو اختیار له یوه سړي سره وي او دغه اختیار د کور د ټولو غړیو

په خوښه سره ورکړل شوی وي ، نو که هغه زکوة يا خيرات کوي نو ثواب به يې د ټولو کوروالو سره گډ وي او که به صرف د ورکونکي وي ؟

ځواب : کله چې زکوة يا خيرات د هغوله گډ مال څخه د هغو په اجازه سره وي ، نو ثواب به يې ټولو ته ورکول کېږي (فتاوي دارالعلوم ج ٢ مخ ٣٤٠)

مسئله : که زکوة اداء کړي خو هغه د څه شرعي عذر په وجه اداء نشي ، نو ثواب يې ورکول کېږي ، ان الله لا يضيع اجر المحسنين (الآية)
(فتاوي دارالعلوم ج ٢ مخ ٣٣٣)

که يو څوک بغير له اداء کولو د زکوة څخه مړ شو :

پوښتنه : که د نصاب پر خاوند باندې د زکوة د مال اداء واجب شوي وه خو هغه اداء کړی نه و او مړ شو او يو نابالغ ماشوم ورنه پاته شو ، نو آیا د هغه مېرمن کولای شي د هغه له مال څخه زکوة اداء کړي ؟

ځواب : د مړي له وصيت څخه بغير ، د هغه له پاته شوي مال څخه (چې د ټولو وارثانو سره گډ وي) زکوة نشي ايستل کېدای . ځکه چې وارث يې هم نابالغ هلک دي (فتاوي دارالعلوم ج ٢ مخ ٣٣٠ مع بحرالرد المحتار ج ٢ مخ ٩٨)

د وفات شوي خاوند زکوة حکم :

مسئله : د وفات شوي خاوند زکوة د هغه په کونډه (مېرمن) باندې فرض نه دي ؛ د هغې د مرحوم خاوند په ذمه دي او هغه يې په نه اداء کولو سره گنهگار دي - که وارثان يې د هغه له طرفه اداء کړي ، نو ډېره به ښه وي - (آپ کي مسائل ج ٣ مخ ٢٤٧ او فقه الزکوة ج ٢ مخ ٣٨٠)

که يو څوک د زکوة واجبېدلو سره سم مړ شو :

مسئله : پوښتنه : يو چاد زکوة مال له خپل نور مال څخه جلا کړي ، يا يې وکيل ته ورکړي خو تر اداء له مخه هغه مړ شو ، نو هغه مال بايد څنگه شي ؟

ځواب: که مړي وصیت هم کړی وي، نو بیا دې دغه مال (روپی) وي که بل څه) په زکوة کې ورکړي. په دې شرط چې د ټول مال تر درېیمي برخې به زیات نه وي - او که یې وصیت کړی نه و، نو بیا به له هغه څخه په پاته شوي مال کې ګڼل کېږي او په وارثانو به تقسمېږي - هغه څوک چې مړي د زکوة وکیل ګرزولی و یا یې اختیار ورته ورکړي و د فقیر قائم مقام نه دي - او په چا چې زکوة واجب و د هغه په مړیني سره دغه هم له مېنځه لاړ، نو ځکه هغه ته د دغه مال په زکوة کې د لګښت اختیار نشته. (احسن الفتاوی)

ایا د مړي له مال څخه به زکوة اخیستل کېږي؟

مسئله: له هغه مال څخه به چې له مړي څخه پاته شوی دي زکوة نه اخیستل کېږي - ځکه چې د زکوة لپاره نیت شرط دي؛ او په دغه صورت کې نیت نشي کېدای. او که مړي د زکوة ورکولو وصیت کړی و نو زکوة د هغه د مال له درېیمي برخې څخه ور اخیستل معتبر دي. ځکه چې وصیت د مال په درېیمه برخه جاري کېږي. خو که وارثانو یې غوښتل چې د هغه له ټول مال څخه دې زکوة اداء شي نو بیا یې له پاته شوي ټول مال څخه هم د زکوة اداء کول صحیح دي. (درمختار ج ۲، ص ۲۹، معمله مېړي ج ۲، ص ۳۷)

ایا کاغذي نوټ د مال په حکم کې دی؟

شرعي قانون سرو او سپینو زرو ته خاصیت صرف په دې وجه ورکړی دی چې په ټوله دنیا کې هغه په یو ډول د زرو د معیار حیثیت لري. هغه خوړل کېدای نشي، اغوستل کېدای نشي، هواریدای نه شی، دهغو اهمیت او ارزښت صرف په دې کې دي چې د هغو په بدله کې نور ضرورتونه نه پوره کېږي، یو ګرام سره زر کولای شي ستاسود

ژوند ټول ضرورتونه پوره کړي - او کاغذي نوټ هم یو داسې شی دی چې تاسو کولای شئ په هغه سره ، سره زر واخلئ - نو د کاغذي نوټ چې کوم قانوني حیثیت دي ، هغه په پوره ډول د مال او ، شتمنۍ حیثیت دي . د ظاهري ډول او هیئت په وجه د هغه په ارزښت کې هېڅ فرق نه واقع کېږي . په قرآن کریم کې په لس گونو ځایه خدای ﷻ د رزق یادونه کړې ده - **وَاللّٰهُ يَرْزُقُ مَنْ يَّشَاءُ بِغَيْرِ حَسَابٍ ط** - ورکوي رزق خدای ﷻ هغه چاته چې خوښه یې شي . (۲) **(قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ)** روزي درکوي خدای ﷻ تاسو ته له اسمان او ځمکې څخه .

هر لوستی سړی په دې باندې پوهېږي چې د قرآن کریم په ټولو آیتونو کې له رزق څخه مراد محض پاخه شوي خواړه ، سره ، سپین زر او جايدادنه دي . بلکه مقصد ورته هغه شيان دي چې انسان په بيلابيلو ډگرو کې ورته ضرورت لري . که له يو چا سره ، سره او سپين زر نه وي بلکه يو لک روپۍ ورسره وي ، نو هغه غريب نه دي ، هغه ته مالدار ويل کېږي - په دغولوټوباندې د رزق اطلاق کېدای شي ځکه چې دغه کاغذي رسيد بې فائدې نه دي بلکه د هغه تر شادوخت د حکومت ضمانت دي نو ځکه هغه يوه سکه گرزهېدلې ده چې هر شی ورباندې د سترگو په رپ کې اخستل کېدای شي او نن سبا خوپه عام رواج کې سره او سپين زر هم د هغه مينځي او غلامان دي ځکه چې د ژوند هر ډول سامان په هغو باندې اخيستل کېدای شي . خودارنگه د پاک خدای ﷻ ارشاد مبارک دی **(الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ سِرًّا وَعَلَانِيَةً قُلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۱۷۴** **تُرْجَمه** : کوم خلک چې دالله ﷻ په لاره کې ورځ او شپه ، پټ او ښکاره

خپل مالونه لگوي ، د هغو لپاره له الله سره اجر دي د دغو عملونو د دوی. ایا انسان شپه او ورځ غریبانو ته سره او سپین زر وروپشلاي شي ؟ ایا په دغه ایت کې د مال اطلاق بغیر له دغو سکو (لوتونو) په کوم بل شي باندې کېدای شي چې ورباندې هرڅه اخیستل کېدای شي - په قرآن کریم کې بیا ، بیا د اموال لفظ استعمال شوی دي چې د (مال) جمع ده. مال هر هغه شی ته ویل کېږي چې په بدله کې یې تاسو د ژوند ضرورت پوره کولای شئ - نو تر دغه کاغذي نوټ زیات به بل داسې شی څه شی وي چې ورنه دغه هدف په ښه ډول لاس ته راشي. لنډه دا چې کاغذي نوټ مال بلل کېدای شي او د ژوند هر مشکل ورباندې حل کېدای شي. (تاسي)

ولي سره او سپین زر ارزښت لري ؟

سره او سپین زر دواړه قېمتي ، نادر او پاک شيان دي ، همدا رنگه پاک خدای سره دوی د هر انسان لپاره دومره گټور گرزولي دي چې د انسان له اولین پیدایښت څخه دغه دوه شيان په انساني ټولنه کې د مال او نغدو او قېمتي شيان په ډول استعمالېدل نو ځکه شریعت داغه دواړه معدني شيان په فطري (پیدایشي) ډول زیادت قبلونکی شيان گرزولي دي ، او په هغو باندې یې زکوة فرض کړې دي - هغه که د نغدي زرو په صورت کې وي او که ورڅخه لوبښي ، مجسمه د زېنت شيان او یا کښې او نور څه جوړ شوي وي. (فقه الزکوة ج ۳ مخ)

هر چېرې چې انسان اوسېږي ، نو سره او سپین زر یې د پیدا کولو وروستو د مالي کاروبارونو اوراګرې ورکړي لپاره عیار گرزولي دي ، د دنیا د ټولو شيانو قدر او قېمت په دوی سره اندازه

کېږي - او د اجناسو (شيانو) په ادلون بدلون هم دوی بنيادي رول لري - نو څرنگه چې په انساني ودانيو او اباديو کې سرو او سپينو زرو په همېشني ډول بنيادي ارزښت لرلی دي ، نو ځکه اسلام هم دوی ته دومره لوړ ارزښت ورکړی دي . (عالمگيري ج ۴ مخ ۲۰)

ولي د سرو او سپينو زرو د نصابونو تر مېنځ دومره زيات فرق دی ؟

پوښتنه : که يو څوک هر کال زکوة باسي ، نو بعضې مال خو به ختم شي د مثال په ډول په کومو روپو باندې چې تجارت نه کول کېږي او يا راشې گېڼه وه چې د تجارت لپاره نه وي ، نو په هغو کې خو دکال په تېرېدو سره هېڅ ډول زيات نه راځي نو که زکوة ورڅخه اداء شي خو همدغسې به پسې ختم شي ؟

ځواب : په ځواب کې مو بايد ووايم چې ستاسو دغه روپۍ خو هېڅ چاهم له تجارت څخه نه دي راگرزولې نو دا چې تاسو ورباندې تجارت نه کوئ ، نو په دې سره خو شريعت ذموار نه دی - دغه رنگه سپين او سره زر چې په گېڼو کې ورنه کار اخستل کېږي ، اصلاً خو خلقتاً دوی هغه روپۍ دي چې د تجارت لپاره پيدا شوې دي ، نو دا چې تا پخپله خوښه ورنه گېڼه جوړه کړې ده په دې سره خو شريعت نه دی ملامت . کله چې ته وغواړې نو هغه په روپو بدلولای او تجارت ورباندې کولای شي . (امداد مسائل ۴۰ مخ)

مسئله : اسلامي شريعت د مال په ټاکل شوې اندازې باندې د زکوة په فرض کولو سره د انسان توجه دې ته اړولې ده چې هغه بايد خپله سرمايه له ځانه سره کېنږدي ، بلکه په داسې تجارتونو کې يې بندي

کړي چې هغه ورکي پخپله هم گټه وکړي او د ټولني اقتصاد هم ورباندې پرځ تگ وکړي.

مسئله: که له چا سره د نصاب په اندازه روپیۍ یا گڼه موجوده وي ، نو زکوة ورباندې واجبېدل له عقله سره هم په ټکرکي نه دی ، ځکه چې یو څوک چې د نصاب خاوند شي هغه ته په شریعت او عرف (رواج) دواړو کې غني (شتمن) ویل کېږي . او د عقل او غیرت تقاضا (غوښتنه) داده چې غني باید د محتاجانو حال وپوښتي او هغو ته څه ورکړي - (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۵۲ مخ)

د اسلام د زکوة له قانون څخه یو معلوم مقصد دا هم دی چې خلک روپیۍ بېکاره پرېږدي ، بلکه په څه کاروبار یا جایداد باندې یې ولگوي ترڅو هیواد او خلک ورڅخه گټه واخلي د نغدو روپو ښودل د ملک لپاره ښکاره تاوان دي - ځکه چې په دغو روپو او سرو ، سپینو زرو کې خود لږېښت صلاحیت (ځواک) موجود دی ، نو که څوک هغه وساتي او په څه شي یې ونه لگوي او کوم کار چې ورته اخستل کېږي هغه ورته وانخلي ، نو دا د جمعه کونکي غلطی ده ، زیاتوالی خود زکوة د واجبېدلو سبب نه دي په هغه مال کې پخپله صلاحیت موجود دی . (رفعت قاسمي)

د زکوة له وېرې څخه مسلمان ، غیر مسلمان لیکل څنگه دي ؟

پوښتنه : یو چا یوې مېرمنې ته مشوره ورکړه چې که ته حکومت ته ځان غیر مسلمانه ورولیکې ، نو بیا زکوة درڅخه نه گرزول کېږي ، ایا په دغه رنگه عمل کولو سره په ایمان څه اثر لوبېږي او کنه ؟

ځواب : د يو چالپاره داسې عمل كول چې بل چاته ځان غير مسلم وړليكي دا كفر دي ؛ او له زكوة څخه د خلاصون پخاطر داسې كول ډبل كفر دي ، او چاته د كفر مشوره وركول هم كفر دی . نو هغه چاته (چې د ځان د غير مسلم ليكلو مشوره يې وركړې ده) پكار دی چې خپل ايمان او نكاح بېرته له سره څخه نوي كړي - او كه كونه يې بشخې د هغه په دغه كفري مشوره عمل كړی وي ، نو هغه هم بايد نوی ايمان راوړي . (آب كي مسئل ج ۳ مخ ۳۴۳)

له زكوة څخه د بچ كېدو پخاطر د مال هبه كول :

مسئله : كه يو چا خپل مال بل چاته بغير له بدل اخستلو وركړ ، او يو كال بعد يې ورنه واپس خپل مال واخست ، نو زكوة يې په مال وركونكي باندې واجب دي ، اوله هبه كولو څخه مخته چې څومره وخت هغه مال له خپل خاوند سره ؤ هغه وخت به داسې گڼل كېږي لكه نه چې وي تېر شوی - يعنې هغه به نه گڼل كېږي ، د مثال په ډول يو چادومره مال چې پوره نصاب كېدو ترلسو مياشتو پورې له خپل ځان سره وساتو او بيا يې چاته هبه كړ ، او بيا يې له څو ورځو وروستو بېرته ورنه واخست - نو داسې به نه كوي چې له دوو مياشتو وروستو زكوة وركړي . بلكه د بېرته را اخستلو له ورځې څخه به د زكوة لپاره نوی كال پيل كوي - او كه يو څوك صرف د دې لپاره چې زكوة يې له زمې څخه ساقط شي دغه حيله جوړوي چې د زكوة د كال تر پوره كېدلو څو ورځې تر مخه خپل مال چاته هبه كړي او بيا يې ورنه څه وخت وروستو بېرته راواخلي ، نو كه څه هم د زكوة غاړه يې خلاصه شوه خو دغسې كار كول مكروه تحريمي دی ځكه چې په دې كې د

محتاجانو تاوان دي ، او د هغو د حق ضائع کول دي او د زکوة دروازه بندول دي . (علم الفقه ج ۴ ص ۳۴ مخ)

مسئله : که د چاپه مال باندې پوره کال تېر شو خوزکوة يې لا ورڅخه اداء کړې نه و چې لاري و هونکو يانورو ورڅخه غلاکړي ، او يايې په کوم بل ډول له لاسه ووتې ، نو زکوة هم ورته وبخښل شو او که يې پخپله خوښه ټول مال چاته ورکړ او يايې په کوم بل ډول پخپل اختيار سره ضائع کړ نو بيا چې ورباندې څومراندزه زکوة واجب شوی دی هغه به اداء کوي ؛ ورته معاف نه دي . (بهشتي زيور ج ۳ ص ۲۷ مخ)

مسئله : که د يو چا دنصاب کال پوره شو ، له هغه وروستويې خپل ټول مال خيرات کړ ، نو هم يې زکوة وبخښل شو . (بهشتي زيور ج ۳ ص ۲۷ مخ بحواله مدارج ج ۱ ص ۱۲۸ مخ)

مسئله : که له يو چا سره دوه سوه روپۍ وې ، له يو کال وروستو ورته سل روپۍ ورکې شوې يايې خيرات کړي ، نو د پاته سلو روپو زکوة به اداء کوئ ، او دورکو يا خيرات شويو سلو روپو زکوة ورته معاف دي . (بهشتي زيور ج ۳ ص ۲۷ مخ بحواله مشکوة ج ۱ ص ۱۵۹ مخ)

که د سرو او سپينو زرو څلوېښتمه برخه له پيسو څخه ورکړله شي نو د راتلونکي زکوة حکم :

پوښتنه : له ماسره (۸) ټولې سره زر دي - او ماد (۸) ټولو زکوة له پيسو څخه اداء کړ . راتلونکی کال پکې هېڅ ډول زيادت ونشو او د تېر کال د زکوة په ايستلو سره ، سره زر تر نصاب کم شو يعنې موجود څو اته ټولې سره زر دي ، نو څرنگه چې ماد اتو ټولو د زکوة څلوېښتمه ادا کړې ده ، نو د هغې څلوېښتمې برخې په ورکولو سره حساب بدل شو او که به هر کال په اتو ټلو باندې زکوة اداء کوم ؟

ځواب : لومړی کال چې لتاسره (۸) ټولې سره زرو او تاد هغو زکوۍ د جیب له روپو څخه اداء کړې ، او سره زر چې څومره ؤ هغومره پاته شول نور اتلونکی کال هم ورباندې زکوۍ واجب دي - خو که دې سره زریه زکوۍ کې ورکړل او په دې سره د سرو زرو اندازه تر اوه نیمو ټولو کمه شوه او له تاسره نور سامان نه ؤ چې زکوۍ ورباندې وشي ، نو په دغه صورت کې بیا ورباندې زکوۍ واجب نه دي -

مسئله : اگر دغه اندازه سره زر خو لتاسره دي او د کال تر پوره کېدو پورې به لتاسره وي ، نو ځکه راتلونکی کال هم په هغو ټولو باندې زکوۍ لازم دي - خو که دې د زرو څه برخه په زکوۍ کې ورکړه او له تاسره پاته سره زر په اندازه د نصاب نه ؤ ، نو په هغه صورت کې به گورئ چې که لتاسو سره نور داسې څه نه ؤ چې زکوۍ ورباندې فرض کېدی لکه نغدي روپۍ تجارتي مال او داسې نور ، نو زکوۍ نشته ؛ او که په سرو زرو برسېره بل هم داسې یوشی ؤ چې ورباندې زکوۍ کېدی او هغه له سرو زرو سره په ګډه د نصاب اندازې ته رسېدی نو بیا زکوۍ ورباندې فرض دي - (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۳۷۵ مخ)

مسئله : که چا یو کال د روپو زکوۍ اداء کړی ؤ ، او دومره روپۍ چې نصاب ورباندې پوره ؤ تر بل کال پورې له هغه سره وې ، نو په راتلونکي کال کې به د هغو زکوۍ اداء کوي ، او که تر زکوۍ کمې شوې نو بیا ورباندې زکوۍ نشته . (کفایة المفتي ج ۴ ص ۱۵۴ مخ)

ایا په کاغذي نوټونو باندې زکوۍ شته ؟

د رسول الله (صلی الله علیه وسلم) په زمانه کې درهم (د سپینو زرو سکه) هغه بنيادي او یواځنی شی ؤ چې ټول د راکړې ورکړې

حسابونه به ورباندې کېدل - له هغه نه وروستو د سروزو دینار هم دغه رنګه د شیانو د اخستلو لپاره د سکې حیثیت خپل کړ مګر ډېر کاروبارونه به په دراهمو (د سپینو زرو په روپو) سره کېدل په هغه وخت کې بهرنۍ پرمخ تللې دنیا هم له دغو شیانو سره پېژندګلوي لرله، نو ځکه چې هغه وخت شریعت په مالي اعتبار د راکړې ورکړې، زکوٰة، خیرات او نورو څومره تفصیلات بیان کړی دي هغه ټول د درهم له مخې بیان شوي دي. په هغه کې د وزن هم خیال ساتل شوی دي او د درهم ددې ارزښت هم په زکوٰة کې خاص اهمیت لري. او دا وخت دنیا د درهم له چلند نه خلاصه شوې ده مګر ځای یې د وخت نورو سکو (روپیو) نیولی دي. لکه، افغانۍ، پونډیا شلنګ، ډالر روبل، لېره یا دینار. ددوه سوؤ درهمو د ملکیت (چې ۵۲ نیمې تولې سپین زر کېږي) په اندازه د موجوده سکو د مالیت په پوره کېدلو سره دغه سکې د درهم پر ځای درېږي. دغه رنګه په هر هیواد کې هر وخت د زکوٰة نصاب چالو او نافذ کېدلای شي. (فتاوی عالمگیری ج ۴، ۲۰ مخ)

مسئله: که له چاسره د پوره نصاب په اندازه نوټونه و، نو زکوٰة ورباندې واجب دي، او زکوٰة یې په روپو سره اداء کېږي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲، ۸۳ مخ)

مسئله: د فقهي جمهورو علماؤ په نزد په کاغذي کرښۍ (نوټ) باندې زکوٰة واجب دي. ځکه چې په عام کاروبار کې د سرو او سپینو زرو کار له دوی څخه اخستل کېږي، او د سپین زرو په ځای د دوی راکړه ورکړه یې له څه سختۍ کېدای شي. (کتاب الفقه ۹۸۴ او فقه الزکوٰة ج ۳، ۳۱۵ مخ)

د هر قانون څه ګڼی او سونونه وي، د زکوٰة دغه کار نور بیان ته ضرورت نه لري، چې چاته خدای ځه د هغو تر ضرورت زیاته روزي ورکړې وي، هغه باید د خپل رزق (روزي) څه برخه د خدای ځه

هغو بندگانو ته ورکړي چې ورته لږ رزق ورکړ شوی دي او د نور رزق محتاج دي، د نوټ قانوني ارزښت چې هر څومره وي، خود اзде کول پکار دي چې په دوی باندې د مال او دولت اطلاق کېدای شي او کنه؟ دا وخت د هر چانه اوروچي فلاني شتمن دي - د دې وینا په اورېدلو سره دیو چا ذهن ته هم دا خبره نه ورځي چې له دغه سړي سره، سره یا سپین زردی ځکه یې خلک شتمن بولي، بلکه دا خبره یې په ذهن کې پیدا کېږي چې هغه روپی لري - نن سبا خو بالکل زموږ په هیوادونو کې د سپینو او سرو زرو د سکو پوښتنه هم نه راپوره کېږي، ځکه چې شتمني یا خود جايداد په شکل وي او یادنوټو په شکل،
(رفعت قاسمي)

ولې په جمعه شویو نوټونو باندې زکوة شته؟

مسئله: اصلا روپی د جمع کولو لپاره نه، بلکه د کار او تجارت لپاره دي، د روپو ساتل او کار ورباندې نه کول د اصل خلاف کار دي، نو ځکه که لچا سره پیسې وي نو زکوة ورڅخه نه ساقطېږي. (کتاب الفقه ج ۲ ص ۷۰)

ایا په سرکاري (حکومتي) ټکټونو باندې زکوة شته؟

د پوستي ټیکټونو برخلیک داسې دي چې هېڅ څوک هم داسې نه کوي چې خپلې روپی په هغو باندې ورکړي او بیا هغه له ځان سره وساتي، که دغه ټیکټونه د وخت یو رواج وي، نو خلک یې د ضرورت سره سم اخلي، کله چې یې واخیست نو بیا ورته کار اخلي، نو ځکه ورباندې د کال د تېرېدو پوښتنه نه را ولاړېږي، او که کال ورباندې تېر هم شي دغه په ضرورت کې داخل گڼل کېږي، او که دغه ټیکټونه د لېږلو رالېږلو په کاروبار کې کارېدل، نو زکوة یې هم له هغه زکوة سره گډ بلل کېږي کوم چې په دغه کار وبار باندې لازمېږي، او که

هغه د ذاتي لېږلو را لېږلو لپاره وي، نو بيا خو ښکاره خبره ده چې له ضرورياتو څخه گڼل کېږي. بالاخره په غير تجارتي کتابو، او د ذاتي او سپېدلو په کورونو باندې هم زکوة نه واجبېږي (رفعت قاسمي)

هغه روپۍ چې د ضرورت لپاره وي د هغو حکم:

پوښتنه: له يو چاسره څوزره روپۍ جمعه دي او کال هم ورباندې تېر شوی دي، مگر هغه دغه روپۍ د خپلو ضرورتونو د پوره کولو لپاره ټولې کړې دي، ځکه چې نه کور لري، نه د کور سامان لري نه يې لاتراوسه واده کړی دي. نو په هغه باندې زکوة فرض دي او کنه؟

ځواب: زکوة ورباندې فرض دي، خو که د کال تر پوره کېدو له مخه يې د کور جوړولو سامان يا د کور لوښي ورباندې واخيستل نو بيا ورباندې فرض نه دی. (احسن الفتاوي ج ۴ ص ۲۹۱ مخ بجاو له رد المحتار ص ۷ مخ)

مسئله: که يو چاد څه خاص مقصد لپاره دومره روپۍ ايښې وي چې نصاب يې پوره و او کال هم ورباندې تېر شو، نو زکوة ورباندې واجب دي. (آپکي مسائل ج ۳ ص ۳۲۳ مخ)

ايا د کور د ټولو شيانو زکوة د کور په مشر باندې فرض دي؟

پوښتنه: زه د کور مشر يم، زما دواړه زامن کار کوي، او زما د زامنو له ښځو سره دولس، دولس، ټولې گېڼه ده او زما له مېرمنې سره پنځه ټولې گېڼه ده او د پېغلې نجلۍ د واده لپاره مويو کال له مخه درې ټولې گېڼه اخستې ده. دغه رنگه نن صبا په گډو کورنيو کې هم گېڼه د هري مېرمنې په ذاتي ملکيت کې شمېرله کېږي، د يوې مېرمنې گېڼه بلې ته نشي ورکول کېدای، ايا په دغه صورت کې به زه د کور د ټولو گېڼو زکوة اداء کوم، او که به هر نفر د خپل، خپل مال زکوة اداء کوي؟

ځواب: د زکوٰۃ په واجب کېدلو کې د هر چا خپل ملکیت د اعتبار وړ دي، ستاله مېرندو (د زامنو له بنځو) سره چې کومه گېڼه ده، نو دا باید وکتل شي چې د دغو گېڼو اصلی خاوند څوک دي؟ که دغه گېڼه د هغوپه خپل، خپل ملکیت کې وه، نو زکوٰۃ د هغوپه ذمه واجب دي، او که هغه مال څه مېرندو او څه ستاد زامنو و، نو د هر چا مال چې تر حد د نصاب پورې رسېدلی وي په هغوزکوٰۃ واجب دي. او د چا مال چې حد د نصاب ته رسېدلی نه وي په هغو زکوٰۃ واجب نه دي، دغه ښکته هغه سره زر چې ستاله مېرمنې سره دي، که د هغې په ملکیت کې وي او پکې د بل چا هېڅ حق نه وي، نو ورباندې زکوٰۃ نشته ځکه چې صرف په پنځو ټولوباندې زکوٰۃ نشته. او که د هغې دغه سره زر ستا په ملکیت کې وي نو د نورو اموالو تر څنګ د دغو مالوزکوٰۃ هم په تاباندې لازم دي. او هغه د لور لپاره دې تاسو گېڼه اخستې ده هغه هم باید معلوم شي چې تادغه سره زر د خپلې لور ملک گرزولي دي او کنه؟ که هغه دي دلور ملک نه وي گرزولي (یعنې دا دې د دغو سرو زرو پوره خاونده نه وي گرزلي) که ورسره نورې روپۍ نه وې، نو زکوٰۃ ورباندې نشته.

(۲) او که نورې روپۍ هم ورسه وې، نو بیا ورباندې زکوٰۃ واجب دي (آپ کې مسائل ج ۳، ص ۲۵۰ مخ)

د هر چا خپل ملکیت باندې زکوٰۃ

پوښتنه: یو کور دی چې پکې درې وروڼه گه ژوند کوي، په یوځای خوراک سره کوي مګر گټه یې سره جلاده: د هریوه له مېرمنې سره دوه نیم یادې ټولې سره زردي، که ټول سره یوځای شي نو نږدې اته نیمې ټولې کیږي، نو ایا دوی به له دغو سرو زرو څخه زکوٰۃ باسي او کنه؟

ځواب : که له دوی سره نور داسې مال نه وي چې زکوة ورباندې فرض کېږي او حد د نصاب ته رسېدلی وي نو زکوة ورباندې واجب نه دی - ځکه چې د زکوة په نصاب کې د هر چا خپل ملکیت معتبر دي ، او دلته د یوې هم یواځنې ملکیت د نصاب په اندازه نه دی . (دېرې سنو ۲۴۸ ج ۱)

په گډکھول (کورنۍ) کې د زکوة حکم :

پوښتنه : زموږ په کور کې دغه قانون دی چې ټول وروڼه خپله تنخواه او گټه زاوړي او زموږ مورته یې ورکوي ، اوبیا هغه ورباندې کور چلوي ؛ که له موږ سره څه روپی اویا گڼه وه ، نو زکوة یې پر موږ باندې واجب دي او که په والد (مور) مبارکه باندې ؟

ځواب : که هغه سره زر او دگتي روپی دومره وي چې که په ټولو وروڼو وېشلي شي ، نو هر یو به د نصاب خاوند شي ، بیا زکوة واجب دي ، او که داسې نه وه بیا نه دي واجب . (درمختار ج ۲ ص ۵۸ مخ)

مسئله : که د ځونفرو مال سره گډوي ، او سره جلا یې کړي او هریوه ته د نصاب په اندازه مال رسېږي نو زکوة هم ورباندې لازم دي ، او که دغو مره نه پوره کېدو بیا زکوة نشته . (علم الفقہ ج ۴ ص ۲۸ مخ)

که روپی مور او پلار ته ورکړلې شي نو زکوة به یې څوک اداء کوي ؟
 زید چې کومې روپی د میاشتنۍ خرچې په ډول خپل پلار (عمر) ته ورکړې ، او عمر د هغو مالک وگرزېدو بیا عمر یوڅه روپی سره ټولې کړې که څه هم له ټولولو څخه یې مقصد دا و چې دغه روپی به زید به ته په ښه ورشي ، نو دغه مال د عمر دي ، که حد د نصاب ته رسېدلې وي او پوره کال هم ورباندې تېر شي ، نو زکوة یې هم په عمر باندې لازم دي . مگر که زید د عمر له طرفه د عمر په اجازه د تېرې او

راتلونکې زمانې زکوة اداء کړي، نو زکوة یې اداء شوی دي، زید ته پکار دي چې عمر په دې خبر کړي چې زه د دغورو پود تهرې زمانې زکوة ادا کوم، او دراتلونکي به هم اداء کړم، نو ته راته اجازه راکړه (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۱۳۸ مخ بحواله شامي ج ۲ ص ۱۴ مخ)

هغه مال چې د بل چاپه قبضه کې وي :

پوښتنه : د زید مال د هغه د موريا پلار، یاد ورونو تر قبضه لاندې دي د بلوغ له پیل نه بیا تر دوه ویشت کلنۍ پورې، او اوس هغه په خپل ټول مال باندې پوره د قبضې او قدرت خاوند شوی دي، نو زکوة به څرنگه او ورکول به یې له کومه وخته پیل کوي،

ځواب : د راتلونکي لپاره به له هغه وخته د زکوة د کال پیل کوي څه وخت چې هغه ته خپل مال په قبضه کې ورغلی دي؛ او د تېرو کلو زکوة ورباندې نشته (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۵۵ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۴۸ مخ)

د هغه مال چې پلار او زوی دواړو گټلی وي زکوة په چا واجب دي ؟

پوښتنې : ۱. زید خپل هغه مال چې گټلی یې ؤ له خپل پلار سره ایښی دي او ټول اختیار د دغه مال له پلار سره دي، نو زکوة یې په چا واجب دي ؟
۲. یو مال پلار او زوی په دواړو سره گټلی ؤ او بیا د پلار تر پوره واک لاندې ؤ او هغه پکې تصرف کوي، نو زکوة یې په چا واجب دي ؟
ځوابونه : ۱. څوک چې د مال خاوند دي په هغه باندې زکوة هم واجب دي یعنې په زوی باندې.

۲. او په دغه صورت کې څرنگه چې پلار ته د هر ډول لگښت اختیار دي، نو ځکه د زکوة اداء کول هم دهغه په ذمه دي

(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۷۰ مخ بحواله هدایه ج ۱ ص ۱۲۵ مخ)

پر مسافر باندې د زکوة حکم :

مسئله : په هغه مسافر باندې چې خاوند د نصاب وي زکوة فرض دي ، ځکه چې هغه د خپل نائب په زريعه باندې په خپل مال کې د تصرف قدرت لري - (فتاوی عالمکيري: ۴ ج ۷ مخ)

ایا پر استعمالدونکو گڼو باندې زکوة شته ؟

پوښتنه : ایا پر هغو گڼو باندې چې بشپړ یې دېر وخت استعمالوي زکوة شته او کله ؟ ځکه چې په هغو شيانو خو زکوة نشته چې استعمال یې جاري وي ، او ځینې عرب د دغه رنگه گڼو زکوة نه ادا کوي ، ځکه چې دوی وايي چې دغه دورځني استعمال شی دي ؟

جواب : د امام ابو حنیفه رح په نزد په هغو گڼو هم زکوة شته چې استعمالېدونکې وي . (آپکي مسائل ج ۲ ص ۳۲۴ مخ)

مسئله : په هغو سرو اوسپینو زرو چې د نصاب اندازه یې پوره وي زکوة واجب دي ؛ هغه که استعمالېږي او کله ،

مسئله : نغدي روپۍ گڼه ، لنډه دا چې د سرو اوسپینو زرو په هر شي اوسکه باندې وروستو هغه زکوة فرض گرزي چې نصاب ته در سپدويې کال پوره شي . که څه هم هغه روپۍ د ساتنې په نیت ځنې (دفن) کړای شوی دي او یا له استعمال څخه لیري پاته شوې وي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۷۷ مخ - رد المحتار ج ۲ ص ۴۲ مخ)

مسئله : د امام ابو حنیفه رح په نزد په گڼو باندې په هر حالت زکوة فرض دي ، که د بشپړووي که دنارینه گانو وي بس نو زکوة ورباندې فرض دي . (کتاب الفقه ج ۱ ص ۵۸ مخ)

د ورکې شوې گڼې زکوة :

پوښتنه : که له چاڅه گڼه ورکه شي ، نو زکوة يې ورباندې لازم دي او کنه ؟

ځواب : که هغه مال يې پخپله خرڅ کړ ، نو بيا ورباندې د تېرو کلونو زکوة هم واجب دي او که ورته ورک شوی ؤ بيا ورباندې د تېرو کلونو زکوة واجب نه دي . او که له ورکېدلو څخه وروستو بېرته پيدا شو ، نو بيا بايد دا معلومه کړله شي چې که هغه تر کال پوره کېدلو وروستو بيا پيدا شوی ؤ ، نو د ورکېدلو د زمانې زکوة لازم نه دي ، او پاته شوه د راتلونکې لپاره د زکوة خبره ، نو د هغه حکم دا دی که برسېره پردغه له دغه سړي سره له مخکې نه دغه قسم نصاب ؤ ، نو له هغه سره به په گډه زکوة اداء کوي او که تر نصاب کم ؤ نو بيا ورته د پيدا کېدلو له وخته د يو کال پوره والی شرط دي - او که مخته تر يو کال پوره کېدلو پيدا شول ، نو بيا هم بايد دا معلومه شي چې له خاوند سره يې د دغه قسم نور مال هم شته او کنه ؟ که نه ؤ ، نو بيا چې يې د پيدا کېدلو له ورځې څخه وروستو يو کال پوره شي بيا ورباندې زکوة لازمېږي - او که له خاوند سره يې نور مال هم ؤ او ټول په گډه د نصاب حد ته رسېدو ، نو د هغه زکوة دې له نور مال سره اداء کړي . (امداد الفتاوى ج ۲ مخ ۲۳)

د گڼې د زکوة په اړندو پوښتنې :

پوښتنه ۱: يو چا په مختلفو وختوکې مختلفې گڼې واخستلې ، نو زکوة ورباندې څه وخت فرض کېږي ؟

۲: په زکوة ورکولو کې د گڼې د اخستلو قېمت معتبر دي او که موجوده قېمت ؟

۳. د گېڼو په قېمت کې به د ملغلرو او غمو د قېمت او جوړولو

اجرت هم لگول کېږي، او که به ورته صرف د سرو زرو قېمت لگوي؟

۴. که په گېڼو کې له زرو سره نور څه هم گډوي، نو زکوة ورباندې شته او کنه؟

ځواب: په کومه ورځ چې ستالاس ته دغه مال درغلی، چې سره سپین زر، د تجارت مال او نغدې روپۍ وي، یا له دوی څخه د یوې شي قېمت له (۳۵-۲۱۲) گرامو سپینو زرو سره برابر وي له هغې ورځې نه ته د نصاب خاوند گرزېدلی یې، د سپوږمېځي میاشتې دغه نېټه یا ده لره، یو کال وروستو چې دغه ورځ راغله نو چې پکې له دغو څلورو شيانو څخه چې هر څومره مقدار لتاسره موجود وي په هغه باندې زکوة فرض دي که څه هم یوشی تر دغه تاریخ یوه ورځ له مخه ستاسولاس ته رسېدلی وي په دې شرط چې په دغه تاریخ نصاب پوره وي یعنې د ټولو شيان گډ قېمت د دوه پنځوس نیمو ټولو سپینو زرو سره برابر وي

۲. په کوم سپوږمېځ تاریخ چې د زکوة کال پوره کېږي ن د هغې ورځې له قېمت سره سم به اداء کېږي

۳. صرف د سرو زرو په قېمت باندې زکوة نشته د ملغلرو او غمو په قېمت او د گېڼو د جوړولو په اجرت زکوة نشته

۴. د گېڼو په جوړولو کې چې نور شيان گډ شوي دي دغه قسم گډوډي ته به د خلوط مقراطي سرو زر قېمت لگول کېږي

مېرمن د نصاب خاونده گرزېدل

مسئله: که مېرمن د نصاب خاونده وه نو د هغې د نصاب په وجه د

هغې خاوند صاحب نصاب نشي کېدای او د هغې قرباني، زکوة او

نور دهغه په ذمه واجب نه دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۵۰ مخ بحواله هدایه ج ۱۷۲ مخ)

که د ښځې گڼه وه او مېړه ئې قرضدار ؤ...

مسئله : که گڼه د مېړمنې وه او سړی قرضدار ؤ، نو د زکوٰة په برخه کې دغه قرض د ښځې نه بلل کېږي، بلکه هغه به د خپلې ټولې گڼې زکوٰة اداء کوي؛ خو که دغه قرض په ښځه باندې ؤ نو بیا د هغې بلل کېږي - (آپ کې مسائل: ج ۳، مخ ۳۴۷)

ایا د ښځې لپاره په زکوٰة کې د خاوند اجازه ضروري ده ؟

مسئله : که ښځې ته گڼه خاوند وراخستې وه یا یې ورته جوړه کړې وه، او د ښځې ملک یې نه وه گرزولې لکه څرنگه چې نن سباعدات دی، نو د هغې گڼې زکوٰة په خاوند باندې واجب دي. په ښځه باندې زکوٰة نشته. که خاوند یې زکوٰة اداء نکړي نو هغه ورباندې گنهار دي، د ښځې هېڅ گناه نشته. او که ښځې ته د پلار لخوا واده په سامان کې ورکړل شوې وه، نو هغه یې خپل ملک دي او باید پخپله یې دڅه برخې په ورکولو سره، یا دپلورلوله لارې زکوٰة اداء کړي. او په دغه صورت کې ورته د خاوند اجازه یې هېڅ ډول اړتیا نشته. (فتاوی دارالعلوم ج ۲، مخ ۱۳۸ او ۴۸ مخ بحواله درالمختار ج ۲، مخ ۵۰۲)

مېړمنې د زیوراتو زکوٰة له څه شي اداء کړي ؟

پوښتنه : زیورات (گڼې) خو د ښځو ملکیت وي، نو د هغود زکوٰة پېټې ولی په سړو وراچول کېږي ؟ او که مېړمنه یې پخپله اداء کوي، نو له څه شي یې اداء کړي ځکه چې له دوی سره خوبغیرله گڼو نور هېڅ شی (یانغدي روپی) نشته ؟

جواب : کومه گڼه چې د ښځې په ملکیت او قبضه کې ده د هغې زکوٰة هم پر هغه ښځه واجب دي خو که خاوند ورسره نیکی کوله او د هغې

پر. ځای یې زکوٰۃ اداء کړ، اویا بشپړې له خاوند څخه روپۍ واخستلې او په زکوٰۃ کې یې ورکړې نو په دې ډول یې هم ادا کول صحیح دي او که له دغو صورتونو څخه یو هم نه کېدی، نو بیا به له زیوراتو څخه زکوٰۃ ورکوي. (فتاویٰ دارالعلوم ج ۷ ص ۲۸۵ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۴۰ مخ)

ایاد مېرمنې د گینو زکوٰۃ پر خاوند لازم دي ؟

پوښتنه : د یو داسې سړي (چې گټه وټه یې ډېر کمه وه) مېرمنې د واده پر مهال لس ټولې سره زر د زیوراتو په ډول له خان سره راوړل، ایا په خاوند یې د لازمې ده چې په هر حال وي د هغو زیوراتو زکوٰۃ اداء کړي ؟
ځواب : څرنگه چې دغه گېڼه د سړي نه بلکه د مېرمنې ده، نو ځکه د دغو گېڼو زکوٰۃ هم په هغې مېرمنې واجب دي مېرمنې ته پکار دي چې له خپلو زیوراتو څخه دومره برخه په زکوٰۃ کې ورکړي څومره چې ورباندې واجب دی او د زکوٰۃ بار د خپل خاوند په اوږو وروانه چوي
مسئله : که له یوې مېرمنې سره د نصاب په اندازه گېڼه وه، نو زکوٰۃ اداء کېږي. (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۲۴۵ مخ)

د خاوند او مېرمنې د زکوٰۃ حساب :

پوښتنه : په واده کې چې انجونو ته کوم زیورات (گېڼې) ورکړلې کېږي هغه د دوی ملکیت دي مگر زکوٰۃ یې د خاوندانو (مېرونو) له جیبه څخه اداء کوي، نو که له خاوند سره هم څه داسې شی وي چې زکوٰۃ ورباندې فرض وي مگر تر نصاب کم وي، ایا دوی کولای شي چې هغه د بشپړو په زیوراتو کې ورگډه کړي اویا له هر څه نه په گډه زکوٰۃ اداء کړي. او که به یې هریو جلا اداء کوي ؟

ځواب : د دواړو لپاره ځانله، ځانله حساب دي. (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۲۴۶ مخ)

انجلی (ناوې) ته چې زېورات ورکول کېږي د هغو زکوٰة پر جالازم دي ؟

پوښتنه : د هلک (زوم) پلار چې په ناوې باندې کومې گڼې اچوي د هغه زکوٰة پر جالازم دي ؟

ځواب : هغه زېورات چې د هلک د پلار لخواه په ناوې اچول کېږي هغه زموږ په رواج کې د انجلی ملکیت نه دي ، نو ځکه زکوٰة د هلک په پلار باندې فرض دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۷۴ مخ ، وکفایت المفتی ج ۴ ص ۲۴۶ مخ)

یادونه : دغه کتاب په اردو ژبه د رفعت قاسمي صاحب لخوا ترتیب شوی دي او په غه مسئله باندې حوالې هم د هغو فتاوي و دي چې جوړونکي یې اردو ژبي دي ، نو ځکه یې صرف د خپل رواج او عرف اظهار کړی دي او په هغو سیمو کې چې رواج داسې وي چې دغه گڼه به د نجلۍ په ملکیت او قبضه کې وي ، نو هلته بیا د هغې گڼې زکوٰة په نجلۍ فرض دي . اود پښتنو په ډېرو سیمو کې رواج هم داسې دي (مترجم = عبد الملك حسیف)

یو چا د نجلۍ لپاره گڼه جوړه کړه او ورته وېې ساتله ، نو زکوٰة یې پر جافرض دي ؟

پوښتنه : یو چا د خپلې لور دواړه لپاره گڼه جوړه کړه او بیا یې ورته ساتلې وه ، نو زکوٰة یې په نجلۍ باندې لازم دي او که د هغې په پلار یا مور باندې ؟

ځواب : که دغه گڼه یې بالکل د نجلۍ ملک ګرځولې وه ، نو د هغې زکوٰة د نجلۍ تر بلوغ مخکې نه پر پلار اونه پر مور فرض دي اونه پر نجلۍ باندې ؛ او تر بلوغ وروستو بیا پر نجلۍ فرض دي . او که یې د

هغې ملک نه وه گرزولې، نوبیا په هغه چا زکوۍ فرض دي چې د هغې گڼې مالک وي - (فتاویٰ محمدیه ۱۱ ج ۱۲۲ مخ)

انجلی ته چې والدینو (مور او پلار) کومه گڼه ورکړې وي دهغې زکوۍ به جافرض دي ؟

پوښتنه : د زید مېرمنې ته چې مور او پلار کومه گڼه ورکړې ده دهغې زکوۍ به زید اداء کوي او که د هغه مېرمن ؟

ځواب : د دغې گڼې زکوۍ به د زید مېرمن اداء کوي، پر زید باندې د دغې گڼې د زکوۍ اداء کول نشته ؛ او که زید شتمن ؤ او د خپلې بې بې له طرفه یې زکوۍ اداء کاؤ، نو کولای شي چې اداء یې کړي - او د هېروکلونو زکوۍ په جلا جلا ډول لې، لې وړکول هم صحیح دي. (فتاویٰ دارالعلوم ۲ ج ۲۲ مخ بحواله ردالمحتار ۲ ج ۱۲ مخ)

که په مهر کې گڼه ورکړله شوه ، نو زکوۍ به یې څوک اداء کوي ؟
مسئله : څرنگه چې دغه گڼه د مېرمنې مهر (ولور) کې ورکړله شوې ده نو دا یې مالکه ده او زکوۍ یې هم د هغې په ذمه دي ، خاوند یې له زکوۍ ورکولو خلاص دي. (فتاویٰ دارالعلوم ۲ ج ۵۴ مخ بحواله ردالمحتار ۲ ج ۱۳ مخ)

د عرف (رواج) مطلب

شریعت نارینه ته دغه ازادي ورکړې ده چې مېرمنې ته کومه گڼه جوړوي هغه تر خپل ملکیت لاندې وساتي او د کم ، کم وخت لپاره یې مېرمنې ته ورکوي او بېرته یې ورته اخلي ، او یا دا چې په پوره ډول یې خپلې مېرمنې ته وسپاري او هغه یې مالکه وگرزوي. په یو صورت کې هم شریعت په تاسو بندیز نه لگوي اوس به رواج ته کتل کیږي چې په کومه کورنۍ کې د گڼې په اړه هر ډول رواج وي هغه د همدې

مثالونو په بناء وي. له لسو څخه نېولې تر سلوپورې به داسې پېښې شوې وي چې ورته دا خبره واضحه شوې وي چې د کورنۍ سرې خپلو مېرمنوته گېڼې دلنډوخت لپاره ورکوي او که يې د تحفې په ډول - که دغه گېڼه ورته د تحفې په ډول ورکوله کېږي نو مطلب يې داشو چې مېرمن يې مالکه گرزي. په داسې صورت کې که د کورنۍ هر غړي مېرني ته گېڼه ورکړي او دورکړي په وخت يې دا خبره ده چې هغه د مېرمنې ملک گرزي، او که خاوند نه غوښتلاي چې هغې ته دغه گېڼه په تحفه کې ورکړي، نو پرې لازمه وه چې دورکولو پړوخت يې دا خبره سپينه کړې وای چې زه يې د کم وخت لپاره ورکوم که د عملي مثالونو په بناء د کورنۍ خلک په دې پوهېږي چې لماره چې کومې گېڼې دي او ښځوته ورکول کېږي د تحفې په ډول نه بلکه د کم وخت لپاره ورکړل کېږي نو ظاهره خبره ده چې د دغې کورنۍ کوم سرې چې خپلې مېرمنې ته گېڼه ورکوي او هېڅ ډول وضاحت نه کوي نو د هغه په اړوند د افکر کېږي چې د کورنۍ د پېژندل شوي رواج سره سم يې د کم وخت لپاره ورکړې ده، نه د تحفې په ډول. نو ځکه مېرمن د هغې مالکه نه گرزي. (رفعت قاسمي)

د انجونو لپاره په اخستل شوو سرو زرو باندې د زکوة حکم

پوښتنه : زما درې لوني دي ماد هغود واده لپاره شل تولې سره زر ايښي دي او سربېره پر زرو لوبښي، جامې او سامانونه هم دي؛ ايا په دغو شيانو به زکوة وي او کنه؟

ځواب : که تادغه سره زر دلونو ملک گرزولی وي، نو تر بلوغ پورې پر دوی باندې واجب نه دي؛ اوله بلوغه ورسته چې هره يوه د نصاب

خاونده وه پر هغې باندي زکوة واجب دي ، او که دې دغه سره زر د هغوملکيت نه و گرزولي ، نو بيا د دوی مالک ته يې اوزکوة يې ورباندي فرض دي . او جامې ، لوبښي او استعمال نور شيان چې د دوی لپاره دي ايښي دي په هغو باندي زکوة نشته . (آپکي مسائل ج ۳ مخ ۳۴۵)

گڼه د چاپه نامه کول له زکوة څخه د خلاصون لاره نه ده :

مسئله : که يو چانجلۍ د گڼې مالکه وگرزوله نو تر هغه وخته پوري چې هغه بالغه شوي نه وي زکوة ورباندي نشته ؛ کله چې هغه بالغه شي او دغه زر اورسره نوري روپۍ په گڼه حد د نصاب ته ورسېږي ، نو بيا ورباندي زکوة فرض دي . صرف دغه نيت چې زه به دغه گڼه د نجلۍ په جهيز (هغه مال چې د پلار کور وال يې د لور دواډه پر وخت په هغې پسې ورکوي) کې ورکوم سپی له زکوة ورکولو څخه نه خلاصوي ، تر څو چې انجلۍ د دغې گڼې مالکه نه وي گرزوله شوې ، او وروستو له دې چې انجلۍ د گڼې مالکه وگرزوله شي نو بيا بل چاته د هغې استعمال روانه دي . (آپکي مسائل ج ۳ مخ ۳۴۸)

ايات مهر تر وصول کېدلو پرمې زکوة شته ؟

پوښتنه : د ښځې مهر چې لا خاوند اداء کړی نه وي نو په دغه صورت کې د ښځې په ذمه د مهر زکوة واجب دي او کنه ؟

جواب : د مهر د ترلاسه کولو له مخه په مهرباندي زکوة نشته .

(فتاوي دارالعلوم ج ۲ مخ ۵۷ بحواله ردالمحتار ج ۲ مخ ۳)

مسئله : د امام ابو حنيفه رح د مذهب د پيرويانو په نند د پوره مالک جوړېدلو معني دا ده چې مال به د هغه په قبضه کې وي - که يو څوک د داسې شي مالک وگرزېدو چې لايې هغه شی په قبضه کې نه و ، لکه

دنبځې مهر ، چې لاد هغې تر لاسه نه وي رسېدلی ، نو په هغه مال باندې زکوة واجب نه دي . همدارنگه په هغه مال باندې هم زکوة نشته چې د يو چا په قبضه کې وي او ملک يې نوي ، لکه د هغه چا مال چې قرضدار وي ځکه چې مال خو ظاهراً د هغه په قبضه کې دی ، خو ملک د بل چادي . (کتاب الفقه علي المذاهب الاربعه ج ۱ مخ ۹۲)

په هر (ولور) باندې مخته تر رسېدلو زکوة نشته ، له رسېدلو وروستو چې پوره يو کال په هغو روپو باندې تېر شي (چې ورباندې په دوه نيم پرسلوکې زکوة واجبېږي) ، نو بيا زکوة فرض دي ، او کومې روپۍ چې دکال په مېنځ کې په مصرف ورسېږي په هغو باندې زکوة نشته . (رفعت قاسي غفر له)

مهر (ولور) لرونکې مېرمنې ته د زکوة ورکول

مسئله : د يوې مېرمنې مهر درې زره روپۍ دي ، مگر خاوند يې دومره غريب دي چې هغه نشي اداء کولای ، نو دغې مېرمنې ته هم زکوة ورکول صحيح دي . او هغې مېرمنې ته چې خاوند يې شتمن وي مگر مهر نه اداء کوي او يا مېرمنې ورته خپل مهر بخښلی وي ، هم زکوة ورکول صحيح دي مگر د کومې مېرمنې سره چې دا اميد وي چې هر کله به له خاوند څخه مهر وغواړم نو هغه مې مهر اداء کوي نو هغې ته د زکوة ورکول روا نه دي . (امداد المسائل زکوة ۷۴ مخ)

ايات مېرمنې مهر د زکوة د وجوب مانع گرزي ؟

مسئله : که يو څوک د نصاب خاوند شي ، نو زکوة به هغه وخت ورباندې فرض کېږي چې په هغه باندې دومره قرض نه وي چې که ټول اداء کوي ، نو د نصاب په اندازه مال به ورسره پاته نشي خو هغه قرض

چې د الله ﷻ وي لکه كفاره، سرسايه، حج اوداسې نور هغه ورڅخه وتلي دي. (خلاصة الفتاوى ج ۱ ص ۲۴۰ مخ)

او که له چاسره د قرضو تر اداء کولو وروستو دومره څه پاته نشي چې نصاب ورته پوره شي، نو په هغه باندې زکوة نشته په دغه بنياد ويلاى شو چې که د مېرمنې د مهر له اداء کولو وروستو نصاب موجود پاته نه و نو زکوة واجب نه دي. او که په کمو سيمو کې داسې و چې مهر ډېر رواج نه وي يعنې ډېر ځله مېرمنو هغه خپلو خاوندانو ته وربخښلو نو دغه قرض بيا په زکوة باندې اثر نه اچوي او زکوة واجب دي - په فتاوي عالمگيري کې راغلي دي چې که په سړې باندې مهر مؤجل (چې سمدستي يې اداء لازمه نه وي) وي او دهغه د ژر اداء کولو اراده نه لري نو دغه قرض د زکوة د وجوب مانع نشي گرځېدلای. (فتاوي عالمگيري ج ۱ ص ۸۹ مخ جديد فقهي مسائل ۲۳۴ مخ)

مسئله: د خاوند په زمه د مهر پور واجب دي، هغه که معجل

(ژرغوښتونکى) وي او که مؤجل (ځنډيدلى) وي مگر خاوند کوشش کوي چې څومره ژر کېدای شي بايد مهر اداء کړي او د دې لپاره روپۍ جمعه کوي، نو دغه رنگه قرض مانع د وجوب د زکوة گرزي که پر دومره روپو برسېره (چې مهر ورباندې اداء کېدای شي) له هغه سره نور مال دومره و چې حد د نصاب ته رسېدلى و نو په هغه باندې زکوة شته، او که نه و بيان شته. او که خاوند يې دادا کولو په کوشش کې نه و او دا يې پوره باور و چې نه به يې اداء کوم، نو دغه رنگه پور بيا د زکوة د وجوب مانع نشي گرځېدلای (فتاوى معصديه ج ۱ ص ۱۰۴ مخ)

مېرمنې ته د مهر په رسېدلو سره د زکوة حکم :

که يوه نجلی چاته په نکاح کړله شوه او بيا ورته ټول مهر راغلي او تر يو کاله پورې د هغې په قبضه کې ولې دې وروستو د هغې خاوند هغه له ورنژدې کېدلو (خلوت صحيحه) له مخه طلاقه کړه اوله ورکړل شوي مهر څخه يې نيمايي بېرته ورکړ، نو که هغه مهر د سرو او سپينو زرو له قسمه څخه ويا به هغه مېرمن د ټول مهر زکوة اداء کوي. او که په نغدي ډول نه و نو بيا به د نيمايي مهر زکوة اداء کوي. (علم الفقہ ج ۴ ص ۲۳ مخ)

په مهر کې د ورکړل شوي ځمکې د زکوة حکم :

پوښتنه : ماڅه ځمکه د تجارت په نيت اخستې، اوس غواړم چې ټوله اويایوه برخه يې د خپلې مېرمنې د مهر په بدل کې ورکړم. آيا زما په مېرمن باندې به د دغې ځمکې زکوة واجب وي. که چېرې هغې ورباندې د کور جوړولو اراده لرله؟

ځواب : ستا په کورودانه باندې د دغې ځمکې زکوة فرض نه دي، که يې ورته د تجارت نيت وي او که د کور جوړولو. خو که يې د مهر په بدل کې له تاڅخه د اخستلو پروخت پکې د تجارت نيت کړی و، نو بيا ورباندې زکوة واجب دي. (احسن الفتاوى ج ۴ ص ۳۲۵ مخ)

مسئله : د مثال په ډول د مېرمنې ولور لس خرواره غنم و، د رسېدلو پروخت هغې پکې د زکوة نيت وکړ او ويې ويل چې دغه غنم به خورم نه، بلکه تجارت به پکې کوم، نو صرف د تجارت د نيت په کولو سره زکوة نه واجب کېږي تر څو چې تجارت يې تر نيمه نشي. (جزالفتاوى ج ۴ ص ۳۵۵ نه بعد ج ۴)

ایاد استعمال پر گبنو زکوة شته ؟

مسئله : د سرو او سپینو زرو گبنه چې د نصاب تر حده ورسېږي بیا که استعمالېږي او کنه زکوة ورباندې فرض دي . (هدایه ج ۱ ص ۱۷۷ مخ)

پر اشرفی (د سرو زرو سکه) باندې زکوة

پوښتنه : ایا زکوة په دواړو ډولونو سرو او سپینو زرو کې شته او که د اشرفی د شکل په سرو او سپینو زرو کې ؟

ځواب : په دواړو باندې زکوة واجب دي یعنې د چپنو او اشرفیو دواړو په شکلونو باندې (چې تر اندازې د نصاب ته رسېدلي وي) زکوة فرض دي . (آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۵ مخ)

گبنې ته د کچه شیانو ورگډول او غمي پکې لگول :

مسئله : د زرو په گبنه کې چې غمي لگول شوي وي په هغو باندې زکوة نشته ځکه چې هغه ورڅخه لیري کېدای شي خو هغه کچه شیان لکه پتل او نور چې له سرو زرو سره گډ شوي وي هغه د دوی په وزن کې شمارل کېږي ، د دغه رنگه گبنې چې څومره بازاری قیمت وي په هغه اندازه دې زکوة اداء کړي . (آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۵ مخ)

د هغې گبنې زکوة به څنگه اداء کوي چې نور شیان پکې

اېښودل شوي وي ؟

پوښتنه : څه گبنه ده چې په کنډی شیانو ښایسته شوې ده او په ځینو کې غمي بند شوي دي که یې ورڅخه را باسي نو گبنه خرابېږي ، او که اندازه یې لگوینو نشي کولای سمه یې اندازه کړي . که سره زرتو نصاب کم و نو دهغه زکوة به له سپینو زرو سره گډ ورکوي او که به د

دواړو زکوة جلا داء کي ؟ د سرو او سپينو زرو زکوة به له يوه شي څخه اداء کوي او که به د دواړو زکوة له خپل خپل جنس څخه اداء کوي ؟ او که په زکوة کې گڼه ورکړل شي نو څه منعه پکې شته او کنه ؟

جواب : د هغو بايد لومړی سمه اندازه ولگوله شي او بيا يې زکوة ورکړل شي ، مگر اندازه کونکي ته بايد دا وويل شي چې تر څو کېدای شي ، احتياط په نظر کې لره ، او په دغه صورت کې که سره زرقېمت کوي او بيا يې سپينو زرو ته ورگډوي او له سپينو زرو څخه زکوة اداء کي داهم سمه ده او که يې له سرو زرو څخه اداء کوي هم سمه ده - لنډه دا چې د دواړو زکوة له يوه څخه ورکول صحيح دي اود دوه نيم فيصدي حساب دي زکوة ورکړي . په زکوة کې د زرو په ورکولو کې هېڅ منعه نشته . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۱۹۹ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۴۵ مخ)

په کومه گڼه کې چې جواهر کارول شوی وي ؟

مسئله : که د سرو او سپينو زرو گڼه وه او جواهر پکې ، بنودل شوي و ، نو د هغې گڼې زکوة به د سرو او سپينو زرو په اندازه ورکول کېږي - يعنې په جواهرو باندې زکوة فرض نه دي بلکه په سرو او سپينو زرو باندې زکوة فرض دي . (کفايت المفتي ج ۴ ص ۲۲۹ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۴۲ مخ)

د خالص جواهرو د گڼو حکم :

مسئله : په جواهرو ، لکه زمرد ، لعل ، ياقوت او نورو باندې زکوة فرض نه دي ، په دې شرط چې هغه د تجارت لپاره نه وي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۳ مخ)

مسئله : هغه گڼې چې صرف له جواهرو څخه جوړې شوې وي ، دهغو حکم دا دي چې که د تجارت لپاره نه وي ، نو زکوة ورباندې نشته . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۰ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۸۱ مخ . وفتاوي محموديه ج ۲ ص ۷۱ مخ)

مسئله: د سچه ملغلرو په هار او نورو شيانو باندې زکوة نشته، خو که د تجارت لپاره و بيا ورباندې شته. (بهشتي زيور ۳ ج ۲۵ مخ ورد المحتار ۲ ج ۱۳۱ مخ)

مسئله: له سرو او سپينو زور څخه بغير، په نورو شيانو باندې، لکه جواهر، مرجان زبرجد او الماسو څخه جوړو شوؤ گڼو باندې (چې سره او سپين زور گډ نه وي) زکوة نشته. (فقه الزکوة ۲ ج ۳۷۷ مخ)

په کومو زيوراتو کې چې عيب جن شيان لکه پتل او نور

ورگډ کړل شوي وي

پوښتنه: له ماسره چې کومې جوړې کړل شوې گڼې دي هغوته درېيمه برخه عيب جن شيان لکه پتل او نور ورگډ شوي دي، د دغه رنگه گڼې زکوة په څه ډول اداء کېږي؟

جواب: په کومو کې چې تر نيمايي زيات سره زرو وي، نو هغه گڼه داسې ده لکه ټوله چې د سرو زرو وي، او د خالصو سروزرو په ډول يې زکوة واجب دي. (فتاوي دارالعلوم ۷ ج ۱۱۵ مخ بحواله رد المحتار ۲ ج ۲۴ مخ)

مسئله: په فيروزه، ياقوت او نورو باندې زکوة واجب نه دی. د هغو وزن به له گڼې نه جلا کوي او بيا به د سرو او سپينو زرو زکوة اداء کوي. (فتاوی محموديه ۱۳ ج ۱۱۳ مخ)

پاڅونه: که يو چاد شوق لپاره الماس او جواهر له ځان سره ساتلي و نو زکوة يې ورباندې نشته، همدا رنگه که يې د زکوة نه د بچ کېدلو له خاطره دغه حيله جوړه کړه، نو هم د شريعت په اعتبار د امام ابو حنيفه رح په نزد زکوة ورباندې نشته مگر څرنگه چې په دې سره د غريبانو حق له مېنځه ځي، نو دغه نيت ته په کتو سره دا وېره شته چې خدای د دې هغه په دغه عمل سره ونيسي. (مولانا رفعت قاسمي)

د ګډوډو شيانو د زکوة حکم :

مسئله : د حنفي مذهب په نزد په ګډوډو شيانو کې هغه شی (چې په دغه ګڼه کې سره ګډوي لکه پیتل ، سرول ، ترامه سره او سپین زر او داسې نور) معتبر دي چې اندازه یې زیاته وي. هغه که سره زرو وي که سپین او که بل شی. او که له سرو زرو سره سپین او یا له سپینو سره ، سره زر ګډو ، نو د هغه قسم په اعتبار به یې زکوة اداء کول کېږي کوم چې ډېر وي. په دې شرط چې حد د نصاب ته به رسېدلي وي
(کتاب الفقه ج ۱ ص ۹۹۲ مخ ورد المحتار ج ۲ ص ۵۴ مخ)

د سچه نقش لرونکو، او کچه نقشو کېږو د زکوة حکم

پوښتنه : د مېرمنو د لوړ قمېته جامو (چې پکې سپین زر کارول شوي وي) زکوة باید څنګه اداء کړل شي ځکه چې دا اندازه یې نشي لګول کېدای چې څومره ژر به کارول شوي وي ؟

جواب : هغه زري نارونه چې په بنارسي او نورو کېږو کې ورنه کار اخستل شوي وي ، پخپله یا بل داسې چاباندې چې پرې پوهېږي باید اندازه شي او زکوة یې اداء کړل شي. او د سچه سپینو زرو او نورو د نقلي نقش هم باید اندازه ولګوله شي - د هغو اندازه کول اسان دي د مثال په ډول د نقش دغه رنګه تان دي وتلل شي او بیا دې معلومه کړل شي چې وزن یې څومره دی لنډ دا چې په دغه رنګه ځایو کې اندازه کافي ده ، خواندازه تر خپله وسه باید په داسې ډول ولګوله شي چې کموالی خو پکې بالکل ونه شي او زیادت که وشي او کنه.
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۱ مخ بحواله هدایه ج ۷۷ مخ)

مسئله : د استعمال په لوښو او جامو (کېږو) باندې زکوة نشته خو که پکې د سچه سرو یا سپینو زرو کار شوی وي نو بیا ورباندې زکوة

واجب دي. همدارنگه د تجارت په سامان او کپړوباندې هم زکوة واجب دي. (فتاوی رحیمیه ج ۵ ص ۱۵۳ مخ بحواله درمختار مع شامي ج ۲ ص ۱۰۸ خ)

مسئله: کپړې چې هر څومره لوړ قیمت ته وي، زکوة ورباندې نشته مگر که په هغو کې د سچه سرو یا سپینو زرو اندازه دومره وي چې که ورڅخه بېل شي نو (۵۲ نیمې) تولې سپین زر ورڅخه جوړ شي، نو په دغو سپینو زرو باندې زکوة واجب دي: او که تر دې کم و بیا ورباندې زکوة نشته. (بهنی زیور بحواله جوهر النیره ۱۷۷ مخ)

هغه شتمني چې د وارثانو لپاره ساتله شوې وي:

پوښتنه: یو چا خپل جایداد په خپل ژوند کې خرڅ کړ او دهغه روپۍ یې له ځان سره کېښودلې چې دهغه له مړینې وروستو یې دهغه وارثان ورواخلي، آیا په هغه باندې د دغو روپو زکوة واجب دي او کنه؟

جواب: فی الحال دغه سړی د هغو مالک دي، نو ځکه یې ورباندې زکوة واجب دي. - (فتاوی رحیمیه ج ۵ ص ۱۵۴ مخ)

له مړي څخه په پاته شوي (میراث) کې د زکوة حکم

پوښتنه: یوې مېرمنې ته چې اولادونه هم لري له وفات شوي خاوند څخه نژدې څلویشت زره روپۍ پاته شوې، آیا په هغې باندې زکوة واجب دي؟

جواب: دغه روپۍ دي د شریعت له قانون سره سمې تقسیم شي. که د هریوه په برخه کې دومره څه ورسېدل چې نصاب پوره و، نو په بالغانو یې زکوة فرض دي او په نابالغو باندې زکوة نشته. (اب یې سانز ج ۲ ص ۳۱۲ مخ)

د تیر وکلو نو د زکوة حکم:

مسئله: د هغو کلو نو د زکوة د اداء کولو لپاره چې نه دي اداء شوي دا وخت بل صورت بغیر له دې نشي جوړېدای چې په خپل خیال او فکر

سره د هغو کلونو اندازه ولگوله شي (چې زکوة پکې نه دي اداء شوي) چې په هر کال کې نژدې څومره روپۍ موجودې وي. د څومره روپو خيال چې د هغه په ذهن کې ورغلی، د هغو زکوة ته دې حساب وکړي او بيا دې هغه اداء کړي. او احتياط په دې کې دي چې اندازه بايد په داسې ډول ولگوله شي چې د هغه په خيال کموالی پکې نه وي بلکه لږ څه زيادت وي. (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۳۲۷ مخ)

که د تېري زمانې زکوة معلوم نشو بيا بايد څه وکړي ؟

پوښتنه : کله چې د زکوة درقم سم شمارلو کار د زکوة د واجبه ډلو له مدي سره برابرول سخت شي (ځکه چې د سرو زرو د قيمت تر لاسه کول مشکل دي) نو بيا به زکوة څه ډول اداء کوي ؟

ځواب : په دغه صورت کې دا اندازه لگوله کېدای شي، چې نژدې دويمه روپۍ د زکوة به په ما واجب شوې وي، خو د احتياط په وجه دې تر اندازې څه زياتې اداء کړي. (اب کي مسائل ج ۳ ص ۳۲۷ مخ)

که يوې مېرمنې دواډه له زرو څخه ډېر کلونه زکوة اداء نکړ ؟

پوښتنه : زما د واده لس کاله شوي دي او زما له مېرمنې سره دواډه له ورځي څخه بيا تر اوسه نژدې (۸۰) ټولې سره زر دي او تر اوسه يې ځکه ورڅخه زکوة نه دی اداء کړی چې زموږ آمدني دومره نه ده چې له ضرورت څخه زياتې شي او زکوة ورباندې اداء کړو. نو زکوة يې څنگه کړو ؟

ځواب : د دغو (۸۰) ټولو سروزرو زکوة ستا په ذمه نه، بلکه ستا د مېرمنې په ذمه دي. که د زکوة اداء کولو لپاره روپۍ نه وي، نو له زرو څخه دې دومره څه په زکوة کې ورکړي چې زکوة ورباندې اداء کېږي. په هر حال د تېرو کلونو زکوة ستا په مېرمن باندې پاته دي. هر کال ته دي حساب وکړي څومره زکوة چې جوړېږي هغومره دې اداء کړي. (اب کي مسائل ج ۳ ص ۳۴۸ مخ)

زکوة به د اخستلو د وخت له قیمت څخه اداء کوي او که له

موجوده قیمت څخه ؟

پوښتنه : د مال د هغه وخت له قیمت څخه به زکوة اداء کوي چې پکې
اخیستی يې دي او که د موجوده قیمت څخه ؟

ځواب : کوم قیمت چې د زکوة اداء کولو پړوخت دي هغه د اعتبار
وړي دي . او د زکوة حساب دادی چې يابه څلوېښتمه برخه په زکوة
کې ورکړي او يا دهغې قیمت . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۲۸ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۳۰ مخ)

مسئله : د زکوة په اداء کولو کې دهغه ځای قیمت معتبر نه دي چې
زکوة ورکونکی پکې اوسي ، بلکه د هغه ځای د قیمت په حساب به
زکوة اداء کوي چرته چې مال دي - او د کال گزرېدل هم د هغه ځای
معتبر دي چرته چې مال وي - (احسن الفتاوي ج ۴ ص ۳۲۸ مخ)

د سپينو او سرو زرو زکوة به په کوم نرخ ورکوي ؟

پوښتنه : د جوړو شوو او نا جوړو سرو زرو نرخونه خو سره جلا جلا دي
، په کوم نرخ باندې بايد زکوة ورکړل شي ځکه چې په بازار کې د
اخیستلو قیمت يو ډول ، او د خرڅولو قیمت بل ډول دي . که
مسکینانو ته په زکوة کې سره زر ورکړل شي نو په دې کې د دوی
تاوان دي ، ځکه چې د بازار خلک يې ورنه په کم قیمت اخلي .

ځواب : په کوم قیمت چې دوکاندار هغه خرڅوي دهغه قیمت په
لگولو سره بايد زکوة اداء شي . او که مسکین ته په زکوة کې سره زر
ورکول کېدل ، نو د ټولو څخه دي څلوېښتمه برخه ورکړله شي او په
دې سره هم زکوة اداء کېږي . دا بيا د فقير کار او خوښه ده چې په هر
څومره قیمت يې خرڅوي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۱۲۴ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۲۰ مخ)

که چاد سرو او سپینو زرو په قیمت سره زکوة ورکاؤ، نو هغه قیمت باید ورکړي کوم چې د زکوة ورکولو په وخت په بازار کې دي - ځکه چې د اخستلو د ورځې د قیمت هېڅ اعتبار نشته. او په قیمت کې باید د خرڅولو قیمت یعنې هغه قیمت ورکړی چې په دغه ورځ ورباندې سره او سپین زر اخستل کېږي - (محمدرفعت قاسمي)

مسئله: د سرو او سپینو زرو په زکوة، او عشا کې د هغه وخت قیمت معتبر دي په کوم وخت چې واجب شوی دي. خو په خرېدونکو (لکه وزه مېړه غوا او نورو) کې د زکوة لپاره هغه قیمت معتبر دي کوم چې د اداء په وخت کې وي. (احسن الفتاوي ج ۴ ص ۲۸ مخ)

که نرخ معلوم نه و یا باید څه وکړي؟

پوښتنه: که د زرو سم نرخ معلوم نه و او زکوة ورکونکی اندازه د نرخ ولگوله او له هغه قیمت سره سم یې زکوة اداء کړ چې درې یا څلور میاشتې له مخه وه، نو زکوة یې اداء کېږي او کنه؟

ځواب: اصلاً خود اسی ده چې باید دهغه وخت د قیمت پیدا کولو پوره زیار وایستل شي په کوم چې اداء کېږي. خو دا چې د دریو (۳) یا (۴) میاشتو په مده کې زیات فرق نه پیدا کېږي، نو که په احتیاط سره په پورتنۍ طریقه زکوة اداء کړي. نو زکوة یې اداء کېږي. (فتاوي دارالعلوم ج ۷ ص ۳۱ بخواله رد المحتار ج ۲ ص ۳۰ مخ)

په قرضو باندې زکوة:

مسئله: که څوک چاته روپۍ قرض ورکړي نو دهغوروپو ورباندې زکوة شته او کنه؟

ځواب : د دغو روپو زکوة به وروستوله ور رسېدلو اداء کوي خو که مخته

تر رسېدلو يې اداء کړي هم صحيح دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۴۵ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ۱۲ مخ)

مسئله : که ورکړل شوی قرض تنهائاله نورو موجودو روپو سره په گډه د نصاب تر اندازې پوري رسېدی نو زکوة ورباندې واجب دی مگر اداء کول يې د قرضو تر ور رسېدلو وروستو لازمېږي او که تر دې له مخه چې ورکړل شوی قرض يې لاس ته ورسېږي زکوة ورکړي هم زکوة يې اداء شوی دي. او د زکوة په حکم کې هغه قرض چې د ضمانت په ډول يې په بدل کې څه شي اېښودل شوی وي او له نه اېښودل شوی سره هېڅ فرق نه لري - د دواړو زکوة وروستوله وصول کېدلو څخه لازمېږي - او ددې خبرې ځواب (چې د زکوة په ورکولو سره به ټول هغه نصاب له منځه لاړ شي کوم چې تجارت ورباندې نه کېږي) دادی چې کله د زکوة په ورکولو سره روپۍ تر نصاب کمې شي هغه وخت تاسوله راتلونکي زکوة څخه خلاص شوی او تر څوپوري چې د نصاب په اندازه روپۍ پاته وي، نو د زکوة واجبېدل د عقل خلاف نه دي، ځکه چې يو څوک د نصاب مالک وي هغه ته په شريعت او رواج دواړو کي غني (شتمن) ويل کېږي، او د عقل او مېړانې تقاضا داده چې غني (شتمن) بايد د محتاجانو حال وپوښتي او هغو ته څه ورکړي. (فتاودارالعلوم ۵۲ مخ بحواله هدايه ج ۱ ۷۷ مخ)

کوم قرض چې سوکه سوکه وصول کېږي د هغه زکوة :

مسئله : کوم وخت چې څومره اندازه قرض وصول کېږي له هغو څخه بايد د تېرو کلونو زکوة هم اداء شي. او که د قرضو په بدل کې ورته

ځمکه ورکړله شوه نو هم خپل قرض يې ورته ورسېدل او د تېرو کلونو زکوة ورباندې لازم دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۷، ۸۵ مخ بحواله رد المحتار ج ۲، ۴۸ مخ)

د کومو قرضو چې د بېرته لاس ته راتلو اميدنه وي :

مسئله : يو چا چې بل ته قرض ورکړي وي دهغه زکوة ورباندې تر بېرته لاس ته راولو وروستو واجب کېږي. نو ځکه خو د هغو قرضو چې د بيا لاس ته راتلو اميد يې نه وي زکوة هم واجب نه دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۷، ۷۷ مخ بحواله رد المحتار ج ۲، ۱۲ مخ)

که يو چا د قرضود بيا تر لاسه کول اميد نه لرلو خو

بيا ورورسېدل :

مسئله : څه وخت چې د قرض ورکونکي خپل قرض واپس لاس ته ورسېدل نو هغه وخت ورباندې د تېرو کلونو زکوة ورکول هم واجب شو. او تر څو چې ورته رسېدلي نه وي تر هغه وخته يې زکوة هم واجب نه دی، مگر هوڅو هره وخت وروستو چې ورته ورسېدل نو د تېرو کلونو زکوة يې واجب دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۷، ۷۷ مخ رد المحتار ج ۲، ۱۲ مخ)

د قرضو زکوة د چاپه ذمه دي؟

پوښتنه : لس مياشتي له مخه زید بکر ته شل زره روپۍ قرض حسنه ورکړې وې، د اداء کول و مده يې معلومه نه وه، بکر لس زره روپۍ په کور اخستلو اولس زره په کار بار کې بندې کړې، د گټې له روپو سره اوس زياتې شوې دي او (۱۳) زره شوې دي آیا په دغه صورت کې زکوة واجب دي؟ او که واجب دي، نو په څه ډول؟

ځواب : اصل خبره دا ده چې يو څوک چاته قرض ورکوي نو زکوة به يې د قرض ورکونکي په ذمه وي، نه د قرض اخستونکي په ذمه. نو

زید چې بکرته شل زره روپۍ قرض ورکړې دي د هغوزکوة د زید په غاړه دي ؛ نه دبکر . له بکر سره چې کومه مجوعي سرمايه ده ، که په کار وبار يې لگولې وي او که يې ورباندې سره اوسپن زر اخستي وي ، له هغې ټولې څخه دي شل زره روپۍ جلاکړي . هغه پاته سرمايه که د (۵۲ نيمو) ټولو سپينو زرو د ماليت په اندازه وه ، نو په بکر يې زکوة واجب دي . - (آپکي مسائل ۳ ج وکفايت المفتي ۴ ج ۲۵۱ مخ)

که يو چا بل چاته قرض ورکړل او هغه بيا نه پرې کول

پوښتنه : څو کاله له مخه راڅخه دوستانو څه قرض اخستي ؤ . د واپس کولو نېټه موسره نه وه ليکلې - څو ځلي مي ورنه مطالبه هم وکړه ، پنځه کاله تېر شول خوبيا هم د اميد نښي نښانې نشته او اوس زه ورڅخه نااميده شوی يم او ورڅخه غوښتل مي پرېښي دي ، ايا په دغو روپو باندې چې له ما سره نه دي زکوة شته او کنه ؟

ځواب : په هغو روپو باندې چې چاته قرض ورکړل شوې وي زکوة لازم دي . خو دا يې د ځاوند خوښه ده چې د هر کال زکوة د کال له پوره کېدو سره سم اداء کوي او که د ټولو کلوزکوة له وصول کېدو څخه وروستو په يوه وار اداء کوي . (آپکي مسائل ۳ ج ۳۵۲ مخ)

د قرض اخستونکي د انکار په صورت کې د زکوة حکم :

مسئله : که يو څوک په قرض اخستلو باندې انکار شواو له قرض ورکونکي سره د قرضو دورکولو شواهد هم نه ؤ ، نو مخته تر دې په قرض ورکونکي باندې لازم نه دي تر څو ورته خپل قرض رسېدلی نه وي ، او تر وررسېدلو وروستو هم د تېرو کلونوزکوة نشته .

(درمختار ۲ ج ۱۵ مخ . احسن الفتاوى ۴ ج ۳۲۲ مخ)

که یو څوک د نصاب خاوند هم وي او قرض هم ورباندې وي :

پوښتنه : یو څوک دې چې د بل چاقرض ورباندې دې اوله هغه سره د

نصاب په اندازه سره زړه شته ، نو ایا زکوة ورباندې شته او کنه ؟

ځواب : چې قرض ورنه لیري کړې او بیا له هغه سره د سرو او سپینو زرو گڼې پاته شي ، هغه که کارول کېږي او کنه که اوه نیمې تولې سره زرو . او یا تر دې کم ؤ مگر سپین زریاد هغو گڼه ، یا نغدي روپیۍ وې ، یا د تجارت مال ؤ او سره او سپین زر په گڼه سره دومره شو چې ورنه د سپینو یا سرو زرو نصاب جوړېدو ، نو زکوة ورباندې واجب دي ، او که دغومره نه ؤ بیا زکوة هم واجب نه دي . (فتاوی رحیمه ج ۵ ص ۱۵۵ مخ بحواله هدیه ج ۱ ص ۱۷۲ مخ)

که څوک د زکوة تر فرض کېدلو وروستو قرضدار شو :

مسئله : که یو څوک د زکوة تر واجبېدلو وروستو قرضدار شو ، نو

زکوة ورته بخښلې نه دي . زکوة به اداء کوي . (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۵۱ مخ)

مسئله : اصل خبره دا ده چې که له چا سره مال هم وي او قرض هم

ورباندې وي نو هغه باید دا خبره ځانته معلومه کړي چې که قرض

ورڅخه لیري کړي نو له هغه سره به نور دومره څه پاته شي چې نصاب

ورنه جوړېږي (د ۵۲ نیمو) . تولو سپینو زرو د قیمت په اندازه ، او کنه

؟ که د قرض له جلا کولو وروستو هم د نصاب برابر شته ورسره پاتي

شول ، نو که قرض ورباندې اداء کړي او که یې نکړي زکوة ورباندې

واجب دي . او که ورسره پاتي نشول نو بیا ورباندې زکوة نشته .

(آپ کې مسائل : ج ۳ ص ۳۹۹ مخ)

ایا قرض اخستونکی د قرضو زکوة اداء کولای شي ؟

پوښتنه : زید بکرته دوه زره روپۍ قرض حسنه ورکړې ، بیا د دواړو په خوښه د کال په پای کې بکر د زید له طرفه زکوة اداء کړ ، نو ایاله زید څخه زکوة ساقطېږي ؟

ځواب : که بل داسې څوک چې قرض یې نه وي اخستې اجازه واخلې او بیا له خپلو روپو څخه د مال د خاوند له طرفه زکوة اداء کړي ، نو زکوة یې اداء شوی دي ، مگر بکر له زید نه روپۍ قرض اخستې دي نو ځکه که هغه د زید له طرفه زکوة ورکوي نو دغه سود گنل کېږي او زکوة نه اداء کېږي او د زید په زمه زکوة پاته دی . (فتاوی رحیمه ج ۵ ص ۴۸ مخ)

د مال د خاوند په اجازه د هغه له طرفه زکوة اداء کول :

مسئله : که یو چا د مال د خاوند په اجازه یا حکم سره د هغه له طرفه زکوة اداء کړ ، نو زکوة یې اداء شو . (آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۷۸ مخ)

د مال د خاوند بې اجازه د هغه له طرفه زکوة اداء کول

مسئله : که یو چا بل چاته هېڅ هم ونه ویل ، او د هغه بې اجازه یې له خپله طرفه دهغه زکوة اداء کړ ، نو زکوة یې نه دی اداء شوی . که هغه وروستو ورته اجازه ورکړي هم زکوة یې نه دی اداء شوی او څومره روپۍ چې یې د هغه له طرفه ورکړې دي د هغو د وصول کولو هم حق نه لري . (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۳۰۰ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۱۲ مخ . شامي ج ۲ ص ۱۴)

د زکوة له مال څخه د قرضدار قرض اداء کول :

مسئله : که څوک چاته قرض وروبخښي ، نو په دې سره دهغه زکوة نه اداء کېږي ، د دې صحیح صورت دا دی چې قرضدار ته د زکوة روپۍ ورکړي او بیا یې په خپلو قرضو کې ورنه بېرته واخلې ، که قرضدار

بيې بېرته نه ورکوي نو د مال خاوند کولای شي چې خپل قرض په زور ورڅخه واخلي . او که له زکوة ورکونکي سره داوېره وه چې هغه به زکوة قبول کړي خو زما قرض به اداء نکړي نو قرض دارته دي ووايي چې ماته د دې ضامن يا وکیل راکړه چې زه تاته زکوة درکړم ته به له هغه څخه زما قرض اداء کوي . (احسن الفتاوي ج ۴ مخ ۲۵۰)

د کونډي قرض په دې نيت اداء کول چې زه به يې له هغې څخه په زکوة کې راوگرزوم :

پوښتنه : يوه داسې کونډه ده چې زکوة ورکول ورته صحيح دي ، که يو څوک د هغې قرض په دې نيت اداء کړي چې له هغې څخه به يې د راتلونکي کال په زکوة کې وگرزوم . آيا داسې کول روادی او کنه ؟

ځواب : په دغه رنگه قرض اداء کولو سره زکوة نه اداء کېږي بلکه د هغې د قرضود اداء کولو طريقه داده چې څومره روپۍ ته دهغې کونډې په قرضو کې ورکوي هغه اول پخپله کونډې ته ورکړه او هغه د دغو روپو مالکه وگرزوه او بيا يې بېرته ورنه واخله اود هغې قرض ورباندې اداء کړه . په دغه ډول به ستازکوة او دهغې به قرض اداء شي (فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ ۸۹ بحواله رد المحتار ج ۲ مخ ۱۷)

د داسې روپو زکوة چې مالک ته رسېدل يې يقيني وي :

پوښتنه : زه داسې کار گريم چې د کار د پای ته رسېدلو روپۍ د ډېرو خلکو لخوا واجب الوصول کېږي . ايا په هغوبه زکوة وي او کنه ؟

ځواب : کار گرته چې کله تر کار کولو وروستو حق الزحمة (مزدوري) ورسېږي نو هغه وخت يې مالک گرزې ، نو که ته د نصاب خاوند يې نو د نصاب د کال تر پوره کېدلو چې څومره روپۍ ستالاس ته ورسېدلې

د هغو زکوة اداء کړه او کومي روپۍ چې په راتلونکي کال کې ستا لاس ته رسېږي د هغو زکوة به په هغه را روان کال کې اداء کوي (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۲۷۲ مخ)

کوم قرض چې په قسطو سره تر لاسه کېږي د هغو حکم :

او که داسې قرض ؤ چې په قسطو سره تر لاسه کېدل (يعنې په کال يا مياشت کې د روپو ټاکلي اندازه مالک ته ورکوله کېدل) نو داسې هم سمه ده چې څومره مال ورته رسېږي او سمدستي د هغه زکوة اداء کوي. او د اهم سمه ده چې په يوځاي د ټول مال زکوة اداء کړي، يا تر ور رسېدلو له مخه يا وروستو. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۹۲ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۱۵ مخ)

ايا غريب ته د قرضو په بڼه سره زکوة اداء کېږي ؟

پوښتنه : زما پر يو غريت باندې سل (۱۰۰) روپۍ قرضه ده، که دا وخت زه دغه روپۍ د زکوة په نيت هغه ته بڅښم؛ ايا زکوة به مې ادا شي کنه **ځواب :** په دغه صورت کې ستا زکوة اداء شوی نه دی، د دې ښه لاره دا ده چې لومړی ته دغه سل روپۍ هغه ته د زکوة په نيت ورکړه او ددغوروپو مالک ئي وگرزوه او بيا دې هغه دغه روپۍ بېرته تاته په اداء د قرضو کې درکړي، په داسې ډول به ستا زکوة او د هغه قرض اداء کړي. (فتاوی رحيميه ج ۲ ص ۱۲ مخ)

په قرض بڼه سره د زکوة حکم :

مسئله : که د قرض ورکونکي يو کال وروستو خپل قرض اخستونکي ته و بڅښي، نو قرض ورکونکی به ددغه تېر کال زکوة نه باسي او که هغه څوک چې قرض ورته بڅښل شوی دي شتمن (مالدار) ؤ، نو هغه ته مال معاف کول به داسي بلل کېږي لکه د مال هلاک کول. او قرض

ورکونکي به تېر کال زکوة اداء کوي ځکه چې زکوة د مال په هلاک کولو سره نه ساقطېږي (امداد مسائل زکوة ۵۹ مخ . فتاوی عالمگیری ج ۲ مخ ۲۱)

په ورکړل شوؤ قرضو کې د زکوة نیت کول :

پوښتنه : یو غریب سړي هغه قرض چې له بل چاڅه یې اخستې وؤ بېرته نشور سولای ، اونه یې د رسولو امیدؤ ، نو ایا که زه هغه قرض ورکړل شوې روپۍ هغه ته د زکوة په نیت ورپرېږدم ، نو زکوة به یې اداء شي کنه ؟

ځواب : کوم صورت چې تالیکلې دي په هغه کې ستازکوة نه اداء کېږي ، ځکه چې د زکوة د اداء پروخت نیت کول شرط دي .

مسئله : دغه روپۍ دي له هغه مسکین څخه یو ځلي وصول کړي بیا دې بېرته په نیت د زکوة ورکړي . (آپ کې مسائل ج ۲ مخ ۳۸۳ . فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ ۱۰۹ بحواله درمختار ج ۲ مخ ۱۴)

هغه قرضدار چې خپله ذاتي امدني هم ولري :

مسئله : یو څوک دی چې دوه زره روپۍ یې له چاڅه قرض اخستې دي او ورسره څه داسې سرمایه هم ده چې دهغه د خپل کاروبار څخه ترلاسه شوې ده چې هغه تر قرضو کمه ده ، نو دا چې سرمایه تر قرضو کمه ده نو ځکه پر هغه باندې زکوة نشته . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ ۵۱ بحواله هدايه ج ۱۷۷ مخ)

دگروۍ پیسې چې پوره کال ساتلي شوې وي :

مسئله : یو چاد بل چاڅه قرض واخستل اوبیا یې د گروۍ په ډول خپله ځمکه یانور څه هغه ورکړل نو ښکاره خبره ده چې ځمکه ورکونکی قرضدار دي . او له قرض دار سره که صرف دومره روپۍ وې چې یواځې قرض ورباندې اداء شي ، نو زکوة ورباندې نشته ، نو که

له قرضدار سره د قرضو څخه علاوه نورې روپۍ يا گڼې د نصاب په اندازه نه وې ، نو صرف د قرضو د روپوزکوة ورباندې واجب نه دي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ ۵۳)

يادونه : گروي په پښتواصطلاح کي هغه شي ته ويل کېږي چې قرض اخستونکی يې مقابل جانب ته په داسې ډول ورکوي چې دغه شی به تر هغه وخته ستا به واک کي وي تر څو زه ستا قرض واپس تاته رسوم .
(حسيف غفرله الله)

دگروشي شي زکوة به چا لازم دی ؟

دگرو کړل شوي شي زکوة نه پر ورکونکي شته اونه پر اخيستونکي .
(فتاوي رحيميه جلد ۲ مخ ۱۲ د شامی په حواله ۲ جلد ۹ مخ)

د قرضو په نوم زکوة ورکول

مسئله : يو چادر نه قرض و غوښتل او تاته دا معلومه وه چې يا خو هغه دومره تنگ لاسی دی چې بيا به کله هم قرض ادا نکړای شي او يا دومره بدسړی دي چې که پور ورکړم ، نو هغه يې بيا بالکل نه اداء کوي دغه رنگه چاته که د قرضو په نامه زکوة ورکړل شي او په زړه کې ورته د زکوة نيت ولرل شي ، نو زکوة اداء کېږي ؛ که څه هم قرض اخستونکی يې په دې نيت وراخلي چې ماته يې قرض راکړل .
(امد امسائل زکوة ۲۸ مخ او شامي ج ۱ مخ ۱۴)

مسئله : د زکوة مستحق فقير دوره غير تمن دی چې که ورته معلومه شي چې دا د زکوة روپۍ دی نونه يې وراخلي ، او که ورته وويل شي چې قرض يې درواخله بيا يې وراخلي ؛ نو زکوة ورکونکی دي دغه فقير ته ووايي چې دغه روپۍ قرض درواخله هر وخت چې خدای څه درکړې هغه وخت به يې بيا راکړې او په زړه کې دی ورته دانيت

ونيسي چې دغه روپۍ زه دغه فقيرته په زکوة کې ورکوم ، نو په دغه ډول زکوة اداء کېږي ؛ څه مده وروستو دي بيا ورته ووايي چې هغه روپۍ مادرته بخښلې دي ترڅو د هغه اطمینان وشي. (شامي ج ۲ ص ۳۵۲ مخ)

که د قرضو (پور) ختلو امید نه وو :

مسئله : چاته موقرض ورکړل خوبيا موورنه د بياترلاسه کولو امید ختم شو. او یا شک پکې پيدا شو قرض اخستونکي يوه اوبله بهانه کوله ، نو د دغه رنگه قرضو زکوة تر وصول کېدلو له مخه لازم نه دی بلکه وروستوله وصول کېدلو به يې اداء کوي او یا دا چې څومره ورته وخت په وخت رسېږي دهغو دي زکوة اداء کوي. او د تېرو کلونو زکوة ورباندې واجب نه دي. (امداد الفتاوى ج ۲ ص ۳۵ مخ فقه الزکوة ۱۸۳ مخ)

د تجارتي قرضو زکوة :

مسئله : که څوک د تهوک (عمده فروشي) په حساب مال خرڅ کړي او د قیمت د ترلاسه کولو يې امید وي مگر دوخت په تېرېدو سره د دغو قرضو په وصول کېدلو سره په مالک باندې د تېرو کلونو زکوة اداء کول هم لازم دي. څرنگه چې نن سبا په عمومي ډول په تجارتونو او کاروبارونو کې رواج دی. (ايضاح المسائل ۱۱۱ مخ بحواله د مختار مع شامي ج ۲ ص ۳۰۵ مخ)

قرضدار ته د زکوة په ورکولو سره قرض وصولول :

مسئله : د زید په بل چا باندې روپۍ پور دي او هغه قرضدار غريب دی ، نو که زید دارنگه حيله جوړوي چې دخپلو روپو زکوة را اخلي او دغه قرضدار ته يې ورکوي او بيا يې له هغه څخه پخپلو قرضو کې بېرته اخلي ، نو په دغه طريقه به زکوة هم اداء شي او قرض به هم خالص شي (فتاوى دارالعلوم ج ۲ ص ۳۳۵ مخ)

مسئله: زید دي قرض اخستونکی ته نوري روپی په زکوة کې ورکړي. کله چې هغه د دغوروپو قابض او مالک شو نو بیادي زید ورڅخه خپل قرض وغواړي. که یې قرضدار د قرضواداکولو ته تیار نه و، نو په زور ورڅخه اخستل یې هم روان دي. په دې کې هېڅ ډول منعه نشته.

(امداد مسائل زکوة ۴۳ مخ فقه الزکوة ج ۱ ۳۹۷ مخ آپ کی مسائل ج ۳ ۳۹۹ مخ)

خو که په پورتنی صورت کې قرض ورکونکی وپېږدي چې که د قرض اخستونکي لاس ته د زکوة روپی ورسېږي نو هغه ورباندې زما قرض نه ادا کوي. اویا به له ما څخه د زکوة د روپوله اخستلو سره وتښتېږي، نو د دې لپاره دوه صورتونه دي - لومړی دا چې د قرض اخستونکي دي له خپلوانو یا شناخته گانو څخه څوک د زکوة د وصول کولو وکیل کړي هغه وکیل دي د قرض اخستونکي له طرفه هغه مال قبض کړي اویا دي د هغه له طرفه د قرضوپه نامه هغه مال واپس قرض ورکونکي ته ورکړي، نو په دغه ډول به زکوة او قرض دواړه اداء شي.

(درمختار مع شای ج ۲ ۲۷۱ مخ)

د هبې د مال د زکوة حکم:

مسئله: په هبه (هغه څه چې بلا عوض یعنې په تحفه کې چاته ورکړل شوي وي) کې قبلېدل لازم دی - له قبلېدلو وروستو یې هغه څوک مالک گرزي چې ورته ورکړل شوي دي. او مخته تر قبلولو یې هغه مالک نه دی نو که هبه د داسې شي وي چې زکوة ورباندې لازمېږي نو وروستو له قبلولو یې په قبلونکي زکوة لازم دی -

د حرام مال تفصیل او د زکوة حکم:

د حرام مال تفصیل دا دی چې که هغه مال ټول یعنې خالص حرام وي نو بیا خو ورباندې زکوة نه دي ځکه چې که دهغه اصلي مالک معلوم

، نو له دې خاطره زکوة واجب دی خو مقبول نه دی . په دې صورت کې دغه پوښتنه راپورته کېږي چې بيا د زکوة ورکولو گټه څه ده ؟ ځواب يې دادی چې که زکوة اداء کړی نو له هغه عذاب څخه به خلاص شي کوم چې د زکوة په نه ورکولو سره دي . او که قبول نه شي نو په دې سره عذاب نشته بلکه له ثواب څخه محرومي ده نو ايا عذاب ورکېدل ، او ثواب نه ورکېدل يوه کمه خبره ده ؟ خو پخپله د حرامو د گټلو چې کوم عذاب دی هغه له هر څه څخه جلادي . (اصلاح انقلاب ج ۱ ص ۱۵۲ مخ)

د دې لپاره چې نور هم ښه پوه شئ د فقهي نور کتابونه لکه اردو فقه الزکوة ج ۲ وگورئ .

د غصب او رشوت په حال باندې زکوة :

مسئله : په هغه مال باندې چې غصب شوی وي او يا په رشوت کې اخستل شوی وي زکوة نشته . د دغو مالونو که اصلي خاوندان ورک او پيدا کېدل يې ممکن نه و نو بايد ټول خيرات کړي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۸۸ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۲۴ مخ)

د دلالي په روپو باندې زکوة :

پوښتنه : زید دلالي کوي او اخستونکی ته وايي چې فلاني دومره روپی وړباندې راکولې مگر ماهغه ته ورنکې هر څوک د هغه په ترغیب سره شيان اخلي اوزید ته د دلالي اجرت ورکوي . د زید د دلالي دومره روپی شوي چې حد دنصاب ورنه پوره شو نو ايا پر هغه باندې زکوة شته او کنه ؟

ځواب : په دغه صورت کې زید د درواغ ویلو په وجه گنهگار دی او په حدیث شریف کې راغلي دي چې په دغه رنگه خرڅولو کې برکت نه وي مگر زید د دغورو پو مالک دی او زکوٰۃ ورباندې لازم دي.
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۹۴ مخ بحواله هدایه ج ۱ ص ۱۲۷ مخ)

د نوکري د ضمانت د روپو د زکوٰۃ حکم

پوښتنه : یو چاددې لپاره چې په نوکري کې پاته شي له حکومت سره زر روپۍ د ضمانت په ډول جمع کړلې تر څو چې دغه نوکر پخپله وظیفه کې وي دغه روپۍ ورته بېرته نه ورکولې کېږي، خو کله چې دغه څوکۍ پرېږدي نو بیا بیرته دغه روپۍ ورکولې کېږي، نو پر دغورو پو باندې زکوٰۃ واجب دی او کله او که واجب دی نو وروستوله واپس کېدلو زکوٰۃ واجب دی او که د ټولو کلونو؟

ځواب : د دغورو پولې واپس کېدلو وروستویه نوکر باندې د ټولو کلنوزکوٰۃ ورکول واجب دی که د دې فکر په وجه چې هغه وایي چې که زه له واپسي وروستود ټولو زکوٰۃ ورکوم نو تر هغه به زیاتي شي له خپلو موجوده روپو سره د هغوزکوٰۃ ورکړي نو هم صحیح دي.
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۰ مخ)

که یو چاته د زرو د ضمانت په وجه نوکري پیدا کړې وه نو هغه هم داسې دی کله چې د روپو په ذریعه یې مال ترلاسه کړی دي، نو د عقل په بناء هم په هغوزرو چې د نوکري په ضمانت کې ورکړل شوي دي زکوٰۃ واجب کېدل پکار دي، که هغه د نصاب برابر وي. (معد رنعت قاسمي)

په امانتو روپو زکوٰۃ

پوښتنه : له ماسره د چا امانت پراته دي ایا د هغوزکوٰۃ اداء کول په مافرض دی او که د دغورو پو په مالک باندې؟

ځواب: د چا امانت چې له تاسره دی د هغوزکوة ستا په ذمه نه، بلکه د هغه چا په ذمه دي چې دغه امانت يې تاته ايښي دي که هغه تاته اختيار درکړی وي نو بيا ته هم کولای شې له هغورويو څخه زکوة اداء کړې. (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۳۵۲ مخ کفايت الفتی ج ۴ ص ۲۴۷ مخ)

که له امانت روپو څخه حکومت زکوة وگرزوي ؟

پوښتنه: داسې سيمې او ښهرونه شته چې خلک يې د امانت په ډول له بل چا سره روپۍ جمع کوي او بيا يې هغه په خپل نامه بانک ته ورکوي او هلته يې ورته ساتي او وخت په وخت له هغو څخه د هغو خلکو په غوښتنه لږ لږ له بانک څخه راباسي نو ايا حکومت دا حق لري چې له هغو روپو څخه زکوة کاپ کړي ؟

ځواب: د چا چې امانت دي نو زکوة يې هم په هغه باندې واجب دي نو څرنگه چې حکومت په زور سره دغه رقم گرزوي نو ځکه امانت اېښودونکي ته پکار دي چې هغوته د زکوة اداء کول اختيار ورکړي. له اختيار ورکولو وروستو چې کوم زکوة گرزول کېږي هغه به د امانت اېښودونکي له طرفه وي او له هغو څخه چې يې څومره د زکوة روپۍ گرزولې دي هغه به ورنه جلا کړي او باقي پاتې به هغه ته واپس ورکړي (آپ مسائل ج ۳ ص ۳۵۳ مخ)

دغه مسئله په اسلامي حکومت کې د اسلامي بانکونو ده.
(محمد رفعت قاسمي)

تروار له مخه ورکړل شوؤ روپو زکوة په چالازم دي ؟

پوښتنه: د کرایې پر مکان یا دکان باندې چې له کرایه دار څخه د ضمانت په ډول روپۍ وار له مخه اخستلي کېږي او هغه داسې دی چې

واپس مالک ته ورکول کېږي او د دغوروپو دمکان یادکان له خاوند سره دوه یادري کلونه تېر شول نو د دغوروپو زکوٰة به څوک اداء کوي؟

ځواب: څوک چې د دغوروپو مالک دي هغه به زکوٰة اداء کوي، د مکان یادکان په خاوند باندې زکوٰة د هغونشته بلکه زکوٰة یې د امانت اېښودونکي په ذمه دی او کومې روپۍ چې له کرایه ورکونکي څخه د بهرته ورکېدلو په شرط اخستلي شوي دي د دغو امانتو مالک کرایه دار دی نو د هغه زکوٰة هم دهغه په ذمه دی.

(آپکي مسائل ج ۳ ص ۳۵۳ مخ)

او کومې روپۍ چې نن سبا د پېشکي په ډول اخستلي کېږي او بهرته کرایه ورکونکي ته نه ورکولې کېږي. بلکه دمکان یا دکان خاوند د هغو مالک وي روادې او کنه؟ دایو ځانگړې بحث دي که د دغه روپو په ورکولو کې د واپس کېدلو شرط نه و، نو بیا یې زکوٰة دمکان یادکان پر مالک باندې لازم دي (محمد رفعت قاسمي غفرله)

له مړي څخه د پاته شوي مال زکوٰة په امانت ساتونکي باندې دی او که دمړي په وارثانو؟

پوښتنه: هغه مال چې له مړي څخه پاته شوی دی تر اوسه په وارثانو باندې نه دی وېشل شوی اولاد هغه چاپه لاس کې دی چې امانت ورته ورکړل شوي دي او وارثان ټول بالغان دي د بعضو حصه مقررې او د بعضو لامل مقررې شوي نه ده ی په همدې کې پوره کال بېر شو، نو په دغه صورت کې زکوٰة د امانت ساتونکي په ذمه دی او کنه

ځواب: د دغوروپو زکوٰة په هغه چا لازم نه دی چې امانت ورته اېښودل شوې دی بلکه د روپو په مالکانو باندې لازم دی او که دغه مال سره یاسپین زر وي نو بیا یې په هغه صورت کې چې هریوه ته

خپله برخه ورسپړي او هغه دنصاب په اندازه وي په اندازه د خپلې حصې زکوة لازم دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۳۸ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۸۸ مخ)

ايا له امانتو روپو څخه به زکوة اداء کوي ؟

پوښتنه : له زید سره د مرخو روپۍ د امانت په ډول پرتې دي ، عمر کوم بل ځای ته تللی او زید ته یې لیکلي دي چې زما له امانتو څخه د زکوة فریضه اداء کړه ، نو زید په هغو روپو چې د زکوة وې په هغو باندې دېني کتابونه واخلي او په زکوة کې یې ورکړي ؟

ځواب : په دغه طریقه د زکوة اداء کول صحیح دي ، او د عمر زکوة اداء کېږي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۴۷ مخ)

د ساتنې په روپو د زکوة حکم :

پوښتنه : زید خپل ورور عمر ته پنځه سوه روپۍ د دې لپاره ورکړې چې ورته ویې ساتي او ورته ویې ویل چې ستا خوښه ده که د کار وبار په کولو سره ورنه گټه اخلي او که یې د غسي راته ساتې څلور کاله وروستو هغه روپۍ واپس زید ته ورسېږي . نو ایا د هغو څلورو کالو زکوة ورباندې واجب دي او کنه ؟

ځواب : د هغو څلورو کلونو زکوة ورباندې واجب دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۴۸ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۱۲ مخ)

په محکمه سره د ترلاسه کړل شوو زکوة حکم :

پوښتنه : یو چاپر قرضدار باندې په حکومت کې عریضه وکړه او محکمې ورڅخه ورته اوه (۷۰۰) روپۍ وصول کړې او د محکمې په جریان کې څلور سوه روپۍ ولگېدلې ، نو اوس به د ټولو

(اوؤسوؤ ۷۰۰) روپو زکوة اداء کوي اوکە به مصرف شوې خلورسوه ورڅخه جلاکوي ؟

ځواب : د ټولو روپو زکوة به اداء کوي او لگېدلې روپۍ به ورڅخه نه جلاکوي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۱۵۷ مخ)

که د ډگري د پورته والي (ترفيع) په ذريعه مال ميلاوشي د هغه زکوة به له کومه وخته باسي ؟

مسئله : هروخت چې ډگري . (ترفيع) وشوه ، نو له هغه وخت څخه په زيد باندې زکوة لازم شو . او د زکوة اداء وروستو له وصول کېدلو لازمېږي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۹۹ مخ)

د روپو زکوة :

پوښتنه : له زيد سره زر روپۍ دي او د رواج په بنا هغه بايد پنځه سوه روپۍ په نوته (دبل چاد واده په خاصو مراسمو) کې ورکړي ، نو هغه به د څومره روپو زکوة اداء کوي ؟

ځواب : په دغه صورت کې پر زيد باندې د ټولو (يعنې ۱۰۰۰) روپو زکوة لازم دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۵۴ مخ)

په هغو روپو باندې چې د حج لپاره ساتلي شوي وي زکوة فرض دي اوکنه ؟

پوښتنه : شپږ کاله کېږي چې يو چاد حج د اداء کولو لپاره روپۍ ځانگړې کړې دي خو سرب کال هغه غواړي حج ته لاړشي ، نو اياد تېرو شپږو کلونو زکوة (د دغو روپو) ورباندې واجب دی اوکنه ؟

ځواب : د دغو روپو زکوة ورباندې واجب دي تر څو چې هغه روپۍ مصرف شوې نه وي تر هغه وخته پوري د ټولو کلونو زکوة بايد اداء کړي . (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۱۱۲ مخ بحواله هدايه ج ۱ ص ۲۸۷ مخ و فتاوی محموديه ج ۱ ص ۹۴ مخ)

د حج لپاره په جمع شوؤ روپو بانې د زکوة حکم :

پوښتنه : يو څوک دى چې د رمضان المبارک په مياشت کې زکوة اداء کوي ، سړ کال اراده لري چې حج ته لاړ شي نو ځکه يې وار له مخه د حج روپۍ د داخلېدلو په ځاى کې جمع کړې دي او اميد دى چې هغه به د براة (شعبان) په مياشت کې حج ته لاړ شي ، نو ايا هغه به د جمع شوؤ روپو زکوة اداء کوي او کنه ؟

ځواب : د تلوراتلو کړايه ، د استاد اونورو د تنخواه لپاره چې څومره روپۍ ورکړل شوې دي په هغو باندې زکوة نشته اوله هغه څخه زياتي روپۍ چې د کرنسۍ په ډول حاجي صاحب ته واپس ورکولي کېږي د هغو په برخه چې تر رمضان المبارک له مخه مصرف شي زکوة نشته او په نورو پاتو باندې زکوة واجب دى (احسن الفتاوى ج ۴ ص ۳۲۴ مخ بحواله رد المحتار ج ۷ مخ)

د حج لپاره زکوة اخستل څنگه دي ؟

پوښتنه : يو څوک حج ته روان دي خو پيسې ورسره کمې شوې ، نو دا رواده چې د دغه پنډ پوره کولو لپاره د زکوة روپۍ ورکړلي شي ؟

ځواب : له چاسره چې خرڅه کمه وي هغه ته د حج لپاره د زکوة روپۍ وراخستل روانه دي خو که د روانېدلو په وخت ورسره پوره خرڅه موجوده وه خو په لاره کې ورته داسې مشکل پېښ شو چې روپۍ ورکړي ولگېدلې اوله کور يا کلي څخه دراغوښتلو هېڅ لاره نه وه نو هلته بيا ورته د ضرورت په اندازه د زکوة روپۍ اخستل صحيح دي . (فتاوى محموديه ج ۱۳ ص ۹۴ مخ)

.....

.....

.....

چاته دومره زکوة ورکول چې حج ورباندې فرض شي

پوښتنه: ايادابه څرنگه وي چې که خلک يوه عالم ته دومره زکوة ورکړی چې په هغه باندې حج فرض شي؟ د شامي له عبارت څخه خو معلومېږي چې روادی؟

ځواب: دومره روپی. لاپه زکوة کې يو نفر ته ورکول مکروه دی چې فقير ورباندې مالک د نصاب گرزوي، نوځکه خودومره زیاتي روپی يوه نفر ته ورکول چې په هغه باندې حج فرض کوي په طریقه اولي سره مکروه دي د شامي له عبارت (منقطع الحاج) څخه مراد هغه څوک دي چې حج ته په لاره وی او په دغه سفر کې ورنه روپی ضائع او هغه مجبور شي نو هغه ته د زکوة ورکول بلاکراهت روادی. هېڅ څوک باید د زکوة دومره لویه اندازه وانخلي. (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۹۴ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۷۴ مخ)

د زکوة روپی د حج کولو لپاره

مسئله: که چا د زکوة روپی د داسې يو چا چې د نصاب خاوندنه ووملک وگرزولې چې هغه ورباندې حج وکړي او يايي په کوم بل ضرورت چې دهغه خوښه وي ولگوي نو داسې کول صحيح ي اوزکوة اداء کېږي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۲۷۳ مخ)

مسئله: د خپل زکوة په روپو باندې خپل حج کول روانه دي مگر داسمه ده چې که فقير د دغو روپو مالک وگرزول شي نو بيا که هغه ورباندې خپل حج کوي او که يې په کوم بل څه لگوي هغه يې خپله خوښه ده. لنډه دا چې د زکوة په روپو کې د شرط دي چې فقير به يې مالک وگرزول کېږي. بغير له دې څخه زکوة نه اداء کېږي.

(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۲۷۸ مخ بحواله ردالمحتار ج ۱ ص ۸۵ مخ)

خو دومره زکوة يو نفرته ورکول چې هغه ورباندې د نصاب مالک
گرزي هغه وخت مکروه دی چې هغه عيال ونه لري. (رفعت قاسمي)

يو نفرته دومره زکوة ورکول چې درباندي د نصاب خاوند کېږي :

پوښتنه : يو فقيرته دومره د زکوة روپۍ ورکول چې هغه د نصاب
خاوند شي مکروه دی، مگر پوښتنه داده چې له دغه نصاب څخه کوم
نصاب مراد دي؟ آیا هغه نصاب چې د زکوة د وجوب سبب گرزي
او که هغه نصاب چې د زکوة اخستلو مانع گرزي

ځواب : له دې څخه مراد هغه نصاب دی چې د زکوة اخستلو منع
کونکی دي. او دغه کراهيت هم هغه وخت دي چې دغه فقير عيال ونه
لري. او که يې عيال لرلو، نو هغه ته له زکوة څخه دومره څه ورکول
کېدای شي چې که هغه مال د هغه په عيال تقسيم شي نو يوه م
ورباندي د نصاب خاوند نشي کېدلای (احسن الفتاوى ج ۴ ص ۲۹۳ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۷۴ مخ)

په حصوباندي د زکوة حکم :

مسئله : حصي که په نيت د تجارت اخستل شوې وي يعنې معصد
ورنه د هغو اخستل او خرڅول وي نو د حصو په ټول قېمت باندې زکوة
واجب دي. او که د تجارت لپاره نه وي نو بيا يې صرف په هغه اندازه
باندې زکوة واجب دي کوم چې د تجارت په چلند کي وي. د کارخانو
په ماشينونو او ځای باندې چې څومره روپۍ لگېدلې دي په
هغو باندې زکوة نشته. (احسن الفتاوى ج ۴ ص ۲۸۷ مخ فقه الزکوة ج ۱ ص ۳۶۹ مخ)

په حصوباندي به زکوة په کوم قېمت سره وي ؟

پوښتنه : يو چاد تجارتی کمپنۍ څو حصي (برخي) واخستلې. کله چې
کمپنۍ په کارپيل کاؤنو د يوې حصي قېمت پنځه سوه روپۍ وو او

هغه وخت چې هغه حصې اخستلې هغه وخت د يوې حصې قېمت زر روپۍ وو او دا وخت بيا د يوې حصې قېمت پنځه سوه روپۍ دی، نو هغه به د کوم قېمت زکوة ورکوي؟

ځواب: نوموړی به د اوسني قېمت يعنې پنځو سوؤ روپوسره سم زکوة اداء کوي. (فتاوی دارالعلوم)

ايا په حصوباندي په جلاجلادول زکوة واجب دي؟

پوښتنه: ټولي کمپنۍ د زکوة او عشر له جمعې څخه زکوة باسي او د زکوة فنډ ته يې نقل کوي ايا وروستو له دې چې په مجموعي ډول د ټول کاروبار څخه زکوة وايستل شي بيا به په انفرادي ډول هم هر حصه لرونکی دوهم ځل زکوة باسي؟

ځواب: که د حصه لرونکو له حصو څخه يې زکوة وصول کړ، نو بيا د دې ضرورت نشته چې دوي په انفرادي ډول هر يو د خپلې حصې زکوة وباسي، مگر خبره په دې کي ده چې کوم زکوة چې حکومت يې کاتوي هغه صحيح دي او کنه؟ ډېر داسې علماء کرام دي چې دغه چاره تائيدوي او د زکوة اداء کېدلو فتوي ورکوي په داسې حال کې چې نور علماء کرام بيا د دې خلاف او هغه زکوة چې حکومت يې گرزوي اداء شوی نه بولي. د دوي په نزد د دغو هر څه زکوة بايد د هغو خاوندان پخپله اداء کړي کوم چې حکومت کات کړي وي.

(آب کي مسائل ج ۳ ص ۳۷۴ مخ)

ايداد حصو په اخستلو سره زکوة شته؟

پوښتنه: زید د يوې کمپنۍ پنځه لس حصې په پنځه زره روپيو واخستلې، دهغوچې کومه کلنۍ گټه وي هغه هر کال په حصه

لرونکو باندې وېشله کېږي، نو آیا پرزید باندې د پنځوزرو زکوة لازم دي او که ورباندې د کلنۍ گټې زکوة لازم دي؟

جواب: پرزید باندې د هغو پنځوزرو روپو زکوة هم فرض دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲، ۱۴۰ مخ بحواله رد المحتار ج ۲، ۱۳ مخ)

مسئله: که کمپنۍ تجارت کوي نو زکوة په هغوروپو واجب دي چې جمع شوې دي او که د کرایې د وصول کولو کمپنۍ وه نو بیا پر جمع شوی مال زکوة نشته بلکه په ترلاسه شوې گټه باندې زکوة واجب دي (کفایت المفتي ج ۴، ۱۴۲ مخ)

مسئله: په حصو باندې زکوة شته که کمپنۍ تجارت کوي لکه کپړې، لوبښي سامانونه د ماشین گېري او نور شيان سیمنټ خرڅوي نو د حصو په اصل رقم چې د هغو قیمت دي او د هغو په گټو دواړو باندې زکوة واجب دی. او که کمپنۍ تجارت نه کاو بلکه صرف کرایه ترلاسه کوله، لکه د بس کمپنۍ، نو بیا دهغه په حصو باندې زکوة نشته یعنې په گټه یې زکوة شته او په اصل رقم زکوة نشته. (فتاوی رحیمیه ج ۲، ۴ مخ و آب کي مسائل ج ۳، ۳۷۲ مخ)

د حصو مختلف قسمونه او دهغو حکم:

مسئله: د شيانو د جوړولو د سامانو په لړ کي چې کوم اصل ذکر شوی دی له هغه نه دا خبره څرگنده شوه چې په کارخانه کي د حصه دار کېدلو دوه صورتونه دي. یا خو د داسې کارخانې شرکت دی چې کاريې دانه وي چې څه شی واخلی یا یې خرڅ کړی لکه د اوربشو تهرېشر کول او غنم وړول یعنې د کار کولو په بدل کې صرف اجرت اخلي نو په دغه صورت کې صرف په آمدني (گټه) باندې زکوة واجب دي؛ او که داسې کارخانه وه چې پکې تجارت هم کېدلو یعنې خام مواد اخستل کېدل بیا شيان ورنه جوړېدل او بیا پلورل کېدل نو د

لگېدلي مصرف ورنه ايستلو وروستو د ټول کال په آمدني باندې او په خام او تيار شوي مال باندې زکوة واجب دي لکه د پمپې اخستل او کپړه ورڅخه جوړول او د گني اخستل او گوړه ، بوره او نور ورڅخه جوړول چې وروستو بيا پلورل کېږي ځکه چې دا وخت د دغه مال حيثيت د تجار د مال دي ، خو د کارخانې په ماشينونو ، ودانۍ او سامانونو باندې زکوة نشته دلته چې د زکوة په اړوند کوم حکمونه او مسئلې بيان شوې دي داسې هم کېدې شي چې د ټولو برخه اخستونکو په نيت او اراده سره په يو ځای ورنه د زکوة روپۍ يا مال بېل کړل شي او د اهم سمه ده که هر برخه لرونکي پخپله حساب وکړي او دخپلي حصې په اندازه زکوة وباسي . (جديد فقهي مسائل ۱۲۳ مخ)

مسئله : د کارخانو اوملو ، په حصو (برخو) باندې هم زکوة واجب دي چې دهغو اندازه د نصاب تراندازې رسېدلې وي او ياله نوروداسې شيانو سره چې زکوة ورباندې وي په ځله سره حد د نصاب پورې رسېږي . خو د کار کولو ماشينونه ، سامانونه او نوره ورڅخه جلا کوي په هغو باندې زکوة نشته .

مسئله : د سرو ، سپينوزرو ، د تجارت د مال او د کارخانو او کمپنيو د حصو زکوة به له هغه قيمت سره سم اداء کوي کوم چې د دوی د زکوة د کال د پوره کېدلو په ورځ وي . (آپکي مسائل ج ۳ ۳۴۱ مخ)

په کمپنۍ کې د نصاب په برابر جمع شوؤ روپو باندې د زکوة حکم :
پوښتنه : ماڅه روپۍ کمپنۍ ته ورکړې دي چې د گټو او نقصان په بنياد هره مياشت گټه راکوي چې ورباندې زما د کهول چلاؤ او مصرف ډېر په مشکل پوره کېږي ، نو که زه له مياشتنۍ گټې څخه

زکوة باسَم نو له لودې سره مخ کېږم او که له اصل مال څخه يې باسَم نو بيا دگتيا اندازه کمېږي نو زه څرنگه وکړم ؟

ځواب : کومي روپۍ چې تاپه کمينۍ کې جمع کړې دي ، که هغه د پوره نصاب په اندازه يا تر دې زياتې وي نو زکوة يې نستا په ذمه واجب دي - او د اداء کولو لپاره چې ئي هره لاره ته سمه او ښه بولې هغسې وکړه (اپکي مسائل ج ۳ ص ۳۵۷ مخ)

په سرکاري او غير سرکاري کمپنيو د زکوة حکم :

مسئله : د کمپنيو په زکوة کې اختيار دي . په ټوليز ، او جلا جلا دواړو صورتونو د زکوة اداء کول روا دي . او کومي ادارې او کمينۍ چې په پوره ډول دولتي (سرکاري) وي دهغو په هېڅ حصه باندې هم زکوة نشته . او د کومو چې په څو حصې سرکاري وي او نورې شخصي وي نو په سرکاري حصويې زکوة نشته . او په شخصي حصويې شته . په سرکاري مالونو باندې ځکه زکوة نشته چې هغه د چاپه شخصي ملکيت کې نه دي . (احسن الفتاوي ج ۴ ص ۲۸۸ مخ)

ايا د پلاټ (د خاصي ګډل شوي ځمکي) زکوة د مارکېټ په څير دي ؟

مسئله : ځمکه يا پلاټ (ټاکل شوې ځمکه) واختسل شوه او د اخستلو پر وخت يې پکې د اخستونکي درې نيتونه ؤ ، کله به يې دا نيت ؤ چې خرڅوم به يې (په دغه صورت کې هر کال دهغه په قيمت باندې زکوة فرض دي . او د هر کال د زکوة لپاره هغه قيمت معتبر دي کوم چې د کال پوره کېدلویز وخت په بازار کې دي د مثال په ډول تاسو يوه اندازه ټاکلې ځمکه (پلاټ) په پنځوس زره روپۍ واخست او څو کاله وروستو د هغه قيمت او يازره روپۍ شو ، نو دا وخت به

تاسو زکوة هم د اویا زرو له قراره اداء کوئ او که خلورپنځه کاله وروستو یې قیمت پنځه لاکه شو نو هغه وخت به بیازکوة د پنځو لاکهو له قراره څخه اداء کوي) - او کله به یې بیا دانیت و چې ځای به ورباندې جوړوم او پخپله به پکښې اوسېږم نو په دغه صورت کې بیا ورباندې زکوة نشته . دغه رنگه که د اخستلو په وخت نه د خرڅولو نیت و او نه پکښې د اوسېدلو ، نو په دغه صورت کې هم ورباندې زکوة نشته . (آپ کي سائل ج ۳ ص ۳۷۱ مخ)

مسئله : د تجارت په نیت اخستل شوي ځکي او ځای او د خرڅېدلو په مکانو کې په موجوده مالیت باندې زکوة فرض دي ، په اصل سرمایه فرض نه دي ، (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۹۹ مخ)

د مکان په اخستلو باندې د لگېدل روپي زکوة :

پوښتنه : یوه میاشت له مخه مې مکان اخستی دی او دوه میاشتي وخت مې ورته اخستی و چې اوس زیاتي ختمېدونکي دي بیعا نه (پېشکي) مې ورکړې ده نو دا وخت به د زکوة اداء څه ډول وي ، ځکه چې اوس خوروپی زمانه دي بلکه د مکان د خاوند دي او دا وخت مکان زمادي . ایا له هغو روپو څخه زکوة اداء کړم کومې چې د مکان خاوند ته ورکوم ؟

ځواب : که دي تر زکوة اداء کولوله مخه د کان قیمت اداء کړنو بیا ورباندې زکوة نشته . او که د نصاب کال پوره شو او تا لا د مکان روپی نه وې ورکړې بلکه څه وخت وروستو دي په ټاکلي وخت اداء کولې نو بیا په هغو روپو باندې زکوة شته . (آپ کي سائل ج ۳ ص ۳۷۲ مخ)

په پلاټ باندې د زکوة حکم :

مسئله : که یو چاپلاټ (ځمکه) په دې نیت اخستې وه چې خرڅوي به یې، نو بیا هغه د تجارت مال گڼل کېږي او زکوة ورباندې واجب دي. او که یې د ذاتي ضرورت لپاره اخستې وه، نو بیا ورباندې زکوة نشته. او که یې د اخستلو په وخت د خرڅولو اراده نه لرله، وروستو یې د خرڅولو فیصله وکړه نو تر څو چې خرڅه شوې نه وي تر هغه ورباندې زکوة نشته (آپ کې مسائل ج ۳، ص ۳۷۰ مخ)

کوم پلاټ چې د استوگنځای لپاره وي :

پوښتنه : له ماسره یوه ټاکلې اندازه ځمکه ده چې ورباندې د کور جوړولو اراده لرم ایا زکوة ورباندې شته او کنه ؟

ځواب : کوم پلاټ چې د دې لپاره اخستل شوي وي چې ورباندې د اوسېدلو کور جوړ کړي، نو په هغه باندې زکوة نشته. (آپ کې مسائل ج ۳، ص ۳۷۰ مخ)

ایا په تجارتي پلاټ زکوة شته ؟

پوښتنه : که یو څوک د مکانونو پلاټونه (د کورونو لپاره ټاکلې ځمکې) اخلي او خرڅوي، نو ایا دا د تجارت مال دي، او په ټول مالیت یې زکوة فرض دي او که صرف په گټه باندې ؟

ځواب : که څوک د پلاټونو (ځمکې مکان او نورو) د اخستلو او خرڅولو کاروبار کوي او د خرڅولو په نیت پلاټ رانیسي، نو د دغو پلاټونو حیثیت د تجارت د مال په څېر دی او هر کال دهغو په ټول مالیت زکوة واجب دي.

مسئله : یو چا چې ځمکه، مکان یا پلاټ د خرڅولو لپاره اخستي وي په

هغه باندې د هر کال زکوة واجب دی هر کال به د هغه د قیمت
خلو پښتمه برخه زکوة باسي. (آپ کی مسائل ج ۳ ص ۷۱ مخ)

مسئله : هر پلاټ یا مکان چې د تجارت په نیت واخستل شي (چې
اندازه ئې د نصاب ته رسېدلی وي) نو هغه د تجارت مال بلل کېږي
او زکوة ایستل یې واجب دي او هر شي چې د بېرته خرڅولو په نیت
واخستل شي هغه د تجارت په مال کې داخل دي. (احسن الفتاوى ج ۴ ص ۳۹۵ مخ)

کوم مکان چې د کرایې د چلولو لپاره اخستل شوی وي :

پوښتنه : یو چاد استوگنې له کور څخه بغیر یو بل داسې مکان
واخست چې په کرایه یې وکړي او روپی هم پکې بندې شي ، نو آیا په
دغه مکان باندې زکوة شته او کنه ؟

ځواب : په دغه صورت کې د مکان په قیمت باندې زکوة نشته ، بلکه
د کرایې روپی که د نصاب په اندازه یا تردې زیاتي جمع شي او کال
هم ورباندې تېر شي ، نو د هغو زکوة اداء کول واجب دي .
(فتاوى دارالعلوم ج ۶ ص ۱۵۴ بخواله رد المحتار ج ۲ ص ۱۰ مخ)

تر ضرورت په زیات مکان باندې زکوة :

پوښتنه : کله چې جائیداد یا مکان تر ذاتي ضرورت زیات وي او د
کرایې امدني هم ولري نو زکوة به د جائیداد په قیمت باندې وي او که
په امدني (کرایه) باندې ؟

ځواب : د جائیداد (ځمکي او مکان) په قیمت باندې زکوة واجب نه
دي بلکه د کرایې امدني چې اندازې د نصاب ته ورسېږي یا زیاته شي
او په هغې او نورو هغو روپو او مال چې له هغو سره دي پوره کال تېر شي
نوبیا ورباندې زکوة لازم دي . (فتاوى دارالعلوم ج ۶ ص ۳۳۲ مخ رد المحتار ج ۲ ص ۱۰ مخ آپ کی مسائل ج ۳ ص ۳۱ مخ)

په هغوروپوچي مکان يې ورباندې اخستي دي زکوة شته ؟

پوښتنه : يو چاپه پنځه زره روپۍ مکان واخست ، خوبيا دکور والوخوښ نه شو نوځکه يې د بهرته خرڅولو اراده وکړه په دغه صورت کي د هغوپنځوزرو روپوزکوة واجب دي اوکنه ؟

ځواب : د دغوپنځوزرو زکوة واجب نه دي . ترکومه وخته چې هغه روپۍ موجودي وي اومکان لا ورباندې نه ؤ اخستل شوی تر هغه وخته پوري چې زکوة لازم ؤ (که کال پوره ؤ او که د کال تر پای ته رسېدو کم وخت پاته ؤ . کله چې يې مکان واخست نو هغه وخت زکوة دهغه له ذمې څخه ساقط شو اوڅه وخت چې يې مکان خرڅ کړ او نغدي روپۍ لاس ته ورغلې نو په هغوباندې د يو کال په تېرېدوسره زکوة لازمېږي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۲۹ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۱۰ مخ)

مسئله : کومه ځمکه چې په تېکه يعنې اجاره باندې واخستله شي او دهر کال يې ټاکلی اجرت وي ، نو که د څو کالو اجرت تر وخت له مخه ورکړل شي نو دا صحيح دی او په دغوروپوباندې زکوة لازم نه دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۳۳۳ مخ)

زکوة د ځمکي اومکان په ماليت باندې وي او که په امدني ؟

مسئله : د ځمکي اوجائيداد په ماليت باندې زکوة نشته بلکه په کرايه اوامدني باندې چې جمع شي او پوره کال ورباندې تېر شي زکوة واجب دي ، او په گېڼو اونغدوروپوهم زکوة واجب دی . په داسې ډول چې درويو ، گېڼو اونوروشيانو څلوېښتمه برخه بايد په زکوة کې ورکړله شي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۵۰ مخ بحواله ردالمحتار)

ایا د استوگني په کور اود کور په سامان باندې زکوة شته ؟

مسئله : د استوگني په کور، د اغوستلو په جامو، د کور په سامان، د سورېدلو په څارویو، په استعمالېدونکي اسلحه او په هغولونښو اود ښایست په شيانو چې د ښکلا اوزینت لپاره کارول کېږي اود سرو او سپینو زرو نه وي زکوة واجب نه دي. (کتاب افقه ج ۱ ص ۹۷۸ مخ درمختار ج ۲ ص ۱۴ مخ)

په استعمالېدونکو شيانو زکوة

پوښتنه : ایا د آرام او استراحت په شيانو لکه راډیو، تلوېزیون، فریج، دکالو وینځلو په ماشین موټر سایکل او نورو باندې زکوة شته او کنه ؟

ځواب : دا د استعمال شيان دي په هغو باندې زکوة نشته، مگر په هغو گېڼو باندې چې اندازې د نصاب ته رسېدلې وي زکوة واجب دي هغه که په اغوستلو کې کارول کېږي او کنه. (اب کی مسائل ج ۳ ص ۳۷۳ مخ)

مسئله : داسې لوبښي لکه لوی د بگچي چې ډېر کله کارېږي هم په استعمالی شيانو کې داخل دي او زکوة ورباندې نشته. (اب کی مسائل ج ۳ ص ۳۷۳ مخ)

ایا د مرغانو په فارم اود ماهیانو په تالاب زکوة شته ؟

مسئله : د مرغانو په فارم او د ماهیانو د ساتلو د تالاب په زمکه، مکان اوله هغوسره په تړلیو سامانونو باندې زکوة نشته د چرگانو او چوچنو (د چرگانو د بچو) د اخستلو پروخت که اخستونکي د هغود بېرته خرڅولو نیت لرلو، نو بیا د هغو په مالیت باندې زکوة واجب دي. او که د هغو په ځای یې د هغود هگیو او بچیانو د خرڅولو نیت و نو بیا ورباندې زکوة نشته. او د تالاب لپاره که یې ماهیان یا دهغود هگیو او بچیانو د خرڅولو نیت و نو بیا ورباندې زکوة نشته. او د تالاب لپاره که یې ماهیان یا دهغو بچي واخستل او هلته یې پکې

واچول نو دهغه پرماليت زکوة فرض دي ، او که داسې نه و بيانشته .
د چرگانو (مرغانو) په فارم او د ماهيانو د تالاب په آمدني باندې په
هر حالت زکوة لازم دي (احسن الفتاوى ج ۴ ص ۳۰۰ مخ)

په لاندنيو شيانو باندې زکوة نشته

مسئله : هغه شيان چې له دريابو څخه را ايستل کېږي لکه عنبر ، غمي
يوه ډول خاص ماهيان او نور په هغو باندې زکوة نشته ، خو که ورباندې
تجارت کېدو بيا زکوة واجب دي . (کتاب الفقہ ج ۱ ص ۹۹۸ مخ)

مسئله : په جواهراتو لکه ملغرو ، ياقوت ، زبرجد او نورو باندې زکوة
نشته ؛ په دې شرط چې د تجارت لپاره نه وي . (کتاب الفقہ ج ۱ ص ۹۲۸ مخ)

مسئله : که يو چا مشک يا زباد (يو خوشبودار شى دى چې له مشک
بلا و څخه ايستل کېږي) پيدا کړل او يايې ملغلري ، او نور تر لاسه
کړل نو په هغه باندې زکوة نشته که څه هم تر اندازې دنصاب پوري
رسېدلي وي . (کتاب الفقہ ج ۱ ص ۱۰۰۱ مخ) او که يې تجارت ورباندې کاو ، نو بيا
د تجارت په وجه ورباندې زکوة شته . (رفعت قاسمى)

ايا له سرو او سپينوزرو څخه په جوړشوؤ اندامو باندې زکوة واجب دي ؟

په بعض خاصو حالاتو کې د بعضي گټوله خاطر د سرو
او سپينوزرو څخه جوړ شوي اندامونه کارول کېږي ، لکه پوزه غاښ
، تش يا خراب شوي غاښونه له سرو يا سپينوزرو څخه ډکول ، د
سرو يا سپينوزرو په تارونو باندې د غاښو تړل او داسې نور . له
دغو شيانو څخه بعض داسې وي چې په اساني سره ايستل کېدای
شي اوله اول نه هغه په داسې ډول ترتيب شوي وي چې لگول کېږي او
ايستل کېږي ، او بعض دغه شيان بيا داسې وي چې په خپل ځاى کې

کلیک کرل شوی وی او په اساني سره نشي را ایستل کېدای، بلکه په مستقل ډول لگول شوي وی کوم اندامونه چې ایستل کېدای شي لکه پوزه په هغو کې زکوة واجب دي چې مثل یې گېنې او نور دي. او کوم چې داسې نه وي په هغو کې زکوة نشته، ځکه چې د زکوة د وجوب لپاره دا ضروري ده چې مال به داسې وي چې د نشوونما او زیادت گنجایش به لري او په دغه صورت خوښکاره خبره ده چې دهغه هېڅ امکان نشته. او هم دا چې که هغه (سره یاسپین زر) د انسان یو اندام وگرزي چې له ځانه جلا کول یې امکان نه لري، نو دا د انسان په بنيادي ضروریاتو (حاجاتو اصلیه) کې داخل دی، او په دارنگه شيانوباندي هم زکوة واجب نه دي. (جدید فقهی مسائل ۱۲۱ مخ)

ایا په میاشتنۍ تنخواه زکوة واجب دي ؟

پوښتنه: د خپلې تنخواه څومره فیصده په زکوة کې باید ورکړله شي ؟
ځواب: که بچت د نصاب تر اندازې ورسېږي او پوره کال هم ورباندي تېر شي نو بیا ورباندي دوه نیم فیصده (۲ نیم) په زکوة کې ورکول واجب دی او کنه نو نشته.

مسئله: زکوة د تجارت په روپو باندي وي کله چې هغه د (۵۲ نیم) دوه پنځوس نیمو ټولو سپینوزرو مالیت ته ورسېږي. او که هېڅ هم له ضرورت نه پاته شوې (یعنې بچت شوې) نه وي نو بیا ورباندي زکوة نشته. (آپ کې مسائل: ج ۳، ۵۹ مخ)

مسئله: د تنخواه روپۍ چې تر څو د چالاس ته رسېدلې نه وي تر هغه ورباندي زکوة نشته. کله چې هغه د خاوند لاس ته ورسېدلې بیا به د یو کال په پوره کېدو سره زکوة لازمېږي. او که هغه تر دغه له مخه

د نصاب خاوند ؤ ، نو کله چې د مخکني نصاب کال پوره شي له هغه سره به د دغې تر لاسه شوې تنخواه زکوة هم اداء کړي . (آب کي مسائل ج ۳ ص ۳۲۰ مخ)

فند (يوځای کړل شوو روپو) باندې د زکوة حکم :

مسئله : د کار کونکو له تنخواه څخه چې کومې روپۍ گرزول کېږي بيا د حکومت لخوا ورسره څه نوري روپۍ هم ملگرې کېږي او د کار په پای کي واپس کارگرو ته ورکولي کېږي او دا يو انعام بلل کېږي چې د حکومت لخوا دي ، نو د هغه د تېرو کلونو زکوة واجب نه دی . له وصول کېدلو وروستو چې ورباندې د نصاب پوره کال تېر شي هغه وخت بيا زکوة لازم دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۳۳۹ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۴۹ مخ نظام الفتاوي ج ۱ ص ۲۲ مخ)

د فند (د روپو د جمعې) قسمونه او زکوة :

مسئله : د کارگر له تنخواه څخه د يوې برخي د حکومتي گرزولو ، او د پراوېتي گرزولو تر منځ په نوعيت کې فرق موجود دي چې له امله يې په احکامو کې هم فرق پيدا کېږي . د حکومت لخوا په جوړشوی هغه فند کې چې د کار کونکي د تنخواه روپو په گرزولو ، گرزولو سره جوړشوی دی د حکومت په قبضه کي وي او کارگر ورباندې قبضه نه لري ، نو ځکه خو د کارگر په ملک کې هم نه دي او زکوة يې هم ورباندې واجب نه دی . او کارگر ته له رسېدلو وروستو يې هم په هغه باندې د تېرو کلونو زکوة نشته خو که له دغه فند څخه کار کونکي د بېمې په کمپنۍ کې حصه واخسته ، نو د بېمې د کمپنۍ قبضه کار کونکي ته منسوبه ده او کمپني داسې ده لکه وکیل او دوکیل قبضه د موکل (هغه چا چې وکالت يې ورکړی دي) قبضه بلل کېږي ، نو دا چې دغه داجر ملک د گرزېدنو ځکه ورباندې د هر کال زکوة فرض دی . د

کمپنیو دغه فنډ (پراویدنټ فنډ) دهغویوې ځانگړي کمپنۍ ته ورکول کېږي چې هلته دټولو کارگرونمایندگان وي، نو څرنگه چې هغه کمپنۍ بیا د کارکونکو وکیله ده نو ځکه د کمپنۍ قبضه د کارکونکي قبضه بلله کېږي او په دې سره دغه روپۍ د کارکونکي ملکیت وگرزېدو او زکوة یې ورباندې فرض شو. (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۷۰ مخ)

مسئله که د فنډ د زکوة په سلسله کې که څوک په احتیاط او تقوی سره عمل وکړي او د تېرو کلونو زکوة هم اداء کړي دابه ډېره بهتره وي. او که داسې ونکړي نو گناه یې هم نشته. ځکه چې د امام ابو حنیفه رضي الله عنه قول داسې دی چې فنډ که جبري وي که اختیاري وي د زکوة په مسئلو کې د دواړو احکام یوډول دي (یعنې تر وصول کېدلو وروستو چې یو کال پوره شي بیا زکوة شته او د تېرو کلونو زکوة نشته). (امداد مسائل زکوة ۲۲ مخ)

مسئله : کله چې دغه د فنډ روپۍ کارگر یا دهغه وکیل ته ورسېدلې نو د زکوة په مسائلو کې د امام ابو حنیفه رضي الله عنه په مذهب کې د هغو حکم او ضابطه په لاندې ډول ده:

۱. که د فنډ دروپیو تر وررسېدلو له مخه کارگر د نصاب خاوند نه و او د فنډ روپۍ هم دومره نه وې چې له نوروسره ورباندې د نصاب خاوند شي نو بیا خود زکوة د وجوب هېڅ پوښتنه هم نه پیداکېږي.
۲. که بل نصاب ورسره نه و او په دغو روپیو د فنډ باندې د نصاب خاوند شو، نو د وررسېدلو له ورځې څخه وروستو چې یې پوره یو کال تېر شوی نه وي تر هغه ورباندې زکوة نشته. او د کال پوره کېدلو وروستو هم په دې شرط زکوة شته چې تر هغه وخته پوري هغه د نصاب خاوند وي او که تر کال پوره کېدلو له مخه مال د هغه له لاسه

وؤتی او یا ورنه غلو واخست او یا په بل څه سره هلاک شواو له هغه سره دومره پاته شو چې نصاب ورڅخه نه پوره کېدونو بیا زکوة واجب نه دي. لنډه دا چې هر څومره مال چې (تر نصاب پورته وي) د کال په پای کې له هغه سره پاته وي په هغه باندې زکوة واجب دي. او په صرف شوي مال باندې زکوة نشته.

۳. که دغه کار کونکی د فنډ د وروپو تر رسېدلو له مخه د نصاب خاوند ؤ اود فنډ روپی هم (که تر نصاب کمي وي او که زیاتي) راوړسېدلې نو له پخواني نصاب څخه به جلانه شمېرلي کېږي بلکه کوم مال چې تر دې له مخه له هغه سره ؤ دهغه کال د پوره کېدلو په ورځ د فنډ د ترلاسه شوو روپو زکوة اداء کول هم واجب دي که څه هم د دغواو سنو روپو د لاس ته راتلو صرف یوه ورځ تېره شوې وي. د مثال په ډول له یو چا سره د ۵۲ نیمو) دوه پنځوس نیمو ټولو سپینو زرو د قیمت په اندازه یا تر دې زیاتي یعنی ۴۰ یا ۵۰ زره روپی وي او د کال د پوره کېدلو یې یوه ورځ پاته وه چې د پنځه ورته زر روپی راوړسېدلې، نو هغه به په راتلونکي ورځو کې د ۵۰ یا ۶۰ زرو روپو زکوة اداء کوي

مثله : که یو څوک له اوله د نصاب خاوند ؤ اود کال تر پوره کېدلو څلور یا پنځه میاشتې له مخه ورته د فنډ روپی هم راوړسېدلې خوبیا څو میاشتې لانه وي تېري شوې چې د رپو ډېره برخه مصرف شوه، نو د کال د پوره کېدلو په ورځ چې له هغه سره څومره مال پاته وي (په دې شرط چې حد د نصاب به پوره وي) د هغه زکوة دي اداء کړي. د صرف شوي مال زکوة ورباندې نشته او که پاته مال تر اندازې د نصاب کم ؤ، نو بیا ورباندې بالکل زکوة نشته.

مسئله : کارگر ته چې کومي روپۍ له دغه فنډ څخه د قرضو په نوم ورکولي کېږي هغه د شريعت له نظره قرض نه بلکه د هغو قرضو چې د کارگر په محکمه پاته دي د يوجز ووصول کېدل دي.

(امداد مسائل زکوة ۲۲ مخ بحواله جديد مسائل ۲۳ تر ۲۲ مخونه)

ايا په بانک کې په جمع شوی مال باندې زکوة شته ؟

مسئله : په بانک کې چې کومي روپۍ جمع کېږي د هغو حیثیت د امانتو په څېر دی د مال خاوند هر وخت چې وغواړي روپۍ وراخیستلای شي او پکې تصرف کولای شي د زکوة د وجوب لپاره د عملي قبضې ضرورت نشته بلکه که هغه پر خپل وخت د تصرف کولو په موقف کې وي ، نو حکما داسې بلل کېږي چې په قبضه کې هم دي ، مثال یې دا دی چې په اخستل شوي مال (سامان) باندې تر قبضې ټینګولوله مخه زکوة واجبېږي . ((المبيع قبل القبض الصحيح انه يكون نصاباً)) (المبسوط ج ۲ ص ۱۹۰ مخ امام سرخسي

لهذا په بانک کې ساتل شوي روپو باندې پوره اوده رکال زکوة واجب دي . (جديد فقهی مسائل ۱۱۹ مخ)

ايا په (فکسډ ډپازټ) باندې زکوة شته ؟

مسئله : نن سبا په بانک کې د روپو جمع کولو يو صورت داسې دي چې ورته د بانک په اصطلاح (فکسډ ډپازټ) ويل کېږي چې روپۍ بانک ته د يوې ټاکلې مدي لپاره پوره کېدو وروستو د يوه اندازه سود په اخستلو سره واپس خپل خاوند ته سپارلي کېږي .

دامام ابو حنيفه رضی الله عنه په نزد د زکوة د وجوب لپاره ملک تام ضروري دي او ملک تام دادي چې لچاسره محوم شي دي هغه به دده په

ملک کې هم او په قبضه کې به یې هم وي. که له دغو دواړو څخه یو پکې موجود نه و نو زکوة واجب نه دي مگر د فقهاؤ له نظر څخه څرگندېږي چې یو څوک خپل سامان پخپله خوښه د بل چاپه قبضه کې ورکړی مگر ملکیت یې خپل وي، نو په هغه باندې د قبضې نه لرلو باوجود زکوة واجب دي څرنگه چې له مخه تېر شوي دي چې په قرضو کې ورکړل شوو روپو باندې زکوة واجب دي، نوله دې وجې په (فکسده پازت) باندې هم زکوة واجب دي خو مگر د ټولو کلوزکوة به په یوځای هغه وخت اداء کوي کله چې دغه روپی د هغو خاوندته ورسېږي. (جدید فقهي مسائل ۱۲۰ مخ بحواله کتاب الفقه ج ۱ ۵۹۱ مخ)

ایا د بانک او نشورنس په ګټه باندې زکوة شته او کنه

مسئله: په بانک او اشورنس (بیمه) باندې چې کومه ګټه ترلاسه کېږي هغه خو سود یقیني دي خو ډېر وخت قمار هم وي نو ځکه دا یو حرام مال دي، څوک نشي کولای حرام مال په صدقه کې ورکړي او دا د ثواب کارنه، بلکه د خیرد کارسپکاوی دي. حضور صلی الله علیه وسلم فرمایي (لا صدقة في غلول) (ترمذي) د فقهي په مشهور کتاب (قنیه) کې لیکلي دي چې که پوره نصاب د حرام مال و، نو بیا ورباندې زکوة نشته ځکه چې هغه ته ضروري ده چې ټول مال خپل خاوند ته ورکړي او که هغه ته رسول یې امکان ونه لري بیا به ټول خیرات کوي، او که د مال ډېره برخه حلاله او لږ حرامه وه نو بیا په ټول مال زکوة واجب دي او مثال یې دا دی چې په داسې غصب شوي مال باندې زکوة واجب دي چې له خپل مال سره ګډ شوی وي. (ولوخلط السلطان المال المغصوب بماله ملکه فتجب الزکاة فيه) (درمختار ج ۲ ۳۹ مخ جدید ۱۲۸)

په باوند او نوروباندې زکوة شته اوکته ؟

پوښتنه : له زید سره د خپلو ضروریاتو په پوره کولو سربېره داسې روپۍ دي چې باوند (یوډول حکومتي کاغذ دي لکه فکس ډپاز (اونور) یې درباندي واخست یا یې هغه روپۍ بل چاته بلا سود قرض ورکړې نو حکم یې څه دي ؟

ځواب : په دغو ټولو صورتو کې زکوة اداء کول واجب دي مگر د قرضود ورکولو په صورت کې د قرضود وصول کېدلو څخه وروستو د تېري زمانې زکوة واجب دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۷ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۱۲ مخ)

د وژلو په بدل کې چې کومي روپۍ ترلاسه شي د هغود زکوة حکم

پوښتنه : په ناڅاپي ډول زید موټر ، چهار ، گاډي اویابل شي وواهه اومړشو ، کمپنۍ د هغه مورپلاد ، مېرمني یا ماشومانو ته دېرش زره روپۍ په بدل کې ورکړې ، نو دوي به له دغو روپو څخه زکوة باسي اوکته ؟

ځواب : ماشومان چې ترکومه پوري نابالغ وي ، نو د هغود حصې په روپو زکوة نشته او کومه برخه چې له دغو روپو څخه د هغه مېرمني او مور او پلار ته ورکوله کېږي په هغو چې پوره کال تېرشي نوییا ورباندې زکوة واجب دي او ماشومان چې هروخت بالغان شول له همدغې ورځې څخه ورباندې د خپلې برخې زکوة واجب دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۳۲ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۴ مخ)

د خښې کړل شوی مال زکوة :

پوښتنه : کومي روپۍ چې په زمکه چې خښې کړل شوې وي په هغوباندې زکوة واجب دي اوکته ؟

ځواب : د دغو روپو څخه باید هرکال زکوة وایستل شي -

(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۳۳۸ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۱۲ مخ)

د کانونو اودفن کرل شوؤ زکوة :

مسئله : په ځمکه کې دننه په کانون کې چې کومې قدرتي خزانې دي هغه په درې ډوله دي یعنې درې ډوله شيان ورڅخه را ایستل کېږي
۱. هغه شيان چې په حرارت (گرمولو) سره ویلېږي لکه سره زر سپین
زر او داسې نور

۲. هغه شيان چې نرم او بهېدونکي وي لکه پتل او نور

۳. ډبري او هغه شيان چې نه په حرارت (گرمولو) سره نرمېږي او نه پخپله بالذات نرم وي - په اور باندې دنرمېدونکو شيانو ډولونه دا دي لکه سره زر، سپین زر، ترامه زر، سرول او نور په دغو کې د پنځمې برخې په اندازه زکوة فرض دي له کان څخه د دغو شيانو را ایستونکي که ازادوي که غلام وي، که ذمي وي سړي وي او ښځه خو چې هر څوک وی د مال د پنځمې برخې په زکوة کې ورکولو سره هغه د پاته مال مالک گرزي.

مسئله : که د پتي خزانې د را ایستلو لپاره دوؤ نفرو په ګډه سره کوشش کاؤ او یوه ته پلاس ورغله نو دا به صرف دهغه بلله کېږي او که چا د کان کښلو ټيکه واخستله، نو له کان څخه چې هغه څومره څه ترلاسه کوي دهغو ټولو مالک را ایستونکی دی. (بحر الرائق)

دوهم ډول دا دي چې نرم دي لکه ، مالګه تېل بطرول .

او درېیم ډول هغه دي چې نه نرم وي او نه ویلیکیدونکي وي لکه چونه ، گچ ، کوئله ، جواهر او یاقوت او په دغو دواړو ډولو کې د تهذیب سره سم زکوة واجب نه دی او په سېماب (پاره) کې پنځمه برخه زکوة ایستل واجب دي . -

مسئله : که یو چاپه اسلامي هیواد کې داسې یوځای خزانه پیدا کړه چې هغه د چاپه ملکیت کې نه و لکه صحرا نوکه په پیدا شوو سکوباندې د اسلامي بادشاهي نښانې ترسترگو کېدلې نو د هغې حکم داسې دی لکه په لاره د پیدا کړل شي ، او که ورباندې د جهالت د دورې نښانې وې ، نو له ټولې څخه څلور حصې د پیدا کونکي ده او یوه حصه به په زکوة کې ورکوي .

مسئله : کومه خزانه چې د چاپه خپله ځمکه کې پیدا شوه نو د فقهي د علماؤ رح په نزد په اتفاق سره د هغې پنځمه برخه په زکوة کې ورکول واجب دي .

مسئله : که یو ځای سامان (دمثال په ډول د کور سامان کپړي او غمي) پیدا شول ، نو هغه هم د خزانې په حکم کې دي او د پنځمې برخې زکوة ورکول یې واجب دي (فتاوی عالمگیری اردو ج ۴ مخ ۲۴ کتاب الفقه ج ۱ ۹۹۷ مخ) .

ایا په کاناو د تیلو په ذخیروزکوة شته ؟

مسئله : په کان او د مائعاتو لکه پترولو او نورو هغو شيانو کې چې په قالب کې لوېدلای شي خو مگر بهېدونکي نه وي په هغو باندې پنځمه واجب د خو دزبق (سیمآب) په معدن باندې سره له دې چې بهېدونکي دي پنځمه واجب ده ځکه چې دغه شيان که له بل څه سره ګډ شي نویا پکې د انطباع (نقش ، چاپ جوړېدو) صلاحیت پیدا کېږي . د صاحبینو رح په نزد په دغه رنگه معدن باندې په هر حالت کې پنځمه واجب ده که په سرکاري ځمکه کې وي او که پخپله ځمکه ، کور ، دکان یا بل څه کې وي د امام صاحب په نزد په کور یا دکان کې په پیدا شوي معدن باندې پنځمه نشته . او د ذاتي

ځمکي په اړوند د امام صاحب دوه روايتونه دي - خو تر جيج پکي دوجوب روايت ته ورکړله شوې ده. که په سرکاري ځمکه کې معدن پيدا کړل شو، نو پيدا کونکي يې مالک گزري او که پخپله ذاتي ځمکه کې پيدا شو، نو د ځمکي خاوند يې مالک گزري (احسن الفتاوى ج ۴ ص ۲۸۸خ)

مسئله: د مائعو (بهدونکو) شيانو لکه د خاورو تېلو، پطرو، گېس، مالګه او نور وپه ترلاسه شوي شي باندې زکوة نشته دغه رنگه په هغو شيانو باندې هم زکوة نشته چې نه په اور او نه مائع وي لکه چونا، ډبري، جواهرات او نورو باندې. خوسيماب (پاره) له دغه حکم څخه ايستل شوې ده. يعنې هغه که پيدا کړل شوه، نو پنځمه يې په زکوة کې ورکول واجب دي ښکاره خبره ده چې په دفينه (څښ کړل شو) کې هر هغه شي شامل دی چې له ځمکې څخه را ايستل کېږي. لکه سلاح گاني، دکورني ژوند سامانونه او نور، يعنې په دغو ټولو باندې پنځمه واجب ده. (کتاب الفقه ج ۱ ص ۹۷ مخ)

ايا د نذر په روپوزکوة لازم دي ؟

پوښتنه: يو چاد خپلي امدني دريښه برخه د پاک خدي څه په لاره کي نذر کړه کله چې داسې يو اړاو محتاج ورته په مخه ورځي نو دهغه سره مرسته کوي نو ايا په دغو روپوبه زکوة وي اوکنه چې هغه د غريبانو لپاره او يا د الله څه په نامه ايښې دي ؟

ځواب: که يې په ژبه سره د نذر لفظ ويلي و، نو بيا دغه نذر پوره کول ورباندې واجب دي او حکم يې دادي چې زکوة ورباندې فرض دي مگر دا پکي ضروري نه ده چې له نورو پوبه د هغو زکوة اداء کوي بلکه له هغو څخه دي څلوېښتمه په زکوة کې ورکړي. نوري دي د نذر په

مقصد خیرات کړي او که دغه ټولي روپیۍ بغیر له نیت د زکوٰۃ څخه مسکینانو ته ورکړي هم د هغو څلوېښتمه برخه په زکوٰۃ کې شوه او پاته یې په نذر کې واجب دي چې دغه ټولې روپیۍ به په نذر کې ورکوي او د هغو زکوٰۃ به له نورو روپو څخه اداء کوي. او که یې بغیر له نیت څخه ټولي روپیۍ خیرات کړي نو هم زکوٰۃ پکې اداء شو مگر د زکوٰۃ په اندازه د نور نذر صدقه کول واجب دي

ایا په وقف (بخښل) شوي مال کې زکوٰۃ شته ؟

په وقف (بخښل) شوي مال باندې هم زکوٰۃ نشته ځکه چې د هغه مالک نه وي دغه رنگه په هغه کښت باندې هم زکوٰۃ (عشر) نشته چې په داسې ځمکه باندې وي چې هغه د چا ملکیت نه وي ، ځکه چې هغه هم مالک نه لري. (کتاب الفقه ج ۱ ص ۷۱ مخ - فقه الزکوٰۃ ج ۱ ص ۱۷۷ مخ)

مثله : دغه رنگه له دغه حکم څخه هغه مال هم وتلي دي چې داسې وقف شوي وي چې د چالپاره ټاکل شوي نه وي لکه کوم باغ د مسجد یا سړاي لپاره ، یا په عام ډول مسکینانو او فقیرانو ته بېله ټاکلو وقف (بخښل) شوي وي ، نو د دغه باغ په میوو او نور پیداوار باندې زکوٰۃ (عشر) نشته خو که دغه وقف شوي ځمکه په تېکه ورکړله شوه او ورباندې کرونده (کرهنه) وشوه نو تېکه دار به د محصول (هغه چې له دغې څخه ترلاسه شوي دي) زکوٰۃ (عشر) ورکړي - (یعنې په وقف خو عشر نشته خو کله چې تېکه دار په ځمکه باندې کرونده وکړه نو کوم څه چې دهغه په برخه کي ورغلي دي له هغو څخه به عشر اداء کوي - رفعت قاسمي)

ايا د زکوة په روپوزکوة شته ؟

پوښتنه: يو چاله خپل مال څخه زکوة چلاکي مگر مستحقينو ته يې لانه و سپارلی چې پوره يو کال ورباندې تېر شو ، نو آيا زکوة ورباندې واجب دي او کنه ؟

ځواب: پر زکوة باندې زکوة نشته . (آپ کي مسائل ج ۳ - ۳۷ مخ فقه الزکوة ج ۱ ۱۷۲ مخ کفايت المفتي ج ۴ ۱۴۳ مخ)

ايا د چندي په روپوزکوة شته او کنه ؟

مسئله: د مدرسې چنده (د مرستي روپۍ) چې جمع شي او پوره کال ورباندې تېر شي ، نو هم زکوة ورباندې نشته (فتاوي دارالعلوم ج ۶ ۲۹ بحواله الرد المحتار ج ۲ مخ)

مسئله: د محلې (کلي يا کوڅې) هغه روپۍ چې د خلکو گډي روپۍ وي او د خلکو د ضرورت د رفع کولو لپاره راټولي شوې وي يا د مسجد روپۍ وي په هغو باندې زکوة نشته . (کفايت المفتي ج ۴ ۲۵۰ مخ)

مسئله: د مدرسې له مهمتم سره چې د مدرسې د روپو کومه جمع ده په هغو زکوة نشته . (فتاوي دارالعلوم ج ۶ ۵۱ مخ)

مسئله: کومې روپۍ چې د خير د کارونو لپاره ورکولي کېږي دهغو حيثيت د وقف د مال دي او هغه مال د صدقه ورکونکي له ملکيت څخه وزي ، نو ځکه يې په هغه باندې زکوة نشته . (آپ کي مسائل ج ۳ ۳۷۲ مخ)

په کومو مدرسو کې چې د زکوة دروپو جمع جوړه وي هغې ته

زکوة ورکول څنگه دي ؟

پوښتنه: په بعضو مدرسو کې نژدې څلويښت زره د زکوة روپۍ جمع کېږي نو دغه رنگه مدرسې ته د زکوة په ورکولو سره زکوة اداء کېږي او کنه ؟

ځواب: د مدرسې والو ته پکار دي چې د زکوة له روپو څخه په هم هغه کال کې کار واخلي ؛ او مدرسې د هر څومره ډېر زکوة ورکول صحيح

دي او څه منعه پکي نشته خو که داسې وې چې د کلونو ، کلونو ،
روپۍ يې سره ساتلې هغو مدرسو ته بايد زکوة ورکړل شي ، بلکه
هغو مدرسو ته بايد زکوة ورکړل شي چې هلته ورته ضرورت وي او
کارونه اخستل کېږي . (فتاوي رحيمه ج ۵ ص ۱۲۳ مخ - محمديه ج ۳ ص ۲۵ مخ

بې ضرورته زکوة اخستل :

پوښتنه : ۱. فی الحال د زکوة روپو ته ضرورت نشته مگر د مدرسې د
رغوني سموني په خيال وار له مخه زکوة اخستل کېږي ايا داسې کول
روادي او کنه؟

۲. که د مدرسې مهتمم د زکوة د وصول کولو لپاره حيله د تمليک
جوړه کړي او بيا يې له ضرورت سره سمې کاروي نو د تحليل په حيله
باندې زکوة اداء کېږي او کنه؟

ځواب : د مدرسې د همېشوالي ، پرمخ تګ او ټينګښت پخاطر
پورتنۍ صورت غوره کول روادي

۲. په تحليل سره سم د ستې زکوة اداء کېږي . (فتاوی محموديه ج ۳ ص ۳۹ مخ بحواله هدايه ج ۱ ص ۱۷۹ مخ

په کمېشن سره د زکوة چنده وصول کول :

پوښتنه : ډېر ځله په مدارسو کې د چنډې له روپو څخه په مقررې حصه
باندې چنده غوښتله کېږي د بعضو مقررې تنخواه وي که دغه غوښتونکې
روپې له مال د زکوة څخه ورکړل شي نو زکوة اداء کېږي او کنه؟

ځواب : د چنډې په حصه باندې قاصد يا وکيل مقررول روانه دي . کوم
زکوة چې مدرسو ته ورکول کېږي هغه که په سم ځای کې ولگول شي
نو زکوة اداء شوي دي او که داسې ونه شي نو نه دی اداء شوی . نو ځکه

تاسو زکوة صرف هغو مدرسو ته ورکوي چې ورباندې پوره باور د دې ولري چې هغه په سم ځای لگولي کېږي - (آپکي مسائل ج ۳ ص ۳۰۷ مخ)

مسئله : د چنډې په ټولوسره د کمېشن اخستلو تفصيل داسې دی چې که داسې کارگروي چې تنخواه ولري نو دهغه دښه کار کولو په وجه پر تنخواسربېره فیصدي کمېشن هغه ته د انعام په ډول ورکول روا دی مگر دغه کمېشن د زکوة له روپوڅخه ورکول روانه دي بلکه د زکوة پیسې لازماً باید په مدرسه کې جمع کړل شي او مدرسه باید له خپل امدادي فنډ څخه دغه کارگرتنه انعام ورکړي او که کارگر داسې نه وي چې تنخواه لري نو بیا په کمېشن سره چنده کول د اجارې فاسدېدلو په وجه روانه دي . (هدایه ج ۳ ص ۲۷۰ مخ فتاوی دارالعلوم ج ۱ ص ۳۴۴ مخ فتاویٰ محبوبیه ج ۱۳ ص ۱۰۲ مخ)

زکوة او نور څه په زور اخستل :

پوښتنه : که څوک عشر او چنده په زور اخلي اویا یې په مدرسه کې مصرفوي دا څنګه دي ؟

ځواب : په نفلي صدقو کې زور کارول روانه دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۳۳۸ مخ)

له اجازې بغیر د زکوة روپۍ لگول :

مسئله : له یو چا سره د مدرسې مهتمم د زکوة روپۍ ایښې وې هغه ته څه ضرورت پېښ شو او د مهتمم بې اجازې یې هغه روپۍ ولگولې او بیا یې بېرته اداء کړې ، نو دهغه لپاره حکم دا دي چې داسې کول روانه و خو له اداء کولو څخه وروستو هغه ورته خلاص شو . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۳۳۸ مخ)

د زکوة له روپو څخه کمېشن ورکول :

پوښتنه : یو څوک خپلو خپلوانو ته چې په بل هیواد کې اوسي زکوة کېږي . نن سبا د روپو په لېږلو کمېشن ورکول کېږي نو آیا دغه

کمېشن له زکوة څخه روکولای شي؟ د مثال په ډول که هغه زر روپۍ ولېږي نو خپلوانوته يې اته سوه (۸۰۰) روپۍ رسېږي، نو دغه دوه سوه روپۍ به د زکوة بللي کېږي او که به د لېږونکي بللي کېږي؟

ځواب: دغه دوه سوه روپۍ په زکوة کې نه گڼلي کېږي نو ځکه لېږونکي بايد دوه سوه روپۍ نوري په زکوة کې ورکړي. (فتاویٰ رحيمه ج ۲ ص ۱۰۸)

ولي د تجارت به مال زکوة واجب دی؟

پاک خداي ﷻ د انسان لپاره تجارت کول اوله هغه څخه گټه ترلاسه کول رواگرزولې ده، په دې شرط چې د حرام شي تجارت نه وي، او په معاملاتو کې سچه والی، امانت داري او نور اخلاقي اصول پرېښودل شي. او په تجارت کې دومره زیاته مشغولتیا هم نه وي چې له امله يې انسان د الله ﷻ له ذکر او د الله ﷻ د حقونو له اداء کولو څخه غافل شي - دا خبره هم بايد د تعجب وړ ونه گڼله شي چې اسلام له تجارت څخه په ترلاسه کېدونکي مال باندې د نقدي زرو په څېر کلني زکوة مقرر کړی دي ترڅو د الله ﷻ د نعمتونو شکر اداء کړل شي او دهغه له بندگانو څخه د محتاجو بندگانو حق اداء کړل شي. او په عام المنفعه گټو کې شرکت کې وشي کوم چې له هر زکوة څخه مقصد دي - په اسلامي فقه کې په تجارت باندې د زکوة حکونه هم بيان شوي دي ترڅو هر مسلمان تاجر ته دا معلومه شي چې د هغه په کوم مال باندې زکوة شته او په کوم نشته د فقهي علماؤ تجارتی دولت ته (عروض تجارت) ویلي دي او له دې څخه د هغومراد له نقدو زرو څخه بغير هر هغه سامان دي چې د تجارت لپاره تیار شوی وي هغه که هر قسم مال وي د مثال په ډول ماشینونه وي، د استعمال سامان

وي ، کپري وي ، دخوراک او خښاک شيان وي - گڼې او جواهروي حيوانات که نباتات وي ، کوروي که ځمکه وي منقول وي او که غير منقول جايداد وي لنډه داچې هر هغه شی چې د گټې حاصلولو په مقصد د اخستلو او خرڅولو لپاره تيارکړل شوي وي هغه مال د تجارت بلل کېږي غرض دا چې له چاسره چې د تجارت مال وي او پوره کال ورباندې تېر شي ، او قېمت يې د نصاب تراندازې رسېدلی وي ، نو په هغه باندې زکوة لازم دي يعنې د سامان د قېمت څلوېښتمه حصه يا دوه نيم فيصده ، کوم چې د نقدی زرو حساب وي - (فقه الزکوة ج ۱ ۴۱۴ تر ۴۱۷ مخ پورې)

اسلام نه يودا چې انسانانو ته د تجارت او محنت ترغيب وکړي دي بلکه تاجرانو (تجارت کونکي) ته يې د دې ترغيب هم ورکړی دی چې د تجارت مسئلې او دهغه علم زده کړي - نن سبا خو د نړۍ په هره برخه کز د کومرس (comerc) په نامه پوهنتونونه موجود دي خو د دې هرڅه بنياد ترټولو له مخه حضرت عمر رضی الله عنه کړيده . د جامع ترمذي په يو روايت کي راغلي دي چې حضرت عمر رضي الله عنه د خپل خلافت په دور کي اعلان کړي ؤ چې زمونږ په بازارونو کي دي صرف هغه تجارت (راکړورکړه) وکړي څوک چې له دين څخه خبر او د تجارت په مسئلو پوهيږدونکي دي . بيا په وروستو کې هغه (رض) د دې لپاره خاصې ادارې په کار وگمارلې چې د وخت عالمان به ورته راتلل او تاجران به هم هلته راغونډېدل او بيا به تاجرانو له علماؤ څخه د خپل مشکل پوښتنې کولې . همدا رنگه حضرت امام مالک رح هم هغه عالم ؤ چې د ماخوستن د لمانځه څخه وروستو به د شپې تر دولسو بجوله تاجرانو سره په مدينه منوره کې ناست ؤ او

هغوته به يې د تجارتي راكړي وركړي ، زكوة اونوروشيانو مسئلې
ورښوولې . (محمد رفعت قاسي صاحب)

د تجارت د مال د زكوة شرطونه :

د حنفي مذهب د پيروانو په نزد د تجارت په مال كې د زكوة واجبېدلو
لپاره څو شرطونه دي :

۱. دا چې د تجارت مال به د سرويا سپينو زرو له حساب نه نصاب پوره
كړی وي - او دا د زكوة ايستونكي خوښه ده چې د سرو زرو له قيمت
څخه نصاب پوره كوي او كه د سپينو زرو له قيمت څخه (يعنې د
دورو نصابونو څخه كولای شي . كه د دو پنځوس (۵۲) نيموتولو
سپينو زرو د قيمت سره سم د تجارت مال ؤ ، نو زكوة ورباندې واجب
دي . او مال د قيمت لپاره به هغه اندازه لگوله كېږي كومه چې به دغه
ښه كې وي . او كه دغه مال كوم بل غريب ځای ته لېږل كېږي ، نو
بيا به دهغه شهر د قيمت په اندازه قيمت كې كوم چې هغه ته نژدې دي
۲. شرط دادی چې په هغه مال باندې پوره يو كال تېر شي - او په دغه
ډول به د كال سراو پای په نظر كې نيول كېږي يعنې كه يو څوك د كال
په سر كې د نصاب مال ك شو او د كال په مينځ كې له هغه سره مال تر
نصاب كم ؤ او د كال په پای كې بيا حد د نصاب ته ورسېدونو په هغه
باندې زكوة واجب وي ، لهذا كه كوم څاروی د خدمت (سوارلی)
لپاره واخستل شو بيا وروستو ورته د تجارت كولو اراده پيدا شوه
، نو هغه به مال د تجارت نه بلل كېږي تر څو چې په خرڅولو او يا كرايه
وركولو كې واقع نشي كه يو چاد تجارت مال په دغه ډول په بل مال
باندې بدل كړ ، نو انحصار د نيت په اصل مال باندې دي - په هغه څه

پوري نيت ترلی نه دي چې هغه په بدل کې اخستی دی نو لهذا د تبادلې مال به د تجارت مال بلل کېږي او کوم نيت چې د اصل لپاره شوی دي هغه ورته کافي دي - خو که يې د بدلون پر وخت د هغه د تجارت اراده نه لرله، نو بيا د تجارت مال نشي بلل کېدای.

۳- شرط دادي چې په هغه مال کې به دا صلاحيت وي چې د تجارت نيت پکې وشي، نو که چا داسې ځمکه واخستله چې په پيداوار باندې يې عشر و او په هغې يې کرونده وکړه او پيداواريې ورڅخه واخست، نو په هغه باندې زکوة عشر واجب دی، زکوة ورباندې نه دي واجب. دا حکم د خراجې ځمکې نه دي په هغې باندې زکوة (عشر) واجب نه دي که څه هم کښت يې نه وي کړی که له يو چا سره څرېدونکې څاروی و اولاتراوسه يې کال پوره شوی نه و چې هغه يې د تجارت اراده ختمه کړه او هغه يې د شيدويانسې لږولو يا کوم بل څه لپاره پرېښودلو او هغه په په صحرا يا ځنگل کې څرېدل پيل کړل نو د دغه مال د تجارت کال ختم شو او له دغه وخته څخه هغه سائمه څاروی وگرزیدو اوله دغې ورځې وروستو چې يو کال پوره شي بيا به د سائمه څارویو په ډول ورڅخه زکوة باسې قېمت به ورته نه لگول کېږي - کتاب الفقه ۱ له ۹۸۷ څخه تر ۹۸۹ پوري)

ولي د زکوة لپاره د کال تيريدل شرط دي ؟

شريعت نه د زکوة وجوب حکمرانانو ته پرې ايښی دي چې هر وخت وغواړي زکوة له خلکو اخستل پيل کړي او نه يې د بخيلانو خوښي ته پرې ايښی دي چې هر کله يې اداء کېدل غواړي هغه وخت يې اداء کړي بلکه اسلام زکوة د يوه محدود ټاکلی قانون لاندې د کلني او

بستون سره تړلی دی او د دې لپاره یې کال ورته د اندازې په ډول ټاکلي دي چې په ټول کال کې د فصلونو ټول تغیرات بشپړېږي د مال لرونکي امدني پوره کېږي او د محتاجانو ضرورتونه اوج ته رسېږي لنډه دا چې د یو کال مده داسې یوه له عقل سره سمه مده ده چې پکې د اصل زیادت یقیني کېږي - د تجارت گټه او تاوان پته تاجر ته لگېږي او د څرکونکو څارویو نوي نسل د نیاته راځي او واره غټېږي امام ابن قیم رح فرمایي چې الله ﷻ ځکه زکوة په یو کال کې یو ځلي واجب کړی دي چې په یو کال کې د هر ډول فصلونو میوي تیارېږي او دغه مده ډېره ښه په انصاف ولاړه ده ، ځکه چې که په هره هفته یا هره میاشت کې زکوة واجب وای نو دابه مالدارانو وروڼو ته ډېر تکلیف و او که په ټول عمر کې یو وار زکوة فرض وای نو بیا د فقیر په ضرر یا تاوان تمامېدله ، نو ځکه یو کال ده د زکوة د وجوب لپاره یوه ډېره عادلانه مده ده . (فقه الزکوة ج ۲ ص ۳۲ مخ بحواله هدایه مجتهد ج ۱ ص ۳۱ مخ زاد المعاد ج ۲ ص ۲۰۷)

په څومره تجارت زکوة فرض دی ؟

مسئله : د زکوة د وجوب لپاره د زکوة په نصاب باندې د پوره کال تېرېدل یو شرط دي - که یو څوک د کال په پیل کې تر نصاب د کم مال خاوند و ، بیا یې په هغه کم مال باندې تجارت وکړ چې هغه گټه دومره شوه چې اندازه د نصاب ورڅخه پوره شو د کال له تېرېدلو وروستو په هغه باندې زکوة واجب شو او که د کال په پیل کې نصاب پوره و بیا د کال په جریان کې د تجارت له کولو څخه هغه څه ترلاسه کړل چې دهغه مال له جنس څخه دي نو هغه مال دي (چې له خاوند مال سره دي) په دغه گټه کې ورکړي او د ټول کال زکوة دي د

اصل مال اداء کړي په دې شرط چې له اصل مال څخه نصاب پوره وي ځکه چې که اصل مال نصاب پوره کړي نو دهغه گټه به د اصل مال په څېر بلله کېږي. (کتاب الفقه ج ۱ ص ۹۲۵ مخ)

له تجارت څخه د زکوة ایستلو طریقه

مسئله: د تجارت د مال اصل ته له قیمت لگولو سره د زکوة اداء کول واجب دی - اول باید خپل ټول تر قیمت وایستل شي اوبیا دټول قیمت سره یو ځای کړل شي هغه که د هر ډول مختلفو مالونو (لکه کپړې، د پتل سامان او داسې نور) وي دغه رنګه به هغه گټه چې په دغه یو کال کې تر لاسه شوې ده هغه به هم د مال په قیمت ورگډه کړئ، نو بیا به د ټولو زکوة اداء کړئ. خو په دې شرط چې تر نصاب کم نه وي - لنډ دا چې د زکوة وجوب په ټول کال کې د نصاب له پوره والي سره تړلي دي. (کتاب الفقه ج ۱ ص ۹۹۴ مخ)

مسئله: کله چې د زکوة د اداء کولو وخت شو، نو تاسو خپلو نغدو او تجارتي سامان ته حساب وکړي او د تجارت ټول سامان قیمت په نغدي ډول وټاکئ بیا په دغوروپو کې هغه قرض چې داسې چاته ورکړي دي چې ډېر غریبان نه دی هم ورگډه کړئ - بیا له دغې ټولې مجموعې څخه هغه قرض چې په تایې اداء واجبه ده جلا کړئ اوله پاته ټول قیمت څخه زکوة وباسئ. (فقه الزکوة ج ۱ ص ۲۴۲ مخ)

مسئله: که له یو چا سره څه اندازه سره زر و څه سپین زر و څه روپی و او څه د تجارت مال خو په یواځې ډول له یوه څخه هم نصاب نه پوره کېدی، نو د ټولو گډ قیمت دي معلوم کړئ، که د دوه پنځوس نیمو ټولو سپینو زرو له قیمت سره برابر شو، نو زکوة یې واجب دي. (امداد مسائل زکوة ۴۸ مخ کتاب الفقه ج ۱ ص ۹۲۴ مخ)

په څلور ډوله قرضو باندې د زکوة حکم :

مسئله : په شریعت کې هغه شي یا روپوته چې د چاپه ذمه پاته وي قرض ویل کېږي او د زکوة د حکمونو په لحاظ قرض (پور) په څلور قسمه دي.

۱. هغه قرض چې بل چاته ورکړل شوی وي : تاجر هغه سامان چې د تجارت لپاره و خرڅ کړی وي او د هغه قیمت لا ورته رسېدلی نه وي. دغه روپیۍ که ټولې په یوځای وصول شوې ، نو د ټولو زکوة به اداء کوي . او که څو کلونه وروستو روته ورسېدلي نو د ټولو کلونو زکوة به په یوځای اداء کوي او که دغه روپیۍ لږ ، لږ وصول کېدلی ، نو څومره اندازه چې وصول کېږي دهغودي زکوة اداء کوي

۲. دوهم صورت د قرضوپه داسې ډول دي چې د سامان قیمت ورباندې پاته وي خو هغه یو داسې سامان وي چې اصلاً د تجارت لپاره نه وي ، په هغه مال باندې هم زکوة هغه وخت واجب دی چې واپس د خپل خاوند لاس ته ورسېږي ، اوله وصول کېدلو وروستو د هغې ټولې مدې زکوة اداء کوي له کله څخه چې هغه دغه سامان خرڅ کړي و ، خوله هغور وپوه زکوة هغه وخت اداء کوي چې ټولې په یوځای ورته ورسېږي ؛ دا چې کله سل (۱۰۰) کله دوه سوه ، کله څلور سوه ورته ورسېږي په هغو باندې زکوة نشته ، دغه رنگه پاته روپوته (دین وسط) ویل کېږي.

۳. داسې روپیۍ چې د کوم مال د بدلې په وجه په بل چاپورنه وي. لکه د مهر (ولور) ورپیۍ چې هغه د مال په بدل کې په مقابل جانب باندې پورنه وي بلکه د بې گناه مېرمنې بدله وي په هغو باندې زکوة هغه وخت لازمېږي چې قبضه ورباندې وشي او د قبضې له وخته وروستو

ورباندې پوره يو کال تېر شي او د فقهي په اصطلاح دغه رنگه قرض ته (دين ضعيف) ويل کېږي.

۴. په داسې قرضو چې بېرته تر لاسه کول او بيا په داسې مال چې حاصلول يې ناممکن يا سخت وي هم زکوة نشته - او که داسې پور وصول شو چې اميد يې نه کېږي نو هغه به ورنه د ټولې مدې زکوة باسي - د فقهي په اصطلاح کې هغه ته (مال ضمار) ويل کېږي.

(فتاویٰ هنديه ج ۱ ص ۸۹ مخ) د فقهي دغه احکام دخپل نوعيت په لحاظ نوي نه دي مگر نن سبا چې د بقاء په جاتو او پورونو کوم مختلف صورتونه د نوي ژوند د نظام او انتظام د طريقي په وجه رامېنځ ته شوي دي د دغو اصولي احکاو په ذريعه په اسانۍ سره حل کېدای شي. (جديد فقهي مسائل ۱۱۸ مخ)

په نقد او خرڅ شوي مال زکوة :

مسئله : د کال په پای کې چې څومره نقدي روپۍ اود تجارت مال موجود دي په هغو ټولو باندې زکوة واجب دی او کومې روپۍ چې بل چاته د پور په ډول ورکړل شوي دي په هغو هم زکوة واجب دی مگر زکوة به يې له وصول کېدلو څخه وروستو اداء کوي ، او کومې روپۍ چې وصول نه شوې دهغه زکوة ورته معاف دي ، او کوم مال چې د ټول کال په بهير کې خرڅ شو په هغه باندې زکوة لازم نه دي ، او کوم لوبښی (لکه د دکان سامان د کور سامان او نور) چې د تجارت په نيت نه وي اخستل شوي په هغو باندې هم زکوة نشته خو ، له دوي څخه هغه چې خرڅ کړل شي اود هغه د قيمت روپۍ په موجوده روپو کې گډوي ، نو دهغه به زکوة ورکوي. (فتاوى دارالعلوم ج ۲ ص ۵۸ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۱۲ مخ)

ایا تاجر به د پور او نغدو دواړو زکوة اداء کوي ؟

پوښتنه : یو تاجر دي چې څه روپی یې په خلکو پور دي او څه روپی ورسره موجودی دی ؛ نو آیا هغه به د دواړو ډولو روپو زکوة اداء کوي او که صرف د نغدو ؟

ځواب : هغه به دواړه ډولو روپو زکوة اداء کوي خو فرق پکې صرف دا دي چې د پور زکوة وروستو له وررسېدلو په هغه باندې لازمېږي . او هغه وخت بیا د تېروخت زکوة هم ورباندې واجب دي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۱۵۲ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ۱۲ مخ)

ایا د زکوة لپاره د هري ورځي حساب کول ضروري دي ؟

مسئله : هره ورځ د زکوة لپاره د حساب کولو ضرورت نشته په سپوږمېڅ تاریخ کې یو ورځ د حساب کولو لپاره وټاکئ او د ټول د کان هغه سامان ته چې د خرڅېدلو وړ وي حساب وکړئ او مالیت یې معلوم کړئ او بیا له هغه حساب سره سم زکوة اداء کړئ ، په کوم تاریخ چې مود کال پیل کړي دي هر کال په هغه تاریخ ورته حساب کوئ .

ایا امدني ته هر کال حساب کول ضروري دي ؟

مسئله : که په امدني کې امکان د کموالي او زیاتوالي موجود و بیا ورته هر کال حساب ضروري دي او که صرف یوه اندازه پیسې له چاسره ایښي وي یا زر ورسره ایښي و او داسې امدني ورڅخه نه ترلاسه کېده چې زکوة ورباندې لازم شي ، نو بیا ورته صرف یو ځلي حساب کول کافي دي له هغه څخه وروستو دي هر کال دهغه حساب له مخي زکوة اداء کوي (فتاوي محمودیه ج ۷ ۲۵۵ مخ)

د لږ بخت زکوة بايدله کوم حساب څخه اداء شي ؟

مسئله : په دې اصل بايد ځان پوه کړئ چې چاته دومره کم ، کم بخت لاس ته ورځي چې د هغه د اټوله شوې جمعه د دوپنځوس نيمو ټولو سپينو زرو ماليت ته نه وي رسېدلې په هغه باندې زکوة واجب نه دي . او کله چې دهغه جمعه مذکور ماليت ته ورسېږي اوله قرضو څخه هم خلاص وي ، نو بيا ورباندې يو سپوږمېځ (قمري) کال وروستو په دغه ورځ په هغه باندې زکوة واجبېږي - (آپ کي مسائل ج ۳)

پوښتنه : زکوة به دهغه قېمت له قراره باسي کوم چې يې مال ورباندې اخستي دي او که د موجوده قېمت له قراره ؟

ځواب : هغه قېمت د اعتبار وړ دي کوم چې د زکوة ورکولو په وخت کې دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ ۲۸ بحواله ردالمحتار ج ۲ مخ ۳۰)

مسئله : په زکوة کې د شيانو هغه قېمت د اعتبار وړ دي کوم چې په عام ډول رواج دي ، د تجارت قېمت ځکه د اعتبار وړ نه دي چې په هغه کې خاص تخفيف او رعايت موجود وي . هغه قېمت معتبر دي چې د عامو اخستونکو لپاره وي . (امداد الفتاوي ج ۲ مخ ۲۴)

مسئله : په زکوة کې به د تجارت د مال د خرڅېدلو قېمت ورکول کېږي . (احسن الفتاوی ج ۴ مخ ۴۹۹)

کومي روپۍ چې د کال په بهير کې زياتېږي او کمېږي :

مسئله : د کال په پيل او پای کې د نصاب پوره والی د زکوة لپاره شرط دي که په منځ د کال کې روپۍ يا مال کم شي ، نو هغه د اعتبار وړ نه دی د مثال په ډول له يو چاسره د کال په پيل کې درې زره روپۍ وې ، درې مياشتې وروستو روسره پنځه لس سوه (۱۵۰۰) پاتې شوې ، بيا

څلور مياشتي وروستو څلور زره شوې او د کال د پای ته رسېدو پړوخت هغه د څلورنیمو زرو روپو مالک و، نو هغه به د څلورنیمو زرو روپو زکوة اداء کوي. د کال په مینځ کې که روپی کمی یا زیاتي شوې هغوته اعتبار نشته. (آپک مسائل ج ۳ ج ۳۴۰ مخ فتاوی دارالعلوم ج ۲ ج ۷۷ مخ)

مسئله: که یو څوک د کال په پیل او پای کې د مال خاوند و او بیا په د کال مینځ کې دنصاب تر اندازې کم شو، بیا هم زکوة واجب دي دلېرو ورځو د مال په کموالي سره زکوة نه معاف کېږي. خو که ټول مال ختم شو او له هغه وروستو یې نور مال پیدا کړ، نو بیا به له هغه وخت څخه د زکوة کال پیل کوي کوم وخت چې یې نوی مال ترلاسه کړي دي

مسئله: له یو چا سره دوه پنځوس نیمي ټولې سپین زرؤ د پوره کال تېرېدلو له مخه دوه یا څلور ټولې نور سپین زریانه لس ټولې سره زر ورته میلاو شول، نو هغه اوسني لاس ته راغلي زریه جلانه شمېري، بلکه کله چې د دوه پنځوس نیمو ټولو سپینو زرو کال پوره شو نو له هغه سره به د دغو زکوة هم اداء کوي (امداد مسائل زکوة ۴۹ مخ بحواله احکام زکوة ۱۹ مخ)

تر بچت د زیاتو قرضو حکم

پوښتنه: زید له کمپنۍ څخه شل زره ورپی قرض واخستلې او بیایې ورباندې کپړه واخستله دا وخت په زید باندې زکوة شته او کنه؟ په داسې حال کې چې د قرضو د اداء کولو په وجه د هغه بچت نشته؟

ځواب: په دغه صورت کې چې د موجود مال په اندازه په هغه باندې پور پاته دي او بچت هېڅ نشته، نو په زید باندې زکوة واجب نه دي.

(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ج ۲۵ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ج ۹ مخ)

کومې روپۍ چې د کال په دولسمه میاشت کې مصرف شي

پوښتنه: له یو چاسره تر ضرورت زیاتې روپۍ وې کله چې په روپو لاپوره کال نه و تېر شوی نو هغه ورباندې مکان، سامان یا بل شی واخست، نو په هغه باندې زکوة شته او کنه؟

ځواب: که کال لابلې شوی نه و چې هغه ورباندې څه شي واخست (چې زکوة ورباندې نه و) نو دهغو روپو زکوة ساقط شو.
(فتاوی دارالعلوم ج ۷۰ مخ بحواله هدایه ج ۱۷۸ مخ)

د کال غله چې تر یو کال زیاته شي :

مسئله: هغه غله (اوږه) چې د خوړلو لپاره وي او دومره اخستله شوې وي چې له یو کال خوړلو وروستو هم زیاته شي، نو په هغې باندې زکوة نشته. (فتاوی دارالعلوم ج ۷۲ مخ بحواله عالمگیری - ج ۱۷۱ مخ)

د نغدو روپو، د تجارت، موجود مال او قرضود زکوة حکم :

پوښتنه: یو تاجر دي چې نژدې لس زره روپۍ ورسره نغدي پرته دي، د پنځو زرو روپو ورسره تیار مال پروت دي، اود درو زرو روپو مال یې په کارخانه کې پروت دي او نژدې پنځه زره روپۍ یې په خلکو باندې پور پاته دي چې کمي کمي وصول کېږي، نوایا هغه صرف د هغوروپو زکوة ورکوي چې نغدي په صندوق کې ورسره پرته دي او که به د مال او پور زکوة هم ورکوي؟

ځواب: د نغدو روپو، د تجارت د موجوده مال او دهغوروپو چې د قرض په ډول یې په خلکو پاته دي د ټولو زکوة اداء کول ورباندې واجب دي - خو هغه قرض چې په خلکو پاته دي چې کله وصول شي

نود تېرو کالو زکوة به يې هم اداء کوي - او که تروصول کېدلو له مخه د هر هر کال زکوة په خپل وخت اداء کړي نو هم صحيح دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۳۳ مخ)

د کوم مال قیمت چې بدلېږي ، رابدلېږي :

پوښتنه : که د مال قیمت بدلېدی آن چې کله خودا خستلو تر قیمت هم ټیټېدی او د خرڅولو يې هېڅ لاره نه وه ، نو دهغه زکوة باید څه ډول ورکړل شي ؟

ځواب : کله چې د تجارت په مال باندې پوره کال تېرشي نو کوم قیمت چې د کال پوره کېدلو پر وخت دهغه دي دهغه په حساب دي څلوېښتمه برخه د زکوة اداء کړي که له نغدو څخه وي اوله موجوده مال څخه . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۴۵ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۳۰ مخ باب زکوة الغنم)

د تاجر لپاره د مال اخستلو قیمت معتبر دي او که موجوده قیمت ؟

پوښتنه : له تاجر سره مال دي هغه غواړي وروستو له تېرېدلو د يو کال څخه اوس د هغه زکوة اداء کړي ، نو دهغه مال به داخستلو قیمت ته اعتبار ورکول کېږي او که د بازار د را کړي ورکړي قیمت ته ؟

ځواب : د زکوة د اداء کولو پړوخت چې په بازار کې د دغه مال کوم قیمت دي دهغه قیمت له مخې به زکوة اداء کوي - هغه قیمت که د اخستلو تر قیمت زیات وي او که کم . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۴۹ مخ بحواله ردالمحتار ج ۴ ص ۴۲ مخ)

په قرضو روپو د تجارت کولو زکوة

پوښتنه : زید له چا څخه دولس زره ورپی قرض واخستلې او تجارت يې ورباندې شروع کړ ، ذاتي سرمایه ورسره هېڅ هم نه وه ، ایا زکوة ورباندې لازم دي او کنه ؟

ځواب: دا وخت په زید باندې زکوٰۃ لازم نه دي کله چې تر دولسو زرو دومره زیات (چې اندازې ده نصاب ته رسېدلې وي) حاصل هغه ته ورسېږي، نو بیا دهغو تر پور زیاتو زکوٰۃ اداء کول واجب دي.
(فتاویٰ دارالعلوم ج ۲ مخ ۱۴۱ بحواله ردالمحتار ج ۲ مخ ۹)

په تجارت کې د نفع او خرڅ زکوٰۃ څنگه اداء کړي؟

پوښتنه: که یو تجار له زرو روپو څخه تجارت پیل کوي، او کله چې یو کال وروستو ورته حساب کوي نو له هغه سره د یونیم زرو روپو مال موجودي او تر څنګ یې ټول کال خپل خرڅ هم له هغو څخه کړي دي، نو ایا هغه به د دغو موجودو او خرڅ شوو ټولو زکوٰۃ باسي او که به صرف د یونیم زرو روپو؟

ځواب: اوس په هغه باندې د یونیم زرو روپو زکوٰۃ لازم دي.
(فتاویٰ دارالعلوم ج ۲ مخ ۱۴۵ بحواله هدایه ج ۱ مخ ۱۷۵)

په خرڅېدونکي مال او دهغه په ګټه باندې زکوٰۃ:

پوښتنه: زما یو دوکان دي چې درې کاله کېږي چلوم یې خودغه درې کاله مې زکوٰۃ نه دي اداء کړي، نو ایا د دوکان په ټول مال باندې زکوٰۃ لازم دي او که صرف دهغه په ګټه باندې ګټه باندې؟

ځواب: ستا په دوکان په ټول مال باندې زکوٰۃ لازم دي هغه ته حساب وکړه او ګټه یې هم ورسره وګڼه او بیا دهر هر کال زکوٰۃ اداء کړه او په کور کې چې داسې شيان دي چې زکوٰۃ ورباندې شته د هغه زکوٰۃ هم ورسره اداء کړه، د تېرو کلونو د زکوٰۃ اداء هم ستا په ذمه ده، هغو نورو ته هم حساب وکړه او اداء یې کړه، د کال په جریان کې چې کومې روپۍ د کور په شيانو او اوږو باندې لګېږي په هغو باندې زکوٰۃ نشته. (آپ کې مسائل ج ۳ مخ ۳۷۱)

د گوري زکوة به څه ډول اداء کوي ؟

پوښتنه : که چا د گوري تجارت کاؤ هغه به يې زکوة څه ډول اداء کوي ؟
ځواب : د گوري ټول قيمت دي معلوم کړي او بيا دې څلوېښتمه برخه په زکوة کې ورکړي او يادې پخپله گوره په زکوة کې ورکړي .
 (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۵۴ مخ)

مسئله : که چا د زمکي لپاره تخم او کود (زراعتي سره) ساتلې وه ، نو په هغه باندې زکوة نشته . (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۳۷۴ مخ)

د مختلف النوع (چې ډول يې سره بدل بدل وي) مال زکوة :

پوښتنه : يو څوک دي چې د کپړې تجارت کوي ، له هغه سره د پنځو زرو روپو مال موجود دي ، او هغه چې خلکو ته کوم پورونه ورکړي دي له هغو څخه د پنځو زرو روپو وصول کېدل يقيني وي او د درو زرو روپو په وصول کېدلو کې شک وي او دوه زره روپۍ داسې وي چې د وصول کېدلو يې بالکل اميدنه وي . او په دغه تجارت باندې څلور زره روپۍ قرض هم وي ، نو په دغه صورت کې د څومره روپو زکوة بايد ورکړل شي ؟

ځواب : کومه اندازه مال او نغدي روپۍ چې دا وخت ورسره موجود دي دي دهغو زکوة دي د پوره کاله تېرېدلو وروستو سمدستي اداء کړي ، او کوم مال چې په پور خرڅ کړي شوي دي او روپۍ يې لا تراوسه په خلکو پور دي دهغو زکوة په وصول کېدلو سره واجبېږي څومره چې وخت په وخت ورته رسېږي د هغو دي زکوة اداء کوي او کوم قرض چې دهغه په ذمه دي هغه دې له موجود مال يا نغدو څخه جلا کړي ، او د نور دي زکوة اداء کړي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۴۲ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲)

هغه مال چې سوداگرانو ته حواله شي :

پوښتنه : ډېر تجاران خپل د تجارت مال سوداگرانو (کاروباريانو) ته ورکړي او دهغه قېمت اداء کېدل له قوي قرینو څخه ټاکلي هم وي په دغه صورت کې هغه قېمت چې د دوي (اخستونکي او خرڅونکي) په زړو کې دي د زکوٰۃ لپاره نصاب گڼل کېدای شي او کنه ؟ ځکه ډیر وخت داسې وي چې کله هم تاجرانو ته مال راوړسېږي هغه ټول کارباريان د قرضو یا پور په ډول وړي .

ځواب : د دغه مال زکوٰۃ واجب دي مگر اداء کول یې وروستو له وصول کېدلو څخه واجبه یږي او په کوم کال کې چې دغه روپی ورتنه ورسېدلې نو د تېرې زمانې زکوٰۃ اداء کول هم ورباندې لازم دي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۴۷ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ص ۴۸ مخ)

د گټې زکوٰۃ به څه ډول اداء کوي :

پوښتنه : آیا تجار به هغه گټه چې د کال تر پوره کېدلو له مخه یې کړې ده له اصل مال سره گډوي او بیا به زکوٰۃ باسي او که به صرف له خپل مال څخه باسي .

ځواب : په کال کې چې کومه گټه ترلاسه شوې ده هغه به هم د کال په پای کې د اصل مال په زکوٰۃ ایستلو کې ورگډه یږي .
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۵۲ مخ بحواله هدايه ج ۱ ص ۱۵۷ مخ کتاب الزکوٰۃ الخيل)

مسئله : د کال په پای کې چې د اصل مال او دهغه د گټې په گډه سره هر څومره ورپي شوي د هغو ټولو به زکوٰۃ اداء کوي .
(آپ کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۱ مخ وکفايت المفتي ج ۴ ص ۲۴۱ مخ)

د مال په لېږ لورالېږلو باندې د زکوٰۃ حکم :

پوښتنه : زه له ښاره څخه مال راوړم او په کلي کې یې وړو سوداگرانو ته رسوم - د مال اخستلو به ماباندې (۳۰۰۰۰۰) روپی پاته دي ، او په

مال اخستونکو باندې زما (۸۰۰۰۰) روپۍ پور دي اوله ماسره نژدي د (۸۰۰۰۰) روپو مال موجود دی ، نو تاسو راته دا وښايئ چې زه څه ډول زکوة اداء کړم

ځواب : څومره ماليت چې له تاسره موجود دی هغه که نغدي روپۍ وي او که د تجارت مال او هغه روپۍ چې ستا په نورو باندې قرض دي ټولي سره راجمع کړه او بيا له دغه ټوليز رقم څخه هغه پور چې د خلکو په تاباندې دي جلا کړه د هغه تر جلا کولو وروستو چې څومره شته پاتې شول د هغوزکوة اداء کړه په پورتي صورت کې نژدې .
(۲۸) زره روپۍ د زکوة په تا واجب دي . (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۳۲۱ مخ)

د قرضو په کارو باندې زکوة :

پوښتنه : زید د قرضو په روپو باندې دوکان خلاص کړ . کله چې کال پوره شو دوکان ته حساب وکړنو له (۱۱۰۰۰۰) زره څخه د (۹۵۰۰۰) زرو روپو مال موجود ؤ او په دوکان باندې (۶۰۰۰۰۰) روپۍ پور نور هم او نغدي صرف دوه زره ورپۍ وې ، نو د هغوزکوة شته او کنه ؟

ځواب : کوم سامان چې د پلورلو وړ دي د هغه له قیمت څخه د قرضو (هغه چې په دوکان دي) لري کړه ، او پاته روپو ته دې دغه دوه زره هم ورگډې کړي او بيا دې له ټولو څخه زکوة اداء کړي . (آپ کي مسائل ج ۳ ص ۳۲۳ مخ)

د شيانو جوړ په جوړولو باندې زکوة

پوښتنه : د شيانو جوړلو په کوم سامان باندې زکوة شته ؟

ځواب : د شيانو جوړولو له کارگر سره دوه ډوله شيان دي ، يو هغه خام مال وي چې ورنه د شيانو په جوړولو کې کار اخستل کېږي او يو تيار شوی مال وي ؛ په دغه دواړه قسمه مالونو باندې زکوة شته ، خو په

ماشینونو او نورو هغو سامانونو باندې چې د مال په تیارولو کې د ونه کار اخستل کېږي زکوة نشته. (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۲۲ مخ و کفایت المفتی ج ۴ ص ۱۴۲ مخ)

د شراکت د کاروبار زکوة :

پوښتنه : د دؤ ورونو په ګډه سره دکان خلاص کړ، روپی د یوه ورور دي او د دکان چلول په بل ورور دي او ګټه سره په نیمایي ده. آیا د دې زکوة به څوک اداء کوي ځکه دا خود شراکت کاروبار دي ؟

ځواب : لومړی تاسو باید په دې ځان پوه کړئ چې کله څوک د کاروبار لپاره روپی ورکړي او د هغه کاروبار په ګټه کې د روپی ورکونکي حصه وي هغه ته د شریعت په اصطلاح کې (مضاربت) ویل کېږي. چې نن سبا خلک ورته په عام ډول شراکت وایي، په دغه کاروبار کې یو اصل رقم وي او یو د هغو ګټه وي. د اصل رقم زکوة د هغه په مالک (ورکونکي) باندې واجب دي او د هغه چا چې په ګټه باندې کار کوي ک ګټه نصاب اندازې ته رسېدله نو په هغه باندې هم د خپلې حصې زکوة واجب دي، او کومه ځمکه چې د دکان جوړولو لپاره اخستله شوې ده په هغې باندې زکوة نشته. (آب کې مسائل ج ۳ ص ۳۵۰ مخ)

مسئله : د دغو روپو زکوة په زید باندې لازم دي. او په هغه چا چې په ګټه کار کوي هم د خپلې ګټې د حصې چې حد ذنصاب ته رسېدلې وي او پوره کال ورباندې تېر شي زکوة لازم دي.

(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۵۵ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۳۱ مخ)

قرضدار تاجر ته زکوة ورکول څنګه دي ؟

پوښتنه : یو تاجر بخت قرضدار شو او د خزانې (ساتل شوې روپی) ورنه ټولې ختمې شوې، ایا هغه ته په داسې حال کې چې په کور کې ورسره د لسو زرو روپو په قیمت ګڼه وي زکوة ورکول کېدای شي او کنه ؟

جواب : په کور کې چې کومه گېڼه ده هغه خو دهغه د مېرمنې ده او قرض خود تاجر په ذمه دي ، نو ځکه هغه د زکوة اخستلو مستحق دي . (فتاوی محمودیه ج ۳ ص ۷۱ مخ)

مسئله : هغه قرض دارته چې ورسره موجودي (۱۰ زره) روپۍ وي او قرض ورباندې (۱۲ زره) وي (يعنې موجودي تر قرضو کمې وي) زکوة ورکول صحيح دي . (امداد مسائل زکوة ۷۸ مخ)

مسئله : که يو چادرته وويل چې په ماباندې د خلکو دومره قرض دي ، ماته زکوة راکړه چې زه ورباندې هغه اداء کړم ، نو بايد له هغه څخه د دغو قرضو ثبوت طلب کړل شي . (معارف القرآن ج ۴ ص ۴۱۲ مخ بحواله قرطبي)

د جايداد او د تجارت د سامان زکوة :

پوښتنه : د يو چا جايداد دي چې د يو کال گټه يې پنځوس زره ده ، او د تجارت سامان ورسره د شلو زرو دي چې گټه يې په کال کې دوه نيم زره ده او هغه نفر کله د شپږو مياشتو لپاره دېرش زره روپۍ قرض هم اخلي . او دهغه په ذمه باندې مهر (ولور) هم دي نو په دغو ټولو صورتو کې دهغه لپاره د زکوة حکم په څه ډول دي ؟

جواب : د جايداد په قېمت زکوة نشته ، او د تجارت سامان چې د مثال په ډول د شلو زرو دي په هغه ټول باندې زکوة واجب دي . څلوېښتمه حصه يا دهغې قېمت ، هر کال بايد دهغه زکوة وايستل شي . (ردالمحتار ج ۲ ص ۱۰ مخ ، ج ۲ ص ۴۲ مخ)

د هغو چې څومره گټه ووزي او ونه لگېږي او پوره کال ورباندې تېر شي ، نو بيا ورباندې زکوة واجب دي ، او که د کال په پای کې د زکوة اداء کولو پړوخت په هغه باندې قرض اخستل شوې دېرش زره روپۍ پاته وي نو هغه دې له هغه مال څخه جلا کړي د کوم چې زکوة اداء کوي

ځواب : په کور کې چې کومه گېڼه ده هغه خو دهغه د مېرمنې ده او قرض خود تاجر په ذمه دي ، نو ځکه هغه د زکوة اخستلو مستحق دي . (فتاوی محمودیه ج ۳ ص ۷۱ مخ)

مسئله : هغه قرض دارته چې ورسره موجودي (۱۰ زره) روپۍ وي او قرض ورباندې (۱۲ زره) وي (يعنې موجودي تر قرضو کمې وي) زکوة ورکول صحيح دي . (امداد مسائل زکوة ۷۸ مخ)

مسئله : که يو چادرته وويل چې په ماباندې د خلکو دومره قرض دي ، ماته زکوة راکړه چې زه ورباندې هغه اداء کړم ، نو بايد له هغه څخه د دغو قرضو ثبوت طلب کړل شي . (معارف القرآن ج ۴ ص ۴۱۲ مخ بحواله قرطبي)

د جايداد او د تجارت د سامان زکوة :

پوښتنه : د يو چا جايداد دي چې د يو کال گټه يې پنځوس زره ده ، او د تجارت سامان ورسره د شلو زرو دي چې گټه يې په کال کې دوه نيم زره ده او هغه نفر کله د شپږو مياشتو لپاره دېرش زره روپۍ قرض هم اخلي . او دهغه په ذمه باندې مهر (ولور) هم دي نو په دغو ټولو صورتو کې دهغه لپاره د زکوة حکم په څه ډول دي ؟

ځواب : د جايداد په قېمت زکوة نشته ، او د تجارت سامان چې د مثال په ډول د شلو زرو دي په هغه ټول باندې زکوة واجب دي . څلوېښتمه حصه يا دهغې قېمت ، هر کال بايد دهغه زکوة وايستل شي . (ردالمحتار ج ۲ ص ۱۰ مخ ، ج ۲ ص ۴۲ مخ)

د هغو چې څومره گټه ووزي او ونه لگېږي او پوره کال ورباندې تېر شي ، نو بيا ورباندې زکوة واجب دي ، او که د کال په پای کې د زکوة اداء کولو پړوخت په هغه باندې قرض اخستل شوې دېرش زره روپۍ پاته وي نو هغه دې له هغه مال څخه جلا کړي د کوم چې زکوة اداء کوي

او د پاتې مال دې زکوة وباسي - او ورسره دې د نغدو روپو، گڼو او نورو هم زکوة اداء کړي. (ردالمحتار ج ۲ مخ ۹)

د زکوة په اداء کولو کې د تاجر لپاره يوه اسانتيا:

پوښتنه: زید یو دوکان جوړ کړ چې اته (۸) زره روپۍ یې پکې بندې کړې، له هغو څخه درې زره روپۍ خلکو ته پور ورکړ شواو د پنځو زرو روپو مال په دوکان کې پاته شو، اوس په هغه باندې د موجوده مال زکوة لازم دي او که د پوره؟ او د پور روپۍ په کلني ډول ورته ټولې نه رسېدلې بلکه لږ لږ وصول کېدلې او بیا همدغه جریان روان ؤ.

ځواب: د پور زکوة اداء کول خو هغه وخت واجبېږي چې د پور روپۍ وصول شي او تردغه وخت څخه د پخوا زمانې زکوة ورکول هم لازم دي، نو ډېره ښه خبره داده چې موجود مال او هغه مال یا روپو ته چې قرض ورکړل شوي دي په یو ځای حساب وشي او کله چې کال پوره شو نو د ټولو زکوة اداء کړل شي ترڅو په وار وار د وصول کېدلو په وخت د پوره حسابولو کې تکلیف او سختي پېښه نشي.

(فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۱۵۳ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ باب زکوة المال)

ایا په دوکان کې په استعمالېدونکو شیانو زکوة شته ؟

مسئله: په دوکان کې چې کومې الماری، شوکېسونه او نور د سامان د ساتلو لپاره ښودل شوي وي په هغو باندې زکوة نشته همدارنگه په هغو سامانونو (لکه مېز چوکۍ او نورو) چې هلته کارول کېږي هم زکوة نشته ځکه چې هغه د تجارت لپاره نه دي. خو که هغه د تجارت لپاره اخستل شوي یا جوړ کړل شوي ؤ بیا ورباندې زکوة شته.

(امداد مسائل زکوة ۵۷ بحواله ردالمحتار)

د ورځنۍ امدني خاوند بايد څه ډول زکوة اداء کړي ؟

پوښتنه : يو څوک دى چې امدني (گټه وټه) يې د روزانې په ډول ده او هغه په بېنک کې جمع کوي د مثال په ډول له اول د جنوري څخه بيا تر آخر د دسمبر پورې ، ايا د هغه حساب به څنگه کوي ځکه چې په څه امدني باندې يوولس مياشتې تېرې شوې دي ، په څه باندې اته او داسې نور دغه امدني په مصارفو کې هم لگوله کېدله خوسره له هغه د کال په پای د زکوة ورپورده ، د زکوة ايستلو طريقه يې څه ده ؟

ځواب : کوم وخت چې دغه ذخيره اندازې د نصاب ته رسېدلې ده له هغې نېټې څخه يې کال پيل شوى دى او د دغه کال د ختم پروخت چې څومره شتمني له هغه سره موجوده وه (په دې شرط چې نصاب پوره وي) په هغه ټوله باندې زکوة واجب دي . که څه هم په هره برخه يې پوره کال نه وي تېر شوى او د کال په مينځ کې د نصاب تر اندازې کمه شوې وي . (امداد الفتاوى ج ۲ مخ ۱۲)

د تجارت په الاتو باندې د زکوة حکم :

پوښتنه : د تجار په آلاتو باندې زکوة شته او کنه د مثال په ډول چې تراکتور په کرايه چلول کېږي ؟

ځواب : که پخپله دغه آلات د خرڅولو لپاره وي ، نو زکوة ورباندې واجب دى ، او که د هغوپه ذريعه کرونده کرله کېږي يا ورباندې ژرنده کېږي او خرڅېږي نه ، نو بيا ورباندې زکوة نشته .
(فتاوى محموديه ج ۳ مخ ۵۳ بحواله درمختار ج ۹ مخ)

مسئله : د تجارت له آلاتو څخه مراد کشتۍ ، جهاز ، دغوايي گاډۍ د اوبښ گاډۍ او داسې نور دي چې له دوکاندار سره د دې لپاره وي چې

د تجارت مال له یوځای څخه پکې بل ځای ته نقل کړي په دغو ټولوباندې زکوة واجب نه دي . (فتاویٰ دارالعلوم ج ۲ ص ۲۸ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۱۱ مخ و فتاویٰ محمودیه ج ۱۳ ص ۹۵ مخ)

ایا د کرایې په لوبو زکوة فرض دی ؟

مسئله : که یو چالوښي ، مېزونه او څوکی یا سائکل او نور شيان د دې لپاره واخستل چې خلکو ته به یې په کرایه ورکوي ، نو په دغو شيانو باندې هم زکوة نشته ځکه چې د کرایې لپاره اخستل شوی مال د تجارت مال نه دی او زکوة هم ورباندې نشته . خو له هغو څخه تر لاسه شوي د کرایې روپۍ چې اندازې د نصاب ته ورسېږي او پوره کال ورباندې تېر شي ، نو بیا ورباندې زکوة واجب دي .
(امداد مسائل زکوة ۵۷ مخ بحواله قاضي خان)

د چاپ په ماشین او کارخانو باندې زکوة :

او کارخانوکې چې کوم ماشینونه لگول شوي دي ؛ هغه هم د تجارت مال نه دی نو ځکه خو ورباندې زکوة هم فرض نه دي د درزیانو د کالو جوړولو ماشین او پرې منځلو او وچه ولو او نورو هر ډول ماشینونو حکم همدا دی ، څوکه دغه ماشینونه د تجارت په نیت اخستل شوي و چې بیا به یې خرڅوي ، نو بیا زکوة واجب دي . (مسائل زکوة ۵۷ مخ)

مسئله : د کارخانو ، میلونو او نورو په ماشینونو زکوة فرض نه دي مگر په هغو باندې چې کوم شيان جوړېږي په هغو باندې زکوة فرض دي . دغه رنگه په هغه خام مال باندې چې په مل کې د سامان تیارولو لپاره ایښي وي په هغه باندې هم زکوة فرض دي . د خام او تیار دواړه ډوله مال قیمت دې معلوم کړي او بیا دې ورته دوه نیم فیصده په زکوة کې ورکړي (امداد مسائل زکوة ۴۹ مخ آپ کې مسائل ۳۰۳ مخ

د صنعتي شيانو دوه ډولونه او په هغود زکوة حکم :

مسئله : صنعتي سامان په دوه ډوله دي . يو هغه دي چې د کوم کار لپاره استعمالېږي او د هغه اثر په هغه شي کې نه پاته کېږي . دوهم ډول هغه دي چې بعينه په هغه کې لگېږي . د مثال په ډول د سائکل په برابرولو کې بعضې سامانونه داسې دي چې مقصد ورڅخه دا دي چې په هغه باندې شيان سم کړل شي او کارگر ورڅخه په هغې اندازه کار اخلي ، په لويولويو کارخانو کې چې کوم ماشينونه دي هغه په دغه ډول دي . او بعض سامانونه بيا داسې دي چې د ضرورت پراخت په سائکل کې لگول کېږي . له دغو دواړو قسمو څخه په اول يې زکوة نشته په دې کې دکړۍ ساز ، ترکان ، پنب ، موترسائيکل جوړونکي ، کښت کونکي اود نورو صنعتي سامانونه داخل دي . او په دوهم ډول يې زکوة واجب دي ، په دې کې د راډيو ، گړۍ ، موترسايکل اوداسې نورو د خرڅېدلو وړ پرزې داخلي دي . اوفقهاؤ د دغو سامانونو لومړی ډول ته (ضرورت اصليه) وييلي دي ، او په دوهم ډول يې زکوة فرض بللی دي . (جديد فقهي مسائل ۱۲۲ مخ بحواله فتاوی هندیه ج ۸۸ مخ)

د ټيکسي چلولو دکرایي زکوة :

پوښتنه : له يو چاسره يو لاکه روپۍ وې چې هغه ورباندې يوه ټکسي واخستله او يو کال وروستو معلومه شوه چې په کرایه کې يې څلوېښت زره روپۍ گټلې دي . نو هغه به اوس د څومره روپو زکوة اداء کوي ؟

جواب : که ټيکسي د بېرته خرڅولو په نيت نه ، بلکه په کرایې د چلولو په نيت اخستل شوې وه ، نو بيا به يو کال وروستو صرف د گټې (يعنې

کرایې چې څلوېښت زره روپۍ وې) زکوة باسي ځکه چې ټيکسي د روپو گټلو ذريعه ده نو ځکه ورباندې زکوة نشته

مسئله : له گاډيو څخه چې کومه گټه تر لاسه شي اودومره وي چې نصاب ورنه پوره شي اوبيا ورباندې پوره يو کال تېر شي ، نوبيا ورباندې زکوة واجب دي . او په گاډيو باندې زکوة ځکه نشته چې دا دگټي د لاسته راوړلو آله ده ؛ مگر هر څوک بايد په دې ښه ځان پوه کړي چې داسې خلک شته چې په دې نيت باندې موټر يا ټکسي اخلي چې کله ورته د خرڅولو او ډېرو روپو گټلو ښه موقع په لاس ورغله بيا يې خرڅوي او دايې باقاعده د ځان لپاره کار وبار گرزولي وي نو دغه گاډۍ په حقيقت کې د تجارت مال گڼل کېږي او په قېمت يې زکوة واجب دی . (آپکي مسائل ج ۳ ص ۳۷۷ مخ ، احسن الفتاوى ج ۴ ص ۴۸۷ مخ بحواله طحطاوي ج ۱ ص ۳۹۲ مخ)

په کرایه چلېدونکي سامان باندې د زکوة حکم :

مسئله : د وخت په حساب چې دوپنځس نيمو ټولو سپينو زرو د قېمت په اندازه روپۍ له چاسره وي ، نو په هغه باندې زکوة فرض دی - همدارنگه که تجارت مال لکه سايکل او داسې بل کوم شی وي او قېمت يې پورتنۍ اندازې ته رسېدلی وي نو په هغه باندې هم زکوة واجب دي . او که چا سايکل يا د دوکان نور سامان چاته په کرایه ورکړی ؤ ، نو بيا يې په آمدني (کرایه) بافدې زکوة شته او په ماليت يې زکوة نشته . (فتاوى رحيميه ج ۵ ص ۱۴۹ مخ)

مسئله : په هر هغه ماشين چې د تجارت لپاره نه وي زکوة نشته بلکه په هغه څه يې زکوة لازم دي چې له هغه څخه تر لاسه کېږي . او د ژوندانه

د ضرورتونو (ضرورت اصلیه) له پوره کولو بغیر اندازې د نصاب ته ورسېږي او بیا ورباندې پوره یو کال هم تېر شي. (فتاوی رحیمه ج ۳ ص ۱۱۲ مخ)

مسئله: موټر، جهاز او نور که د شخصي استعمال لپاره وي نو بیا ورباندې زکوٰۃ نشته. او که د کرایې اخستلو لپاره ځانگړي کړی شوي وو، نو زکوٰۃ ورباندې هغه وخت لازم دي چې وروستو له یو کال څخه دهغه لاس ته راوړنه نصاب برابر شي، او یا له بل څه سره په ګډه حد د نصاب ته ورسېږي. (فقه الزکوٰۃ ج ۲ ص ۷۰ مخ)

کوم مال چې څه وخت وروستو واپس پلورونکی ته ورږل کېږي پوښتنه: کوم مال چې سوداگرانود گټې په اخستلو سره ورکول کېږي او روپۍ یې کله یو کال وروستو کله دوه کاله یا یونیم کال وروستو وصول کېږي دهغه زکوٰۃ به سره له گټې ایستل کېږي او که بغیر له گټې - او کله خولاداسې هم کېږي چې یو کال وروستو سوداگر مال واپس راوړي او روپۍ اخستل هم ورنه ډېر مشکل کیږي.

ځواب: کوم مال چې سوداگرانوته ورکول کېږي دهغه چې څومره قیمت او گټه ټاکل شوې دي په هغه باندې وروستو له ترلاسه کولو د زکوٰۃ اداء لازمېږي - کومې روپۍ چې خوخونکی ته رسېږي له هغه څخه دې زکوٰۃ اداء کوي او کومې چې ورته رسېدلې نه دي دهغو زکوٰۃ هېڅ لازم نه دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۵۵ مخ ردالمحتار ج ۲ ص ۴۷ مخ)

د استېشنري د زکوٰۃ حکم:

پوښتنه: زه د کتابو، اوقلمانو، پنسیلانو کتابچو او د علم خط د هر ډول سامانونو دکان (استېشنري) لرم. د مال اندازه پکې د دولسو

اوځوارلسو زرو تر مینځ ده او دوکان مې ورته په کرایه نیولی دي
نویا زما دکان سامان د زکوة اداء کولو وړ دي او کنه؟

ځواب: په دوکان کې چې هر ډول مال پلورل کېږي چې مالیت یې
د نصاب له اندازې (یعنې دوه پنځوس نیمو ټولوسپینو زرو له
قیمت سره سم وي) نو په هغه مال باندې زکوة لازم دی. (آب کي مسائل ج ۳ ص ۳۸۷ مخ)

د عطرو او تېلو د زکوة حکم:

پوښتنه: که د مثال په ډول ووايم، د عطرو تېلو او داسې بل شي د یوې
ټولې خرڅ شپږ روپۍ دي - او خرڅول کېږي په اته روپۍ، نو زکوة به
د شپږ روپو له قراره ورکول کېږي او که د اتو روپو له قراره څخه؟

ځواب: کله چې د عطرو یا تېلو قیمت د نصاب تر اندازې ورسېږي
، نو زکوة ورباندې واجب دي او زکوة به د هغه حساب له قراره څخه
ورکوي چې په بازار کې دي، او مراد له بازار څخه هغه بازار دي په
کوم کې چې مال موجود دي - (شامي ج ۲ ص ۳۰ مخ).

په کوم حساب چې هلته پلورل کېږي په هغه حساب دي د عطرو او
تېلو قیمت ولگوي. که د قیمت په وکولو کې تاوانی کېدو، نو بیا یې
ښه لاره داده چې پخپله عطریات تېل په زکوة کې ورکړي. (فتاوی دارالعلوم ج ۸ ص ۸)

په دواگانو باندې د زکوة حکم:

پوښتنه: آیا په دوکان (دواخانه) کې پرتې دوا باندې هم زکوة لازم دي
او که صرف په گټه یې زکوة لازم دي؟

ځواب: د دواگانو په قیمت باندې هم زکوة لازم دي. (آب کي مسائل ج ۳ ص ۳۷۳ مخ)

د کتابخاني د زکوة ايستلو طريقه

په زکوة ورکولو کې يوه غلطې دا ده چې زکوة دهغه حساب له قراره اداء کوي چې دهغه په نزد مناسب وگڼل شي مگر په واقع کې هغه غلط وي د مثال په ډول د تجارت په مال کې داخستلو له قېمت نه کار اخلي. که فرض کړو چې يو چاد تجارت په قېمت (چې ډېر وخت تر عام قېمت ټيټ وي) کتابونه واخستل يايې په خپله چاپخانه کې چاپه کړل او هغه ته په زرو روپۍ تمام شول مگر په بازار کې يې قېمت دوه زره روپۍ ؤ، نو زکوة به ددوؤ زرو روپو له قراره څخه باسي او که هغه ته دا سخت ښکارېږي چې له دوو زرو څخه پنځوس روپۍ په زکوة کې ورکړي، نو بيا دې دهغو کتابو څلويښتم کتاب په زکوة کې ورکړي د مثال په ډول که څلويښت هدايې وي نو يوه دي له هغو څخه په زکوة کې ورکړي يادي د هغه په بدل کې بل داسې کتاب ورکړي چې قېمت يې د هدايې له قېمت سره سم وي. (امداد مسائل زکوة ۳۲ شامي ج ۲ ص ۳۰ مخ)

د پرچون زکوة

پوښتنه : زید د پنساري دوکان لري چې پکې په سلگونو ډوله سامانونه پلورل کېږي ، نو ځکه دکال په پای کې نشي کېدای چې وتلل شي ، نو که هغه ورته اندازه لگوي اوبيا زکوة اداء کوي زکوة يې اداء کېږي او کنه ؟

ځواب : د اندازې لگولو په وخت اندازه لگونکې بايد تر څو چې کېدای شي دزياتې اندازې لگولو کوشش وکړي تر څو په زکوة کې کموالی رانشي . ځکه چې که اندازه تر حقيقت کمه وڅېړي نو د پاته زکوة اداء ورباندې واجب ده. (فتاوی دارالعلوم ج ۷ ص ۱۴۰ مخ بحواله عالمگيري ج ۱ ص ۱۲۸ مخ)

د دواخانې زکوة

پوښتنه: زید دواخانه لري چې په زرگونو ډوله دوا پکې موجوده ده چې د خرڅولو په جریان کې کله یوه او کله دوه میاشتې اخستل شوي وي د کومې چې پوره اوسم حساب کول ډېر مشکل دي، نو هغه باید په څه ډول د دغو دواگانو زکوة ورکړي؟

ځواب: د زکوة لپاره د مال حساب ضروري دي، نو دا چې د ټولو دواگانو سم قیمت معلومول او حساب ورته کول گران دي، نو داسې دې وکړي چې د کلنۍ موجود څخه چې څومره اندازه د خرڅولو شوې وي هغه دې ورڅخه جلا کړي لنډه دا چې د موجود مال اندازه لگول له ضرویاتو څخه دي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۱۴۲ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ۴۲ مخ)

د کوم دوکان چې حساب نه وی شوی دهغه دزکوة حکم

پوښتنه: له کله څخه چې زید دوکان ایښی دي له هغه وخته یې ورته حساب نه دي کړی چې له مخې یې د مال سمه اندازه ولگوله شي، نو ایا هغه د زکوة اداء څرنگه وکړي؟

ځواب: حساب به ورته کوي او بیا به زکوة اداء کوي او ورسره به د تېرو کلونو زکوة هم اداء کوي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ۱۴۸ مخ بحواله ردالمحتار ج ۲ ۴۱ مخ)

د دوکان پرېښودلو په صورت کې دزکوة حکم:

پوښتنه: په تجارت کې که وروستو له اداء د قرضو څخه د مثال په ډول د پنځوسو زرو روپو مال په دوکان کې وو، نو په هغو پنځوسو زرو روپو باندې زکوة واجب دي. مگر د دوکانداري سامان هر وخت داسې وي چې که هغه د دکان پرېښودلو (ختمولو) په غرض خرڅېږي نو د یوې روپۍ سامان بېرته په یوه روپۍ نه خرڅېږي، دهغه

د زکوة اداء به د هغه قېمت له قراره کېږي کوم چې دا وخت په بازار کې دی ؛ او که له هغه قراره چې دا وخت ورباندې د دکان ختمولو پر غرض سامان خرڅېږي ؟

ځواب : د دوامې قرضو تر اداء کولو وروستو که د مثال په ډول پنځوس زره روپۍ بچت شوې نو په تېرېدلو د کال سره دهغو زکوة اداء کول واجب دي . او د موجود مال د قېمت زکوة به د موجوده نرخ په حساب اداء کوي . د دوکان پرېښودلو په وجه چې د مال په قېمت کوم اثر لوېږي هغه د اعتبار وړنه دي بلکه د مال د هغه قېمت له قراره به زکوة اداء کوي کوم چې په بازار کې دي . (فتاوی دارالعلوم ج ۲ ص ۱۵۱ بحواله عالمگیری مصري ج ۱ ص ۱۷۸ مخ)

ولې په څارويو زکوة فرض دي ؟

پاک خدای ﷻ په خپل کامل قدرت سره په زرگونو او لاکهونو حیوانات (ځناور) په دنیا کې پیدا کړي دي چې دهغو له جملې څخه ډېر کم (ځناور) دي چې انسانانو ته ورنه ګټه رسېږي او په هغو کې هم ګټور ځناور هغه دي چې ورته به عربي ژبه کې انعام (څړکونکي) ویل کېږي . او هغه اوبښ ، غويي ، مېښه ، وزه ، مږ دي پاک خدای ﷻ په قرآن کریم کې د دغو څارويو یادونه پخپلو بندگانو د یو احسان په ډول کړې ده او څو ځایه یې د هغه ګټې هم بیان کړې دي ، د دې لپاره چې د هغو شکر اداء شي پاک خدای ﷻ په هغو کې زکوة فرض کړزولی دي ، د زکات لپاره یې اندازې اونصاب مقرر کړي دي اود سېد المرسلین (صلي الله عليه وسلم) سره د تېرلي ټینګ نظام په صورت کې یې نافذ کړي دي . په هر حال څرنگه چې عربانو ته څاروي او په خاص ډول اوبښ ډېر ګټور او ټول ګټه ؤ ، نو ځکه حضور صلي

الله عليه وسلم هم د هغه نصاب او دهغه اندازې په تفصيل سره فرمايلې دي او تر نن پوري د نړۍ په ډېرو هيوادو کې حيواني شتمني د مالي امدني مهمه ذريعه بلله کېږي او په لكونو حيواناتو ساتل کېږي. (فقه الزکوة، ج ۱، ۲۸۸ مخ)

په شريعت کې د څارويو د زکوة اهميت :

په اصل کې زکوة په هغه سرمايه باندې دي چې د انسان تر بنيادي ضرورتونو زياته وي. د اسلام د دين او انبياؤ (عليهم السلام) د راتگ مقصد د اخيرت تياري او د دنيا اصلاح او سمون دي. د اخيرت د تياري لپاره درې عبادتونه خاص شوي دي کوم چې انسان خدای ﷻ ته نژدې کوي او په هغه کې د آخرت شعور او براه راست له اخروي ژوند سره محبت او دهغه د راتلو لپاره ناقراري رامنځته کوي. چې هغه درې عبادتونه لمونځ، روژه او خج دي - او د دوو عبادتونو جهاد او زکوة د حدودو، سزاگانو او نورو اخلاقو او معاملاتو اول تر اوله دنيا سره دي - که د سموتاکل شوو هداياتو او اسلاميت په رڼا کې کوم شخص يادله هغه ته سره کېږي، نو په دنيا کې به ارامي، امن او انصاف رامنځته شي، نو ځکه خو خدای ﷻ (چې د انسان پيدا کونکی او د هغه له کمزوريو څخه په پوره ډول خبر دي) له سرمايي (روپياو مال) سره د محبت او تړاو د حدودو دورپېژندلو لپاره پاب-ياني فرمايلې دي. د زکوة دغه اهميت د همېشه لپاره په قرار کې پاته شو. د لمانځه څخه وروستو د زکوة حکمونه بيانېږي تر څو چې له الله ﷻ سره له تړاو ساتلو وروستو له بندگانو سره اړيکې ټينگې شي څرنگه چې عربستان په بنيادي ډول

نه زراعتي هيواد و او نه صنعتي ، بلکه د هغو له نغدو روپوڅخه وروستو همدا څاروي وؤ نو ځکه د زکوة په احکاماتو او بيانو کې د څارويو په لوري زيات فهم اړول شوي دي

سائمه څاروي

مسئله : سائمه جانور هغوته ويل کېږي چې په صحرا يا ځنگل کې د څړ لپاره د خاص مقصد له مخې پرېښودل کېږي - او هغه مقصد که ورنه شيدي تر لاسه کول وي ، که د هغو دنسل زياتول وي او يا پخپله په روزلو او مزي کولو سره غواړي د هغه قېمت لوړ کړي ، او هغه څاروي چې د نسل د زياتوالي او شيدو روکولو په ځای د سورېدلو يا بار ورلو لپاره په صحراگانو يا ځنگلو کې څړکوي په هغوباندې زکوة نشته - سائمه څاروي که نارينه طبقه وي او که ښځينه ، او که گډوډوي په داسې ډول چې که خاص د تجارت په مقصد په ځنگلو کې پرېښودل شوي وي نو په هغوباندې زکوة واجب دي مگر د تجارت په حساب واجب دي د سائمو په حساب به يې نه اداء کوي خو که يې دغوبنو خوړلو لپاره څاروي ساتل او په ځنگل کې يې پرېښودي وؤ نو په هغو باندې بيا زکوة واجب نه دي (له دې څخه دافکر مه اخلئ چې هغه څاروي چې هره ورځ حلالېږي او په خوراک کې ورنه کار اخستل کېږي که په ځنگل (صحرا) کې په دغه مقصد وساتل شي ، نو هغه به له زکوة څخه خلاص وي) مطلب دا دي چې په دغه ډول څارويو باندې زکوة د سائمه څارويو په څېر نه ، بلکه په تجارتي ډول لازم دي - البته که يو چاد خپل ذاتي استعمال لپاره ، او خاص په دې نيت چې پخپله يې غوښې وڅوري غويي ، مېښه مږ

ياداسې بل شي په ځنگل کې د جړلو لپاره پرېښود ، نو په هغه باندې بيا هېڅ ډول زکوة هم نشته (رفعت قاسمي)

مثله : که څاروي د تجارت وي او شپږمياشتي يا څه زيات وخت په ځنگل يا صحرا کې څړو کړي ، نو په دې سره دوی سائمه نشي گرزېدای ، تر څو چې مالک د هغو د سائمه کولو نيت ونه کړي . او که د سايمې د خاوند دا اراده وه چې هغه به ورنه کار اخلي يابه هغه ته ددې په ځای چې په ځنگل کې خوشي کړي پرور يار شقه وراچوي . مگر هغه ټول کال د خپلې ادارې سره سم عمل ونه کړ او کال پوره شو ، نو په هغه د سائمي زکوة واجب شو .

مثله : که چا څاروي د تجارت په نيت واخست خو بيا يې ورڅخه سائمه جوړ کړ ، نود نصاب کال به له هغه وخته څخه پيل کوي چې څه وخت يې هغه سائم گرزولی دي . (فتاوی عالمگيري ۴ ج ۷۱ مخ کتاب الفقه ج ۹۷۰ مخ)

سائمه څاروي هغه دي چې دغه درې شيان پکې موجود وي :

۱. د کال ډېره برخه پخپله خوله باندې څړ کوي . يعنې په صحرا چراگاه او ځنگل کې بغير له قېمت ورکولو څړ کوي او په کور کې بيا ورته هېڅ هم نه ورکول کېږي . که نيم کال پخپله خوله څړ کوي او نيم کال ورته په کور کې د خوراک لپاره څه اچول کېږي نو هغه سائم نشي بلل کېدای دغه رنگه که هغه که په قېمت سره وي او که بې قېمته وي ، نو بيا هم سائم نه دي .

۲. په کوم کې چې هغه څړ کوي په هغه کې به يې د څړ کولو لپاره د هېڅ يو چاله خوا ممانعت نه وي . که په داسې ځای کې هغه څړ کوي چې هلته يې څړ کول منعه دي ، نو بيا هم هغه سائم نه دي .

۳. سائم څاروی به د شیدولپاره او یادنسل زیاتولو په نیت وي ، خو که د غوښو ورنه جوړولو یا سواړي لپاره ؤ بیا هم سائم نه بلل کېږي .
(عالمگیری ج ۴ مخ ۷)

کوم څاروي چې د کال په مېنځ کې تر لاسه شوی وي :

کوم څاروي چې په د کال مېنځ کې تر لاسه شوی وي که دا خستلو له لارې وي که د زېږېدلو که د وراثت که د هېڅې او که له دغه رنگه بلي لارې وي د خپل هم جنس له نصاب سره به ګډېږي اوله هغه سره په ګډه به یې زکوة ورکول کېږي . د مثال په ډول د کال په پیل کې (۲۵) اوبنان وؤ او په کال کې ورنه (۲۵) بچیان وزېږېدل ، نو د کال په پای کې به دهغو بچو زکوة هم له اوبنانو سره په ګډه اداء کوي او د ټولو په زکوة کې به یو شپږکلني اوبن ورکوي - که څه هم په بچیانو خویې لاپوره کال تېر شوي نه دي - خو که دهغه مال زکوة په همغه کال کې یو ځل اداء شوي ؤ نو بیا به یې نه ورګډوي د مثال په ډول یو چاد خپل مال زکوة ایسلی دی له هغه وروستو هغه زکوة ورکونکي په روپو باندې کوم څاروی واخست نو هغه به د خپل همجنسو نصاب ته نه ورګډه وي کنه نو د هغه د زکوة ورکولو به دوهم وار شي . دغه رنگه که یو چاد څارویو زکوة ورکړی ؤ او وروستو له هغه یې څاروی خرڅ کړل ، نو دهغو د قیمت روپی به درو پور په نصاب کې نه ګډه وي . (علم الفقہ ج ۲ مخ ۳۰)

په زکوة کې باید څنګه څاروی ورکړل شي ؟

مسئله : کله چې زکوة اداء کونکی زکوة باسي او زکوة قبلونکی یې ورڅخه رانیسي ، نو په هغه وخت کې باید د څارویو دغه ځانګړنې په نظر کې ونیول شي :

کوم څاوی چې په زکوة کې ورکول کېږي په هغه کې باید هېڅ ډول عیب موجود نه وي. یعنې هغه به ناروغ نه وي نه به یې کوم ځای لکه پنبه او داسې نور اندانونه مات او یا غوړونه کات شوي وي. نه به داسې زوړ وي چې غاښونه یې وتلي وي. لنډه دا چې د زکوة په پسه کې به هېڅ داسې عیب نه وي چې په هغه سره په گټه او قېمت کې کم والی راولي.

مسئله: مگر په یو صورت کې کېدای شي چې عیب لرونکی څاروی په زکوة کې ورکړل شي هغه دا چې که ټول څاروي زاړه، یا ټول ناروغان او یا ټول عیب لرونکي وي نو زکوة اخستونکی دې له هغو څخه کوم څاروی قبول کړی او خاوند باید دېته مجبور نکړي چې روغ اوبې عیبه څاروی ورته واخلي، ځکه چې زکوة له هغه مال څخه اداء کول پکار دي کوم چې ورباندې زکوة واجب شوی دي.

مسئله: اصل خبره دا ده چې که په زکوة کې تر ټولو پنبه څاروي ورکړل شي، نو په دې کې د زکوة ورکونکو نقصان دي، او که خراب (بې ارزښته) څاروي ورکړل شي دا بیا دمستحقینو (فقیران) د حق ضائع کېدل دي نو ځکه خو د انصاف او عدل غوښتنه دا ده چې میانه او متوسط څاروی باید په زکوة کې ورکړل شي. (فقه الزکوة ج ۱، ۹۰ مخ - اللهم اغفر لکاتبه ولمن سعى فيه)

و عزیز ، (و قیوم خدای) په خاص (احسان) سره و عید (الفطر

(د روڼي (ختر) و (ولي شېبې و ماخستن) په ۱۹ / ۸ بجې عید و خبر ورکولو په وخت پر وځه

ځای ودرېدم

اختر

دلته د مرمیو قافلې راغلې دي... کورکلي زمونږ ته جنازې راغلې دي. اختره گوره رانشې په مونږه غـریبانو... زمونږ په ژړاگانو سترگې سرې راغلې دي زمونږ مغروري پېغلې له نیکریڅو څخه بدوري... په ځوانو ځوانو زړو کې اند پېښې راغلې دي مونږ پرېږده په سلگو کې چې لېږ وژاړو تډه رېږو... په وینو دي **اختره** بدرگې راغلې دي

اختره خداخته گوره، زماله کلسي لري تېر شه... حصيد ته د شهيد جانان گيلې راغلې دي.
 بس ته د مجروح او د ملگرو مېرګارک شه... په مخ د عاجز او بېکې مېلمنې راغلې دي
 حرره عبدالملک (حصيد عاجز)

د مشترکه څارويو د زکوة حکم

مسئله: د يو چاله (۸۰) نفرو سره په (۸۰) وزوکې په نيمايي نيمايي شراکت و. يعنې د هرې وزې به يوه برخه د هغه او بله برخه د بل چاوي، نو داسې ويل کېدای شي چې هغه به په مجوعي ډول (۴۰) وزې ولري، نو د امام ابو حنيفه رضی الله عنه او امام محمد رضی الله عنه په نزد ورباندې زکوة واجب نه دي، او هغه وخت هم دا حکم دي چې (د مثال په ډول) شپيته (۲۰) غوايان له بل چا سره په شراکت کې وي

مسئله: د دوو شريکانو له مشترک (گله) ماله څخه چې زکوة و ايستل شي، نو په دغه صورت کې دي هر شريک (گله ون وال) له يو او بل سره د خپلې برخې سره سم حساب وکړي.

مسئله: که د دوو سړو سره د اوښانو يوه گله وه او له (۲۱) اوښانو څخه جوړه وه، چې د يو په برخه کې (۳۲) او د بل (۲۵) اوښان راتلل، نو زکوة اخستونکي به له يو څخه (۵) کلني او بل څخه (۳) کلني اوښ په زکوة کې رانيسي - نو د کوم شريک له حصې څخه چې څومره زيات په زکوة کې تللي دي هغه به په دغه اندازه له دغه بل شريک څخه اخلي - (فتاوي عالمگيري ج ۴ ص ۲۲ مخ)

مسئله: د څرونگو (څارويو) د زکوة واجبېدلو ځای هغه دې چرته چې هغوی وي - خو په دې شرط چې هلته زکوة اخستونکي موجود وي. او که محصل هلته نه و، نو بيا بايد هلته ورکړل شي چرته چې مالک وي (کتاب الفقه ج ۱ ص ۱۰۸ مخ)

کوم ځناور چې ګارول کېږي :

مسئله: د سورېدلو په آس او د کروندې کولو په غوايانو زکوة نشته.
(فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ بحواله هدايه ج ۱ مخ ۱۶۹)

مسئله: غوايان د کنبت، آسان د سوارۍ او غواګانې د شيدو لپاره دي، نو په هغوباندې زکوة نشته (فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ بحواله هدايه ج ۱ مخ ۱۶۹)

مسئله: د کروندې کولو لپاره چې کوم څاروي ساتل شوي وي که څه هم سائم وي، په هغو کې زکوة واجب نه دي. او کوم څاروی چې د شيدو ترلاسه کولو او يانسې زياتولو لپاره وساتل شي او هغه سائم وي، نو زکوة ورباندې واجب ي؛ خو په دې شرط چې اندازې د نصاب ته به رسېدلی وي. (فتاوی دارالعلوم ج ۲ مخ بحواله ردالمحتار ج ۱ مخ ۲۰)

مسئله: که له يو چاسره ديلايلو حيوانانو څو نصابونه و. او هغه د بعضو زکوة واره له مخه اداء کړي، مګر هغه حيوانان چې زکوة يې ورکړل شوي و ختم شول، نو د هغه ايستل شوي زکوة به د ژوند و لپاره کافي نه ګرزي. (عالمګيري ج ۴ مخ ۵)

په کومو ځناورو باندې زکوة واجب نه دی ؟

مسئله: هغه قول چې فتوی ورباندې شوې ده هغه دا ده چې په آسانو زکوة نشته. خو که د تجارت لپاره وي، نو بيا ورباندې د تجارت په ډول زکوة واجب دي - (يعنې که دوي د تجارت لپاره وي، نو دهغو حیثيت) د تجارت د سامان په ډول دي (هرکله چې د هغوي قېمت د نصاب تر اندازې ورسېږي، نو هغه وخت به زکوة ورڅخه اخستل کېږي، هغه که په ځنگلو کې څرکوي او که په کور کې وابنه

يادانه خوري په خره . کچر ، ساتل شوي زمري او سپي باندې هغه وخت زکوة واجبهېرې کله چې د وي د تجارت لپاره وي . (فقه الزکوة ج ۱ ۲۹۹ مخ)
مسئله : د تجارت له آسانو په ټوليز قېمت باندې څلورو پېنځمه حصه دامام ابوحنيفه د وروستني وينا سره سم دوزې ، اوبښ او غوايي په بچيانو باندې زکوة نشته . که ورڅخه يو هم دنصاب عمر ته ورسېږي ، نو نور بچي به هم د هغه په تابع گرزولو سره په نصاب کې شمارل کېږي . مگر په زکوة کې به دغه وړو کي بچيان نه ورکول کېږي . بلکه پوره پسه ياد هغه قېمت به ورکول کېږي دغه واره دنصاب د پوره والي ذريعه گرزي ، خو زکوة اداء کول ورباندې صحيح نه دي .

مسئله : که له يو چا سره د پسونو (وزو) (۳۹) بچي ؤ او پکې يوه داسې وزه وه چې پوره او غټه وه ، نو بيا به له هغو څخه يو ميانه پسه په زکوة کې ورکوي . که دغه يوه (د پوره عمر لرونکې وزه) د منځنۍ درجې لرونکې ياله هغې څخه څه کمه وه ، نو هغه دې په زکوة کې ورکړي .

مسئله : او که تر کال پوره کېدلو وروستو دغه وزه پاته نشوه ، نو د صاحبينو په نزد زکوة ساقطېږي - دغه رنگه که د اوبښ پنځوس بچيان وي او پکې د منځنۍ درجې يو اوبښ وي نو دهغه په زکوة کې ورکول واجب دی - که نيم بچي ضائع شي ، نو د سم اوبښ په اندازه زکوة هم د مالک له ذمې څخه ساقطېږي ، او د نيم اوبښ زکوة واجب دي . په زکوة کې د بچي ورکول روانه دي . (فتاوی عالمگيري ج ۴ ۱۹ مخ)

مسئله : په باروړونکو ، استعمالېدونکي او کورني خوراک کونکي ځناورو باندې زکوة نشته . ځکه چې دغه هم د انسان لپاره د کار کولو د آلو په څېر دي - چې له يو څخه د کروندې ؛ د بل څخه د باروړلو په مقصد کار اخستل کېږي . په دغه درې ډوله ځناورانو باندې زکوة نه

واجبېږي. مگر په کهول کې د خوراک څښاک کونکې که په تجارتي نوعیت سره وي بیا ورباندې تجارتي زکوۍ واجب دي. (فتاویٰ عالمگیری ج ۴ ص ۱۹ مخ)
مسئله: د وقف په څارویو باندې زکوۍ فرض نه دي. (امداد مسائل زکوۍ ۵۱ مخ)

د مخلوط النسل څارویو زکوۍ:

د سائمه څارویو د زکوۍ لپاره د شرط دي چې ځنگلي به نوي؛ په ځنگلي څارویو باندې زکوۍ فرض نه دي. کوم څاروي چې له کورني او ځنگلي څاروي څخه په ګډه پیداشي نو که دهغه مور د هر طرف وي د هغه حکم هم هغه دي - مثال په ډول که له وزې او هوسی (نر) څخه کوم بل شی پیداشي هغه د پخوا په حکم کې دي.

مسئله: کوم څاروی چې سائمه وي او د کال په مېنځ کې دهغه د تجارت نیت و شي، نو هغه کال به یې زکوۍ نه اداء کوي او کله چې یې هغه د تجارت نیت کړي دي له هغه وخت څخه یې د تجارت کال پیل شو. (امداد مسائل زکوۍ ۵۱ مخ)

د وقف په څارویو د زکوۍ حکم:

مسئله: د وقف په څارویو او هغو آسانو باندې چې د دیني جهاد کولو لپاره ساتل شوي وي زکوۍ فرض نه دي په نورو آسانو باندې که سائمه وي او که غیر سائمه او خړو او کچرو باندې په دې شرط زکوۍ واجب نه دي چې د تجارت لپاره به نه وي. (امداد مسائل زکوۍ ۵۱ مخ)

د اوسانو د زکوۍ د نصاب تفصیل:

یادونه: په ۲. شپږم-۷. اووم-۸. اتم او ۹. نهم کې هم یو، یو کلنۍ وزه یا وزګورې واجبېږي دغه رنګه په لاندې لیکل شوي حساب باندې ځان پوه کړئ.

پوښتنه: په زکوة کې د اوبسانو نصاب او په هغوباندې د زکوة حساب ډېر مشکل دي آیا نشي کېدای چې په یوه داسې اسانه طریقه یې ولیکن چې په اسانۍ سره ورباندې هر څوک پوه شي؟

ځواب: په لاندني ډول یو څوک کولای شي په اسان ډول ځان پوه کړي چې له یو څخه تر څلورو اوبسانو پورې له زکوة څخه معاف دي. او تر هغه وروستو ورباندې په لاندني ډول زکوة فرض دي:

- ۵ - څخه تر ۹ پورې یو، یو کلني اوزگړی یا وزه.
- ۱۰ - څخه تر ۱۴ پورې وزه اوزگړی یا دوه وزې.
- ۱۵ - څخه تر ۱۹ پورې درې اوزگړی یا درې وزې.
- ۲۰ - څخه تر ۲۴ پورې څلور اوزگړي یا څلور وزې.
- ۲۵ - څخه تر ۳۵ پورې یو کلني اوبښه (بنت مخاض).
- ۳۲ - څخه تر ۴۵ پورې دوه کلني اوبښي (بنت لبون).
- ۴۲ - څخه تر ۶۰ پورې درې کلني اوبښه (حقه).
- ۶۱ - څخه تر ۷۵ پورې څلور کلني اوبښي (جذعه).
- ۷۶ - څخه تر ۹۰ پورې دوه دوه کلني اوبښي.
- ۹۱ - څخه تر ۱۲۴ پورې درې کلني دوه اوبښي.
- ۱۲۵ - څخه تر ۱۲۹ پورې درې کلني دوه اوبښي یوه وزه.
- ۱۳۰ - څخه تر ۱۳۴ پورې درې کلني دوه اوبښي دوه وزې.
- ۱۳۵ - څخه تر ۱۳۹ پورې درې کلني دوه اوبښي او درې وزې.
- ۱۴۰ - څخه تر ۱۴۴ پورې درې کلني دوه اوبښي او څلور وزې.
- ۱۴۵ - څخه تر ۱۴۹ پورې درې کلني دوه اوبښي، بل یو کلني اوبښه.
- ۱۵۰ - څخه تر ۱۵۴ پورې درې کلني درې اوبښي دوه وزې.
- ۱۵۵ - څخه تر ۱۵۹ پورې درې کلني درې اوبښي یوه وزه.
- ۱۶۰ - څخه تر ۱۶۹ پورې درې کلني درې اوبښان ددوه وزې.
- ۱۷۵ - څخه تر ۱۷۹ پورې درې کلني درې اوبښي درې وزې.

- ۱۷۰ - څخه تر ۱۷۴ پوري درې کلني درې اوبني څلور وزې.
 ۱۷۵ - څخه تر ۱۸۵ پوري درې کلني درې اوبني اوبل يو کلني اوبنه.
 ۱۸۲ څخه تر ۱۹۵ پوري درې کلني درې اوبني او نورو دوه يو کلني اوبني
 ۱۹۲ څخه تر ۲۰۴ پوري درې کلني څلور اوبني او يا دوه کلني پنځه اوبني.
 ۲۰۵ - څخه تر ۱۰۹ پوري درې کلني څلور اوبني او يوه وزه.
 ۲۱۰ - څخه تر ۲۱۴ پوري درې کلني څلور اوبني او دوه وزې.
 ۲۱۵ - څخه تر ۲۱۹ پوري درې کلني څلور اوبني او درې وزې.
 ۲۲۰ - څخه تر ۲۲۴ پوري درې کلني څلور اوبني او څلور وزې.
 ۲۲۵ - څخه تر ۲۳۵ پوري درې کلني څلور اوبني او يوبل يو کلني اوبني
 ۲۳۲ - څخه تر ۲۴۵ پوري درې کلني څلور اوبني او يوبل يو کلني اوبني.
 ۲۴۲ څخه تر ۲۵۴ پوري درې کلني پنځه اوبني.
 ۲۵۵ - څخه تر ۲۵۹ پوري درې کلني پنځه اوبني او يوه وزه.
 ۲۶۰ - څخه تر ۲۶۴ پوري درې کلني پنځه اوبني او دوه وزې.
 ۲۶۵ - څخه تر ۲۶۹ پوري درې کلني پنځه اوبني او درې وزې.
 ۲۷۰ - څخه تر ۲۷۴ پوري درې کلني پنځه اوبني او څلور وزې.
 ۲۷۵ - څخه تر ۲۸۵ پوري درې کلني پنځه اوبني او بل يو کلني اوبني.
 ۲۸۲ - څخه تر ۲۹۵ پوري درې کلني پنځه اوبني اوبل دوه کلني اوبنه.
 ۲۹۲ - څخه تر ۳۰۴ پوري درې کلني شپږ اوبني.

هدايات :

۱. چيرته چې وزه واجب وه د هغې لپاره د يو کال د عمر پوره والی لازم دي او په تذکر او تانيث (يعنې په نروالي اوبښځو والي کې د زکوٰۃ ورکونکي اختيار دي) مگر اوبنه به مونږه وي او د نر اوبښ ورکول جواز نه لري - که اوبنه په قېمت کړي او بيا هغه له هغې سره سم ياتر هغې زيات قېمت لرونکی اوبښ ورکي، نو بيا صحيح دي -
۲. چيرته چې درې کلني څلور اوبني واجب دي هلته اختيار دي ،يعنې هغه کولای شي د هغو پر ځای پنځه دوه کلني اوبني ورکړي.

۳. د زکوة لپاره پورتنی حساب هغه وخت دي چې دغه اوبنان د تجارت لپاره نه وي او د هغوډېره گذاره په بهر څرلووي په کور کې ورته واښه نه ورکول کېږي. او يا د بهر څر کولو په نسبت په کور کې د خوراک اندازه کمه وي. او که په کور کې يې تر بهر ډېر خوراک کاو يا يې دواړه ځايه خوراک يې له بل سره برابر و، نو بيا ورباندې زکوة نشته.

۴. که اوبنان د تجارت لپاره وو، نو بيا ورباندې د پورتنی حساب سره سمې وزې او اوبنې واجب نه دي بلکه د تجارت د نور مال په څېر دهغه په قېمت باندې زکوة فرض دي. هغه که په بهر کې څر کوي او که ورته په کور کې خواړه ورکول کېږي. د تجارت کېدلو څخه مطلب دا دي چې د اخستلو په وخت يې د هغه د خرڅولونیت وي. او که يې له اخستلو څخه وروستو د بيا خرڅولونیت وکړ يا يې اصل پخپل ځای وساتو او د هغه د بچيانو د پلورلو اراده يې ولرله؛ که د اصل د اخستلو په وخت يې هم دغه نیت وي او که وروستو دغه نیت وکړي، نو په ټولو صورتو کې دا د تجارت مال گڼل کېږي.

۵. هغه اوبنان چې د سوارلي يا بار وړلو لپاره وي په هغو باندې هېڅ ډول زکوة نشته. والله اعلم (احسن الفتاوي ۴ ج له ۲۷۲ څخه تر ۲۷۵ و هدايه ۱ ج ۱۸۸)

د غوايانو او مېښو د زکوة نصاب :

غوايان او مېښې دواړه له يو قسم څخه دي او نصاب يې هم يودي. او که د دواړو په گډولو سره نصاب پوره کېدو، نو بيا به دواړه سره گډوي. د مثال په ډول که شل غواگانې وې او لس مېښې وې، نو دواړه به سره گډوي او د ډېرشو نصاب به پوره کوي مگر زکوة به له هغه څخه ورکوي چې شمېر يې زيات وي يعنې که غوايان زيات وي، نو غويي به په زکوة کې ورکوي او که مېښې زياتې وي نو بيا به مېښه

په دېرشو غوايانو او يامېښو باندې يو سخوندر يا دمېښې بچى چې پوره د يو کال وي لازم دي او په تر دېرشو کمو کې هېڅ هم نشته. اوله دېرشو څخه تر (۲۹) پورې هم بغير له يو کلن سخوندر يا دمېښې له بچي څخه بل هېڅ شى نشته. په څلوېښتو غوايانو يا مېښو کې د پوره دوو کلويو بچى لازم دي تر (۵۹) پورې همدغه سلسله ده او کله چې شپېته پوره شو نو بيا به د يو، يو کال دوه بچي ورکوي. بيا چې کله تر (۷۰) هم زيات شي، نو په هرو دېرشو کې يو، يو کلن سخوندر يا دمېښې بچى او په هرو څلوېښتو کې دوه کلن سخوندر يا دمېښې بچى د مثال په ډول که اويا (۷۰) پوره شي نو يوه د يو کال بچي ورکوي او يو به د دوو کلونو. ځکه چې په اويا (۷۰) کې يو د دېرشو نصاب دى او يو د څلوېښتو او کله چې (۸۰) پوره شي، نو بيا دوه، د دوو کلونو بچيان لازم دي ځکه چې په هغه کې د څلوېښتو دوه نصابونه دي. او په نوي (۹۰) کې د يو يو کال درې بچي لازم دي، ځکه چې په نوي کې د دېرشو درې نصابونه دي. او په سلو (۱۰۰) کې دوه د يو، يو کال او يو د دوو کلونو بچي لازم دي، ځکه چې په سلوکي دوه نصابونه د دېرشو دي. خو که چېرې د دواړه ډلون نصابونه سره برابر گرزي لکه په (۱۲۰) کې چې دوه نصابونه د دېرشو دي او درې نصابونه د څلوېښتو، نو به دغه رنگه حالت کې زکوة ورکونکى اختيار لري د هغه خوښه ده چې هر يو معتبر گرزوي -

(علم الفقه ج ۴ ص ۲۵ مخ احسن الفتاوى ج ۴ ص ۲۷۱ مخ عالمگيري ج ۴ ص ۱۸ مخ)

يادونه: د غوايانو او مېښو په نصاب کې د نروا ښځې لکه غويي، سخوندر، دمېښې نارينه يا ښځينه بچي هم همدغه حکم دي.

(معمد رفعت قاسمي)

د وزو او مېړو د زکوة نصاب

پوښتنه: هغه وزې چې په بهر کې څرکوي او د تجارت لپاره نه وي د هغود زکوة حساب څنگه دي؟ په څومره وزو باندې يوه وزه واجبه ده او د وزو او مېړو حکم یو دي او که تر مېنځ یې فرق شته؟

ځواب: په څلوېښتو وزو باندې یو او زگوري یا یوه وزه واجبه ده او بیا تر یو سل لس پورې همدغه یو دي. بیا له یو سلویو ویشتمه څخه تر اووسو پورې دوه دی بیا له (۲۰۱) څخه تر (۳۹۹) پورې درې وزې یا او زگوري او په څلور سوه باندې څلور دي. تر دې وروستو په هره لسمه باندې یوه وزه یا او زگوري واجب دي د مېړو هم دغه حکم دي او مېړان هم همداسې دي. که وزې او مېړې سره گډې وې هم دغه نصاب دي. مگر د زکوة په اداء کولو کې یې دافرق شته چې د کومو شمېریات وي هغه به په زکوة کې ورکوي او که دواړه ډولونه سره برابر و نو بیا د زکوة ورکونکي اختیار دي (داسې لیکلې چې ۲۸۲ مخ بهر لومړۍ مجلې ۲۰ مخ وغه زکوة ۱۹ مخ ۳۷۷ مخ)

که څاروی د کال په منځ کې مړ شو؟

مسئله: یو چاد دوو سوو درهم د قیمت په اندازه یوه دوزو رمه لرله. ناڅاپه هغه ټولې د پوره کال تېرېدوله مخه مړې شوې او هغه ورڅخه وړې راوشو کولې او بیا یې ورنگولې او د هغه وړیو قیمت له شرعي نصاب سره برابر شو او وروستو د مړوشو وزو د نصاب کال پوره شو نو دا وخت په دغورنگول شو وړیو باندې زکوة واجب دي.

مسئله: د یو چا سره د کاروباري مقصد لپاره دانگورو د شیرې ذخېره وه او تر کال پوره کېدو له مخه په شرابو بدله شوه اوله هغه وروستو دهغه سرکه جوړه شوه چې قیمت یې حد د نصاب ته رسېدلی و او

ورسره د شهري دنصاب پيل شوی کال هم پوره شو : نو داوخت په هغه سرکه باندې زکوة واجب نه دي . فقهاؤ يې وجه دا ويلې ده چې په لومړۍ مسئله کې خود وزې يامېرې وړيو خپل قيمت لرلو او هغه (وزې يامېرې له مرگه ووروستو هم) پخپل ځای پاته دي - او په دغه مسئله کې خو ټول مال (چې دانگوردشیرې په شکل وه) له مېنځه لاړه او بل شی ورڅخه جوړ شو ، نو ځکه ورباندې دکال پوره کېدلو حکم پاته نشوه (فتاوی قاضي خان و عالمگیری ج ۴ مخ ۱۴)

مسئله : د جانورو په بچيانو باندې هغه وخت زکوة فرض نه دي چې هغوی تنها وي يعنې بل لوی د پوره عمر لرونکی شي پکې نه وي . او که په هغو کې يو لوی څاروی هم و ، نو بيا ورباندې زکوة فرض دي . که څه هم لوي څاروی يو وي او په زکوة کې به هم بيا دغه څاروی ورکوي . او که تر کال پوره کېدلو وروستو هغه څاروی مړ شو نو ورسره زکوة هم ساقط شو . (امداد مسائل زکوة ۵ مخ و درمختار)

د وزو په بچيانو (سیرلو) باندې د زکوة حکم :

مسئله : که صرف سېرلي (دوزو بچيان) و نو زکوة ورباندې فرض نه دي . او که ورسره د يو کال يا تر دې زيات عمر لرونکی پسه هم و ، بيا به بچي دنصاب په پوره کولو کې معتبر گڼل کېږي . او هغه وخت چې ټول سره تر څلوېښتو ورسېږي . نو بيا ورباندې يو لوي پسه لازم دي . (احسن الفتاوی ۳۲۲)

هغه چاريايان چې په صحرائانو کې هم څرکوي او په کور کې هم

پوښته : غوايان ، مېښې او نور په ځنگل کې هم څرکوي او په کور

کې هم د خوراک لپاره حتما ورته څه اچول کېږي ايا په داسې حال کې چې نصاب ورنه پوره دي په هغو باندې زکوة فرض دي او کنه؟
ځواب: د خوراک غالب والی معتبر دي، که د ځنگل خوراک يې د کور تر خوراک ډېر و، نو زکوة ورباندې فرض دی او که د کور خوراک ورباندې ډېر و، او يادواړه سره برابر و، نو بيا ورباندې زکوة فرض نه دي. او که د تجارت لپاره و بيا ورباندې د تجارت د مال زکوة فرض دي.

د تجارتی څارویو د زکوة حکم:

پوښتنه: زه د وزو (پسونو) تجارت کوم چې څلوېښت، پنځوس يې همېشه راسره موجود وي پوره کال نه پاته کېږي او دغه مال په ځنگل کې خر کوي - ايا دوي د زکوة طريقه څنگه ده؟

ځواب: د دغو پسونو (وزو) د زکوة په اداء کولو کې د پسه ورکول واجب نه دي بلکه د تجارت د نور مال په څېر به د هغو قیمت معلوموي او بيا به له قیمت څخه څلوېښتمه برخه په زکوة کې ورکوي.

(احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۷۷ مخ بحواله رد المحتار ج ۲ ص ۷۱ مخ)

د هغو مېښو حکم چې د شیدو خرڅولو په نیت ساتلي شوي وي:
 کومې مېښې چې په ځنگل یا صحرا کې څر نه کوي بلکه پخپله په کور کې خوراک کوي، نو زکوة ورباندې فرض نه دي خو که دغه مېښې د تجارت لپاره وي یعنې د اخستلو پړوخت يې د اخستونکي سره د شیدو خرڅولو تر څنگ د هغې د پلورلو نیت هم وي، نو په دغه رنگه مېښو باندې زکوة فرض دي. (احسن الفتاوی ج ۴ ص ۲۷۷)

د گڼت په سرمایه باندې زکوة :

په انسان باندې د پاک خدای ﷻ یولوی احسان او بهترین نعمت د ځمکې تخلیق دي چې د پاک خدای ﷻ په امر ورڅخه هر ډول نباتات او راز راز گلونه او مېوې رازرغونېږي. او د انسان لپاره په نوي، نوي رنگ څرگندېږي. تردې چې د لوېدیځ اقتصاد پوهانو دا نظر ورکړېدې چې په کرهڼیڅخه ځمکه دې ځانگړې ټیکس ولگول شي ځکه چې ځمکه د انساني معیشت حقیقي سرچینه ده. رښتیا خوداده چې د فکر خاوندان ښه پوهېدلی شي چې دا صرف او صرف د پاک خدای ﷻ مهرباني ده چې ځمکه یې د انسان تابع گرزولې ده او په هغې کې د دوی لپاره روزي پته کړې ده، او هغې ته په برکت ورکولو سره یې د ټولو انسانانو لپاره د ټاکل شوې روزي ذخیره گرزولې ده همدارنگه که مونږ په دې لږ څه فکر وکړو چې له یوې دانې څخه د لویې مېوه داري ونې جوړېدل تر څومره مرحلوتېرېږي او پاک خدای ﷻ د هغې دودې او زیادت لپاره څومره قوانین فرمایلي دي نو مونږ به پاک خدای ﷻ ته د شکر د سجدې سرتیټ کړو! د هر شنه کېدونکي د پایښت او لویوالي لپاره اوبه هم یوله لوازمو څخه دي. او د دې لپاره بیا مهربان خدای ﷻ له اوریڅو څخه د اوبو راوړېدلو او له غرونو، څخه د چینو د بهېدلو یو داسې منظم او د لچسپت نظام رامېنځته کړې دي چې انساني او وحشي مخلوقاتو ته ورنه هېڅ ډول خطر او نقصان متوجه نه وي. همدارنگه شنه کېدونکي خامو گازونو ته هم ضرورت لري چې پاک خدای ﷻ ورته په کافي تناسب د دوی د ضرورت اندازه په هوا کې پیدا کړي دي. او بیا یې نباتاتو ته امر کړی

دی چې د انسانانو او حیوانانو له خولو څخه راوټونکي گاز (کاربن اکساید) خپل ځانته جذب کړی او وروستوله ښه صفا کولو یې بېرته د دوی د کاروني لپاره هواته خوشي کړی د نباتاتو د ودې لپاره د گرمي او روڼا هم یو مناسبه اندازه پکار ده چې که ورباندې د گرمایښت اندازه زیاته شي نو واښه سوځي او که کمه شي نو مړاوي کېږي. او که تودوخه نه وي نو په کایناتو کې به یو ژوندي هم پاته نشي. داهر څه زمونږ د لوی خدای ﷻ په اراده سره شوي دی چې د دې انساني او د ټولو مخلوقاتو د ضرورت د رفع کولو لپاره یې لمر پیدا کړ او بیا یې هغه له ځمکې څخه په دومره فاصله کې پورته کړ چې که تر دې نژدې وای، نو هر ذی روح به یې سوځلی او له مېنځه وړی وای. او که تر دې لرې وای نو هر موجود به د یخ او کنګل یو غمل وای په ذری (بېج) کې د لویشت، پر مختیا، زیادت مېوې او گل کولو وړ تیا چایښې ده؟ چا د خورما پشان کلک ذری د آسمان لورته دوني په شکل کې پورته کړي دی؟ څوک دي چې د تازه میوو او گلانو لوړی، لوړي وني ئي درولې دی. څوک دی چې د غنم له یوې دانې څخه اووه وږي راشنه کوي او هر وږی د (۱۰۰) دانو لرونکی وي - ښکاره خبره ده چې داهر څه پاک خدای ﷻ کړي دي دې ټولو ته په ترتیب ورکولو سره یې د تخلیق عاجزي څرګنده کړه همدا وجه ده چې پاک خدای ﷻ په خپلو بندګانو د احسان کولو په ترڅ کې فرمایي: (أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ۲۳ اَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ اَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ۲۴ سورة واقعه)

ترجمه: بېشکه چې د ځمکې نه هر څه تر لاسه کېږي هغه د لوی خدای ﷻ احسان او فضل دی او په رشتیا سره د هر څه پیدا کونکی الله ﷻ دی.

مونږ له هغې څخه يو ډکۍ شاني څه هم راز غونولۍ نشو مونږ ته په دې باندې شکر اداء کول پکار، دي چې پاک خداى ﷻ راته له دې خړو خاورو څخه دارنگه خوندور او طاقتور شيان راشنه کړي دي - د دې شکر د څرگندويي طريقه داده چې د ځمکې له پيداوار څخه زکوة (عشر او نصف ، عشر او مالیه) اداء کړو تر څو د محتاجانو ضرورتونه پوره شي - اوله دې لارې څخه د الله ﷻ د دين مرسته او کومک وشي (فقه الزکوة ۴۵۱ مخ څخه تر ۴۵۵ پوري)

د عشر واجبه د لیل :

د کنبت او مېوود عشر (يعنې د پيداوار لسمې برخې) ثبوت په قرآن او سنت سره هم شوی دي د پاک خداى ﷻ ارشاد مبارک دي :
(وَأَتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصَادِهِ وَلَا تُسْرِفُوا إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِينَ ۱۴۱)
يعنې د کنبت رېښلو پروخت د پاک خداى ﷻ حق اداء کړئ همدارنگه حضور صلي الله عليه وسلم فرمايي : کوم کنبت چې په باران او بېرې په هغه باندې لسمه واجب ده او کوم چې په خرڅ ، او بېرې په هغه باندې شلمه واجب دي . په دغه حديث شريف کې د هغه څه تفصيل دي کوم چې مخته په ايت شريف کې په اجمالي ډول ورڅخه يادونه وشوه . کتاب الفقه ۱۰۳ مخ)

د عشر مفهوم څه دی ؟

د عشر د لفظ اصلي معنې (لسمه) ده مگر په حديث شريف کې چې حضور صلي الله عليه وسلم د شرعي واجباتو کوم تفصيل فرمايلي دي په هغه کې يې د عشر ځمکه په دوه ډوله کړېده - په يو ډول کې يې لسمه برخه د پيداوار په زکوة کې ورکول واجب دي او په بل ډول کې

شلمه برخه په زکوة کې ورکول واجب دي - مگر د فقهي د علماؤ په اصطلاح کې د دواړو ډولو زکوة ته عشر ويل کېږي. (امداد مسائل زکوة ۸۱ مخ - عشر وخراج کې احکام، ۲۴۷ مخ)

د عشر نصاب کوم دي ؟

مسئله: د امام ابوحنيفه رح په نزد د عشر لپاره نصاب نشته په هر لږ او ډېر باندې عشر واجب دي. (فقہ الزکوة ج ۱، ۲۰۲ مخ) پيداوار چې هرڅومره وي، کم وي که ډېروي عشر ورڅخه ايستل واجب دي. نو ځکه پکې د زکوة په څېر ټاکل شوی نصاب نشته. او وجه يې د قرآن کریم او احاديثو د الفاظو څرگندوالی دي:

(وَمِمَّا أَخْرَجْنَا لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ) (سورة بقره) (جواهر الفقہ ۲۷۴ مخ - فتاوی دارالعلوم ج ۲، ۷۲ مخ)

۱. بابه قرضدار باندې عشر واجب دی ؟

مسئله: که له عشر سزه سره قرض هم لازم وي نو په کوم ځای کې چې عشر لازم دی هلته د عشر دواځييدلو دپاره قرض ممانع نه واقع کېږي او چیرته چې عشر واجب نه دی هلته ئې هم په ورکولو کې کومه منعه نشته. (فتاوی دارالعلوم ج ۲، جلد ۱۲۲ مخ)

د عشر د وجوب شرطونه :

- (۱) هغه څوک چې عشر ورباندې لازميږي هغه به مسلمان وي، ځکه چې عشر يو خاص عبادت دی او کافر د عبادت اهل نه دی. (بدائع)
- (۲) په عشرې ځمکه باندې عشر واجب دی. او پر خرابه ځمکه عشر نشته.
- (۳) له ځمکې څخه د پيداوار تر لاسه کول. که د څه بې اختيارې يا غفلت په وجه پيداوار تر لاسه شو، نو په هر حال عشر ورڅخه ساقط دی.
- (۴) داسې پيداوار به وي چې له کرل شوي څخه به تر لاسه شوی وي، په هغو ونو باندې چې پخپل سر شنه شوي وي عشر واجب نه دی. (امداد مسائل زکوة ۸۵ مخ)

مسئله: په عام ډول په شرعي احکامو کې عقل او بلوغ هم شرطونه دي ، مگر د ځمکې د عشر په وجوب کې دادو شرطونه نشته ، ځکه چې د عشر واجبیدلو د پاره د ځمکې د خاوند عقل او بلوغ ضروري نه دی . د ځمې خاوند که ماشوم (نابالغ) وي او که لیونی وي خوله ځمکې څخه یې حاصل تر لاسه کیږي ، نو په هغه کې عشر واجب دی او د هغه (نابالغ یا لیونی) په سرپرستانو باندې یې اداء کول فرض دی . اوزکوة چې دی ، هغه په ماشوم او لیونی باندې نشته . (بدائع)

مسئله: د عشر واجبیدلو د پاره د اشرطه نه دی چې پیداوار اخیستونکی به د ځمکې خاوند وي بلکه د وقف د ځمکې په پیداوار کې هم عشر واجب دی . دغه رنگه که یو چاله بل چا څخه په اجازه ، یا خواست یا کرایه باندې ځمکه واخیستله او په هغې ټي کښت وکړ ، نو د هغه د پیداوار عشر هم په محصول اخیستونکي باندې لازم دی ، په مالک د ځمکې هیڅ هم نشته .

مسئله: د عشر دواجبیدلو د پاره پوره کال تیریدل هم شرط نه دی . خو واره چې په کال کې له ځمکې څخه پیداوار تر لاسه کیږي اورالو ټیږي هغومره واري عشر هم واجب دی .

مسئله: که د چاپه ذمه باندې قرض وي هم عشر لازم او که نه وي هم لازم دی . اود زکوة په اداء کولو کې به قرض ورڅخه نه جلا کوي . (عشر وخراج کی احکام ۷۷۲ مخ ، جواهر الفقہ ۲ جلد ۷۷۱ مخ احسن الفتاوی ۴ جلد ۳۴۵ مخ)

مسئله: د زکوة دواجب کیدلو د پاره د ضروري ده چې فی الواقع (عین حال) کې به په ځمکه باندې کښت شوی وي ، چې داله خراج سره په ټکر کې دی ځکه چې خراج (مالیه) هغه وخت واجبېږي چې کله په ځمکه کې د کرهڼې وړتیا پیدا شي . دغه رنگه ضروري ده چې د ځمکې

خاوند به د کښت کولو قابل وي. نو که يو څوک په ځمکه د کښت کرلو قدرت لري، خو کښت ئي ورباندي کړی نه وي، نو په هغه باندې عسرو واجب نه دی، مگر ماليه ورباندي په هر حال واجبه ده ځکه چې په هغې ځمکه کې د زیادت کولو (حاصل ورکولو) وړتیا شته. (کتاب الفقه جلد ۱۰۴ مخ)

د عسرو خراج (مالیې) حکمونه:

د عسرو خراج د اسلامي شریعت دوه اصطلاحی لفظونه دي چې په دواړو کې په ګډه دا خبره شته چې د اسلامي حکومت له طرفه په ځمکو دا چول شوي ټیکس حیثیت موجود دی. خو فرق پکښې دادی چې عسرو صرف ټیکس نه، بلکه یو عبادت هم دی، نو له دې امله ورته (زکوۃ الارض) د ځمکې زکوۃ ویل کیږي او خراج ماليه خالص ټیکس دی اوله عبادت څخه نه شمیرل کیږي. نو ځکه عسرو د مسلمانانو له ځمکو سره خاص دی او عملي فرق پکښې دادی چې عسرو خود ځمکې لاس ته راوړنه ده که ځمکه ونه کړله شي (که څه هم د نه کړلو سبب یې د څښتن بې غوري وي چې د کړوندي وړتیا لرونکي ځمکه یې بې کرهڼې پرې ایښې ده) نو هم ورباندي عسرو لازم نه دی، ځکه چې عسرو د ځمکې د پیداوار د یوې برخې نوم دی. او ماليه چې ده هغه په هره هغه ځمکه باندې شته چې د کرهڼې وړ وي که څه هم د خاوند بې غوري په وجه ورباندي کښت هم نه وي شوی البته د مالیې د اخیستلو د پاره په ځمکه کې د کښت کیدلو وړتیا شرط ده. په هغه ځمکه باندې (چې د کرهڼې وړتیا پکښې نه وي، یا له اوبو څخه دومره لیرې وي چې اوبه ورته نشي رسیدای، او باران هم دومره نه وي چې ورباندي له ځمکې څخه کښت رازرغون شي) ماليه نشته. (جوامع الفقه جلد ۲ ص ۳۷)

مسئله: په هر پیداوار کې چې مقصد ورڅخه د حاصل لاس ته راوړل

وي عشرو واجب دی هغه که غله وي او که ميوي همدا رنگه په کښت
او باغ باندي هم عشرو واجب دی. (امداد الفتاوی ۲ جلد ۲۹)

د عشرو او زکوٰۃ تر مینځ فرق :

په عملي ډول په عشرو او زکوٰۃ کي د افرق شته چي د تجارت مال، سپين
زر، سره زراو نور که پوره يو کال ايښی وي چي ورڅخه گټه خونه
اخيستله کيږي بلکه تاوان پکښي کيږي، نو که د نقصان په کولو سره
بيا هم تر حد د نصاب کم نشو، نو هم د هغو مالو زکوٰۃ اداء کول فرض
دی، خو عشري بيا داسي دی چي که د ځمکي پيداوار و نو عشر هم واجب
دی او که پيداواري نه و بيا هيڅ هم واجب نه دي. (جواهر الفقه ۲ جلد ۲۴۷ مخ)

مسئله: حکومت چي کومه ماليه اخلي هغه عشر نه دی. (فتاویٰ معبود به ۱۱ جلد ۳۸ مخ)

۱ یاد هندوستان په ځمکو عشرو واجب دی ؟

مسئله: په هندوستان کي چي کومي ځمکي د مسلمانانو تر ملکیت
لاندې دي هغه عشري ځمکي دي ځکه د عشر اداء کول
د مسلمانانو اصلي وظیفه ده، نو د داسي شک په بنابه چي ډیر احتیاط
پکښي وي ورڅخه عشر اداء کوي.

مسئله: د هندوستان د ټولو ځمکو د پاره يو حکم نه دی، هغه ځمکي چي
د مسلمانانو په ملکیت کي دي په هغو کي عشرو واجب دی او مسلمان
باید عشر اداء کړي. (جواهر الفقه ۳۱ مخ)

مسئله: کله چي عشر په منزله د زکوٰۃ کي دی نو څنگه چي زکوٰۃ په
هر ځای او هر ښار کي (اسلامی وي که غیر اسلامي) واجب دی هماغه
رنگه عشر هم په هر ځای کي لازم دی، او که له عشري ځمکي څخه
ماليه واخيستله شي، نو هغه عند الله ښي عشر له ذمي څخه ساقط

شوی نه دی، نوځکه دځمکي خاوند ته پکار دی چي عشر فقیرانو ته په ورکولو سره اداء کړي. لنډه داچي ډیر احتیاط داده چي مسلمان دي دخپلو ځمکو دپیداوار عشر اداء کړي (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۱۸۹مخ)

مسئله: احتیاط په دي کي دی چي د خیر او برکت د حصول په خاطر، ترکومه چي کیدای شي هروخت د عشر او نصف عشر اداء کولو ته دوام ورکړي. (نظام الفتاوی ۱جلد ۳۵۷مخ)

د ساقل شوو شیانو حکمو نه :

مسئله: د فصلونو په پیداوار او میوو باندې دکال په تیریدلو سره بیازکوة نه لازمیږي یعنی کله چي یوځلي د فصلونو له پیداوار څخه عشر ایستل شوی وي بیا که ډیر کلونه له خاوند سره وي هم زکوة ورباندې نشته، ځکه چي د زکوة هر کلني وجوب صرف په زیادت قبلونکو شیانو باندې دی. (فقه الزکوة ۱جلد ۱۹۲مخ)

مسئله: عشر (یعني دپیداوار لسمه) چي چرته واجب ده هغه په ټول پیداوار باندې واجب دی او کله چي غله پیدا شوه هغه وخت سمدستي واجبیږي دپوره کال تیریدلو قید پکښې نشته (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۱۲۵مخ)

عشر په چا لازم دی ؟

(۱) پوښتنه: د عشر تعریف (پیژندنه) څه ده ؟

(۲) پوښتنه: آیا د زکوة په څیر هغه هم د نصاب لرونکی دی ؟

(۳) پوښتنه: آیا په ټولو ځمکه لرونکو باندې عشر شته ؟

(۴) پوښتنه: عشر کومو خلکو ته په ورکولو سره اداء کیږي ؟

(۵) پوښتنه: که یو څوک له خپل مال څخه زکوة اداء کړي آیا هغه به هم

عشر اداء کوي ؟

- (۲) پوښتنه: آیا عشر په کال کې باید یو ځلي اداء شي که له هرتوي فصل څخه؟
- (۷) پوښتنه: آیا د څارو یو دپاره په کرل شوي کښت باندې هم عشر واجب دی؟
- (۱) ځواب: عشر د ځمکې د پید او ارز کوه دی، که ځمکه باراني وي او د باران په اوبو سره اوبیږي (یعني دللمې کښت وي) نوله تر لاسه کولو سره سم نې لسمه برخه د الله جل جلاله په لاره کې ورکول واجب دی. او که داسې ځمکه وه چې له وا تر پمپ، کوهي، یا داسې بل شي څخه اوبه ورته ورکيدلي نو د هغه بیا شلمه برخه صدقه کول واجب دی.
- (۲) ځواب: زموږ د امام (امام ابو حنیفه رحمه الله علیه) په نزد د عشر دپاره کوم ټاکلی نصاب نشته، بلکه په هر کوم او زیات پیداوار باندې عشر واجب دی.
- (۳) ځواب: بلي! هر څوک چې له ځمکې څخه حاصلات اخلي په هغه باندې عشر واجب دی.
- (۴) ځواب: مستحقین د عشر هغه څوک دي چې د کوه مستحقین بلل کیږي.
- (۵) ځواب: عشر د پید او ارز کوه دی، نو ځکه له نورو مالونو څخه د زکوه ایستلو باوجود په پیداوار باندې عشر واجب دی.
- (۶) ځواب: په کال کې چې هر څو ځله نوی نوی فصل ثمر (میوي) ته رسیږي هغو مړه واري ورباندې عشر واجب دی.
- (۷) ځواب: بلي! د امام صاحب رحمه الله علیه په نزد په هغه فصل باندې هم عشر واجب دی چې د څارو یو د خوراک دپاره کرل شوی وي.
- (آپ کې مسائل ۳ جلد ۴۰۰ مخ و فتاوی محمودیه ۳ جلد ۱۰۰ مخ هدایه ۱ جلد ۱۸۱ مخ)
- د امام ابو حنیفه رحمه الله علیه په نزد په میوو، سبزو، ترکاریو او د څارو یو دپاره په کرل شویو باندې هم عشر واجب دی د کښت څخه په هر لاس ته راتلونکي کې زکوه نه بلکه عشر واجب دی.
- (آپ کې مسائل ۳ جلد ۴۰۹ مخ و فتاوی محمودیه ۳ جلد ۱۰۱ مخ)

د خر ځای د ځمکې حکم :

مسئله : په هغه کښت کې چې د څارویو په خر ځای کې کرل شوی وي او غله پکښې پیدا شوې وي هم عشر واجب دی.

مسئله : که کښت مخکې تر ثمرې نیولو (میوي پخیدلو) وریږل شو او څارویو ته واچول شو، نو عشر پکښې نشته. (یعنې که چا د غلي د ترلاسه کولو د پاره کښت وکړ مگر وروسته ئې اراده بدله شوه او کښت ئې تر پخیدلو له مخه وشکاوه او څارویو ته ئې ورڅخه د خوراک ذخیره جوړه کړه نو عشر ورباندې واجب نه دی) (رفع داسر الفکر له (فتاوی دارالعلوم جلد ۲ ص ۷۲ مخ)

تر پخیدلو له مخه د کښت خر څو څو په صورت کې د عشر حکم :
مسئله : که ولاړ کښت ترتیاریدلو (پخیدلو) له مخه وپلورل شو نو عشر یې په اخیستونکي باندې واجب دی او که تر داني (ثمرې) پخیدلو وروستو وپلورل شو نو بیاني عشر په پلورونکي واجب دی.

مسئله : د میوه لرونکو وونو زکوة هغه وخت واجبېږي کله چې په هغو کې میوه پیدا شوه او د خرابیدلو ویره ئې له مینځه لاړه ؛ په دې ډول چې هغه داسې شي چې کاوړ څخه اخیستل کېدای شي او بیا چې څومره څه په هغې باندې واجب دي هغه به د شکولو پر وخت باسي. خود غلو د عشر وخت هغه دی کله چې هغه واړه اوصاف کړل شي. که د خاوند د خپل عمل بغیر، ترلاسه شوی مال (پخپله) له مینځه لاړ (ضائع) شي نو عشر ئې هم ساقطېږي او دا حکم په هغه صورت کې دی چې د هغو وړول سخت (یابي امکانه) شي. (کتاب الفقه ۱۰۵ مخ)

د ناکا في پيداوار حکم :

پوښتنه : ډير ځله داسي هم کيږي چي له کروندې څخه دومره څه هم نشي ترلاسه چي هغه لگښت ورڅخه پوره کړای شي کوم چي ورباندي لگيدلي دي. په دغه صورت کي په څه ډول بايد عشرينه شي ؟

جواب : څومره څه چي ورڅخه لاسته شي له هغو څخه

بايد عشرينه ايستل شي د مثال په ډول که (۱۰۰) منه ورڅخه ترلاسه شي نو بايد لس منه په عشر کي ورکړي او که لس منه ورڅخه ترلاسه شي نو بايد يومن ورکړي او څومره لگښت چي ورباندي شوی دی هغه به ورڅخه نه جلاکوي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۷۲ مخ)

د څو برخو لرونکي ځمکي عشر څه ډول دی ؟

پوښتنه : زه د يوز ميند ار ځمکه کرم، سړکال د ټول کښت حاصل لس زره منه شو، نو آيا د ټولو (لس زره منه) عشر به زه اداء کوم او که به صرف دخپلي برخي ؟

جواب : ته دخپلي برخي د پيداوار عشرينه کړه، ځکه چي اصل پکښي دادی چي د ځمکي پيداوار چي د هر چاوي، نو عشرينه هم ده هغه په ذمه دی، د کروندگر (کښي) په حصه کي چي څومره مال د ځمکي له پيداوار څخه ورغي دهغه عشر د کروندگر په ذمه دی؛ او څومره چي د ځمکي د خاوند په حصه کي ورغي دهغه عشر د ځمکي

د خاوند په ذمه دی (آپ کي مسئل ۳ جلد ۳۲ مخ و فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۵۹ بحواله درمختار ۲ جلد ۷۵ مخ)

۱ يا له پيداوار څخه به په کرونده باندي شوی مصرف جلاکوي او کنه ؟

پوښتنه : نن سباد تراکتور په ذريعه ځمکه په يو او بل مخ اړول کيږي او کيمياوي سره (يوريا) ورکوله کيږي او په دي ډول د کروندې د پاره

تياريږي، نوآبادغه لگښت به دفصل له پيداوار څخه باسي بيا به
عشر اداء کوي او که به نې له ټول پيداوار څخه اداء کوي ؟

ځواب : شريعت په اخراجاتو باندې عشر (لسمه حصه) لازمه کړې ده
نو ځکه بايد پيداوار څخه اخراجات جلا نکړل شي بلکې له ټول
پيداوار څخه عشروړ کړل شي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۷۲ مخ)

مسئله : تخم هم په اخراجاتو کي دی، چي له پيداوار څخه به نې نه
جلا کوي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۱۱۴ مخ)

در يبلو لگښت او عشر :

پوښتنه : دوه جريبه ځمکه وه چي ور څخه سل منه غنم ترلاسه شول.
ددوی په ريبلو کي پنځه منه غنم ور کړل شول. او نژدې پنځلس منه غنم
تهريشترته په وړولو ور کړل شوي چي ماته اتيا منه غنم پاته
شول، نوآيا عشر به د سلو منو ور کول کيږي او که د اتيا منو ؟

ځواب : عشر به د سلو منو ور کول کيږي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۴۱۲ مخ)

مسئله : په عشر کي دکارگر (مزدور) مزدوري او نور گڼتونه نه شمارل
کيږي، يعني دمزدور دمزدوري له وجي به په عشر کي کمی نه کيږي،
لهذا بايد د پيداوار لسمه په عشر کي ور کړله شي. (رد المحتار ۲ جلد ۲۹ مخ)

مسئله : عشر به له ټول پيداوار څخه اداء کوي، د کرلو،
ريبلو، ساتلو، مزدورانو او نورو لگښت بايد د عشر له ايستلو
څخه وروسته ور کړي. (امداد مسائل زکوة ۸۹ مخ و کتاب الفقه ۱ جلد ۱۰۰۴ مخ)

۱ يا د گڼت په قيمت باندې زکوة شته ؟

مسئله : د گڼت په قيمت باندې زکوة نشته هر څومره قيمت چي ولري.
که ځمکه عشري وي نو څومره څه چي ور څخه ترلاسه کيږي په

هغو باندې عشر (لسمه واجب ده) او که ځمکه عشرې نه وه بیا ورباندې هېڅ هم واجب نه دی (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۵۷ عالمگیری مصري ۱ جلد ۸۵ مخ)
مسئله: د پوره کال تیریدل د کنبست او میو وڅخه بغیر د نورو شيانو د پاره شرط دی، خود کنبست او میو د پاره د اشرط نه دی (بلکه په کال کې چې هر څو څله فصل په ثمر رسېږي، نو باید عشرې اداء کړل شي). (کتاب الفقه جلد ۱ ۹۲۴)

۱ یا د دولتي ټیکس په ادا کو لو سره عشر اداء کیږي؟

مسئله: د ځمکې د حاصلاتو لسمه حصه ورکول د زکوٰۃ په څیر یو مالي عبادت او د لگښت ځایونه ئې هم هغه دي کوم چې د زکوٰۃ د پاره ټاکل شوي دي. که کوم مسلمان یا غیر مسلمان حکومت له ځمکې لرونکو څخه سرکاري ټیکس اخلي، نو د هغه ټیکس په اداء کولو سره عشر نه اداء کیږي، بلکه په هغو مسلمانانو چې ځمکې لري واجب دي چې هغوی پخپله عشرو باسي او په مناسبو لگښت ځایونو کې ئې ولگوي. (جواهر الفقه ۲ جلد ۲۷۲ مخ و امداد الفتاوی ۲ جلد ۱۹ مخ)

د کومې غلې څخه چې عشر نه وي ایستل شوی هغه حلاله ده او که حرامه؟

مسئله: که یو چاد خپلې غلې (هر هغه څه چې عشرېږي لازم وي) څخه عشر اداء نکړ، نو هغه حلال دی، مگر د عشر نه اداء کونکی د عشر نه ورکولو له امله گنهکار او فاسق دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۸۰ مخ و محمودیه ۳ جلد ۵۱ مخ)

په کومو شيانو کې عشرو واجب دی؟

مسئله: د غنمو، وربشو، وریڅو، ترکاریو، میوو، گلانو او نورو ټولو د پاره دغه حکم یعنې عشر دی.

مسئله: په عشري څمکه، غرونو، يا ځنگل کي که شهد پيدا شول، نو هم پکښي عشرو واجب دی. (درمختار)

مسئله: په هر ډول تر کاريو او نورو کي د حضرت امام صاحب په نزد عشر لازم دی لکه په

ختکو، هندوانو، بادرنگو، پيازو، کدوگانو، سنگتره او داسي نورو کي. (درمختار)

الغرض: کوم شيان چي له څمکي څخه د پيدا او اړ په نتيجه کي تر لاسه کيږي لکه وربشي غنم، چني، وريڅي، جواړي او داسي نوراو هر ډول دانو او تر کاريو، سبزيانو، ميوو، لمدو خورماگانو، گنواو داسي نورو شيانو باندې عشرو واجب دی، دا فرق نه کوي چي دهغو ميوو باقي پاته کيږي او کنه.

مسئله: دالسي په زړڼو (تخم) باندې هم عشرو واجب دی، دغه رنگه په چار مغزو، بادامو، زيره او د نيا باندې هم عشرو واجب دی.

مسئله: له عشري څمکي څخه چي هر څه تر لاسه کيږي، غله دانه وي که گني وي، که خشخاش يا تمباکو وي او که دواگانې يا گلان وي چي دگتي اخيستلو په غرض کرل شوي وي په دې ټولو کي عشرو واجب دی. دغه رنگه زکوة ته عشرو ويل کيږي. (امداد مسائل زکوة ۲ جلد ۲۹ مخ)

مسئله: دغه عشر په هر ډول څمکني پيدا او اړ باندې واجب دی لکه غنم، وربشي، جواړياو داسي نورودانو لرونکو باندې، او سبزيو، خوشبودار وگلانو، گنيو، خټکو، زعفرانو خورماو، انگورو او نورو ميوو باندې، هغه که لږه وي او که ډيره. دهغو دپاره دپوره کال تيريدلو او نصاب شرطونه نشته.

مسئله: کله چي ميوه د اطمینان وړوگرزي نوله هغه وخته ئي عشر واجب دی.

مسئله: ترتیارید لوله مخه چي خومره خرڅه وکړي، نو د هغو

ټولو حساب دي په یاد کي ساتي ځکه چي دهغو به هم عشر اداء کوي.

(کتاب الفقه جلد ۱۰۰۴ مخ)

مسئله: په داسي دانو باندې چي د کرهني دپاره نه پکار کیږي عشر نشته.

د عشر خو ضروري مسئلي:

تر کر لوله مخه د ځمکي عشر اداء کول صحیح نه دی. همدارنگه ئي له

کرلو وروسته تر شنه کید لوله مخه هم عشر ادا کول صحیح نه دی.

او د ميوو عشر د هغو تر ظاهرید لوله مخه اداء کول هم روانه دی.

او د ميوو تر ښکاره کیدلو وروسته ئي اداء کول روادی.

مسئله: که یو چا خپله ځمکه د نغد وروپو په عوض کي په کرایه یا ټيکه

ورکړه، نو عشر ئي د ټيکه لرونکی په ذمه دی (یعني دهغه چاچي

کړونده پري کوي او حاصل ئي تر لاسه کوي)

مسئله: که ځمکه بل چاته په مزارعت (کښت کولو) ورکړله شوه چي

د حاصل څخه نیمایي یادو همه برخه د ځمکي د خاوند او پاتي برخه ئي

د کروندگروه، نو په دغه رنگه صورت کي په دواړو باندې دخپلي

خپلي حصي عشر لازم دی.

مسئله: که یو چاد تجارت په نیت ځمکه واخیستله اوله ځمکي څخه

پیداوار تر لاسه شو، نو په هغه باندې عشر واجب دی، د تجارت زکوة

ورباندې واجب نه دی.

مسئله: که دوخت مشریاد هغه نائب د عشرې ځمکي عشریو چاته

معاف کړي، نو نه ئي هغه ته معاف کول د شریعت له نظره جائز دی او نه

د ځمکې د خاوند د پاره د عشر د مال خوړل او یا پخپله گټه کې مصرف کول جائز دی. بلکه د مال د خاوند په ذمه لازم دی چې پخپله دخپل پیداوار عشر واخلې او مسکینانو ته یې ورکړي.

مسئله: که د کروندې ځمکه (کښت) څه د کوهي په اوبو او څه په باران او څه په نور څه سره او بیدو، نو اعتبار پکښې د یروالي ته دی. د مثال په ډول که د اوبیدلو دیر کار یې د باران له لارې څخه کیدونوله هغه کښت څخه به لسمه حصه، او که یې د کوهي، ماشین یا بل څه له لارې کیدو بیا به یې شلمه برخه په عشر کې ورکوي. او که دواړه لارې له یو اوبل سره برابرې وي، نو بیا به د نیمایي پیداوار لسمه، او د نیمایي پیداوار شلمه په عشر کې ورکوي.

مسئله: که د چاپه ذمه د تیري زمانې عشر پاته و او اداء کړې شي نه و، نو هغه ورڅخه ساقطیږي نه، بلکه اداء کول یې واجب دی. د مرگ پېښیدلو په صورت کې یې باید وصیت لازماً وکړي.

مسئله: د عشر تر اداء کولو له مخه چې کومه غله په اجرت یا بې اجرته چاته ورکوي یا یې پخپله استعمالوي، نو د عشر ضامن به شي هغه ورکونکی یا استعمالونکی وي.

مسئله: د عشر او زکوٰۃ چې د څومره حصې اداء کول واجب وي، نو که د هغه قیمت ورکړل شي هم اداء کیږي. (شامي)

مسئله: د افیونو (طریاقو) په عشر کې د هغو د قیمت ورکول هم روا دی

مسئله: د عشرې ځمکې د پاره چې کوم څه د ټیکس په څیر ټاکل شوي وي د هغو په اداء کولو سره عشر نه اداء کیږي لکه څنگه چې دانکم ټیکس په ورکولو سره زکوٰۃ نه اداء کیږي.

(امداد مسائل زکوٰۃ ۸۹ مخ و فتاوی دارالعلوم جلد ۷ ۱۸۹ مخ و بدائع جلد ۲ ۵۷ مخ)

مسئله: افیون (طریاق) له مال متقدم څخه گنل کیږي، نو ځکه
عشرو باندې واجب دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۷۸ مخ)

مسئله: که یو چاپخپله عشري ځمکه کي تمباکو وکرل، نو هم په
پیداوار کي ئې عشرو واجب دی.

مسئله: که داستوگني کور په مستقل ډول په باغ باندي بدل
کړ شو، نو هم عشرياً مالیه ورباندې واجب دی که عشري ځمکه تر هغه
زیاته ورته نژدې وي، نو عشر پري لازم دی او خراجي ځمکه نژدې وي
نوبیا خراج ورباندې لازم دی. عشرو واجب دی.

مسئله: او که کور داستوگني دپاره وڅوپه دائره (چار دیوالي) کي ئې
وني ولگولي شوي نو په هغو باندې عشرو خراج نشته. (احسن الفتاوی ۳ جلد ۲۵۷ مخ)

مسئله: په ناچمتو کفا، غنمو، وربشو، سبزیو، ترکاریو او نورو په ډول
پیداوار باندې عشر شته مگر په پروره یعنی هغه څه باندې نشته چي
غنم او وربشي ورڅخه تر لاسه شوي دي. (احسن الفتاوی ۲ جلد ۳۴۴ مخ)

مسئله: دباغ په میوو باندې عشرو واجب دی خود اور بلولو په
لرگو باندې نشته. (هدایه ۱ جلد ۱۸۳ مخ)

که ځمکه و پلورله (خرڅه) شوه نو عشر او مالیه ئې د چاپه ذمه دي ؟
مسئله: که فصل لرونکی ځمکه په داسي وخت کي وپلورله چي د کال
پای ته رسیدلو ته دري میاشتي یا تر دې زیات وخت پاته
ؤ او پلورونکي په دغه کال له دغي ځمکي څخه بل فصل نه و
اخیستی، نو د هغه خراج په اخیستونکي باندې دی. او که پلورونکي
مخته تر دې هم له دغي ځمکي څخه فصل اخیستی و بیا مالیه په
اخیستونکي باندې ده، په دې شرط چي خرڅونکی ورڅخه په دغه

کال کي بل فصل نه وي اخیستی او که دفصل له تیاریدلو (پخیدلو) ورسته خرڅ کړل شونو بیاني تفصیل په هغه ډول دی کوم چي دفارغي (خلاصی) ځمکي د خرڅولو په اړوند دی. (احسن الفتاوی ۲ جلد ۴۵۹ مخ)

مسئله: که یو چا عشری ځمکه دهغي له تیار فصل سره خرڅه کړه، او یاني صرف فصل خرڅ کړ نو عشری په خرڅونکي باندي واجب دی. او که لافصل ترد اوخته پوخ شوی نه وو چي ځمکه ئي خرڅه کړه شوه او هغه وخت ورڅخه ځمکي اخیستونکي دفصل پیداوار لیري کړ، نو عشری په خرڅونکي باندي واجب دی، او که اخیستونکي سمدستي ورڅخه فصل لیري نکړ بلکه په هغه حالت ئي پرینوداوپه ځمکه ئي سره دهغي له پیداواره قبضه وکړه، نو بیاني عشر په اخیستونکي باندي واجب دی. (کتاب الفقه جلد ۱۰۴ مخ)

دلاندینو شیانو پر پیداوار عشر واجب نه دی

مسئله: د ځمکي په هغه پیداوار چي مالیت ئي مقصود نه وي لکه بي ارزښته لرگي او پخپله راشنه شوي واینه، پروره، د خورماپاني، خاشي، دکفا خالي ډنډر، د خټکي او هندواني زهري اود دواگانو پاني اودغه رنگه نوروکي عشر نشته، ځکه چي دهغو مقصود مالیت نه دی او که مالیت ورڅخه مقصود ولکه نن سبا چي ځمکه لرونکي لاهئ او ترسل ډیر په ښه ډول ذخیره کوي اودادوئ په نزد دخپلي ځمکي پیداوار گنل کیږي، نو بیا پکښي عشر واجب دی.

مسئله: له پروړې څخه چي دانه وايستله شي نو بيا ورباندي
عشرنشته څکه چي مقصود ي پيداوار غنم دی، پر وره له کښت څخه
مقصود نه وه. (شامي)

مسئله: کوم وابنه چي په کښت کي راشنه شي او د فصل (کښت) تابع
وي، له هغو څخه مقصود د څه شي تر لاسه کول نه دي، نو څکه ورباندي
عشر هم لازم نه دی.

مسئله: که د چاپه کور کي ميوه لرونکي ونې وي، نو په هغو باندې
عشر واجب نه دی، که څه هم هغه باغ د کور باغچه وي. څکه چي
داد کور تابع دی. (شامي)

مسئله: هر پيداوار چي د ځمکي مقصود ي لاس ته راوړنه نه وي لکه
لرگي، وابنه، لوخي، انځر او داسي نور ورباندې هم عشر واجب نه دی.
او که د چاپه مقصود د غوښيانوله کرلو څخه آمدني تر لاسه کول
و نو بيا د قاعدې له مخې په هغو باندې هم عشر فرض دی. (مجموع الفتاوى ج ۱۰)

مسئله: که يو چاپخپل کور کي تر کارې وکرله او يانې پکښي ميوه
لرونکي ونه وکرله او هغې ميوه ونيوله، نو عشر ورباندې واجب نه
دی، (امداد مسائل زکوة ۸۵ مخ بحواله اسلامي حکومت کامالياني نظام ۵۱ مخ)

مسئله: د باغ په ميوو کي عشر واجب دی، خو په لرگود سوځولو کي
عشر نشته. (فتاوى دارالعلوم جلد ۲ ۹۳ مخ)

ا يا د عشر په روپو باندې زکوة شته او کنه ؟

پوښتنه: يو چا د باغ تر خرڅولو يوه مياشت وروسته خپل کلنى زکوة
اداء کړ، نو آيا د باغ په روپو (چي عشر ورڅخه ايستل شوى دى) زکوة
لازم دى او کنه ؟

ځواب: له هغورو پوڅخه به هم زکوة اداء کوي. کله چي دنورو (کال پوره شو) زکوة اداء کوي نو له هغه سره دي د دوي زکوة هم اداء کړي (آپ کي مسائل: ۳ جلد ۴۰۹ مخ)

يادونه: حکومت چي په بعض ځايو کي د يو ايكړ له حساب به عشر اخلي د اصحيح نه دی، پکار دی چي د پيداوار له ترلاسه کولو وروسته د هغو لسمه يا شلمه واخلې، د ټولي علاقې د پاره په پوره يو ايكړ قيمت مقررول غلط دی. (آپ کي مسائل: ۳ جلد ۴۱۰ مخ)

د عشر له اداء کولو وروسته دغلي خرڅول:

پوښتنه: له فصل څخه په خپل وخت غله (حاصل) ترلاسه شول، بيا پوره يو کال غله ايښي وه، نه پخپله ورڅخه کار واخيستل شواونه خرڅه کړله شوه، نو ايا د کال له پوره کيدلو وروسته به بيا د هغو عشر اداء کوي او کنه؟

ځواب: له يو ځلي عشر اداء کولو وروسته بيا تر هغه وخته پوري چي خرڅه شوي نه وي نه پکښي دوباره عشر شته اونه پکښي زکوة شته او کله چي د عشر له اداء کولو وروسته غله خرڅه کړله شوه، نو بيا په ورڅخه ترلاسه شوو روپو باندې هغه وخت زکوة واجب دی چي پوره يو کال ورباندې تير شي او که دغه سړي تر دې له مخه د نصاب خاوند وي، نو بيا به ئي هغه وخت اداء کوي کله چي د هغه بل نصاب کال پوره شي که څه هم څو ورځي وروسته وي (آپ کي مسائل: ۳ جلد ۴۱۰ مخ و نه دی معهود په ۳ جلد ۴۱۰ مخ)

که باغ خرڅ شي نو عشر به ئي څوک اداء کوي؟

پوښتنه: که يو چا وروسته له هغه څخه خپل باغ خرڅ کړ چي ميوه ئي تياره شوه، نو ايا عشر به ئي خرڅونکی اداء کوي او که اخيستونکی؟

جواب : په دغه صورت کي په اخیستونکي باندې عشر نشته، بلکه عشر په باغ خرڅونکي باندې لازم دی. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۴۱ مخ)

هغه صورتونه چي عشر پکښي سا قطیږي :

مسئله : که پیداوار د ځمکي د خاوند له اختیار څخه بغیر هلاک شي، نو عشر هم سا قطیږي او که څه بخره ئي هلاک شي، نو د هلاک شوي برخي عشر سا قط دی او د پاتي برخي عشر اداء کول واجب دی. (بحر الرائق)

مسئله : که مالک پخپله پیداوار هلاک کړ، نو پخپله دي د هلاک شوي پیداوار عشر اداء کولو ضامن دی، او هغه ئي په ذمه باندې قرض دی، او که بل چاد هغه مال هلاک کړ، نو هر کله چي مالک له هغه څخه ضامن واخیست له هغه څخه دی عشر اداء کړي

مسئله : که د چاپه ذمه عشر لازم و، نو د هغه په مړینه سره نه بخښل کیږي، بلکه له هغه څخه چي کومه غله پاتي شوي ده له هغي څخه به ایستل کیږي. (شامي)

مسئله : که د یو چاد کښت کولو قدرت هم و خو و ئي نه کړ، نو عشر ور باندیو واجب نه دی. (امداد مسائل زکوة، فتاوی عالمگیری ۴ جلد ۲۴ مخ)

مسئله : عشر او خراج کله هم نه سره یو ځای کیږي، که له عشري ځمکي څخه دوخت حاکمانو خراج واخیست، نو (ما بینه و بین الله) هغه چاته پکار دی چي عشر اداء کړي. داد احتیاط لاره او امر محقق دی.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۷ مخ)

مسئله : که د عشري ځمکي فصل تر ریب لویا میوي راټولو وروسته ضائع شویا غله پرې برابرسول، نو عشر ئي سا قط شوی. (احسن الفتاوی ۴ جلد ۲۵۴ مخ)
او څومره فصل چي پاته شوی د هغه به عشر اداء کوي. (محدث نعت خامسي غفر له)

دپاره د حد تا کلي یوازي او یوازي د شارع علیه السلام حق دی، نو کله چي داند از و په تا کلو کي قیاس بي اثره دی، نو بیا څوک او څنگه کیدای شي چي په نص (د پاک خدای جل جلاله څرگند حکم) او اجماع سره ثابتې شوي اندازي دي په قیاس سره بدلي کړای شي؟ (۵) په کوم شي کي چي زیادت کیدای شي په هغه کي کموالی هم کیدای شي او بالکل له منځه هم وړل کیدای شي نو که کوم قوم ته د وروشتو او مالداري دوره ورشي، یا حکومت ته د دولت د ترلاسه کیدلو گټوري لاري پیدا شي، نو آیا په دغه صورت کي هغه څوک چي نن د زیاتوالي غوښتنه کوي هغه به سبا د زکوة په شرح کي د کموالي یا بالکل له منځه وړلو غوښتنه ونه کړي؟

او په دي ډول به د زکوة معنویت، حقیقت او د هغه هغه حیثیت چي د بدلون نه قبلونکی دی او د همیشني اسلامي شعار کیدلو کیفیت په پوره ډول تر پېښولاندي شوی وي، او زکوة به (چي یو سپیڅلی عبادت دی) دوخت د حکمرانانو د لوبو کولو یوشی گرزیدلی وي.

(۶) که یو ځلي اسلامي ارگانو ته د بدلیدلو رابدلیدلو دروازه پرانستله شي او د شرعي احکامو په بدلولو رابدلیدلو پیل وشي، نو په دي سره به د اسلام په ټولو ارکانو کي د تغیر لړۍ پیل شي. او تر کومه چي د عمري، اجتماعي ضرورتونو له پوره والي سره او د نوي دور د حکومت دارتیاؤ له پوره والي سره تړلي ده، نو د هغو دپاره په زکوة سربیره ټیکس هم یوه دخل لاره گڼل کیدای شي. (فقه الزکوة ۱ جلد له ۳۲۹ مخ څخه تر ۳۳۱ مخ پوري)

ایا د نصاب انداز د تل دپاره ده؟

د نصاب انداز د پاک خدای جل جلاله په نزد معلومه او ټاکلي ده، داسي نه ده چي څوک پخپله خوښه څنگه او څه وخت څه غواړي

هغسي وکړي او پخپله خوښه په زکوٰة کي زیادت یا کموالی وکړي، پاک خدای جل جلاله ددغه ټاکلي حق داندازي ښوولو کار هم حضرت محمد صلی الله علیه وسلم ته سپارلی دی چي حضور صلی الله علیه وسلم ورباندي دومره ټینگار کړی دی چي اصحابانو ته ئي صرف په وینا سره نه دي ښوولي بلکه دهغه په اړوند ئي تفصیلي فرمان ولیکی او حضرت عمر فاروق رضی الله تعالی عنه او عمرو ابن حزام رضی الله تعالی عنه ته ئي وسپاری چي له هغه څخه په څرگند ډول د اثابته شوه چي د زکوٰة نصاب، او په له هر نصاب څخه د زکوٰة اندازه (چي د تل د پاره به همدغه ډول وي) پاک خدای جل جلاله دخپل استاذي په واسطه ټاکلي او مونږ ته راښوولي دي. په دي کي په هیڅ یوه زمانه او هیڅ یو هیواد کي دهیڅ ډول کمولو او زیاتولو حق هیڅ یو چاته حاصل نه دی. (معارف القرآن ۴ جلد ۳۹۴ مخ)

د شریعت اصل مقصد څه دي؟

په شریعت کي چي د ستو خاوندانو ته د څرخ کولو تر غیب ورکړل شوی دی، په هغه کي هیڅ ډول تهدید نشته بلکه د شریعت اصل مقصد دادی چي هغه مال چي د شتمن تر ضرورتونو زیات وي او کار ئي ورپوري معطل نه وي هغه باید ټول په مسکینانو او غریبانو باندې تقسیم کړي، خو لکه څنگه چي هر څوک پوهیږي دومره همت هر چا نشوای کولای، نو ځکه داسي کول شریعت لازم ونه گرزول بلکه صرف انسانانو ته ئي د اور خوښه کړه او دي ته ئي تشویق کړل چی هر څومره مال ستاسو تر ضرورتو زیات وي هغه ټول دخپل خدای جل جلاله په لاره کي ولگوئ. (وَسَاءَ تَكْ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلِ الْغَفْوُ) (غفره سوره ۹۹ آیت ۱)

له دي څخه معلومه شوه چې د زکوة په اندازه، ټاکلو او نور څه کي هيڅ ډول بدلون امکان نه لري او د امت اجماع هم په ډي سره ده.

او که څوک د زيادت وړکولو او زولو لري هغه دی په دغه آيت باندې عمل وکړي (هغه څه چې دهغه تر ضرورت اصلیه زيات وي هغه دي ټول د پاک خداى جل جلاله په لاره کي ورکړي، چې پاک خداى جل جلاله ئي په بدله کي ورته اجر او ثواب ورکړي. (محمدرفعت قاسمي غفرله)

آيا خدمت کونکي (يا فلاحی) داري ته زکوة ورکول څنگه دی؟

پوښتنه: کومې خدمتي ادارې، (مرستندويه ټولني) يابي عوضه مرستي کونکي ادارې ته د زکوة دروېو په وړکولو سره زکوة اداء کيږي او کنه؟

ځواب: مرستندوي ټولني (اداري) چې د زکوة مال ياروپی جمع کوي، نو دوي د زکوة د مالونو ياروپی مالکاني نه بلکه د زکوة وړکونکو وکیلاني يا نمائندگانې دي ترڅو چې د زکوة مال ياروپی له هغو سره وي، نو داسي دي لکه له خپلو مالکانو سره چې وي؛ که دغه ادارې د زکوة روپی په مناسبو ځايو ولگوي نو د زکوة وړکونکو زکوة اداء شوي دي او که ئي په سمو ځايو کي ونه لگوي نو بيا زکوة نه دی اداء شوی. (آب کي مسائل ۳ جلد ۴۰۶ مخ)

مسئله: د کومو ادارو او ټولنو په اړه چې د دې پوره اطمینان موجود وي چې د زکوة روپی يا مال په سم ډول او مناسب ځای کي مصرفوي، هغو ته زکوة بايد و سپارل شي. او د کومو په اړوند چې دغه اطمینان موجود نه وي نو هغه د زکوة په وړکولو سره زکوة نه اداء کيږي او زکوة وړکونکي ته پکار ده چې دویم ځل خپل زکوة اداء کړي. (آب کي مسائل ۳ جلد ۴۰۳ مخ)

مسئله: د غوادر و ته د ورسپارل شوي زکوة په مال ياروپی کي د مالک په څير د تصرف کولو حق نشته بلکه صرف تر

محتاجانو او مسکینانو د ورسولو او ویشلو حق له دوی سره دي خو که د خاوندانو له خوا ورته د تصرف اجازه شوي وي بيانيي تصرف کول حق دی. (آپ کي مسائل ۴ جلد ۴۰۶ مخ)

د ديني مدرسو نه د زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: ديني يا عربي مدرسو ته زکوة ورکول نه يو داچي جائز دی بلکه ډير بهتر دی؛ ځکه چي پکښي د غريبانو سره د مرستي کولو تر څنگ له ديني علمونو سره هم يوه مرسته او دهغو سرپرستي ده.

(آپ کي مسائل ۳ جلد ۴۰۴ مخ و فتاوی محموديه ۲ جلد ۴۰ مخ)

۱ انجمنونو يا تنظيمونه زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: د زکوة په مال يا روپو کي د ضروري دی چي مسکين يا محتاج به دهغه مالک گرزول کيږي بغير له دي زکوة نه اداء کيږي؛ نو که په انجمن کي طالبان محتاجان وي نو د زکوة ورکول روا دی. او د انجمن ملازمينو او واعظينو ته په تنخواه کي د زکوة روپۍ ورکول روانه دی په دي کي بايد ډير احتياط وشي. د زکوة مال بايد محتاجانو ته بلا عوض په ملک کي ورکړل شي. د انجمن په بيلابيلو اخراجاتو کي د زکوة د مال په لگولو سره زکوة نه اداء کيږي او اسلامي مدرسو ته چي کومي د زکاتو نور روپۍ يا مالونه راځي هغه هم خاص د طالبانو او مسکينانو د خوراک او څښاک د لگښت د پاره وي، استاد، ملازمانو ته په تنخواه کي ورکول، اويانيي په ودانيو او نورڅه کي لگول روانه دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد بهار له رد المحتار ۲ جلد ۷۵ مخ)

مسئله: داسي اداره (انجمن) جوړول چي د زکاتونو مالونه او روپۍ په مسکينانو ویشي روا دی.

دغير مسلم په لاس د زکوة ویشل :

مسئله : د زکوة ویشلو کار غیر مسلم ته سپارل روانه دی ، ځکه چې حتماً دهغه له امله د مسلمانانو سپکاوی او په مسلمانانو باندې د کافر مشرې را منځته کېږي په دغه ډول د زکوة ورکونکي زکوة نه دی اداء شوی او د مه ټي دانجمن جوړونکو په غاړه ده . په دغه کار باندې باید کافي فاسق یاد زکوة په مسالو ناخبرونه ټاکل شي . (فتاوی رحیمه جلد ۱۵۸ مخ)

په زکوة کې باید مال ورکړل شي او که دهغه قیمت ؟

مسئله : د زکوة په ورکولو کې د زکوة ورکونکي اختیار دی ، یعنی هغه شي په زکوة کې ورکوي چې زکوة ورباندې واجب شوی دی او که دهغه قیمت ورکوي او قیمت دهغي زماني دا اعتبار ورپدې په کومه کې چې زکوة ورکول کېږي که څه هم د وجوب د زماني په اعتبار هغه وخت د شي قیمت پورته شوی یا را لویدلی وي ؛ د مثال په ډول د کال په اخیر کې چې زکوة فرض کیدی دیوي وزي قیمت دري سوه روپۍ وڅو هغه وخت چې زکوة ایستل کیدی دهغي قیمت څلور سوه ته پورته شویادو سوه ته راټیټ شو ، نو زکوة ورکونکي به څلور ، یادوه سوه روپۍ په زکوة کې ورکوي . (علم الفقہ ۴ جلد ۲۹ مخ)

په زکوة کې څنگه مال باید ورکړل شي ؟

مسئله : که ټول عمده مال وي ، نو په زکوة کې هم باید عمده مال ورکړل شي . او که ټول مال خراب وي نو په زکوة کې هم باید خراب مال ورکړل شي ؛ او که نیمایي مال عمده وي او نیمایي خراب وي ، نو په زکوة کې باید متوسط (میان) مال ورکړل شي . که ټي دکمي درجي مال ورکړ چې کموالي پکې شي وو ، نو دهغه کموالی په بدله کې دي دهغه

قیمت ورکړي او که ئي دلويي درجي مال ورکړ نو بيا دي دزيادات
 قيمت ورڅخه بيرته واخلي. په دغه صورت کي دزيادات اخيستل
 اود کمبود پوره کول په قيمت سره روادى. (علم الفقه ۴ جلد ۳۰ مخ)

۱ يا حکومت کولای شي چي زکوة کاب کړي؟

پوښتنه: له بانکونو څخه د حکومت له خوا د زکوة کاتولو په کړنلاره
 باندي بايد له سره غوروشي. د زکوة ورکونکو د زکوة اداء کيدل په
 هغه ډول چي دوى ئي کوي ديزيات تر شک لاندې دي، نو د دې دپاره
 چي د محترموزکوة ورکونکو په يقيني ډول زکوة اداء شوى
 وي، نو بايد دوى پخپل لاس خپل زکاتونه اداء کړي. (امداد مسئل زکوة ۹۰ مخ)

استعمال شوى شي په زکوة کي ورکول څنگه دى؟

پوښتنه: يو چا يوشى شپږمياشتي کار وروسته ئي پخپله خوښه د زکوة په
 نيت په نيمايي قيمت مسکين ته ورکړ، خو هغه ته ئي دا ونه ويل چي زه
 دغه شى په زکوة کي درکوم نو په دې ډول ئي زکوة اداء شوى دى او کنه؟
ځواب: که په بازار کي هم دغه شى په دغومره قيمت (چي د شي مالک
 ورته ټاکلى دى) پلورل کيدای شوای، نو بيا ورباندي زکوة اداء شوى
 دى. (آپکى مسائل ۳ جلد ۳۸۲ مخ)

د نه خرڅيد و نکي شي په زکوة کي ورکول څنگه دى؟

پوښتنه: له يود کاند ارسره داسي شى وچي نه خرڅيدى آيا هغه کولای
 شي دغه شى په زکوة کي ورکړي؟
 بې ارزښته اودريدلى (کوته) شى په زکوة کي ورکول دا خلاص خلاف
 دى. نو څومره قيمت چې د هغه شي په بازار کي وي په هغه قيمت ئي په
 زکوة کي ورکول صحيح دى. خودابه ډيره نامردي وي.

خواب شی په زکوة کي ورکول څنگه دی؟

مسئله: بعض خلک په زکوة کي داسي شيان ورکوي چي (ردشوي اوله کاره لويديلی وي، د مثال په ډول د کتابو تجاران داسي کتابونه په زکوة کي ورکوي چي د خرڅولو وړ تيانه لري د کپړو خرڅونکي زړي او څيري شوي کپړي په زکوة کي ورکوي غله خرڅونکي ترڅه، زاره او تپ شوي اوږه ورکوي دغه رنگه نور تجارت کونکي. نو هغه حساب چي دوی دغه شي ته لگولی دی که په بازار (مارکيټ) کي په دغه قيمت نشوای پلورل کيدای نو بيا زکوة هم نه دی ورباندي اداء شوی. څومره چي تر دغه لگول شوي قيمت د بازار قيمت کم دی هغومره د زکوة ورکونکي په ذمه پاته دی مگر زکوة ورکونکي بايد د ايا د ولري چي څومره دهغو په کار کي د اخلاص کمی وي هغومره به نې د قبلیدلو هم کمی وي. (امداد مسائل زکوة ۴۲ کتاب الفقه جلد ۱ ۹۷۳ مخ)

د زکوة د روږو پخپله استعمال لول

پوښتنه: که يو چاد زکوة روږی له نورو څخه جلا کړي، مگر تر جلا کولو وروسته ئي ورته ضرورت پيدا شو، نو آیا هغه کولای شي د زکوة روږی قرض ورواخلي؟

ځواب: د زکوة روږی خوتر هغه وخته پوري چي چاته ئي ورکړي نه وي دهغه ملک دی نو ځکه ئي استعمال هم ورته روا دی.

(آپ کي مسائل ۳ جلد ۴۱۴ مخ و فتاوی محمودیه ۱۱ جلد ۴۲ مخ)

مسئله: تر هغه وخته پوري چي د زکوة د پاره جلا کړل شوي روږی مسکینانوته نه وي ورکړل شوي، نو تر هغه وخته پوري ئي مالک د نصاب خاوند دی. (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۱۸ مخ شامي ۲ جلد ۱۴ مخ)

د سود له روپو څخه زکوة اداء کول څنگه دی؟

مسئله: که د سود روپی باید د صدقي او ثواب په نیت چاته ورنکړلی شي بلکه بغير له دغو نیتونو څخه محتاجانو او مسکینانو ته ورکړلی شي. د سود په روپو باندې زکوة نه اداء کېږي. (آپ کي مسائل ۲ جلد ۳۴۴ مخ احسن المسائل ۲ جلد ۳۸۴ مخ)

په زکوة کې هومه کرنسئ (نوټ) دا اعتبار وړ دی؟

پوښتنه: یوله وطنه څخه لیږي څوک (مهاجر) غواړي خپلو وطنوالو مسکینانو ته د زکوة روپی ورولیږي. مگر ددې ځای او هغه ځای روپی (سکې) سره فرق لري د مثال په ډول که له دې ځایه څخه (۵۰/۰۰۰) روپی ولیږي نو هلته (۰۴/۰۰۰) روپی رسیږي. نو تا سورا ته دا وېشائي چې زکوة د (۰۵/۰۰۰) زرو روپو اداء شوي دي او که د څلوېښتوزرو؟ دغه رنگه که مونږ په خپل هیواد کې د هیوادېلي داسې بزخي ته چې کرنسئ شي له مونږ سره فرق لري د زکوة روپی لیږو، نو زکوة به مو په څه ډول اداء شوي وي؟

ځواب: زکوة ورکونکي چې د کوم هیواد له کرنسئ څخه زکوة اداء کړې دی هغه کرنسئ دا اعتبار وړ ده، د هغه هیواد په کرنسئ سره ئې چې د هر څومره مال زکوة اداء کړ د هغو مره مال زکوة اداء شوی دی. د هغه بل هیواد کرنسئ که تري کمه وي او که زیاته. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۴۱۳ مخ)

په غیر ملکي سکې سره د زکوة اداء هولو طریقہ:

مسئله: په زکوة اداء کولو کې دا ضروري ده چې د زکوة اجبه اندازه به مستحقینو (مسکینانو) ته ورکوي او د هغو په وررسولو چې کوم لگښت کېږي هغه به د زکوة اداء کونکي په غاړه وي، هغه لگښت د زکوة له روپو څخه پوره کول روانه دی، ځکه چې په دې سره په

واجب شوي اندازه کي کموالی راځي اوزکوة په پوره ډول نه اداء کيږي. (فتاوی محمودیه ۱۲ جلد ۱۴۱ مخ)

تروار له مخه زکوة اداء کول

مسئله: دنصاب ترڅاوند کيدلو وروسته اودکال ترپوره کيدلو له مخه دزکوة اداء کول روادی مگردنصاب ترڅاوند کيدلو له مخه روانه دی. دتروخت له مخه زکوة ورکولو دپاره ددریو شرطونوخیال ساتل ضروري دی. لومړی داچي دوار له مخه زکوة ایستلو په وخت به دنصاب کال پیل شوی وي دوهم داچي دکوم نصاب زکوة چي هغه تروخت له مخه اداء کوي هغه به دکال ترپایه له مینځه نه ځي اودریم شرط دادی چي اصلي نصاب به دکال په مینځ کي نه ضائع کيږي. ددې صورت دادی: چي له یوچاسره دسپینویا سروزرو یاد تجارت دمال ترنصاب لږ کم څه موجود ؤ او هغه ئي ترپوره کيدلو له مخه زکوة اداء کړ او ترزکوة اداء کولو وروسته نصاب پوره شو؛ یا داسي ؤ چي له چاسره دوه سوه درهمه یاد دوو سوو درهمو تجارت مال ؤ، هغه دزکوة پنځه درهمه اداء کړل او دهغو پنځو درهمو په لیري کيدلو سره نصاب پوره نشو او په ناپوره نصاب باندي ټول کال تیر شو. (طحاوي)

په څه ډول چي دیو نصاب زکوة تروخت له مخه ورکول روادی همدغه رنگه دزیاتو نصابونو زکاتونه تروخت له مخه ورکول هم روادی. (فتاوی قاضي خان)

مسئله: له یوچاسره دوه سوه درهمه ؤ مگر هغه تروخت له مخه دزرو درهمو زکوة چاته ورکړ، نو که په دغه کال کي دننه ورته نور مال راغی یا ئي په دغه سرمایه باندي دومره روپی وگټلي چي دنصاب دکال پوره کيدلو پړوخت ورسره زر درهمه موجود ؤ، نو تروخت له مخه

ایستلی زکوة ئی اداء شوی دی اوله ذمی خخه ئی دزرودرهموزکوة ساقط شوی دی او که داسی وشول چي دتروخت له مخه زکوة ورکولو وروسته کال پوره شو خوزدرهمه لاموجودشوي نه واورتر کال پوره کیدلو وروسته زدرهمه پوره شول او یاد دغومره قیمت مال ئی ترلاسه کړ، نودا وخت بیا هغه تروخت له مخه زکوة دبل کال دمال دپاره کافي نه دی. دنوي مال یاروپوله ترلاسه کولو وروسته چي کله بیاد نصاب کال پوره شي، نو زکوة ورباندي واجب دی. (بحر الرائق)

مسئله: که له یو چاسره زرروپی موجودي وي خو هغه په دي نیت ددووزروروپوزکوة ورکړي چي که په دغه روان کال کي ماته زرنوري راشي نودا به دهغو تروخت له مخه (پیشکي) زکوة شي، او که رانغلي، نوییاد راروان کال دزروروپوزکوة دی، نودغه نیت ئی صحیح کیږي.

مسئله: له یو چاسره څلورسوه درهمه واوردهغه داخیال شو چي پنځه سوه درهمه دي ادا پنځه سوو درهموزکوة ئی اداء کړ، وروسته ورته معلومه شوه، نودغه دپاره ددي چانس شته چي په زکوة کي زیاتي ورکړل شوي روپی دراتلونکي کال په زکوة کي ولگوي.

(محیط السرخسي وفناوی عالمگیری ۴ جلد ۱۵ مخ)

مسئله: که یو څوک دخپل مال زکوة تر کال پوره کیدلو له مخه ورکړي او یاد څو کلونو زکوة تروخت له مخه اداء کوي، نودا ورته روادی. (فتاویٰ عالمگیری ۴ جلد ۱۵ مخ)

که یو غریب ته تروخت له مخه زکوة ورکړل شو او بیا هغه ما لدار یا مړ شو؟

مسئله: که کوم محتاج ته تروخت له مخه (پیشکي) زکوة ورکړل شوی و او تر کال پوره کیدلوله مخه هغه محتاج سړي غني (شتمن) او یا مړ شو او یا (نعوذ بالله) له اسلامه څخه بهر شو، نو هغه زکوة چې هغه ته ورکړل شوی و هغه صحیح دی او اداء شوی دی. (عالمگیری ۲ جلد ۵ مخ)

مسئله: څکه چې د زکوة یا عشریه ورکولو کي هغه وخت دا اعتبار ورپدی چې فقیر ته ورکول کیږي؛ او دا چې په راتلونکي کي څه پیښیږي هغوته اعتبار نشته. که د زکوة ورکولو پړوخت هغه مسکین و، نو بیا د زکوة په اداء کي هیڅ شک نشته. (عالمگیری ۲ جلد ۴۸ مخ)

د زکوة له روپو څخه قرض ورکول:

پوښتنه: زه هره میاشت د زکوة روپی له خپل مال څخه جلا کوم او درمضان المبارک په میاشت کي ئي مسکینانو ته ورکوم، که یو څوک راڅخه قرض وغواړي، نوزه کولای شم چې د زکوة له روپو څخه ئي ورکړم؟

ځواب: ترڅو پوري چې د زکوة روپی له تاسره وي تر هغه وخته ستا په ملکیت کی دي، نو ته چې ورباندې هرڅه کول وغواړي هغسي کولای شي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۸۰ مخ)

له موجود وروپو څخه به زکوة ورکوي او که له نورو څخه؟

پوښتنه: له زید سره دوه سوه روپی دي، نو آیا له دغودوو سوو څخه به پنځه روپی په زکوة کي ورکوي او که به هغه دوه سوه روپی پوره له

خان سره ايرېدي اود زکوة دپاره به له کوم بل ځای څخه په قرض يا بل ډول روپۍ راپيدا کوي او بيا به ښي په زکوة کي ورکوي؟

ځواب: دادزید خوښه ده چي دهغو (دووسو) روپو څخه د زکوة پنځه روپۍ ورکوي او که له بل ځايه ښي ورته پيدا کوي، او که له هغه سره تردوه سوه نوري زياتي وي نو دهغو په ورکولو سره هم زکوة اداء کيږي، د زکوة دپاره د قرض اخيستلو ضرورت نشته.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۹۵ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۴۱ مخ)

يادونه: که د دوو سو روپو لرونکي د بل نصاب خاوند نه وي نه صرف په دوو سو روپو باندې تر هغه وخته زکوة نشته ترڅو چي ورباندې دوه پنځوس نيمي تولي سپين زر نشي اخيستل کيدای. (معدن عبد غاسي غفر له)

که چاته د زکوة په ورکيدلو اونه ورکيدلو کي شک پيداشي:

مسئله: که يو چاته د زکوة په اداء کولو اونه اداء کولو کي (چي اداء

کړي به مي وي او کنه) شک پيداشو نو احتياطاً بايد دوهم وار زکوة

وباښي. (فتاوی عالمکيري ۴ جلد ۲۴ مخو علم الفقه ۴ جلد ۳۱ مخ)

په في سبيل الله کي کوم، کوم خلک داخل دي؟

پوښتنه: په (في سبيل الله) کي دلگښت کولو کوم، کوم ځايونه داخل دي؟

آيا د تبليغ او اسلام ساتونکو تنخوا او د خوراک او سفر مصارف په هغو کي داخل دي؟

ځواب: بې له شکه چي په في سبيل الله کي د بدائع نومي کتاب

د ليکوال رحمه الله عليه له تفسير سره سم د خيږد لگښت ټول ځايونه

داخل دي مگر کوم شرطونه چي د زکوة د اداء دپاره دي

دهغو ټولو لحاظ ساتل ضروري دي هغه دادی چي بلا عوض به د زکوة

د مال د محتاج ملک گر زول کيږي. نو ځکه بايد لومړی ورته د تملیک حيله

جوړه شي، ترڅو له هغه وروسته شي په تبليغ، د کار کونکو په تنخواه او نورو کي لگښت رواشي. (فتاویٰ دارالعلوم ۷ جلد ۲۸۲ مخ په حواله رد المحتار باب المصرف ۱ جلد ۸۳ مخ)

مسئله: په زکوة کي چی دا شرط دی چی د زکوة مال به بلا عوض د مسکین ملک گرزول کیږي دا په هیڅ وخت او هیڅ ډول پرینمودل کیدای نشي (فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۹۰ مخ)

د فی سبیل الله د لفظ لفظي معنی ډیره عامه ده. کوم کار چي د پاک خدای جل جلاله درضا ترلاسه کولو دپاره کیږي هغه ټول د دغه مفهوم له مخي په فی سبیل الله کی داخل دي هغو خلکو (چی د رسول الله صلی الله علیه وسلم د تفسیر او بیان او دامامانو د تفسیر څخه بغیر د قرآن کریم په صرف لفظي ترجمه پوهیږي) دلته غلطی کړي او کومي ئي چی د فی سبیل الله د لفظ په لیدو سره د زکوة په لگښت ځایونو کي هغه ټول شيان ورگډ کړي او گډوي چي له یونه یو حیثیت څخه نیکسي یا عبادت وي. لکه د مسجدونو، مدرسو، شفا خانو، مسافر خانو او داسي نورو رغول. د ژورو څاگانو، پلونو او سرکونو جوړول چي دا ټول سراسر غلط او د اجماع امت په ټکر کي دي. او کومو علما، کرامو (د فقهی پوهانو) چي طالبان (د اسلامي علومو زده کونکي) یا نور د نیکو کارو کونکي په دي کي ورگډ کړي دي، نو هغه په دي شرط چی مسکینان او محتاجان به وي او د انښکاره خبره ده چی محتاج او فقیر خود زکوة د لگښت ځایونو تر ټولو لوړی ځای دی، هغه که د فی سبیل الله په مفهوم کي ورگډ نکړای شي هم د زکوة مستحق دی. که په یوه خبره باندي ژور فکر وشي نو هغه به په دی مسئلي د پوره پوهاوي دپاره کافي شي هغه داده چي که د زکوة په مسئله کی دومره عاموالي

پروخت وي چي په ټولو عبادتو او هر ډول نيكيو كي خړخ كول په هغه كى داخل وي، نو بيا په قرآن كريم كي داتو (۸) لگښت ځايونو بيان (معاذ الله) بي ځايه او چټي كيږي. او در رسول الله صلى الله عليه وسلم مبارك ارشاد چي مخته هم ذكر شوى دى سپارلې، بلكه پخپله ئي ورته (۸) ځايونه ټاكلي دي، نو كه دفي سبيل الله په مفهوم كي ټول طاعات او عبادات او نيكي داخلي شي او په هريوه كي دزكوۀ مال لگول كيداى شي، نو (معاذ الله) دحضور صلى الله عليه وسلم دغه ارشاد مبارك خوبيا بالكل غلط شو. نو اوس په ډيره اسانئ سره كولاى شودا معلومه كړو چي دفي سبيل الله له لفظ څخه چي ناخبرو خلكو ذهن ته عاموالى ورځى دادا الله جل جلاله مراد نه دى، بلكه مراد هغه دى چي دحضور صلى الله عليه وسلم له بيان او دصحابه كراموله تصريحاتو څخه ثابت دى. (دلته تفصيل دپاره دتفسير معارف القرآن جلد ۴، ۸ مخ وگورئ)

د لگښت ځايونو قدرتي ترتيب :

دزكوۀ دپاره چي دلگښت اته (۸) ځايونه په ترتيب سره بيان شوي دي دكم فكر كولوروسته كولاى شئ معلومه كړئ چي دا قدرتي ترتيب دى. تر ټولو له مخه ددووهغو ټولويو يادونه شوي ده چي په استحقاق كى تر ټولو زيات رومبى دى يعنې، فقيران او مسكينان، ځكه چي دزكوۀ لومړى مقصد له هغو سره مرسته كول دى.

دريسم وارد هغه چا يادونه شوي ده چي دهغو له موجودگي څخه بغير دزكوۀ نظام پخپل حال نشي پاته كيداى يعنې (العاملين عليها) په څلورمه درجه كي (المؤلفة قلوبهم) راغلي دي چي دهغوروزنه لاس ته راوړل، دايمان دتقويت او دحق دخير او دي دپاره

ضروري ۽. په پنځمه او شپږمه درجه د غلامانو ازادول او قرضدارانوته له قرضو څخه اوږي ورسپکول ياد شوي دي چي نسبت مختنيوته موقت او محدود ۽.

په اووم قدم کي که دمستحقينو پورته ذکر شوي مال اندازه ډيره زياته شويوي، نو دهغه وخت او حال دپاره د (في سبيل الله) يادونه شوي ده چي يوه جامع او حاوي دروازه ده. په اخير کي د (ابن السبيل) ذکر شوي دي ځکه چي په پخوا کي د اتر ټولو کم، او د اندازي له لحاظه ډير محدود پيښيدونکي لگښت ځای ۽. (حقيقت زکوة ۲۵ مخ)

ايا د زکوة مال به په دغو ټولو لگښت ځايونو ويشل کيږي ؟

پوښتنه: دلگښت ځايونو له بيان څخه مقصد دادي چي وږيا بايد د زکوة مال په دغو ټولو لگښت ځايونو وويشل شي، او که دا چي په دغو ځايونو کي کولای شئ د زکوة مال ولگوي؟

ځواب: په ذي اړوند د فقهاؤ اختلاف دي، مگر د جمهورو مذهب دادي چي په يو وخت ئي په ټولو باندې ويشل ضروري نه دي، څنگه چي وخت، حالت او ضرورت وي له هغو سره سم بايد ولگول شي او دغه مذهب د قرآن مجيد او حديث شريف له تصريحاتو او روحيي سره برابري، په څلورو امامانو کي صرف د امام شافعي رحمه الله عليه قول له دي څخه بدل دي (حقيقت زکوة ۲۴ مخ. کتاب الفقه على مذهب الاربعه جلد ۱، ۱۳ مخ و علم الفقه ۴ جلد ۴۴ مخ)

د زکوة و هولو نکواصول او فضا ئل :

د اسلامي حکومت له طرفه چي د زکوة راټولو دپاره کوم خلک ليرل کيږي، دهغو دپاره حضور صلی الله عليه وسلم ډيره دايات فرمايلي دي په هغو کي ډيري هدايات دهغه چا دپاره هم دي چي

د مسلمانانو کوم نمائنده تنظیم یا کومې اسلامي ادارې (مدرسو یا مکاتبو) ته د زکوٰۃ راټولولو د پاره سفرونه کوي که هغه خلک په سم ډول خپله ذمـواري اداء کړي نو پـه لاندینيو احادیثو شریفو کې ورته مختلفې خوشخبري او زيرې ورکړل شوی دی او څوک چې په دې کار کې بې پروايي کوي او د شریعت د حدودو خیال نه ساتي، نو د هغو د پاره وعیدونه بیان شوي دي.

د حضرت دافع بن خدیج رحمه الله علیه څخه روایت دی چې حضور صلی الله علیه وسلم وفرمایل «د صدقاتو راټولونکي چې په سم ډول د پاک خدای جل جلاله د پاره خپل کار په مخ بوزي نو تر څو چې واپس خپل کور ته نه وي راگرزیدلي تر هغو د پاک خدای جل جلاله په لاره کې د جهاد کونکو په څیر دي. له حضرت ابو هريره رضی الله تعالی عنه څخه روایت دی چې رسول صلی الله علیه وسلم وفرمایل: «بهترینه گټه د عامل ده په دې شرط چې هغه په خیر خواهي او سم ډول کار وکړي».

تشریح: په کوم کار کې چې د انسان د نه ختلو امکان او ځایونه ډیر وي له هغه څخه که انسان سم اوبې داغه راووزي نو د هغه په اجر او ثواب برسیره د دغه آزماینېت څخه د سلامت راوتلو له امله هم ورته د قدر په سترگه کتل کېږي، تر دې چې د انسان لاس ته ډیر مالونه رسته ورځي او که د هغه په زړه کې د الله جل جلاله ویره نه وي، نو په هر قدم کې ورته ستونځي مخ ته راځي. په دغه رنگه مرا حلو کې که انسان په تقوی او پرهیزگاري باندي تکیه وکړي او د پاک خدای جل جلاله د حکمونو خیال و ساتي، نو په یقین سره دغه د نفس په خلاف یو لوی جهاد دی... (الترغیب والترهیب ۲ جلد ۱۹۴ مخ)

آيا زکوٰۃ راتلونکي هديه قبلواي شي؟

حضرت عبداللہ بن بریدہ رضی اللہ تعالیٰ عنہ دخپل پلار په حواله نقل کوي چي حضور صلی اللہ علیہ وسلم وفرمايل: کله چي مایو څوک په څه کار باندي مقرر کړ او هغه ته مي تنخواهم ورکړه، تر هغه وروسته چي بیا هغه نور څه اخلي، دا خیانت دی.

په راتلونکي حدیث شریف کي د پورتنی حدیث شریف لازيات وضاحت شوی دی: حضرت ابو حمید ساعدي رضی اللہ تعالیٰ عنہ فرمائي چي: حضور صلی اللہ علیہ وسلم دازد قبیلي یو سړی (لتيبه) د زکوٰۃ راتلونکي د پاره ولیږو، کله چي بیرته راغی نو حضور صلی اللہ علیہ وسلم ته ئي د مال ورسپارلو پروخت وویل، دغه ستامال دی او دغه ماته په هدیه کي راکړل شوی دی رسول صلی اللہ علیہ وسلم دخپلي حکیمانه طریقي له مخه سمدستي هغه ته څه و نه ویل بلکه خطبي ته ولاړ شو او د حمد او ثناء ویلو وروسته ئي وفرمائل:

زه له تاسو څخه یو څوک له دغو کارو څخه دیوه د پاره ټاکم د کومو چي پاک خدای جل جلاله زه د موار گرزولی یم او بیا هغه راځي او ماته وائي چي دا ستادي، او دا هغه څه دي چي ماته په هدیه کي راکړل شوی دی؛ هغه له خپل مور او پلار سره په کور کي ولي نه کښینست، تر څو که هغه رښتیا سچه وای نو د هغه هدیه به هغه ته کور ته راتلای، زمادي په خدای قسم وي چي له تاسو څخه هر څوک په ناحقه څه شی اخلي نو خامخا به د قیامت په ورځ په داسي حال کي راشي چي هغه به یي په شاوي، نو داسي دي نه وي چي زه له تاسو څخه یو څوک د قیامت په ورځ په داسي حال وپیژنم چي هغه خدای جل جلاله سره

په داسي حال کي مخ کيږي چي غرمبيدونکي اوبن يارمباري
وهونکي غويي اوداسي نورني پشاخيستي وي له هغه څخه
وروسته حضور صلی الله عليه وسلم خپل دواړه لاسونه پورته کړل
تردي چي حضور صلی الله عليه وسلم د بغلو سپينوالی
ترسترگو کيدو او فرمايل شي: ای الله جل جلاله! آيا ما ستا پيغام
بندگانوته ورساؤ. (ترغيب ۷۹ مخ)

تفسير: کله چي يو څوک په حکومتي يا بله محکمه کي وي چي ورسره
د عامه خلکو کاروبار وي هغه ته هم چي تحفي ورکولي کيږي ډيري
دهغو ددي دپاره وي چي شايد کله به مي له دغه څوکي لرونکي سره
کار پيدا شي. (ترغيب ۷۹ مخ)

مطلب دادی چي زکوة راټولونکي ته چي هديي او تحفي ورکولي
کيږي هغه دده دذات په وجه نه بلکه دهغه دڅوکي په وجه ورکولي
کيږي. که هغه دزکوة راټولولو په څوکي نه وای ټاکل شوی او پخپل
کورکي ناست وای، نو آيا هغه ته به چا تحفي ورکړي وای؟ له دي څخه
معلومه شوه چي که زکوة راټولونکي ته دهغه کوم خپل يا دوست
تحفه ورکړي، نو بايد دپته وکتل شي چي که دغه تحفه هغه ته دهغه
دڅوکي (وظيفي) له وجي نه، بلکه دخپل پخواني نزديکت او
مراسمو په وجه ده او يا ددهغو هميشني معمول دی، نو دغه تحفه
دهغه دپاره رواده. او که د تحفي ورکول صرف دهغه دڅوکي يا وظيفي
له خاطره وي، نو دده رنګه تحفي اخيستل کله هم هغه ته روانه ده.
(مظاهرق مديد ۲ جلد ۴۹۲ مخ)

عاملين څو ک دي ؟

له عامليانو څخه مراد هغه خلک دي چې د اسلامي حکومت له خوا د دې دپاره ټاکل شوي وي چې له خلکو څخه صدقي، زکاتونه، عشر او نور راټول کړي او بيا يې بيت المال ته و سپاري، څنگه چې دغه خلک خپل ټول وخت په دغه خدمت کې تيروي، نو ځکه دهغو د ضرورتو دمه واري د اسلامي حکومت په غاړه ده. د قرآن کریم په دې آيت شريف (العاملين عليها) سره دوي يوله اتو لگښت ځايونو د زکوة څخه گرزول شوي دي او ويل شوي دي چې د دوي د خدمت حق به د دغه زکوة له مال څخه ورکول کيږي.

په دې کې اصل دادی چې پاک خداي جل جلاله له مسلمانانو څخه د زکوة او صدقو راټولولو (اخيستلو) فريضه براه راست حضور صلی الله عليه وسلم ته سپارلي ده، چې ذکر يې د دغه سورة په يو آيت شريف (خذ من اموالهم صدقه) کې راغلي دي چې معنی ئې ده ، ، واخله ته صدقه ای محمد صلی الله عليه وسلم له مالونو د مسلمانانو څخه ، ، د دغه آيت له مخې د مسلمانو په امير باندې دغه فريضه اچوله کيږي چې هغه بايد زکاتونه او صدقي راټولي کړي. او بيا د اهرم څرگنده خبره ده چې اميرنشي کولای په ټول هيواد کې بغير له نورو مرسته گونکو دغه چاره ترسره کړي، نو ځکه دهغه د مدد کارانو ذکر په (و العاملين عليها) سره شوی ده. د دغه آيت شريف په عملي کولو سره حضور صلی الله عليه وسلم ډير اصحابان رضی الله تعالى عنهم د زکوة راټولولو دپاره ټاکلي و او بيا يې د هيوادونو هرې برخې ته ليرلي و او د آيت له لارښوونې سره سم ئې

دهغو د خدمت حق د زکوة له راتول شوي مال (روپو) څخه ورکړی و په دوی کې هغه اصحابان رضی الله تعالی عنهم هم شامل و چې غنیان و یواځې زکوة راتولونکو ته د کار په بدل کې د زکوة مال ورکول روادی. ځکه چې دا په آیت شریف سره ثابت دی بل هیڅ یو چاته په هیڅ یو وخت او هیڅ یوه ول د کار په بدل کې د زکوة مال نشي ورکول کیدای.

د دوو پوښتنو ځواب :

دلته دوه پوښتني پيدا کيږي لومړی دا چې ولي ياهه څه ډول د زکوة مال د خدمت په بدل کې ورکړ شو؟

دوهم دا چې ولي ياهه څه ډول شتمنو (غنيانو) ته د زکوة مال ورکړ شو؟ د دغو دواړو پوښتنو ځواب يو دی چې د عاملينو حيثيت بايد وپيژندل شي. هغه دادی چې دوی د فقيرانو وکیلان دي او په دې خوتول پوهیږو چې د وکیل قبضه د اصل (مؤکل) د قبضي په حکم کې دی. که یو څوک د خپلو قرضود اخیستلو دپاره وکیل وټاکي او قرضدار هغه قرض وکیل ته ورکړي نو هغه د وکیل تر قبضي لاندې شول قرضدار ورڅخه خلاص دی. نو کله چې د صدقواو زکاتو راتولونکي د فقيرانو د وکالت د حيثيت په لرلو سره زکاتونه او صدقي راتولوي، نو د ورکونکو ئي زکوة اداء شوی دی؛ دا وخت دا ټول شته دهغو فقيرانو ملک دی چې د وکیلانو له طرفه ورته راتول کړل شوي دي، نو هغه روپیې چې عاملینو ته ورکولي کيږي هغه د مالدارانو له طرفه نه، بلکه د فقيرانو له طرفه ورته ورکولي کيږي او فقيرانو ته په دغه راتول شوي مال کې د هر ډول تصرف اختیار شته.

عاملين چا د فقيرانو و كيلان كړي دي؟

پاته شوه داپوښتنه چې دغه عاملين څه ډول د فقراؤ و كيلان شول؟
د دې ځواب دادى چې د اسلامي حكومت مشر په قدرتي ډول د الله جل
جلاله له طرفه د ټول هيواد د فقيرانو او محتاجانو و كيل وي ځكه چې
دهغو د ټولو ضرورتونو د موارې د اسلامي حكمت د مشر په غاړه ده
، نو هغه چې كوم كوم خلك د زكوۀ او صدقو راټولولو د پاره ټاكي هغه
د مشر د نائب د حيثيت په لرلو سره د فقيرانو و كيلان كړي.

۱ يا د مدرسو سفيران (استاذي) په عاملينو كي داخل دي؟

نن سبا چې د اسلامي مدرسو او انجمنو مهتممين او يا دهغو استاذي
د مدرسو او انجمنو د پاره د زكاتونه او صدقي راټولي. دهغو د احكم نه
دى كوم چې د صدقي د عاملينو په اړوند په آيت شريف كي راغلي دي
چې د زكوۀ له روپو څخه دهغو تنخواه ور كوله كيداى شي، بلكه
دهغو د پاره لازماً بايد د مدرسو يا انجمنو له خوا ځانگړي تنخواه
و ټاكله شي. د زكوۀ له مال يا روپو څخه دهغو تنخواه نشي ور كوله
كيداى وجه ئې داده چې دغه خلك (مهتم وي كه دهغه استازى)
د فقيرانو و كيلان نه، بلكه د زكوۀ وركونكو و كيلان دي، دهغو له طرفه
دوى ته د زكوۀ د مال په مناسب ځاى لگولو اختيار وركړي شوي دي.
نوله دي امله دهغو تر قبضي لاندې را تللو وروسته هم د زكوۀ تر هغه
وخته پوري نه اداء كيږي تر څو چې دوى هغه
مسكينانويا محتاجانوته ورنكړي. دوى د فقيرانو و كيلان ځكه نه دي
چې په حقيقي ډول خودوى فقيرانو و كيل نه دي كړولي
او د مؤمنانو امير ته چې د عامه مشري په وجه كوم وكالت

د فقيرانو خود بخوده حاصل ږي هم دوى ته حاصل نه دي، نوله دي امله كوم مال د زكوة چي دوى ته ور كول كيږي داسي دي لكه د مال له اصلي خاوند سره چي وي. په دغه كار كي په عام ډول له بي پروايي څخه كار اخيستل كيږي، ډير ځله مهتممين يا نور د خلكو زكاتونه راټولوي او بيا په كلو كلو ورسره ايښي وي، او زكوة ور كونكي د افكر كوي چي زكوة مي اداء كړ، حال دا دي چي دهغوئ زكوة به هغه وخت اداء كيږي چي د زكوة مال ئي په مناسب لگښت ځاى كي ولگيږي. (معارف القرآن ۴ جلد ۳۹۹ مخ)

په څرگند ډول د زكوة اداء كول

مسئله: په دي نيت چي خلك د زكوة اداء كول ته تشويق كړي د زكوة په ښكاره ډول اداء كول روادى، مگر دريا كارى او ځان ښكارولو په نيت دهغه تشهير روانه دى، بلكه په دي سره ثواب ضائع كيږي.

مسئله: فقهاء رحمة الله عليهم فرمايي چي كله څوك زكوة اداء كوي، نو په ډاگه يا ښكاره ډول اداء كول ئي بهتر دى او نفلي صدقي او خيراتونه په پټه اداء كول ډير ثواب لري. (فتاوى عالمگيري ۴ جلد ۴ مخ)

دلته هم دريا كارى څخه ځان ساتل پكښي ضروري دى. (فاسي غفرنه الله)

بل ښار ته د زكوة ليرل څنگه دى؟

پوښتنه: زيد خپل زكوة او سراسيه (قدقة الفطر) دخپل ښار غريبانو ته نه ور كوي بلكه چيرته ليري ډبل ښار مسكينانو ته ئي ليري. آيا داسي كار كول په شريعت كي روادى؟

ځواب: بل ښار ته د زكوة ليرل مكروه تنزيهي دى، څوكه هلته د ليرونكي له خپلوانو څخه څوك مسكين و، ياد دغه ښار تر

مسکینانو هله ته زیات مستحقین موجود و، یا هغه څوک چې زکوة ورلیږل کیږي نیک یاد دیني علوموزده کونکی وي او یاد زکوة بل ځای ته په لیږلو کې د عامو مسلمانانو یري گټي وي، نویا مکروه نه دی، بلکه د اهل او قرابت حق دخپل ښار تر مسکینانو زیات دی.

(احسن الفتاویٰ جلد ۴ جلد ۲۴۹ مخ فقه الزکوة ۲ جلد ۳۵۲ مخ)

مسئله: کله چې د بل ځای خلک غریب او محتاج وي یا عزیزان او قریبان وي او ضرورت مندوي، یا د هغه ځای خلک په دیني تعلیم باندې مشغول وي، نو داسې خلکو ته د روپو په ورلیږلو کې هیڅ منعه نشته، بلکه په بعض ځایو کې ورباندې زیات ثواب حاصلیږي.

(فتاویٰ رحیمیه ۵ جلد ۱۵۵ مخ بحواله هدایه جلد ۱۸۸ مخ و معارف القرآن ۴ جلد ۴۱ مخ)

مسئله: د زکوة روپی د غیر اسلامي ممالکو غریبانو مسلمانانو ته ورکول هم روا دی، مگر شرط پکښې دادی چې هر چاته ورکول کیږي هغه باید د نصاب خاوند نه وي او د زکوة د مال مالک وگزرول شي.

(فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۷۷ مخ)

مسئله: غرض داده چې د ټولو خیال باید وساتل شي، که د زکوة په روپو کې گنجایش و نو هر حاجت لرونکي او قریب ته دي ورکړای شي او که گنجایش کم وي بیا دې لومړی قریبانو ته ورکړلي شي بیا نورو مسکینانو ته. (فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۷۲ مخ بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۹۳ مخ)

د مستحق دنه موجودیت په صورت کې د زکوة خنډولو حکم:

پوښتنه: کله داسې کیږي چې مستحق نه وي او د زکوة روپی تربل رمضان المبارک پوري ایښي وي نو د تیر کال روپی د راروان کال له روپو سره تقسیمول څنګه دی؟

ځواب: ټول د زکوٰة مال له وجوب څخه سمدستي وروسته تقسيمول ضروري نه ده، بلکه په لږ لږ ویشلو سره هم زکوٰة اداء کيږي. خود ورکولو پړاو وخت ئې نیت لږل ضروري دی او زرا داء کول ئې ډیر بهتر او زیات احتیاط دی، او ځنډ کول پکښې مناسب نه دی بلکه بغیر له عذره ئې ځنډول مکروه دی. (فتاویٰ محمودیه بحواله رد المحتار جلد ۲۷ مخ)

د زکوٰة له روږو څخه غریبانو ته تجارت برابرول:

پوښتنه: دلته د (خدمتگارانو د ټولنې) په نوم یوه اداره ده. د دې دپاره ځوانانو چنده راغونډه کړي ده چي ډیري روپی ئې د زکوٰة دي؛ اوس دوی هغه روپی غریبانو ته قرض ورکوي ترڅو هغوی ورباندې یو کارو بار برابر کړي اوله گټې کولو څخه وروسته د قرضو خپل سر بغیر له سود څخه بیرته هغې ادارې ته ورکړي، غریب ته دغه روپی ورکول شرعاً څنگه دي؟

ځواب: د زکوٰة روپی دې د زکوٰة په لگښت ځایونو کې ورکړي غریب ته د قرض ورکولو اجازه ئې نشته، که د زکوٰة ورکونکي له طرفه اجازه ورته وي هم جائز نه دی ترڅو چي محتاج د زکوٰة د مال مالک ونه گرزول شي تر هغه وخته پوري زکوٰة نه اداء کيږي، لهدا د زکوٰة حقدار ته دې قرض نه بلکه ملکاً ورکړلې شي. (فتاویٰ حبیبه جلد ۲ مخ ۲۰۲ مخ دارالعلوم جلد ۱۹۵ مخ)

د زکوٰة په نیت د خرڅونکي شي قیمت کمول:

پوښتنه: د نصاب خاوند په یو غریب باندې څه شی خرڅاؤ، چي قیمت ئې درې سوه روپی و غریب ورڅخه وغوښتل چي د خدای جل جلاله دپاره دهغه قیمت تیت کړه، خرڅونکي د الله جل جلاله دپاره سل روپی پرېښودلي. آیا هغه کولای شي دغه روپی په زکوٰة کې شمار کړي؟

ځواب: دغه ډول روپۍ په زکوة کې شمارل روانه دي. خودارنگه کيدای شي چې هغه شی دوه برخې کړي يوه برخه دي په دوه سوه روپۍ ورباندې وپلوري او يوه برخه چې قيمت يې سل روپۍ دی هغه دي په زکوة کې ورکړي. يادي هغه شی ورباندې په درې سوه روپۍ خرڅ کړي روپۍ دي ورڅخه واخلي او بيادي سل روپۍ ورته بيرته ورکړي. (فتاویٰ محموديه ۳ جلد ۲۵ مخ بحواله شامي ۲ جلد ۱۲ مخ)

د زکوة روپۍ د فقيرانو دگټې دپاره لگول :

مسئله: جمهور فقهاء په دې متفق دي چې د زکوة په اتو (۸) ټاکل شوو لگښت ځايونو کې هم د هغه د اداء دپاره د اشرط دی چې محتاج به د هغه مال يارو پو بلا عوض مالک گرزلول کيږي. بغير له دې چې يوله فقيرانو يا د يرد دوی د دغه مال مالکان وگرزلول شي که دغه مال د دوی دگټې دپاره ولگول شي، نو زکوة نه دی اداء شوی؛ ځکه د امت جمهور فقهاء په دې خبره هم غږي دي چې د زکوة روپۍ د مساجدو، يتيم خانو، شفا خانو او مدارسوپه بيارغونه او د هغو په نورو ضرورياتو کې لگول روانه دي، که څه هم د هغو گټه فقيرانو او نورو هغو خلکو ته رسېږي کوم چې زکوة اخيستلو مستحق وي. (معارف القرآن ۴ جلد ۴۰۹ مخ)

چاته د زکوة ورکول او اخيستل روادی ؟

مسئله: له چا سره چې تر ضرورت اصلیه زیات دیو نصاب په اندازه مال نه وي هغه ته زکوة ورکول کيدای شي، او دغه رنگه خلکو ته زکوة اخيستل هم روادی. او په ضروريات اصلیه وکې د استوگني کور، دکارو لوبښی او کپړي او ميز او کرسی وغیره ټول داخل دي

نصاب يعني اوه نيمي تولي سره زر ۸۷ گرامه ۴۷۹ ملي گرامه. يادوه پنخوس نيمي تولي سپين زر چي ۲۱۲ گرامه او ۳۵ ملي گرامه کيږي يادهغه قيمت چي له چاسره وي، اوهغه قرضدار هم نه وي، نوهغه ته دزکوة ورکول روانه دی. دغه رنگه که له يو چاسره څه نغدي روپۍ وي او څه سره ياسپين زروي. که ټولته حساب وکړل شي د (۱/۲۵۲) ټولو سپينو زرو قيمت ورڅخه جوړيږي، نو داهم دنصاب خاوند دی اوزکوة ورکول او اخيستل ورته روانه دی. (معارف القرآن ۴ جلد ۳۹۲ مخ)

۱ ياد مستحق د حال خپل ضروري دی؟

پوښتنه: که يو څوک خپل خان په په ظاهره په وينا او عمل سره دزکوة مستحق ښکاره کړي او د صدقي يابل څه سوال وکړي نو آيا صدقي اوزکوة ورکونکو ته ضروري ده چي دهغه د اصلي حالاتو څيړنه وکړي او بغير له هغه زکوة ور نکړي؟

ځواب: د دې په اړوند د احاديثو روايات او دفقهاؤ اقوال دادی چي د اضروري نه دی، بلکه که په ظاهر حالت باندې دا غالب گمان شو چي رښتنی فقير دی، نوهغه ته زکوة ورکول کيداى شي. څنگه چي په حديث شريف کي هم راغلي دي چي د حضور صلی الله عليه وسلم په مخ کي څو ډير بد حال لرونکي خلک حاضر شول، نو حضور صلی الله عليه وسلم د هغو د پاره له خلکو څخه د صدقواو نورود راټولو امر ورکړ، ډير شته راټول شول او هغو خلکو ته ورکړل شول. حضور صلی الله عليه وسلم د اضروري ونه گڼله چي د هغو د حقيقي حال پوښتنه وکړي. (معارف القرآن ۴ جلد ۴۱۲ مخ)

دزکوة زياتي حقداري مدرسي دي او که پوهنتونونه ؟

پوښتنه: زه دزکوة روپۍ خپلو قريبانو او ديني مدرسو ته ورکوم خو زما يو دوست وائي چي د عربي مدرسو پرځای د متوسنويو وځايو او پوهنتونونو زده کونکو ته ورکول زيات ثواب لري آيا زما دوست دغه لارښوونه او عمل صحيح دی ؟

ځواب: هر مسلمان ډير ښه پوهيږي چي ديني او مذهبي تعليم تر هرڅه بهتر او له حد څخه زيات ضروري دی .

چه نسبت خا ل . يا عالم پال

قصه داده چي د ديني زده کونکو په پرمختيا والي کي د شريعت رواج کول او خپرول دی ځکه چي د شريعت مبلغين او حاملين همدغه زده کونکي (طالبان) دي د مصطفی صلی الله عليه وسلم امت د دوی په ذريعه ظهور فرمادی ، د قيامت په ورځ به هم د شريعت پوښتنه وي ، جنت ته تلل اوله دوزخ څخه ځان ساتل په شريعت باندې له عمل کولو سره تړلي دي ټولونښيانو عليهم السلام چي په ټولو کائيناتو کي بهترين مخلوق دي د شريعت رسول و تر خلکو پوري . نو تر ټولو لوی خيرات دادی چي د شريعت په خپراوي کي کوشش و شي .

ضروري يادونه :

يوه د پوره فکر او غور کولو وړ خبره دا هم ده چي هرځای کي چي تاسو وگورئ له مکاتبو (اسکولونو) او پوهنتونونو سره دهغه هيواد د حکومت له خوا مرستې کيږي او حمايه کيږي . خو برعکس دهغو ديني مدرسو سره چي د خيرخواهو او حق پرستو مسلمانانو په مرستو چلېږي نور هيڅ هم نشته : نو له دې څخه وروسته ده پر کم عقل

انسان هم دافيصله کولای شي چي له کوم ځای او چا سره په مرسته کونکي به اجر او ثواب ډيروي؟ لنډه دا چي له ديني مدرسو سره چي په حقيقت کي د اسلام قلعو گاني دي دهغو د تل پاته والي، پرمختيا او ټينگښت د پيواره ستاسو په خیر د ديندارو غير تمند ولس قرباني او مالي مرستي تر حد زياته ضروري ده لهذا: ستا کړنلاره او د فکر طريقه ډير په ځای، سمه او په زړه پوري ده: او ستاد و ست چي درته څه ويلې دهغه لارښوونه غلطه او گمراهي کونکي ده د حجة الاسلام امام غزالي رحمه الله عليه په اثر (احياء العلوم) نومي کتاب کي ليکل شوي دي چي د زکوة او نور و د ورکولو د پاره د داسي چا په لټه کي شئ چي د دنيا طمع او طلب ئي پري ايښی وي او د آخرت په تجارت کي مشغول وي. دکائينا تو سر دار (صلی الله عليه وسلم) فرمايې چي،، تاسو پاک خواړه و خورئ او په پاکو انسانانو ئي و خورئ،، دغه رنگه ئي يو بل ارشاد دی، چي د خير کار کونکو ته خپل خواړه و رو خورئ! چي دوی د الله جل جلاله طرفته متوجه دي. کله چي دوی تنگ لاسي شي نو توجه ئي نور و طرفوته اوړي. نو هر څوک پوهيږي چي يو سړی الله جل جلاله ته متوجه کول ډير بهتر دی تر هغو زړگو نو خلکو ته تر ورکولو د کومو چي توجه او فکر دنيا به لوري وي. حضرت عبد الله بن مبارک رحمه الله عليه به هميشه خپل خيراتونه او زکاتونه د علم خاوندانو ته ورکول او ويل به ئي چي زه د نبوت صلی الله عليه وسلم له درجي څخه وروسته د علماؤ رحمه الله عليهم تر درجي بهتره بله درجه نه وينم، ځکه چي که د علم خاوندان تنگ لاسي شي نو د دين د پاره خدمت نشي کولای چي له دي امله په ديني امورو کي

نیمگړتیار امینخته کېږي، نو ځکه داسلامي مدرسوزده کونکي په خپلو مرستو، زکاتونو او صدقو سره علمي خدمت ته فارغول ترهرڅه بهتر دی. (د خواب خلاصه فتاویٰ رحیمه ۲ جلد ۵ مخ)

خوابو عقیدو لرونکو ته د زکوة ورکول څنگه دی؟

پوښتنه: دلته داسي محتاجان او غریبان دي چي شرک، بدعت، تغزیه پرستي او نور بد کارونه کوي، لمونځ نه کوي روژه نه نیسي، له درواغو، زنا او غلا څخه نه یو داچي خان نه ساتي بلکه بد کارني هم نه بولي. په دغه حالت کي دغو خلکو ته زکوة ورکول څنگه دی که روایي خوځیر، او که روانه وي نو زما پلار غواړي چي د بل ځای محتاجانو ته یي ولیږي.

ځواب: ستاد کلي دغو خلکو ته چي تائي حال لیکلی دی زکوة ورکول صحیح دی ځکه چي د ښار غریبان هم حق لري، بلکه زیات. او د بل ځای مظلومین که څه هم حق لري هغو ته په زکوة لیږلو کي اورسیدلو کي د بي احتیاطي ویره ده چي له امله یي شاید د زکوة اداء، کیدل له شک سره مخ شي. ځکه چي د زکوة په مال کي د شرط دی چی محتاج به دهغو مالک گرزول کیږي. نو دا معلومه نه ده چي تاسو چاته د زکوة مال ورلیږئ هغه پکښي دغه شرطونه پوره کړي او کنه؟ او هغه د زکوة په لگښت ځایونو پوهیږي او کنه؟ ستاسو د ښار خلک د کومو حال چي تالیکلی دی که څه هم دهغو د عقیدو او عملو خرابي خوښکاره ده مگر د اهم څرگنده ده چي دوی کلمه وایي او د اسلام دعوی لري، نو د دي باوجود چي اعمال او عقائد یي سم نه دي خو عموماً په دوی باندي د کفر حکم نشي کیدای. خو که له یو چا څخه د کفر کلمه واوریدله شوه، یا د هغه د حال له تحقیق څخه معلومه شوه چي د هغه عقیده د کفر ده، نو په هغه باندي بیا د کفر حکم لگول کیږي. نو داچي

ورباندې په عام ډول د کفر حکم نشي لگول کیدای، نوله دي خاطر ه چي محتاج او غريب دي اوله گاونډيانو ياله بناريانو څخه دي، نو ځکه زکوة ورکول هم ورته صحيح دی. تردې زيات سپناوی او کش وگيرته ضرورت نشته. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۳۲۲ مخ بحواله ردالمختار ۹۲ مخ)

اندازاً زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: اول بايد په سم ډول هغه څه ته حساب وشي چي زکوة ورباندې لازم دی بياني بايد زکوة اداء کړل شي. که اندازه کمه ولگوله شوه نو د زکوة فرض دهغه په ذمه پاته دی که په پوره ډول حساب کول ممکن نه و، نو بيا بايد زياته اندازه ولگوله شي. (اب کي مسائل ۳ جلد ۳۲۲ مخ)

بي حساب زکوة ورکول څنگه دی؟

پوښتنه: که يو څوک په کلني ډول زکوة نه باسي بلکه هره مياشت څه ناڅه غريبانوته ورکوي او د ورکونکو شيانو حساب هم ورسره نه وي، نو آيا د به په زکوة کي شمارل کيږي او که نه؟

جواب: د زکوة په نيت چي هر څومره مال محتاجانوته ورکړل شي هغه به زکوة کي شمارل کيږي مگر د به څنگه معلوموي چي زما زکوة پوره شوی دی او کنه؟

نو ځکه حساب کول ضروري دی او بيا د زکوة اداء کونکي خوښه ده چي ټول زکوة په يوځای اداء کوي او که لږلږ، مگر حساب ئي بايد له ځان سره وساتل شي او د زکوة ورکولو په وخت لازماً بايد د زکوة نيت وشي. کوم شی چي د زکوة له نيت څخه بغير ورکړل شي هغه به زکوة کي نه شمارل کيږي همداراز که د زکوة مال ياروپی جلا کښي د لي

شي اوبيا وخت په وخت مسکينانوته ورکړل شي، نوهم زکوة اداء کيږي. (آپ کی مسائل ۳ جلد ۳۷۹ مخ)

د زکوة دروېو ورکولو د پاره د مياشتي ټاکل :

پوښتنه : په ماچي خومره زکوة اداء کول لازم وهغه روپۍ مي ټولي له نورو روپو څخه جلا اېښي دي، دوه کورونه دي چي زه غواړم زکوة ورکړم، نوله د غوروپو څخه لږ لږ رااخلم او روړ کوم ئي ځگه که ټولي ورکړم نوله هغو څخه لگيږي آيا دا صحيح ده؟

ځواب : ستاسو دغه کار صحيح دی چي د زکوة روپۍ دي له نورو څخه جلا کړي دي او کله چي داداء مناسب وخت او ځای راوړسيږي بياني اداء کوي. (آپ کی مسائل ۳ جلد ۳۸۰ مخ)

لږ، لږ زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله : که يو څوک دا غواړي چي دکال په اخير کي د يو ځای زکوة اداء کولو په ځای هره هره مياشت څه روپۍ په زکوة کي ورکړي، نو دا صحيح ده.

مسئله : که د ټول کال په لږ لږو روړ کولو سره زکوة اداء کړل شي، نوهم زکوة اداء کيږي؛ او که دکال له پيل څخه تر پای پوري لږ لږ زکوة ورکوي دا هم صحيح دی. (آپ کی مسائل ۳ جلد ۳۷۹ مخ و فتاوی محموديه ۳ جلد ۳۲ مخ - ۱۱ جلد ۱۲۸ مخ)

مسئله : که يو چا مسکين ته د زکوة له روپو څخه په مياشتني ډول څه مقرر کړل نو زکوة ئي اداء کيږي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۳۲۷ مخ بحواله ردالمختار ۲ جلد ۱۲ مخ)

ترواجب شوي زکوة زيات ورکول څنگه دی؟

پوښتنه : که په يو چا باندې دري سوه روپۍ د زکوة واجب وي خو هغه دوه سوه زياتي ورکړي، نو آيا زکوة ئي ورباندې خرابيږي؟

جواب : په دغه صورت کې ثواب زیات شوی دی؛ زکوة هم اداء شو او د دوو سوو روپو نورو هم ثواب وشو. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۷۸ مخ)

۱ یا زکوة ورکونکي کولای شي زیات ورکړل شوي روپۍ د راروان کال په زکوة کې لگوي؟

پوښتنه : د زکوة چې د خومره روپو اداء کول واجب وي که تر هغو زیاتې ورکړلې شي نو هغه زیاتې دراتلونکي کال په زکوة کې شمیرلې کیدلای شي ګنه؟

جواب : که دغه زیات مال د زکوة په نیت ورکړ شو، نو بیا هغه دراتلونکي کال په زکوة کې حسابیدلای شي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۹۳ مخ بحواله ردالمختار ۲ جلد ۳۲ مخ)

مسئله : که یو چارخت په زکوة کې ورکړ، او د ورکولو په وخت کې ورته (۸) روپۍ قیمت ولگاؤ، خوله ورکولو څخه وروسته معلومه شوه چې هغې قیمت (۱۲) روپۍ و، نو دغه رخت یا ورکړل شوی بل شی که لا تر هغه وخته له هغه چا سره موجود و چې ورکړل شوی دی نو بیا زکوة ورکونکي کولای شي هغه په دولس روپۍ شمار کړي. (فتاوی دارالعلوم)

په زکوة کې وکیل جوړول څنګه دی؟

مسئله : تاسو کولای شئ بل چایا اداري ته روپۍ ورکړئ او دخپل ځان دپاره ئې وکیل کړئ چې هغه ستاسو له طرفه د زکوة مال د زکوة په سم لګښت ځای کې ولګوي، مګر د دوو خبرو خیال باید پکښې وساتل شي:

لومړی: دا چې په هغه وکیل به موددي پوره باور وي چې د زکوة روپۍ به صرف په حقدارانو د زکوة باندې تقسیم کړي. او په نورو ځایونو د خیرات کې به ئې نه لګوي.

دوهم: دا چې تر کومه وخته پورې چې د زکوة مال دوکیل په قبضه کې وي داسې دی لکه له تاسو سره چې وي. زکوة به هغه وخت اداء شي

چي کله دغه سړي يا اداره د زکوة مال هغه چاته ورکړي چي د زکوة اخیستلو حقدار وي. ډيري اداري د زکوة روپی جمعہ کوي او په کلونو کلونو ئي له ځان سره ساتي. لگوي ئي نه دايوه لويه بي احتياطي ده. (امدادو مسائل زکوة ۷۰ مخ و فقه الزکوة ۲ جلد ۳۹۴ مخ)

په شرط سره دوکيل نيول :

پوښتنه : زید عمر په دي شرط وکيل کړ چي خاص حقدار د زکوة ته به زکوة ورکوي که هغه ټاکل شوی حقدار ته زکوة نه بلکه بل مستحق ته ورکړي، نو د زید زکوة اداء شوی دی؟

ځواب : په شامي نومي کتاب کي راځي چي په دي کي دوه خبري دي: يوه دا چي زکوة اداء کيږي دوهمه دا چي نه اداء کيږي. او وکيل ضامن دی. نو احتياط په دي کي دی چي بل مستحق ته زکوة ور نه کړي بلکه هغه ته ئي ورکړي کوم چي زکوة اداء کونکی ورته بنسولي دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۵ مخ بحواله ردالمختار ۲ جلد ۵ مخ)

مسئله : که يو چا ته روپی درکړي نه وي خود ئي ورته وويل چي زما له طرفه زکوة اداء کړه. تردي ويلو وروسته تا د هغه له طرفه زکوة اداء کړ، نو د هغه زکوة اداء شواو ته بيا هغه روپی له زکوة اداء کونکي څخه واخله. (فتاوی شامي ۲ جلد ۱۴ مخ بهستي زيور ۳ جلد ۲۹ مخ)

ا يا وکيل کولای شي نائب ونيسي؟

مسئله : تا يو چاته دخپل زکوة دوه سوه روپی ورکړي نو د ابيا د هغه خوښه ده چي پخپله ئي کوم غريب ته ورکوي او که ئي خپل نائب ته سپاري چي هغه ئي کوم غريب ته ورکړي. د اصلي زکوة ورکونکي دنوم اخیستل ضروري نه دی او هغه که هغه سړي ته خپل

مورياپلار غريبان بښکاره شول نوهم ورکول ئي ورته صحيح دى. مگر که پخپله غريب ونود خپل خان دپاره ورگرزول ئي هغه وخت صحيح نه دى که تاذانه ورته ويلې چې هرڅه ئي کوي هغسي ئي کره. او چاته چې ئي ورکوي هغه ته ئي ورکړه. او که داسي دي ورته ويلې وبياني ورگرزول ورته روادى. (امداد مسائل زکوة ۱۲ مخ بحواله فتاوى وحشى خان)

وکیل ته د زکوة په روپو کې اړول راپول څنگه دى؟

پوښتنه: يو چا بل چاته ددي دپاره د زکوة روپۍ ورکړي چې په مسکينانو ئي وويشي، خو هغه دغه روپۍ بدلي کړي يعنې د لسو، لسو، لس لوتونه ئي ورڅخه له خان سره کينود او د هغوپه ځاى ئي پکښي يو دسلور او پونوت کينود. نو آيا وکیل ته داسي کول روادى او کنه؟

جواب: په هر حال چې وي زکوة اداء کيږي خودا دلون بدلون رواوالى په دى پوري تړلى دى چې د مؤکل له خوا ورته صراحتاً يا دلالتاً د بدلولو اجازه ورکړل شوې ده او کنه؟ نو صراحتاً اجازه اخيستل بهتر دى. (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۹۰ مخ)

مسئله: وکیل ته داروانه دى چې د بل چا د زکوة روپۍ له خپلوروپو سره گډي کړي او د زکوة ورکونکي زکوة هغه وخت اداء کيږي چې د زکوة مال ئي په شرعي لگښت ځاى کى ولگيږي. که وکیل په خپلوروپو کې د مؤکل د زکوة روپۍ گډي کړي او د وکیل ورته اجازه د گډولو وه، نو بيا چې هروخت د زکوة روپۍ له نورو څخه جلا کړي او د زکوة په نيت ئي فقير ته ورکړي، نو هغه وخت د زکوة اداء کونکي (مؤکل) زکوة اداء شو او که وکیل دغه کار بغير له اجازي د مؤکل (هغه څوک چې دى ئي وکیل کړى دى) وکړ، نو د زکوة

ورکونکي (مؤکل) زکوٰۃ نه اداء کيږي؛ او کوم څه چي وکیل فقیرانوته ورکوي نو هغه دوکیل له طرفه هغوی ته هدیہ یا صدقہ ده.

(فتاویٰ دارالعلوم جلد ٦ مخ بحوالہ ردالمختار جلد ١٤ مخ)

مسئله: تاخيل نمائنده یا وکیل ته د زکوٰۃ روپی ددې دپاره ورکړي چي مسکین ته ئي ورکړی مگر هغه بغینه هغه روپی چي تاوړته ورکړي وي فقیر ته ورکړي بلکه هغه ئي له خپل ځانه په دي خیال د غومره روپی ورکړي چی هغه نوري به بیازده راواخلم، نو هم ستازکوٰۃ اداء شو؛ خو په دي شرط چي هغه ستاروپی له هغه سره موجودي وي او دنورو روپوله ورکولو وروسته ستاوکیل هغه ستا اصلي روپی ورواخلي. او که ئي ستاروپی تردې له مخه لگولي وي اوبیائي دهغو پر ځای نوري مسکین ته ورکولي، نو بیازکوٰۃ نه اداء کيږي؛

همدارنگه ئي ستاروپی هم ورسره ایښي وي خودنورود ورکولو پړوخت ئي دانیت نه وچي هغه روپی به زه رااخلم، نو بیا هم زکوٰۃ نه اداء کيږي. اوبیا به په زکوٰۃ کي دغه روپی ورکوي.

۱ یا وکیل کولای شي د بل چاد زکوٰۃ په روپو د ځان دپاره څه واخلي؟
پوښتنه: آیا وکیل کولای شي د زکوٰۃ په روپو د ځان دپاره غله جامي، میوه اوداسي نورو اخلي؟

ځواب: داهم دهغه چاپه اجازه پوري تړلي ده چاچي دی وکیل کړی دی؛ که هغه ورته پري دڅه اخیستلو اجازه ورکړي وه، نو بیا ورته روادی او که نه ئي وه ورکړي بیانه دی روا. (احسن الفتاویٰ جلد ٤ مخ ٢٩٠)

۱ یا وکیل کولای شي خپلو ذي رحموته زکوٰۃ ورکړي؟

مسئله: که چاد زکوٰۃ اداء کولو دپاره وکیل ونيوی، نو هغه وکیل کولای شي راخیستل شوی زکوٰۃ خپلو ذي رحموته (چي وکیل ورته خپل

شخصي زکوة نشوای ورکولای) ددي له خاطره چي دی دېل چا وکیل دی ورکړي. (احسن الفتاوی ۲۹۸ مخ ۴ جلد)

مسئله: که یو چا وکیل ته د زکوة روپی د زکوة اداء کولو د پاره ورکړي، وکیل هغه خپل لوی یا وړوکی بچی یا خپلي میرمنې ته ورکړي، نو صحیح دی خو په دی شرط چي د زکوة اخیستونکي به غریب وي: (درمختار ۱ جلد ۱۴۰ مخ وفتاوی عالمگیری ۴ جلد ۴۰ مخ)

مسئله: زید عمر ته د زکوة روپی د دي د پاره ورکړي چي په محتاجانو ئي وويشي. عمر پخپله د نصاب خاوند دی خو میرمن ئي مسکینه ده، نو عمر کولای شي د زید د زکوة روپی خپلي میرمنې ته ورکړي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۹۶ مخ)

ایا وکیل پخپله زکوة وراخیستی شي؟

پوښتنه: زید عمر د خپل زکوة د پاره وکیل کړ چي لس زره روپی زماله طرفه مستحقینو ته ورکړه. عمر دوکالت اخیستلو په وخت کي شتمن ؤ، خو په ناڅاپي ډول مسکین شونو هغه د زید زکوة پخپله وراخیستلای شي او کنه؟

جواب: وکیل ته داروا نه ده چي د خپل مؤکل (وکالت ورکونکی) زکوة پخپلو لگښتونو ولگوي او یایي له ځان سره وساتي. مگر کله چي هغه ته دا ویل شوي دي چي هر چیري ستا خوښه وي دغه د زکوة مال تقسیم کړه، نو که تر هغه وروسته عمر مسکین شونو بیا هغه کولای شي د زید زکوة خپل ځان ته وروگرزوي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۸۷ مخ)

ايا وکیل زکوة پخيل خان لگولای شي؟

پوښتنه: زید دیو مسجد امام دی چې دکلي یا کوڅي خلک ورته نفلي یا واجبي صدقې ورکوي او ورته وائي چې مدرسي ته ئي ورکړه، زید هغه مدرسي ته ورکوي. او څوک چې ورته وائي چې طالب ته ئي ورکړه، نو هغه ئي طالب ته ورکوي کله څو لا څوک ورته داسي هم وائي چې څنگه چې ته ئي مناسب بولي هلته ئي ولگوه. کله تا کله څو لا زید چاته داهم وائي او تصحيح ورباندي کوي چې که هر څوک مستحق ؤ هغه ته دغه ستا مال ورکړم؟ صدقه ورکونکي ورته وائي چې هو! همداسي وکړه کله خلکو ته داهم وائي چې تا سو ماته روپۍ راکوئ زه به ئي انشاء الله په سمو او مناسبو ځايو کي لگوم؛ کله چې خلک په پورتنیو ډولونو هغه ته روپۍ یا مالونه سپاري، نو هغه ورڅخه یو څه په سمو لگښت ځايونو کي لگوي، او یو څه دخپلي مجبورۍ، خواری او قرضدارۍ په وجه پخپله استعمالوي. زید له بل چا څخه اوریدلي ؤ چې که د صدقي ورکونکي وکیل ته ووائي چې چاته چې ستا خوښه وي هغه ته ئي ورکړه، نو په داسي حال کي چې وکیل پخپله مستحق (مسکین) وي نو هغه کولای شي دغه مال خان ته وروگرزوي څه وخت وروسته زید ته معلومه شوه چې د شامي نومي کتاب له الفاظو څخه مفهوم دغه نه دی، نو ځکه دا وخت زید ډیر غمجن او په فکر کي دی چې دامی څومره غلط کار کړی دی، نه اوس له هغه سره حساب شته چې څومره پیسې مي پخپله لگولي دي او څومره مي په مناسب ځای لگولي دي. اونه ورسره روپۍ شته اونه هغه روپۍ ورکونکي له دي څخه خبرولای شي. دا د زید د پاره ډیره شرمونکي ده

ځکه چې خلکو هغه ډیر ښه سړی بللی ؤ، نو اوس زید څه وکړي او د حل لاره څه ده؟

ځواب: په دغه صورت کې زکوة نه اداء کيږي د شامي نومي کتاب له الفاظو (ضعها حيث شئت)

ژباړه: (چيري چي ستا خوښه وي هلته ئي ولگوه) ده او داد تمليک جمله ده، او دا چي (چاته چي ته غواړي هغه ته ئي ورکړه) توکيل دی. په عام عرف کي بهشتي زيور دوهمي جملي ته داو لى جملي فرعيت ويلی دی. يعنې له تمليک وروسته ستا خوښه شي چي پخپل مصرف کي ئي لگوي او که بل چاته ئي ورکوي. د تير د جبران خوماته هم د سمون کوم صورت په نظرنه راځي، دا صرف يو تدبير کيدای شي چي زید هغو خلکو ته چي دي ئي د زکوة د پاره وکيل گرزولى ؤ ووايي چي د نه علم اونه پوهاوي په وجه له ما څخه ستاسو د زکاتو نور وپى. په نامناسبو ځايونو کي ولگيدلي چي ضمانت ئي زما په غاړه ؤ، خود اوخت زه سخت غريب یم او د و مره قدرت نه لرم چي ستاسو دغه قرض اداء کړم، نو تاسو ماته د غومره روپى د زکوة په نيت را کړئ زه به بيرته تاسو ته هغه ستاسو په قرضو کي درکړم. (والله اعلم) (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۹۸ مخ)

که له وکیل څخه د زکوة روپى ضائع شوي :

پوښتنه: زید خاله ته د دې د پاره د زکوة روپى ورکړي چي په مسکینانو ئي وويشي له خاله څخه هغه روپى ضائع شوي، نو په غه صورت کې د زید زکوة اداء شوی دی او کنه. او آیا په خالد باندې زید ته د دغو روپو ورکول واجب دی او کنه؟

ځواب: په دغه صورت کي د زيد زکوة نه دی اداء شوی؛ او که خاله د دغورو پوپه ساتنه کي يې پروايي نه وه کړې، نو بيانيي په خاله باندي اداء لازم نه ده. (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۸۹ مخ)

په زکوة کي حيله جوړول څنگه دی؟

پوښتنه: مدرسو ته د چندي روپۍ ډير کمۍ ورکولي کيږي خود نفلي او واجب و صد قولکه دروژي کفار، د عييد د قربانيو پوستو کي او داسي نور ډير زيات جمعه کيږي نو دا چي د چندي له روپو څخه د استادانو تنخواه ورکوي آيا د دوي دغه عمل په ځای دی؟

ځواب: دغه حيله سمه ده او د دي حيلي تر جوړولو وروسته هغه روپۍ دا و ستاډانو په تنخواه کي ورکول روادی او د څومره روپو دپاره چی دوي حيله جوړول غواړي هغه ټول دي په يو وخت وکړي ځکه په دي کي د نصاب د اندازي شرط لازمي نه دی، فرق ئي صرف په اولي والي او غير اولي والي کي دی، او د حيله جوړونکو او د حيلي منونکو په دي کي هيڅ گناه نشته؛ بلکه د نيک نيت په وجه ئي د ثواب اميد هم شته. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۰۴ مخ)

په حيله کي شرط لگول څنگه دی؟

پوښتنه: غريب ته د زکوة روپۍ وروسته له دی وينا څخه ورکړلي شوی چی يو ځلي ته دغه قبولي کړه او بيانيي فلانی مدرسی ته ورکړه، نو په دی ډول زکوة اداء کيږي او کنه؟

ځواب: اصل خبره د نيت ده، که نيت سم وي نو زکوة هم اداء شوی دی، او که نيت ناسم و، نو زکوة هم نه دی اداء شوی. په پورتنی صورت کي په اداء شک شته که د چا دپاره بغير له حيلي جوړولو بله لاره نه

وه، نوهغه دي بغير له څه ويلو د زکوة مال د زکوة حقدار ته ورکړي، او بيا دي هغه وهڅه وي او ترغيښ دي ورکړی چې دغه مال ياروپی، بیرته مدرسي یا کوم بل څه ته ورکړي. نو که مستحق په خپله خوښه هغه روپی ورکړي خوډیره ښه ده او که ورپي نکړي نو په زور یا بل څه ئي ورڅخه څوک نشي اخیستلای ځکه چې دا وخت هغه (مستحق) د زکوة د مال مالک شوی دی. د دې پوره تړاود نیت او د کار له طریقي سره دی که دوی سم وي نو زکوة هم اداء شوی دی. د تمليک (د مسکین د ملک) گرزولو د پاره ظاهري ورکول او بیرته تري اخیستل کافي نه دی. (فتاوی رحیمیه ۲ جلد ۹ مخ و محمودیه ۳ جلد ۵۵ مخ)

که په حيله کی تمليک مقصود نه وي :

پوښتنه: بعض خلک د زکوة روپی د تبلیغ د پاره ورکوي او دا ورته وائي چې حيله ورته جوړه کړئ نو کله چې په تمليک کي اخیستونکی او ورکونکي دواړه پوهیږي چې تمليک مقصود نه دی، آیا په دغه رنگه حيله جوړولو سره هم زکوة اداء کیږي؟ او په دې سره هغه روپی د ټاکل شوي هدف د پاره روا کیږي او کنه؟

جواب: حيله په شریعت کي رواده او فقهاؤ هم لیکلي ده، او د هغو خیالاتو باوجود چې تاسو وایئ (چې په حيله کی د مال ورکونکي او اخیستونکي دواړه پوهیږي چې تمليک مقصود نه دی) حيله صحیح ده او کول ئي ضروري دی. ترڅو د زکوة ورکونکي زکوة سمدستي اداء شي. وروسته بیا خبره د مهمتم او نورو چارو او خوښي ته پاته کیږي چې په هر ځای کي ئي لگښت مناسب و بولي هلته دي ولگوي. (فتاوی دارالعلوم ۳ جلد ۱۹۹ مخ)

مسئله: په زکوة کې د شرط دی چې فقیر به د زکوة د مال مالک وگرزول کيږي که داسې نه وي، نو زکوة نه اداء کيږي، نو که د زکوة له مال یار وپوښت چې د زکوة د مال مالک داسې یو څوک وگرزول شي چې د نصاب خاوند نه وي، بیاني هغه له خپله طرفه په جلسه، انجمن او بل څه کې لگوي. د دې صورت په کارولو کې په سم ډول سرته ورسېږي. په دې بیان دلایله پوهاوي د پاره له یو عالم څخه زباني تفصیلات وغواړئ. تر څو مو هغه په پوره او سم ډول وپوهوي.

که حیلي څخه مقصد بغیر له څه وجی اولوی ضرورت د شریعت دیو حکم بې معنی کول او د خپلو غوښتنو پوره کول، او د گټو تر لاسه کول وي، نو ښکاره خبره چې دایو ناروا کار دی او د پاک خدای جل جلاله له خوا به نې له عامل څخه پوښتنه هم وشي. او که یو څوک د کوم دیني مصلحت دمخه راتلوله امله ناچاره شي، نو بیا حیلې جوړول ورته روا دی. (محمد رفعت قاسمي رحمه الله علیه)

د مسجد د پاره د تمليک حیلې جوړول څنگه دی؟

پوښتنه: په یو مسجد کې د پنکو ضرورت و او د مسجد ساتونکي (خدمتکار) پخپله مسکین و، ما څو پنکي واخیستلي او د مسجد خاوند ته مې د زکوة په نیت ورکړي او هغه دغه پنکي له خپل طرفه په مسجد کې ولگولي. آیا زما زکوة اداء شوی دی او کنه؟

جواب: که تاسو د مسجد خادم د دوئ مالک (هغه که د مسجد ته ورکولو په شرط او که بغیر له شرطه وي) وگرزولي وي او که څه هم هغه ستاله شرمه بغیر له پوره اخلاصه د زړه مسجد ته ورکړي وي په هر حال ستاز زکوة اداء شوی دی. مگر په شرط لگولو او غیرت ته په اړکولو کې

ستاگناه ده، اودغه پنکي بيا په مسجد کي لگول روانه دی. او که بغير له غيرته اړ کولو او په اخلاص د زړه دغه کار و شويار وادی. (احسن الفتاوی ۴ جلد ۲۹۶ مخ)

مسئله: د زکوة په روپو باندې د مسجد د پاره جرناتو رنشي اخيستل کيدای. خوداسي کيدای شي چي يو غريب قرض روپی واخلې او بيا ورو باندې جرناتو ورو اخلې او مسجد ته ئي ورکړي او د زکوة روپی بيا غريب ته د قرض اداء کولو د پاره ورکړلې شي. (آب کی مسائل ۳ جلد ۳۸۵ مخ)

د حيلي په ذريعه هديرې دپاره ځمکه وقف کول:

پوښتنه: يو څوک غواړي د زکوة په روپو باندې د هديرې (قبرستان) دپاره ځمکه واخلې آیا په دې ډول چي د زکوة زوپی يو غريب ته ورکړي او هغه ورو باندې ځمکه واخلې او بياني د هديرې دپاره وقف کړي د زکوة ورکونکي زکوة اداء کيږي او کنه؟ او ثواب به ئي دمحتاج وي او که به د زکوة ورکونکی هم وي؟

ځواب: په پورتنې ډول زکوة اداء کيږي. لومړی دې غريب ته د زکوة روپی ورکړي، هغه دې د دغورو پومالک وگوزوي، او بيادي ورته مشوره ورکړي چي په دغورو پو باندې د هديرې دپاره ځمکه واخله. مگر وروسته له دې چي غريب د زکوة درو پومالک شي د هغه خوښه ده چي د هديرې دپاره ځمکه اخلې او کنه، نو که وائي خلي نو ثواب ئي د دواړو سره گډ دی. (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۸۷ مخ لخوا له رد المحتار ۲ جلد ۱۲ مخ وفتاوی محموديه ۱۲ جلد ۹۹ مخ)

د زکوة په روپو سره په هديره باندې قبضه کول:

پوښتنه: زموږ په سيمه کی څو مساجد او هديرې د غير مسلمو په قبضه کی ورغلي دي او پکښي تر حد زياته بي ادبي کيږي، نو آیا د هغو د بېرته ترلاسه کولو دپاره د زکوة له روپو څخه کار اخيستل کيدای شي او کنه؟

خواب: د زکوة په روپو باندې د ددې کار کول روانه دی. ځکه چې د زکوة په اداء کولو کې د ضروري ده چې هغه مال به یو محتاج یا خو محتاجانو ته بلا عوض ملک گرزول کېږي.
(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۲۷ مخ بحواله زده المختار ۲ جلد ۸۵ مخ وفتاوی محمودیه ۱۳ جلد ۹۹ مخ)

په هدیره کې د زکوة روپی لگول څنگه دی؟

پوښتنه: په یوه هدیره کې مسجد هم شته او تر څنګ ئې تالاب هم شته، نو که یو څوک د هدیرې په ساتلو کې د زکوة روپی ولگوي نو زکوة ئې اداء کېږي او کنه؟
خواب: د مسجد او هدیرې دواړو په رغونه (بازسازی) کې د زکوة روپی لگول روانه دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۱۳ مخ)

په مقدمه یا عدالت کې د زکوة روپی ورکول

مسئله: که یو چاله بل چاسره په حکومت کې مقدمه لرله او د زکوة روپی ورته ورکړلې شوي، نو که دغه مقدمه چلونکي مسکین و او په دغو روپو ئې پوره قبضه وکړه او وروسته له هغه ئې د مقدمې په جریان کې ولگولې، نو زکوة اداء شوی دی. او که مقدمه چلونکي ته ورنکړای شوي بلکه نور چاله خلکو څخه راټولې او په مقدمه یا محکمې کې ئې ورکړي، نو زکوة نه دی اداء شوی. (فتاوی محمودیه ۳ جلد ۲۸ مخ)

د شیانو په ډول د زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: که د زکوة به روپو باندې مستحق ته جامي جوړې کړلې شي او هغه ته ورکړلې شي نو هم زکوة اداء کېږي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۱۹۲ مخ)
مسئله: که یو څوک د زکوة په روپو ورپوړيځي او خلي او ټول کال ئې په غریبانو ویشي، نو هم زکوة ئې اداء شوی دی.
(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۳۳ مخ بحواله زده المختار ۲ جلد ۲۹ مخ)

مسئله: که ستاسوعزیز (خپل) (چي دزکوة مستحق وي) په دي شرميدې چي دزکوة روپۍ واخلي، نوپه دارنگه ويلوسره چي (دغه روپۍ درواخله او خپلوبچيانوته ورباندي زماله طرفه جامي جوړي کړه) دزکوة ورکول صحيح دی، په زړه کي ورته دزکوة نيول شوی نيت کافي دی. چاته چي دزکوة مال ورکول کيږي هغه ته ئي دبنکاره ويلو ضرورت نشته. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۱۹۷مخ بحواله ردالمحتار ۱جلد ۱۷مخ)

مسئله: که دزکوة په روپو باندی دمستحقينو دپاره څه پاڅه او هغوته وروخوړل شي (يعني هغوته ورکړل شي او هغه ئي مالک وگيرزول شي) او يا څه شی واخيستل شي او بيا فقيرته ورکړل شي، نو دزکوة اداء شوی دی. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۰۵مخ وفتاوی محموديه ۱۳جلد ۱۱۴مخ)

مسئله: مدرسو ته چي دزکوة کومي روپۍ راځي دهغو دغه اختيار له مهمتم سره دي چي په تغدي ډول ئي طالبانوته ورکوي، جامي اوداغوستوکالي وروکړي او که کتابونه ورته په اخلي اودوئ ته ئي ورکوي. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۸۵مخ)

مسئله: که يو چاد دزکوة غله خرڅه کړه او مسکين ته ئي ورباندی دخوراک څه واخيستل يائي جامي ورته پري جوړي کړي او هغه ته ئي ورکړل، نو دزکوة اداء شوی دی.

مسئله: داسمه ه چي مسکين ته د شيانو (لکه سامان او نورو) په مشکل کي دزکوة ورکړل روا دی مگر ددي خيال بايد لازمي وساتل شي چي خراب قسم شيان ورنکړل شي. (آب کي مسائل ۲جلد ۳۸۲مخ)

دزکوة روپۍ په روژه ماتي يا پيشلمي کي لگول :

مسئله : درمضان المبارک په روژه ماتي او پيشلمي کي دزکوة درو پولگښت په دي ډول روادى چي روژه ماتونکي يا پيشلمي کونکي مسکين وي او په داسي ډول ورته خوراک وويشل شي چي هريو دخپلي برخي مالک وگرزول شي. او که په خوړنکو کي غني (شتمن) ؤ، نو بيا داسي کول روانه دى. (کفايت المنفي جلد ۴ ۱۵۸ مخ)

دزکوة په روږد ديني کتابونو او قران کريم اخيستل او ویشل :

پوښتنه : يو چا ديني کتاب چاپ کړ او په تاجرانه قيمت ئي دزکوة حقدارانو ته ورکړ کله چي دزکوة درو پوپه اندازه کتابونه په مستحقينو وويشل شوي، پاته کتابونه هغو مولوي صاحبانو ته چي مستحقين نه ؤ د هديي په ډول ورکړل شول آيا په دغه صورت کي خوبه د شريعت له نظره دزکوة په اداء کيدلو کي څه بدې نه وي؟

ځواب : په پوتني ډول ئي له شکه بغير له څه بدې زکوة اداء کيږي بلکه داد ديني کتابونو دخپراوي يوه ډيره گټوره لاره ده. (احسن الفتاوى جلد ۴ ۲۸۳ مخ)

مسئله : په زکوة کي هر شى په رواجي قيمت سره ورکول کيدای شي خوبه دي شرط چي په تمليکي ډول به محتاج ته ورکول کيږي. که مدرسي ته وقف کړل شي او يا طالبانو ته عاريه د مطالعه کولو دپاره ورکړل شي (يعني په داسي ډول چي بيرته ورڅخه غوښتل کيږي) نو بيا زکوة نه اداء کيږي (احسن الفتاوى جلد ۴ ۲۹۲ مخ)

مسئله : که يو چا ډير قرآنونه دزکوة په روږد باندې واخيستل او غريبانو کو چن يا نويالويانو ته وويشل نو په دي سره زکوة اداء کيږي.

او که ئی له هغو خه کوم قرآن کریم شتمن ته ورکړي، نود غومره اندازه زکوة ئی نه دی اداء شوی، هغه به بیا اداء کوي. (رد المحتار جلد ۷ مخ)

مسئله: که د زکوة په روپو سره دیني کتابونه چاپ یا واخیستل شي او مستحقینو علماؤ او طالبانو ته ورکړل شي، یا د زکوة په روپو باندې دیني کتابونه چاپ کړل شي او په تاجرانه قیمت لگولو سره د علم خاوندانو ته ورکړل شي، نود وایه د لاري ئی د ثواب دي. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲ مخ)

د زکوة په روپو د کتابونو اخیستل او وقف کول :

پوښتنه: که یو چاد مدرسې د کتابخاني دپاره کتابونه د زکوة په

روپو واخیستل او هغې ته ئی وقف کړل، نو صحیح دی او کنه؟

هواب: په زکوة کې دا شرط دی چې د زکوة مال به د محتاج ملک

گرمزول کيږي. نو که دغه کتابونه د محتاجو (مسکینو) طالبانو ملک

ونه گرمزول شي، نو کتابخاني (لائبریري) ته په وقف کولو سره ئی زکوة

نه اداء کيږي. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲ مخ)

د زکوة په روپو اخیستل شوي کتابونه د مطالعې دپاره ایښودل :

مسئله: که یو چاد زکوة په روپو باندې دیني کتابونه واخیستل اوله

خان سره ئی د دې دپاره وساتل چې کله د مطالعې (کتنې) ضرورت

پېښ شي نو مطالعه کوي به ئی مگر چاته د داسې وراخیستلو اجازه نه

وه چې د خان ملک ئی وگرمزوي، نو په دغه صورت کې زکوة نه اداء

کيږي. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲ مخ)

د زکوة په روپو د ټول سامان اخیستل مسئله : یو څوک غواړي

د خپل زکوة په روپو د سکول د ماشومانو دپاره چوکۍ، میزونه

او داسې نور شيان واخلي، نو هغه به څه ډول دغه روپۍ ولگوي؟

ځواب: د زکوة داداء کیدلو د پاره تعلیمک شرط دی. او دا حقیقت دی چې په سکول او مدرسه جوړولو او سامان اخیستلو کې دغه شی نشته، نو ځکه ورباندې زکوة نه اداء کیږي. خو که مستحق بلا عوض د دغه مال مالک وگرزول شو او بیاني پخپله خوښه هغه روپی د سکول په رغونه او سامان کې ورکړي، نو بیا زکوة اداء کیږي او هغه ته هم ورباندې ثواب ورکول کیږي. (فتاوی رحیمه ۲ جلد ۱۱ مخ)

د زکوة په روپو درسالي جاري کول څنگه دی؟

پوښتنه: یو چا د زکوة روپی درسالي په اداره کې وزکړي، او خیال شي دا چې ټول کال به رسالي کوم نادار (مسکین) یا طالب ته رسې، نو آیا زکوة شي اداء کیږي او کله؟

ځواب: د څومره قیمت په اندازه چې رسالي مسکین ته رسیږي د څومره زکوة اداء کیږي.

د زکوة په روپو د کارخاني جوړول:

پوښتنه: آیا د زکوة له روپو سره په ګډه په نورو روپو باندې څوک کولای شي کارخانه جوړه کړي ترڅو د هغې له لارې له غریبانو او مستحقینو سره په مستقل ډول مرسته وشي؟

ځواب: دا چې د زکوة اداء کیدلو د پاره فقیر د زکوة د مال مالک وگرزول شرط دی، نو ځکه د صنعتي کارخاني په جوړولو سره زکوة نه اداء کیږي؛ خو که مو کارخانه جوړه کړه او دیو یا څو فقیرانو مالیت مو وگرزوله، نو بیا د څومره اندازه زکوة اداء شو څومره چې د دغې کارخاني مالیت دی. (آپ کې مسائل ۲ جلد ۳۸۲ مخ)

مسئله: د زکوة مال که د غريب پوره ملکيت ونه گرزول شي، نو زکوة نه اداء کيږي او وروسته له دې چې هغه د دغه رقم مالک وگرزول شي بيا که دهغه په اجازه او وکالت ورباندې د کارو بار جوړولو تياري وشي، نور وادي. (آپ کي مسائل ۴جل ۲۸۳ مخ)

د زکوة په روپو د مکان جوړول او بياني غريب ته سپارل:

مسئله: يو چاد زکوة روپۍ له خپلو روپو څخه بيلي نکړي بلکه په ټولو روپو په گډولو ئي په ذاتي ډول مکان جوړ کړ، کومې روپۍ چې پرې لگيدلي وي هغوته ئي حساب وکړ او بياني هغه کور د زکوة په نيت يو بې کوره غريب ته ورکړ او فقير په راجستر کي دخپل نوم په ليکلو سره په هغه باندې قبضه وکړه او جوړونکي له دغه کور سره هر ډول تر او اوحق خواهي ختمه کړه، نو دغه رنگه مکان جوړول باکراهيت روادې ځکه دهغه په مالک کيدلو سره فقير د نصاب خاوند نه گرزوي بلکه د ضرورت ځای ورته ورکړل شوی دی.

مسئله: که يو چاد زکوة روپۍ له خپلو ذاتي روپو څخه جلا ايښي وي، او بياني په خپلو روپو باندې کور جوړ کړ او فقير ته ئي ورکړي د کور جوړيدلو لگښت ته ئي حساب وکړ هر څومره چې ئي وهغه ئي له جلا کړل شوؤ روپو څخه بيرته واخيست، نو په دغه ډول هم زکوة بلاکراهيت اداء شوی دی.

مسئله: که يو چاد قسط په ډول فقير ته دوامره روپۍ په وار، وار ورکولي چې هغه ورباندې د نصاب خاوند نه کيدی او فقير بيا هغه په کور جوړولو لگولي (که فقير خپله ځمکه نه لرله، نو اول دې ځمکه واخلي او بيا دې د فقير ملک وگرزوي) اوله هغه وروسته د تر نصاب

کموروپوپه ورکولو اولگولو سره کور جوړ شو، نو په دې ډول زکوٰۃ اداء کول هم روا دی. (ایضاح المسائل: ۱۱۵ مخ و احسن الفتاویٰ جلد ۴ مخ ۴۹)

د زکوٰۃ په روپو سره دا اجتماع په ذریعه مکان جوړول :

مسئله: که یو کمیټي یادخلکو یو شوری ته (لکه چی نن سبارواج هم ده) د زکوٰۃ روپی ورکړلي شوي او هغوی په دغو روپو باندې کور جوړ کړ او فقیر ته یې ورکړ، په دغه ډول زکوٰۃ خواداء کیږي خودا خرابي پکښې شته چې دغه روپی مخته تر دې چې فقیر یې مالک و گزرل شي د کور جوړولو په سامان اخیستلو کی لگېږي او د زکوٰۃ اصل رقم فقیر ته نه رسیږي، نو که څه هم زکوٰۃ خواداء کیږي خودا امر ممنوع دی. د دې صورت ډیر ښه حل دا کیدای شي چی لومړی کمیټي ته له خپل ټول اصلي رقم څخه د کور جوړولو وکیل ونیسي او کله چې کور تیار شي، نو هغه کور دې د زکوٰۃ په نیت مسکین ته ورکړي او د تل د پاره دې هغه د دغه کور پوره مالک و گرزوي، نو هغه وخت دې بیا د کور جوړیدلو لگښت ته حساب وکړي اوله زکوٰۃ ورکونکي څخه دې راواخلي؛ نو دا صورت بلا کراهت د دوئ د پاره جواز لرلای شي.

په پورتنیو څلورو صورتونو کې که د نصاب خاوند په هر څه او هر ډول (لکه دخبر و کول) زور اچاؤ یانې هغه ته یو نه یو ډول تکلیف

ورکاؤ نو ټول ثواب یې برباد یږي او د فقیر په ملکیت کې هېڅ ډول تاوان نه راځي. (ایضاح المسائل ۱۱۲ مخ و فتاویٰ رحیمیه جلد ۵ مخ ۱۲۱)

د زکوٰۃ په روپو جوړ شوو کورونو ویشل له شرائطو سره :

پوښتنه: که په لاندینیو شرطونو سره مستحقینو ته د زکوٰۃ په روپو جوړ شوي کورونه ورکړل شي، نو د زکوٰۃ ورکونکو زکوٰۃ

اداء شوی دی اوکنه ؟

(۱) ته به دغه کور تر پنځو کلونو پوري په بل چانه خرڅوي، دزياتي مدي دپاره حدنشته.

(۲) دغه کور استاد کاروني دپاره درکول کيږي، دابه کرایه دار ته نه ورکوي او بل چاته به ئي داستعمالو دپاره نه ورکوي.

(۳) که دي دغه کور په کرایه ورکړي دې بل چاته داستعمال دپاره ورکړي، او بیا کميته خبره شوه، نو ددي کور داستعمال حق درڅخه اخیستل کيږي.

(۴) په کور باندي چي کميتي په مياشتني ډول څومره روپی ټاکلي دي هره مياشت هغه اداء کړي او رسيد ئي تر لاسه کړي
(۵) دغه کور به په کوم بل کور نه بدلوي.

(۶) ددي کور چت (بام) به د کميتي په قبضه کي وي.

(۷) په راتلونکي کي به د کور خرڅولو او پريښودلو په صورت کي له کميتي څخه دنوي مخصوص کارت په اخیستلو سره، خپل کار مخته بوزي
(۸) په پورتنیو شرائطو برسيره به د کميتي له خوا وخت وخت راتلونکي حکمونه او شرائط هم مني او په هغوبه عمل کوي.

ځواب: زړگيه! زکوة خو هغه وخت اداء کيږي کله چي محتاج د زکوة د مال مالک وگرزول شي او د زکوة ورکونکي تر اوور سره په کافي او پوره ډول ختم شي. هغه د شرطونو لري چي تاسو فرمائلي ده هغه د عاريت (په عارضي ډول چاته د څه شي ورکولو) شرطونه دي.

لهذا: که يو چاته په دغو شرطو د زکوة په روپو جوړ شوی کور ورکړل شو، نو زکوة ورباندي نه دی اداء شوی. د زکوة اداء کيدلو شکل دادی چي هر چاته چي دغه کورونه ورکول کيږي هغه دي ددوي مالکان

وگرزول شي اود قانوني ملکیت کاغذونه (ټيکټونه) دي داسي ورته جوړ کړل شي چي هغه پخپله کورکي دهره ول تجاوزاوبدلون پوره حق ولري اوله هره اړخه ورباندي دکميټي پابندي ختمه شي که داسي ونه شي، نوپه زکوة ورکونکولازمه ده چي خپل زکوة دوهم ځل وباسي. (آب کي مسائل ۳ جلد ۲۸۹ مخ)

د زکوة په روپو جوړو شوو کورونو باندي کمه کرايه اخيستل :
پوښتنه : مونږ (۲) جريبه څمکه په کرايه واخيستله، اوس اراده لرو چي کورونه ورباندي جوړ کړو اوبياني غريبانوته په کمه کرايه ورکړو اودغه کورونه د زکوة په روپو جوړيږي، اود څمکي کرايه مونږ ورکوو، نوآيا ددغه رنگه کورونوپه جوړلو کي د زکوة دروپوپه لگولو سره زکوة اداء کيږي اوکنه؟

ځواب : په پورتنني صورت کي د زکوة په روپو د څمکي اخيستل يا کورونه جوړول روانه دی اود زکوة ورکونکو زکوة نه اداء کيږي ځکه چي د زکوة اداء دپاره د اشرط دی چي د زکوة حقدار به شي مالک گرزول کيږي. اود اشرط دلته نشي ترسره کيدای. (فتاوی رحيمه ۵ جلد ۱۵۱ مخ)

غريب ته په زکوة کي بغير له کرايي کور ورکول :

مسئله : غريب د مال ديوي برخي مالک گرزولوته زکوة ويل کيږي نفعه په زکوة کي نه گنله کيږي.

لهذا: که څوک يو کور بغير له دي چي کرايه واخلي پوره يو کال غريب ته د زکوة په نيت ورکړي، نو دهغه زکوة ورباندي نه اداء کيږي ځکه چي په دغه صورت کي دکور وال د نفع مالک گرزول شوي دي. د مال مالک نه دی (يعني فقير ته دکرايي روپۍ ورکړلي شوي دي کور دهغه نه دی) او دغه گټه (چي کرايه ده مادي شي نه دی) (فقه الزکوة ۱ جلد ۱۲۸ مخ)

دزکوة په روپو د غريب دکورر غونه :

مسئله : که مستحق ته دزکوة روپۍ ور نه کړي شوي بلکه دهغه دکور په بيار غونه کې ولگول شوي. نو زکوة نه دی اداء شوی. ځکه چې د ضروري ده چې دزکوة روپۍ به غريب ته ورکولي کيږي او هغه به يې په قطعي ډول مالک گر زول کيږي. بيا دهغه خوښه ده چې کور ورباندې جوړ وي او که زور کور پرې بيرته له سره رغوي. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲۴ مخ)

له حکومت سره تر ليو مدرسو ته دزکوة ورکول :

پوښتنه : کومې مدرسې چې له حکومت سره تر لې وې هغو ته د رسايي، زکوة او د قرباني د پوستکي ورکول څنگه دی. په داسې حال کې چې له مونږ سره د دې ويره ده چې که نن ته وي نو سبا دغه مدرسې زموږ له لاسه وزي او حکومت ورباندې قبضه کوي.

ځواب : که په دغو مدرسو کې دزکوة درو پو مستحقين موجود و، نو بلاکراهيت ورته دزکوة روپۍ ورکول روا دی. (فتاویٰ الفتاویٰ جلد ۳۲ مخ)

مسئله : کله چې د مدرسې ضرورتونه له بلي خوا څخه پوره کيږي، نو بيا بايد د دې دپاره حيله جوړه نکړله شي چې خامخاد زکوة روپۍ په هغې ولگولي شي، نو دا چې ستاسو له پوښتنې څخه څرگند يږي چې دغه مدرسه نيمه حکومتي ده نو ځکه غريبان او طالبان تر هغې زيات دزکوة حقدار دي. (فتاویٰ محموديه جلد ۳ مخ ۱۱۰)

دا ټکلي مدرسې په نوم زکوة راټولول :

پوښتنه : يو چا د صدقو، زکاتو او د قربانيو د پوستو کور روپۍ راټولي کړي چې فلانی ځای به مدرسه جوړوم، خو هغسي ونشول (يعني

مدرسه ئي جوڙه نڪرڻ (نوآباد غه روپي) په بله مدرسه کي لڳول
 ڪيداي شي، او ڪه وٺي نه لڳوي نو خداي به ئي پري نيسي او ڪنه؟
جواب: اول خوبايد ڪوشش وکري چي دغه راتولي شوي روپي پنڀل
 خاي ولڳوي، خو ڪه مدرسه ورباندي جوڙه نڪرله شوه، نوبلي مدرسي
 ته ئي هم ورڪولاي شي او بهترين خاي دلگبست ئي دديني علم
 زد ڪونکي (طالبان) دي. اودروپو راتولونکي ڪه دغه روپي په
 هغونه لڳوي نو خداي جل جلاله ئي ورڅخه پوښتنه ڪوي او پري
 نيسي ئي. هغه هيڅ حق نه لري چي دپنڀل شخصي ژوند په ڪارو کي
 ئي ولڳوي. (فتاويٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۸۳ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۱۴ مخ)

په دي اميد چنده ڪول چي مستحق طالبان به راشي:

پوښتنه: مولوي صاحب مدرسه جوڙه ڪريده چي په خاص ډول صرف
 د عربي او فارسي علمونه پکښي ښودل کيږي او هغه ورته دهر ډول
 چنده راتولوي او وائي چي ڪه روپي جمعه شي نو دلته به ورباندي
 د خوراک بندوبست ڪوي، آيا په دغه اميد دهر ډول چندي اخيستل
 روا دي او ڪنه؟

جواب: ڪه دفي الحال مستحقو طالبانو دپاره راتولي شوي روپي
 ڪفايت نه ڪوي اوله دي وجي د خوراک بندوبست نه وي او مولوي
 صاحب په دي ڪوشش کي وي چي ددي بندوبست وکري، اودهغه
 غالب اميد وٺو بيا دغه روپي هم وراخيستلای شي، مگر هغه ديتا
 بايد پوره فهم ولري چي ڪومي روپي دي له خلکو څخه دڅه دپاره
 رااخلي نو حتماً بايد په هغه کي ولگيږي. د بعضي
 مدرسو او مرستندويه ادارو دناکامي لومړني سبب همدا وي چي دوي

د اړه نظر کي نه نيسي چي د چندو په ذريعه راټوله شوي سرمايه کي
خومره حرام مال گډي. دوی په غصبي روپوسره د مدرسي د بنسټ
د بړه ايرېږي چي بيا هغه د مدرسي د خرابۍ گډوډي او ناکامي سبب
گرزي او د دوی په نزديکت چي حرام خوړونکو شتمنوته ټي کوي د دي
امت رښتوني علماء بهي قدره کيږي او په مبارکونو موثي تور داغ
ايښودل کيږي. (حاشيه فقه الزکوة ۲ جلد ۴۲۵ مخ)

د مدرسي مشر د طالبانو وکیل دی که د ورکو نگو؟

مسئله: د مدرسي مشر (مهتم) د مال خاوندانو په صراحت سره وکیل
کړی دی ځکه چي هغوی روپی د دي د پاره ورکوي چي په مناسب
ځای ټي ولگو. همدارنگه: د غريبانو وکیل هم دی ځکه چي کله
طالبانو د هغه مشري (مهتم) منلي دی نو گوياداني ويلي دي چي ته
زمونږ د پاره له شتمنو څخه مالونه راټوله اوزمونږ ضروريات (لکه خوراک
څښاک جامي) اوداسي نور ورباندې پوره کو. (فتاوی محموديه ۲ جلد ۲۸ مخ و ۱۲ جلد ۳۰ مخ)

مسئله: که د مدرسي خاوندان د طالبانو په وکالت ومنل شي
نوبيا د اشک (چي د زکوة روپی به ناوخته يا سوکه، سوکه
مصرفيږي) له مينځه ځي ځکه چي د دوی قبضه د طالبانو قبضه ده.
او که دوی د مالونو د خاوندانو وکیلان وبلل شي، نوبيا اصل دادي چي
زکوة هغه وخت اداء کيږي کله چي په غريبانو (طالبانو) باندې
وویشل شي. نو که تر ویشلو له مخه اضطراري ضائع کيدل رامینځته
شونو ضمانت ټي د مدرسي په مشرانو نه دی او د زکوة ورکونکو زکوة
اداء شوی دی. (فتاوی محموديه ۳ جلد ۴۱ مخ)

۱ یا غریب مهمتم کولای شي مدرسي ته ورکړل شوی زکوٰۃ استعمال کړي؟
پوښتنه: د مدرسي مهمتم صاحب مجبور دی او قرضدار دی آیا کیدای شي چې د زکوٰۃ له هغو مالونه څخه چې د مدرسي د طالبانو د پاره راټول شوی دی دهغه اولاد ته ورکړل شي؟

ځواب: مهمتم صاحب د زکوٰۃ او صدقو ورکونکو وکیل وي هغه ته دا حق نشته چې د زکوٰۃ او صدقو ورکونکو له شرط څخه خلاف هغه ولگوي. دهغو شيانو (چې خلک ئي مهمتم ته خاص ددي د پاره ورکوي چې په طالبانو ئي ولگوه) دهغه لگول په اوستاذا نو او مهمتم ته پخپله روانه دی. (کفایت المفتي ۴ جلد ۱۵۵ مخ)

۱ یا مهمتم ته د زکوٰۃ درو پوپه ورسپارلو سره زکوٰۃ اداء کيږي؟
پوښتنه: کله چې کومي مدرسي یا انجمن ته روپی وړکولي کيږي هغه دهیڅ مسکین تر قبضه لاندی نه راوستلي کيږي بلکه د هغو مهمتمینو ته ورکولی کيږي هغه هم مسکینان نه وي. نو آیا په دغه صورت کي زکوٰۃ اداء کيږي او کنه؟

ځواب: مدرسو ته چې د زکاتونو کومي روپی راځي نو مهمتم ته پکاردی چې په داسي لگښت ځای کي ئي ولگوي چې د زکوٰۃ ورکونکی د زکوٰۃ اداء له هیڅ شک سره مخامخ نشي. هغه دا چې دوی باید تر هر څه لومړی دغه مال د زکوٰۃ په یو مسکین باندی قبض کړي او دهغه ملک ئي وگرزوي او بیادي هغه بیرته پخپله خوښه د مدرسي مهمتم د مدرسي د متصارفود پوره کولو د پاره ورکړي. دا چې د زکوٰۃ د پاره دا شرط دی چې د غریب ملکیت به وگرزول کيږي، نو ځکه باید تر لگښت او هر څه اول دا طریقو جوړه کړله شي. برسیره پردې طالبان

اومسکينان دزکوة يوبل لگښت ځای دی، د هغو په خوراک څښاک او پوښاک کې دزکوة دروېو لگښت يې له شکه روادی او په مدرسو کې زکاتونو روپۍ په طالبانو او غريبانو باندې لگول کېږي په هر حال زکوة او صدقو ورکونکو وروڼو اتاسو په دې اړوند هيڅ شک زړه ته مه اچوئ په داده زړه خپل زکاتونه او صدقي مدرسو ته ورکړئ او په دې کې به انشاء الله ستاسو ډېل اجر او ثواب دی. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۸۷ مخ بحواله ردالمحتار ۲جلد ۱۲ مخ)

مسئله: زکوة هغه وخت اداء کېږي چې په طالبانو باندې دغه روپۍ په یوه یو ډول وويشلي شي يعنې يا ورته خوراک پري برابر کړ شي يا جامی ورته پري جوړي کړلی شي او يا په تغدي ډول ورته وويشلي شي. او په مدرسو کې اکثراً دارنگه کار صورت نیسي چې د مدرسې مهتمم او نور کار کونکي اول دزکوة روپي دچا (غريب) ملک گرزوي او بياني د مدرسې خزانې ته ځي او بيا د لگښت تر وخته هلته ساتي وي. (فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۸۹ مخ بحواله ردالمحتار ۲جلد ۱۵ مخ)

د مختلفو ډولونو روپۍ يو ځای جمعه کول:

پوښتنه: يوه مدرسه ده چې ورته په بيلابيلو نومونو روپۍ ورکولي کېږي لکه دزکاتونو، دمسجد جوړولو، خيراتو او داسې نورو، د مدرسې مهتمم هغه ټولي را جمع کوي او يو ځای يې ساتي هغه چې جمع شوي دي او هغه چې دا وخت راځي سره جلا کوي د لگښت په وخت چې هر ډول روپۍ دڅه دپاره وي هغه په خپل ځای لگولي کېږي نو آيا په دغه طريقه زکوة اداء کېږي او کنه؟ څکه چې هغه روپۍ چې يو چاد مسجد جوړولو دپاره ورکړي دي دمسجد په جوړولو کې ولگولي شي او کنه؟

ځواب: که رواج داسي ؤ چي مهتمم دغه بيلابيل مالونه سره گډول نو بيا ددي کار کول مهتمم ته روادى او ضمانت ئي د هغه په غاړه نه دى په دې شرط چي د هرڅه دپاره دروپو ورکونکي هم په دې خبروي او که رواج داسي نه ؤ نو بيا د مهتمم دپاره له دى طريقې څخه کار اخيستل ناروادى او ضمانت ئي د هغه له غاړې دى او د دغه جواز په صورت کى دې د هر مالک دروپو په اندازه د مؤکل له گډوړو پوڅخه واخلې او په ټاکلي مصرف دي ولگوي. نو په دې ډول به د زکوة ورکونکو زکوة اداء شي او د مسجد د ودانۍ جوړونکي له طرفه به د مسجد د ودانې جوړه شي. او که مهتمم د زکوة له روپو سره بي پروايي کوي او په داسي ځاى ئي لگوي چي مناسب نه وي او زکوة ورکونکي ورڅخه خبر نه وي، نو د هغو اخروي مسئوليت او محاسبه به له مهتمم سره وي. مگر د زکوة ورکونکي زکوة اداء کيږي او که زکوة ورکونکي خبر شي نو حق نه لري چي تلف شوي روپۍ له مهتمم څخه واخلې او بيا زکوة اداء کړي.

(۲) فقهاؤ رحمۃ الله عليهم د احکم ورکړى دى چي هغه وخت چي گډوي جمع شوي روپۍ په خپل خپل ځاى ولگولي شي او د گډون درواج لرلوله وجي د مالکانو له طرفه دلالت اجازه خط و اخيستل شي، نو په دې سره به هم د زکوة ورکونکى د زکوة اداء له شکه خلاصه شي او هم به د مهتمم په ذمه نه گناه وي او نه څه ضمانت. (کفايت المفتي ۴ جلد ۲۲۲ مخ)

د مدرسي دروپو حکم :

مسئله: د مدرسي روپۍ د هغې له مشر (مهتمم) سره امانت دي. د مهتمم دپاره داروا نه ده چي د مدرسي روپۍ پخپلو کارو کي

ولگوي. او که ئي ولگوي نوبير ته اداء کول (مدرسي ته ورکول) ئي واجب دی. (فتاوی محمودیه ۳ جلد ۱۰ مخ)

په مدرسو کې د زکوٰۃ دروېود لگښت یوه بله طریقه :

پوښتنه: دلته یو مکتب دی چې قرآن کریم، پښتو او دنیات پکښې لوستل کیږي د مدرسي لگښت د چندي له روپو څخه (چې اته زره دی) او د فیس له روپو څخه (چې دوه زره دي) نه پوره کیږي بلکه میاشتنی لگښت ئي (۱۸) زره روپۍ دی، نو که مونږ ئي پاتې لگښت د زکوٰۃ په روپو پوره کړو نو زکوٰۃ اداء کیږي او کنه؟

خواب: د زکوٰۃ په روپو د مدرسي جوړول او داو ستاذانو په تنخواه کې ورکول روانه دی او زکوٰۃ هم نه اداء کیږي او د جواز صورت ئي دادی چې فیس دی لوړ کړي او د زکوٰۃ روپۍ دي په میاشتنی ډول د مرستي په څیر غریبانو طالبانو ته ورکړي او بیادي بیرته ورڅخه په فیس کې واخلي، نو په دي ډول به زکوٰۃ اداء شي او بیادي وروسته هغه داو ستاذانو په تنخواه یاد مدرسي په نور لگښت کې ورکړي.
(فتاوی رحیمیه ۵ جلد ۱۵۰ مخ)

د زکوٰۃ دروېود او ستاذانو په تنخواه کې ورکول یوه لاره :

مسئله: د زکوٰۃ اصلي حقداران فقیران او مسکینان دي، مدارسو ته باید خاص د پاک خدای جل جلاله دپاره روپۍ ورکړلي شي. اصلاً بهتري په دي کې ده چې زکوٰۃ غریبو طالبانو ته ورکړل شي خو دیر خلک خپل زکاتونه مدرسو ته ورکوي، که د مدرسي مهمم ئي ورڅخه نه رانیسي نو د مدرسي چلول او دا ستاذانو تنخواه گاني پوره کول بغیر له هغه گران کاردی، نو ځکه د دي مجبوزی په صورت کې د

ضرورت په اندازه د زکوة درو پود پاره حيلي جوړولو اوله هغي څخه داو ستاژانو د تنخواگانو پوره کولو گنجایش شته. د مدرسي د تعمير په اړه به خبره داده چي پکښي ونه لگولي شي او دهغه د پاره له خلکو څخه خاصي روپۍ راټولي کړلي شي. (فتاویٰ رحيمه ۵ جلد ۵۴ مخ و فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۱ مخ)

د زکوة په روپو د مدرسي د پاره ودانۍ او ځای اخيستل :

مسئله: د زکوة په روپو باندې د مسجد او مدرسي جوړول روانه دی، ځکه چي په زکوة کي تمليک د فقيرانو شرط دی. تر هغو پوري چي فقير د زکوة د مال مالک نه وي گرزول شوی زکوة نه اداء کيږي. (فتاویٰ دارالعلوم)

مسئله: زکاتونه، عشا او ټولي و اجبي صدقي لکه سرسايه او کفاري په تنخواه گانو او مدرسي يا مسجد په جوړولو کي لگول روانه دی، بلکه په غريبانو او طالبانو به ئي لگوي. (فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۰۷ مخ)

د زکوة روپۍ غريب او ستاژ ته ورکول :

پوښتنه: د مکتب ښوونکي ته د يوې اداري له خوا څه تنخوا راتله او څه بيا ورته د چندی له لاري پوره کيدله مگر اوس هغه لاري وتړل شوي خو مکتب ته يو چادر زکوة روپۍ ورکړي دي ايا موږ کولاي شو هغه د ښوونکي په تنخوا کي ورکړو؟

ځواب: که يو څوک غريب او ستاژ ته د زکوة روپۍ د زکوة ورکونکي په اجازه په مياشت کي لږ لږ د مرستي په ډول ورکوي نو داروا دي، په دې صورت کي زکوة هم اداء کيږي، اوله ښوونکي سره هم مرسته کيږي - خو له دغو روپو د زکوة څخه د تنخوا جوړول روانه دي، او که ئي په تنخوا کي ورکولي بيادي لومړي بغير له قيد او شرطه د يو غريب ملک وگرزوي او بيادي هغه تشويق کړي چي زمونږ د کلي مدرسه ډيره

مسکینه ده ، که ته دغه روپی د پاک خدای جل جلاله درضا لپاره دغي مدرسي ته ورکړي ، نو دابه دي ډیر لوی احسان او اجر وي مونږ په له دي څخه استاد ته تنخوا ورکړو ، نو که غریب ددوي دغه غوښتنه ومنله او روپی ئي واپس دوي ته ورکړي نو بیا دوي کولای شي له هغو څخه او ستاد ته تنخواه ورکړي (فتاوی رحیمیه ۵ جلد ۱۵۷ مخ

د زکوة روپی خپل او ستاد ته ورکول

پوښتنه: یو نفر د مدرسي زده کونکو ته ډوډی ، چای او ترکاری پخوي بل نفر د هغوي لپاره دال غوړي ، مالګه ، مصاله او نور سامان راوړي ، نو ایا هغو ته په اجرت (مزدوري) کي د زکوة روپی لگول روادي او کنه ؟ دغه رنګه د مدرسي د استازي په لگښتونو کي د زکوة روپی لگول روادي او کنه ؟ دغه رنګه د زکوة په روپو د زده کونکو او د برق ، اوبو او ځای کرایه د زکوة له روپو ورکول روادي او کنه ؟

ځواب: د کوم کار په بدله کي د زکوة روپی ورکول روانه دي ، په مزدوري او کرایه خوارک کي هم د زکوة روپی نشي ورکول کیدای ، همدارنګه د استازي په لگښتونو او خوراک کي هم د زکوة د روپو لگول روانه دي د زکوة روپی به مسکین ته بلا عوض ورکولای کيږي ، د زکوة په روپو د کتابخاني لپاره کتابونه اخیستل هم روانه دي او په ځای ، برق ، او اوبو کي په ورکولو کي یي هم زکوة نه ادا کيږي ، د زکوة روپی دي طالبانو ته ورکړي ، تر څو هغوي پخپله د ځان لپاره کتابونه واخلي ، او دبیر ته واپس کیدلو شرط پکي نه وي (فتاوی رحیمیه ۵ جلد ۱۷۳ مخ

پوښتنه: طالب العلم ته د زکوة ورکول روادي او کنه ؟

ځواب: له (رد المحتار دوهم جلد ۸۱ مخ باب المصرف) څخه معلومیږي چی شتمن (غني) طالب ته زکوة ورکول روانه دی ، دهغه

د علمي بوختيا له امله صرف دا اجازه ورته شته چې په کار لگيا کيدل ورته ضروري نه دی که غريب شي نو بيا کولای شي زکوة واخلي.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۴۴ مخ و احسن الفتاوی ۴ جلد ۲۵۲ مخ و فقه الزکوة ۲ جلد ۳۲ مخ)

مسئله : څه په (في سبيل الله) کي طالب العلم هم داخل دی، خود زکوة ورولو د پاره غربت پکښي شرط دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۵۲ مخ)

مسئله : هغه طالب العلم ته چې غني وي او مسافرنه وي د زکوة ورکول او اخيستل دواړه حرام دي، او د زکوة ورکونکي زکوة نه اداء کيږي (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۲۳ مخ)

مسئله : علامه شامي رحمه الله عليه هم پورتنی قول چې غني (صاحب نصاب) طالب العلم ته د زکوة ورکول حرام دی راجع او غوره گڼلی دی (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۸۰ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۸۱ مخ)

کوم زده کونکي چې د ديني علم تر څنگ د شيا نو جوړول

او نور کسبو نه هم زده کوي :

مسئله : د زکوة روپۍ د طالبانو او مسکينانو په خوراک او پوښاک کي لگول کيداى شي که څه هم هغوی د صنعت، کسبونو او ديني علم تر څنگ د انگرېزي ژبه هم د ژبي پنوهيدني په غرض زده کوي.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۵۱ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۸۵ مخ و فتاوی محموديه ۳ جلد ۲۰ مخ)

د مدرسي د قوانينو څخه نه مراعت کونکو طالبانو ته د زکوة ورکول پوښتنه : د مدرسي هغه ضروري قوانين چې په زده کونکو ئي پوره کول لازمي وي که يو زده کونکی پوره نه کړي، نو هغه زکوة به چې هغه ته ورکول کيږي اداء شوی وي او کته؟

خواب : د مدرسو د ايوه عامه قاعده ده چې د زکوة مال لومړی د يو غريب ملک گرزوي بياني هغه غريب بېرته د مدرسي دلگښت

پوره کولو دپاره دهغي مشريا کار کونکو ته ورکوي، نوځکه په دي سره دزکوة په اداء اونه اداء کي هيڅ فرق نه راځي. دزکوة اداء هغه وخت وشوه کله چي په لومړي ځل دغريب ملک وگرزول شو. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲۷ مخ)

هغو طالبانو (دیني زده کونکو) ته چي دائي معلوم نه وي چي

غريب دی او که شتمن دزکوة ورکول :

پوښتنه : که د مدرسې مشر (مهتم) ته دا معلومه نه وه چي د طالب مور او پلار یا سرپرست د نصاب خاوند دی او کنه، نو په دغه صورت کي له طالب العلم سره دزکوة په روپو مرسته کول روادی کنه؟

ځواب : د دي معلومول ضروري دی؛ څو که طالب پخپله ووايي چي زه غريب یم او زما مور پلار هم غريبان دي، نو د هغه له وینا سره سم دزکوة ورکول روادی. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲۲۰ مخ عالمگیری مصري جلد ۱۹۰ مخ)

مسئله : مستحقو طالبانو (د ديني علم زده کونکو ته) دزکوة له روپو څخه وظائف (هغه روپی چي زده کونکي ته لازيات تعليم حاصلولو دپاره د مرستي په ډول ورکولي کيږي) ورکول هم روادی

استازي ته دزکوة دروېو بدلون :

پوښتنه : زید د مدرسې دپاره چنده کوي او خلک ورته دچندي په لړ کي دزکوة او سړسايي روپی هم ورکوي، دا وخت زید د مدرسې دپاره پنځوس زره روپی ټولي کړي دي، نو که هغه خپل ورور ته لیک وليږي چي دلته له ماسره د مدرسې پنځوس زره روپی موجودي دي، نو ته مدرسې ته زما له طرفه پنځوس زره روپی ورکړه، نو دغه رنگه کول روادی او کنه؟

ځواب: د مدرسې په چنده کي چي کومي د زکوة روپۍ دي دهغو مدرسې ته د ورلېږلو په ځای که يو څوک ورور يابل چاته وليکي چي د غومره روپۍ څومره چي له ماسره دي مدرسې ته ورکړه داروادی. د مدرسې مشران چي هرکله د زکوة روپۍ د زکوة دلگښت په مناسب ځای کي ولگوي هغه وخت به زکوة اداء شي.

يادونه: مدرسې ته د روپو ورکولو وروسته که د مدرسې روپۍ په خپل ذاتي لگښت کي لگوي نو لگولای ئي شي، خو مدرسې ته تر ورکولو له مخه ئي دا استعمال اجازه ورته نشته. (فتاوی رحيميه ۵ جلد ۱۷۰ مخ)

استازي ته د زکوة دروېواستعمال :

پوښتنه: بعض له هغو خلکو څخه چي مدرسو ته چنډي راټولوي شتمن وي، نو کله چي هغو ته د چنډي ټولو په سفر کي خپلي ذاتي روپۍ ورڅملي شي، نو د زکاتوله هغو روپو څخه کار اخلي چي خلکو د مدرسې د پاره په زکوة کي ورکړي دي خوبيا چي کور ته راوړسپړي نو بيرته هغو مه روپۍ مدرسې ته ورکوي، آيا داسي کول دوئ ته روا دی او کنه؟

ځواب: دوئ ته د زکاتونو دروېو لگول روانه دی، يا ځوئي بايد له کوره څخه وروغواري او يادي له چا څخه قرض واخلي.

(فتاوی رحيميه ۵ جلد ۱۷۴ مخ و فتاوی محموديه ۱۲ جلد ۲۲۴ مخ)

که له استازي څخه د زکوة روپۍ ضائع شوي :

مسئله: که د مدرسې له استازي (نماینده) يا مهتمم څخه د زکوة روپۍ غلو و اخيستلي او ياپه بل ډول ورڅخه ضائع شوي او دوئ دهغو له حفاظت څخه هيڅ قدرت سپمولي نه و، نو تاوان ورکول ئي ورباندې

لازم نه دی، اود زکوة ورکونکي زکوة اداء شوی دی. ځکه چي دغه خلک (استازي یا مهتممين) عملاً هم او عرفاً هم دمستحقو طالبانو وکیلان دي اود وکیل قبضه داسي ده لکه د فقیر قبضه. او که دوی ئي په ساتلو کي بي غوري کړي وه، یاني د زکوة په روپی بدلې کړي وي او یاني له خپلو شخصي روپوسره گډي کړي وي نو په دوی ئي د تاوان پرې کول واجب دی او پرې لازمه ده چي له خپل جیب څخه د غومره روپی مسکینانو ته ورکړي. (در مختار ۲ جلد ۲۹۹ مخ و امداد الفتاوی ۲ جلد ۴۲ مخ و محمودیه ۲ جلد ۴۱ مخ)

طالب العلم نه زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: که یو څوک د خوراک او څښاک دوامه سامان راواخلي څومره چي ورباندي زکوة واجب دی او پاڅه ئي کړي او مستحق طالب یابل چاته ئي په داسي ډول ورکړي چي په پوره ډول دهغه ملکیت وگرزي (د میل مستیا په ډول نه) نو هم زکوة اداء کیږي. (فتاوی محمودیه ۷ جلد ۲۵۵ مخ و در مختار ۲ جلد ۲۵۷ مخ)

بغیر له ملکیت له پڅنځي څخه خوراک ورکول:

پوښتنه: که د مدرسې مهتمم د زکوة په روپو باندي پخلنځای جوړ کړي او بلا ملکیت ئي د مدرسې طالبانو ته خوراک ورکاؤ، نو په دغه صورت کي زکوة اداء کیږي او کنه؟

کله چي طالب دا واک ونه لري چي که خوراک هر ډول کوي هغسي ئي کولای شي، نو کوم داسي صورت به وي چي د زکوة روپی پکښي ولگولي شي؟

ځواب: په زکوة کي د ضروري ده چي هغه به د غریب ملک گرزول کیږي. اود طالبانو د خوراک دغه صورت چي تا لیکلی دی تمليک (د غریب د ملک گرزیدلو) صورت نه دی او په دغه ډول زکوة هم نه

اداء کيږي. ددي سمه طريقه داده چي اول دي دزکوة مال (روپی) وي اوکه بل شی) دکوم مسکين ملک وگزرزوي اوبيادي دمدرسي په داخل کي دطالبانوپه خوراک قبلونکي له خپل طرفه ولگوي.

(فتاوی دارالعلوم ۲جلد ۲۳۴مخ بحواله مخ ردالمحتار ۲جلد ۱۲مخ)

دمدرسو چلونکي بايد په کلکه ددي خيال وساتي چي دزکاتورپی کومي چي دوی له خلکور اتولوي که په بالغانولگولي کيږي نوهغه به پخپله به دنصاب خاوندان نه وي اوکه په نابالغولگولي کيږي نودهغه به پلرونه یا سرپرستان دنصاب خاوندان نه وي. اونه بايد دزکوة روپی چاته په اجرت کي ورکړي (محمدرفعت فاسمي رحمه الله عليه)

۱ یا دمدرسي اوستاذان کولای شي دمدرسي له پخلنځای

څخه خوراک وکړي؟

پوښتنه: بعض مدرسي دي چي استاذانوته ئي ورکيدونکي خوراک هم ورشميرل کيږي. يعني دهغه دتاکلي مياشتنی تنخواه يوه برخه ورڅخه په خوراک کي دمدرسي له طرفه کاتيږي نودهغه مالونو خوړل چي مدرسي ته دزکوة اوصدقو په ډول مدرسي ته ورکول کيږي استاذانوته روا دی اوکنه؟ په داسي حال کي چي استاذان دخوراک قيمت اداء کوي.

ځواب: څومره اندازه چي استاذان جزوا تنخواه په طور خوري هغومره اندازه دزکوة نه دی اداء شوی. ددي حساب کول ضروري دی. دغه رنگه حال دنوروملازمينو او مستحقينو دلگښت هم دی.

(فتاوی محموديه ۱۲جلد ۲۲۳مخ)

د خاصو طالبانو اشپزته دزکوة له روپوڅخه اجرت ورکول

مسئله: کوم اشپز (پخونکی) چي خاص طالبانو ته خوراک تیاروي هغه ته اجرت (تنخواه) د عشر او زکوة له روپوڅخه ورکول کيدای شي (حسن الفتاوى جلد ۴ ۲۹۲ مخ)
دلته له طالبانو څخه هغه طالبان مرادي چي مستحقين وي. مگر د طالبانو له عامه پخلنځای څخه مستحق او غير مستحق لکه استاذان هم خوراک کوي، نو ځکه په دغه مسئله کي ډير احتياط کول پکار دی. (محمد رفعت قاسمي صاحب)

شتمنو (نابالغو) زده کونکو ته دزکوة له مال څخه دوظيفي ورکول ناروا دی. (فتاوى دارالعلوم جلد ۲ ۲۸۹ مخ بحواله عالمگيري جلد ۱ ۱۷۷ مخ)

د ديني علم زده کونکي ته د سوال کول څنگه دی؟

مسئله: د فقهې شريفې د علم پوهانو (رحمة الله عليهم) مسکين ديني زده کونکي ته د سوال کولو اجازه ورکړې ده، مگر د ادهغي زمانې خبره ده چي په عوامو کي له ديني علم څخه کرکه او نفرت نه و، په نننۍ زمانه کي چي د ديني علم له زده کونکو سره او دهغو د علم په وړاندي نفرت موجود دی طالب العلم ته د سوال کول جواز نه لري. ځکه چي په دې کي د دين تحقير او تذليل دی، دوى بايد له شتمنو او بېاينو څخه بې پرواوسي او په خپل خداى جل جلاله توکل وکړي. (حسن الفتاوى جلد ۴ ۲۵۸ مخ)

ايدزکوة ورکولو دپاره دطالب العلم دحال خبر نه ضروري ده؟

مسئله: په طالبانو کي بل قيد داهم دی چي هغه به دزکوة له لگښت ځايونو څخه وي يعنې د نصاب خاوند به نه وي، سيد به نه وي او که هغه طالبان چي زکوة ورکول کيږي نابالغ وي،

نود هغو مور او پلار یا سرپرست به د نصاب خاوند نه ی. او بالغ فقیر طالب ته د مور او پلار یا بل سرپرست بډاینه (شتمنوتوب) د زکوة اخیستلو او ورکولو مانع نه دی. او طالبانو ته د زکوة په روپو د جامو او کتابو اخیستل هغه وخت روا دی چې دوی لویان پخپله د نصاب خاوندان نه ی او د کوچنیانو ئي مور او پلار د نصاب خاوندان نه وي د دې د معلومولو دپاره باید کوشش او تحقیق وشي.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۳۹ مخ رد المحتار ۲ جلد ۸۸ مخ)

که خوراک پوخ کرل شي اوبه غریبانو وخورل شي نوزکوة اداء کیږي؟

مسئله: د زکوة اداء کیدلو دپاره د شرط دی چې هغه به د غریب ملک گرزول کیږي. طالبانو ته د خوراک پخولو او پرې خوړلو سره تملیک صورت نه نیسي. دوی باید د خوراک مالکان وگرزول شي. نوډیره سمه طریقه داده چې لومړی دې غریبو طالبانو ته د زکوة روپی ورکړي بیادي ورته ووايي چې د خوراک او خنډاک فیس را کړئ، کله چې طالبان بیرته هغه روپی ورته ورکړي نو بیادي هغه په خوراکو کې ولگوي په دې ډول به هم زکوة اداء شوی وي او هم به طالبانو ته ډوډی رسیدلي وي. او بیادي د دارالعلوم دیوبند په خیر طالبان د خوراک پوره بی شرطه مالکان وگرزول شي. (فتاوی رجبیه ۵ جلد ۱۲۲ مخ و محمودیه ۳ جلد ۸۸ مخ)

مسئله: که خوراک په داسې ډول غریبانو ته ورکړ شي چې د غورزولو، خوړلو او بل ته ورکولو هر ډول اختیار ئي له غریب سره وي، نو څومره قیمت چې د خوراک وي هغومره زکوة هم اداء شو، او که پورتنی واک ئي له غریب سره نه وي بلکه خوراک ورته په نژدې داسې

ڊول ورکول کيږي لکه ميلمستيا، نو زکوٰۃ ورباندي نه اداء کيږي ځکه چي په ميلمستيا (د عوت) کي ملکيت نه وي.

مسئله: دغه رنگه که پوځ شوی خوراک يا گنډل شوی جامي د دومره قيمت نه وي څومره چي زکوٰۃ واجب دی، د مثال په ډول جامي يا خوراک خراب شوی و، نو څومره قيمت چي د خرابي په وجه کم شوی دی هغومره زکوٰۃ به نور باسي. (امداد مسائل زکوٰۃ ٤٢ مخ وفتاویٰ محموديه جلد ٥٢ مخ)

مسافرته د زکوٰۃ ورکول او اخيستل څنگه دي؟

مسئله: مسافرته د زکوٰۃ اخيستل روادی خو هغه وخت چي هغه دلته د نصاب

خاوند نه وي، که څه هم دهغه په کور کي وي. (فتاویٰ دارالعلوم جلد ٢٨٢ مخ بحواله رد المحتار جلد ٨ مخ)

مسئله: يو څوک دی چي په خپل کور کي ډير شتمن دی مگر په سفرتللی وچي هلته اتفاقاً ورسره مال ختم شو، ټول شته ورځنه چاغلا کړل يا دارنگه بله پيښه وشوه. اوس هغه داسي مجبور وچي تر کوره ئي ځان نشوای رسولای، نو هغه ته هم زکوٰۃ ورکول روادی؛ همدارنگه که داسي حاجي ته چي په کور کي ډير مالدار دی د حج په لاره کي خرڅ ورځتم شو نو هغه ته هم زکوٰۃ ورکول روادی. (امداد مسائل زکوٰۃ ٧٢ مخ و عالمکيري جلد ٨٢ مخ)

د مسافر قرض له زکوٰۃ څخه اداء کول:

مسئله: که دغه مسافر خاوند د نصاب نه و او سيد هم نه و، نو هغه ته زکوٰۃ او دومره روپۍ د زکوٰۃ ورکول چي ورباندي دهغه قرض اداء شي روادی ځنگه چي د قرآن کریم د توبي سورة په دغه آيت مبارک کي راغلي دي (اِنَّمَا الصَّدَقَاتُ لِلَّذِينَ) (فتاویٰ دارالعلوم جلد ٢٨١ مخ بحواله هدایه جلد ٨٨ مخ)

مسافر ته دروېو ورکولو په ځای ټيکنټ (کرايه ورکول) وراخيستل پوښتنه: يو مالداره سپی زکوٰۃ په داسي ډول اداء کوي چي کله

یومسافر پیدا کړي نو خپل نفر ترادي پوري ورسره لیرې او هلته ورته د تللو د پاره ټيکټ کوي، نغدې روپۍ ورته په لاس نه ورکوي نو که مسافر د څه عذر په وجه لارنشي او ټيکټ برباد شي نو د دغه سړي زکوٰۃ به اداء شوی وي او کنه؟

ځواب: که دغه شتمن د مسکین مسافر په اجازه سره هغه ته ټيکټ اخلي، نوله مسافر سره تلونکي سړي د مسکین وکیل په قبض کولو او ټيکټ اخیستلو کې کیدای شي. څنگه چې د شتمن وکیل دی نو ځکه د مالداره سړي زکوٰۃ که په پورتنۍ صورت سره وي، نو اداء شوی دی، او که هغه مسافر بیا له څه وجې معطل شو او ټيکټ یې له کاره ولویدی هم د مالداره سړي زکوٰۃ اداء شوی دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۹۷ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۱۴ مخ)

پوښتنه: که د یو چاد خوراک پخولو خدمتگار غریب وي، نو هغه کولای شي زکوٰۃ یا سړسایه ورکړي؟

ځواب: که څوک خپل د خوراک پخولو خدمتگار یا خدمتگاري ته په دې نیت زکوٰۃ یا سړسایه ورکوي چې هغه مسکین دی؛ نو روا ده او که په تنخواه کې یې ورکوي بیا روا نه دی. که هغه مسکین وي نو په تنخواه برسیره چې هر څه ورکول غواړي هغه دي ورکړي.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۴۵ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۸۹ مخ)

مسئله: خپل غلام او مینځي ته زکوٰۃ ورکول روانه دی. خو هغه خلک چې شرعي غلامان یا مینځي نه وي لکه نن سبا چې په هندوستان کې په کوروکی او سیدونکي خادمان او خادماني دي هغه غلامان نه دي هغوته د زکوٰۃ او سړسایې ورکول روا دی که غریبان وي، مگر له زکوٰۃ او سړسایې څخه به ورته تنخواه نه جوړوي.

(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۵۵ مخ بحر الرائق ۲ جلد ۲۴۴ مخ عالمگیری ۱ جلد ۱۹ مخ)

اذان ویونگی او امام ته د عشر او زکوة ورکول څنگه دی :

مسئله: د عشر دلگښت ځایونه هم هغه دي کوم چي د زکوة د پاره ټاکل شوي دي، نو څنگه چي زکوة د امامت په تنخواه کي ورکول ناروا دی هماغسې د عشر، او سرسايي ورکول هم د امامت په تنخواه کي ناروا دی. دور کیدو په صورت کي سرسايه، زکوة او عشر او نوري واجبي صدقي نه اداء کيږي. او په نه جوازني ټول فقهاء رحمة الله عليهم هم پریغیدلي دي. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲۷۲ مخ بحوانه رد المحتار جلد ۷۹ مخ)

مسئله: صرف په دي سره څوک مستحق نشي گرزیدای چي د مسجد امام دی؛ دا جرت په ډول هیڅ یو امام ته زکوة ورکول روانه دی. (فتاوی محمودیه جلد ۷ جلد ۳۲۲ مخ)

د رواج له مخي امام ته زکوة ورکول څنگه دی؟

پوښتنه: زموږ په علاقه کي یو ډول رواج دی چي د مسجد امام ته هیڅ ډول تنخواه نه ټاکي بلکي صرف زکوة ورکوي. د امام د ټاکلو پروخت دا خبره نه سره خلاصوي چي زه ستاسو امامت کوم او تاسو ماته زکوة راکوئ، نو ځکه امام ته هم معلومه وي چي قوم به زکوة ماته راکوي او قوم ته هم؛ نو آیا دغه ډول زکوة اداء کيږي او کنه؟

ځواب: که څه د مسجد له امام سره دغه فیصله نه وي شوي چي د زکوة له روپو څخه به تنخواه ورکوي خود (المعروف کالمشروط) د اصل مطابق کوم شی چي له پخوا څخه په ذهن کي فیصله شوي وي هغه داسي دی لکه چي شرط ئي لگول شوی وي. څنگه چي تروخت له مخه د امام او زکوة ورکونکو په ذهنو کي دا خبره شته چي امام ته ټاکل شوي تنخواه نه ده ورکړل شوي هغه ته به زکاتونه ورکول کيږي

، نوځکه ویلای شو چي د زکوة له روپو امام ته تنخواه (یا په بل ډول دامامت اجرت) ورکول روانه دی خو که داسي وکړي چي دامامت اجرت ئي جلا وکړی او بیا دهغه د غربت په وجه زکوة هم ورته ورکړي نو داروادی، (آب کي مسائل ۳ جلد ۲۰۴ مخ)

د زکوة له روپو څخه مبلغینو ته امتیاز یا تنخواه ورکول:

پوښتنه: د زکوة له روپو څخه مبلغینو، او طالبانو ته هغه ځانگړي مرسته چي یاد هغو د ښه کار کرده گي له خاطره ورکوله کيږي یا د لازيات کار کولو له خاطره ورکوله کيږي روادی او کنه؟

ځواب: طالبانو او مسکینانو ته وظيفه د زکوة له روپو څخه ورکول روادی، او د مبلغینو په تنخواه ورکولو کي د تمليک حيله جوړول ورته شرط دی. بغير له حيلي جوړولو ورته روانه دی ځکه چي په زکوة کي تمليک شرط دی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۷۵ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۷۹ مخ)

د تبليغي جماعت په غړيو د زکوة لگول:

مسئله: که د تبليغي جماعت غړي غريبان وي نو زکوة ورکول کيدای شي مگر صحيح نه ده چي د دوی د زکوة صحيح لگښت ځای وبلل شي (يعني صحت ورپوري انحصار شي)

يادونه: بعض خلک له زکوة څخه د دنيوي مقاصد و د پاره گټه اخلي چي دا د شريعت له خلوص او روحيني سره په ټکر کي دي د مثال په ډول خلک خپلو هغو مزدورانو ته چي مستحق د زکوة هم وي په دي خيال زکوة ورکوي چي د دوی په دي سره نور هم زما په طرف راټول شي او د دغه احسان په وجه په ښه ډل زما کارونه سرته ورسوي داسي خلک هم شته چي کله د دوی په کار کي خرابي وويني نو په خپله ژبه

ورته وائي چي دازه خو په تنخواه برسيره له تاسره د مرستي په خاطر
 زکوٰۃ هم درکوم مگر ته احسان هيرونکى ئي اوداسي نور، نو که
 د مسئلې له نظره ورته ورگورونو زکوٰۃ ئي اداء شوى دى خود مقبوليت
 پوښتنه ئي مه کوه! ځکه چي په عظيم الشان قرآن کي دى چي (قَوْلُ
 مَعْرُوفٌ وَمَغْفِرَةٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقَةٍ يَتَّبِعُهَا أَذًى وَاللَّهُ غَنِيٌّ حَلِيمٌ ۲۲۳)
 (د بقرې سورة) (محمد رنعت قاسمي غفرله الله)

نوکر ته د زياتي تنخواه غوښتنه په زکوٰۃ ورپوره کول :

پوښتنه: زما يو مزدور دى چي د تنخواه د زيات توالي غوښتنه ئي
 کوله، نو ما د زکوٰۃ په نيت دهغه تنخواه زياته کړه، نو اوس هغه
 د افکر کوي چي زما په تنخواه کي زيادت شوى آيا په دغه ډول زکوٰۃ
 ورکول صحيح دى او کنه؟

ځواب: د ملازم تنخواه خود هغه د کار بډله ده، نو کله چي تاد تنخواه
 د زياتوالي په نوم زيادت وکړ نو هغه هم د کار بډله ده، نو ځکه په دغه
 ډول زکوٰۃ نه اداء کيږي کومه تنخواه چي ټاکلي شوي دهغي له اداء،
 کولو وروسته که مزدور محتاج او غريب ؤ، او بيا زکوٰۃ ورکړل
 شو، نو زکوٰۃ اداء شوى دى. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۸۴ مخ)

خادم ته دوخت تر مخه د زکوٰۃ په نيت دروپو ورپريښودل :

مسئله: ما خپل مزدور ته تر وخت له مخه روپۍ دبیرته را کولو په شرط
 ورکړي دي، خواوس زه ښه پوهيږم چي هغه به ئي اداء نکړای شي
 ، نو که زه دغه روپۍ د زکوٰۃ په نيت پسي ورپريږدم نو زما زکوٰۃ به اداء
 شوى وي او کنه؟

ځواب: د زکوة دور کولو په وخت د زکوة نیت کول ضروري دی، هغه نیت چې له ورکولو وروسته ئې ته کوي هغه دا اعتبار وړنه دی نو ځکه ته نشي کولای هغه د زکوة په نیت ورپرېږدي. البته دا کولای شئ چې د غومره روپۍ هغه ته د زکوة په نیت ورکړئ او بیاني بیرته ورڅخه په خپلو قرضو کې واخلي. (آپ کی مسائل ۳ جلد ۳۸۴ مخ)

خادمي ته د زکوة په روپوگینه وراخیستل:

پوښتنه: له زید سره یوه یتیمه نجلۍ خدمت کوي چې صرف خوراک څښاک او جامي ورته ورکولي کیږي نو زید کولای شي د زکوة په روپو هغې ته گڼه، جامي او نور څه واخلي او کنه؟

(۲) او کومه نسخه چې فکر کوي چې زکوة راته د خدمت په بدل کې را کول کیږي هغې ته د زکوة ورکول څنگه دی؟

ځواب: یتیمي نجلۍ ته چې تنخواه ورته مقرره نه ده صرف دا ورته مقرري چې ډوډۍ او جامي به ورکولي کیږي د زکوة په روپو د گڼو روپو لخوا دی، او د اهم سمه چې د زکوة روپۍ په نغدي ډول ورکړي. خو ورته مقرري شوي جامي به د زکوة په روپو ورته نه جوړوي

(۲) او هغې ښځې ته چې دا پخپله فکر کوي چې زکوة راته د کار په بدل کې را کول کیږي د زکوة ورکول روانه دی. (لنډۍ دارالعلوم جلد ۲۱ مخ بحواله المختار جلد ۲۹ مخ)

هیڅ یو چاته هم د کار په بدل کې د زکوة ورکول روانه دی او په دي ډول زکوة هم نه اداء کیږي (محمد رفعت قاسمي)

د غربي انجلۍ په واده كې د زكوة روپۍ وركول :

مسئله : دانجلۍ مور او پلار ته چې د زكوة مستحق وي كه د زكوة روپۍ د دې د پاره وركړلي شي چې د لور په نكاح (واده) كې شي ولگوي، نور وادى، او د ا هم سمه ده چې د زكوة په روپو لوبسي، گينې او نور څه واخيستل شي او انجلۍ ته وركړل شي.

مسئله : كه هغې انجلۍ ته تر واده له مخه يا وروسته د زكوة روپۍ په نغدي ډول وركړلي شي هم وادى، خو په دې شرط چې د نصاب خاونده نه وي. (فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۴۷ مخ رد المحتار ۲ جلد ۷۹ مخ)

مسئله : مگر د دى خيال ساتل ضروري دي چې د زكوة د وركيدلو اندازه دومره نه وي چې تر نصاب زياته شي؛ او كه كوم غريب ته د نصاب برابر زكوة وركړل شوي او شمير خلكو ته دلې، لېز كوة په وركولو سره د نصاب اندازه پوره او يا ترې زيات شو، نو بيا له دې خاطر ه دوى ته د نور زكوة وركول روانه دى چې دوى دا وخت مستحقين نه دى.

(ايضاح المسائل ۱۱۷ مخ بحواله درمختار كراچي ۲ جلد ۳۵۲ مخ)

د زكوة له روپو څخه دمري تجهيز او تكفين كول څنگه دى؟

مسئله : د زكوة په روپو باندې دمري تجهيز او تكفين كول روانه دي؛ خو د ضرورت پړوخت داسې كيداى شي چې كه دمري ولي غريب وي نو هغه ته د زكوة روپۍ وركړلي شي چې هغه بيا ورباندې د تجهيز او تكفين كارونه پوره كړي. (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۹۲ مخ رد المحتار ۲ جلد ۷۸ مخ فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۲۲ مخ)

ايا مري ته د كفن وركولو ثواب به د زكوة وركو نكي هم وي؟

مسئله : كه د زكوة مستحق (غريب) له خپل طرف څخه دمري د كفن، د مسجد د جوړولو او داسې نورو كار كوي نو ثواب ئې د دواړو (مستحق او زكوة وركونكي) ته رسېږي. په شامي نومي

کتاب کي داسي ليکل شوي دي چي زکوة ورکونکي ته دزکوة ورکولو او غريب ته دمري دکفن ورکولو ثواب رسيږي. اوداهم ويل شوي دي چي دزکوة ورکونکي په کفن ورکولو کي هم ثواب شته ځکه چي په حديث شريف کي دي چي (الذال على الخير کفاعله) (ردالمحتار جلد ۲ مخ ۱۷)

په جامع الصغير کي روايت رانقل شوی دی چي وائي «صدقه که ترسلگونو لاسونو تيره شي هم، نوهريوه صدقه کونکي ته به ئي دومره ثواب ورکول کيږي لکه لومړني صدقه کونکي ته؛ بغير له دي چي دلومړي په ثواب کي کمي راشي. ترسلگونو لاسونو دتيريدلو مطلب دادی چي يو صدقه کونکی دوهم ته صدقه ورکړي دوهم ئي دريم، دريم ئي څلورم او همدارنگه ترسلوپوري سلسله ورسيږي. (فتاویٰ اراعلوم جلد ۲ مخ ۳۲۷)

بعض ځايونه خلک دبي وارث مري دتجهيزاوتکفين دپاره چنده کوی، نو په هغه کي دزکوة دروپوپه ورکولو سره زکوة نه اداء کيږي. که وارث لرونکی مری وي هم په دغه ډول زکوة نه اداء کيږي ځکه په مري کي داورتيانسته چي زکوة ئي ملک وگرزول شي. خودارنگه کيدای شي چي دزکوة روپی دمري وارث ته (چي غريب وي) ورکړلي شي اوبيا ئي هغه له خپل طرفه دمري په تجهيزاوتکفين کي ولگوي. (محمد رفعت قاسمي غفرله الله)

دزکوة په روپو دمري قرض اداء کول:

مسئله: که دمري په ذمه باندي قرض پاته ونوزکوة ورکونکی نشي کولای براه راست هغه په زکوة کي اداء کړي، البته داسي کولای شي چي لومړی دهغه يو غريب وارث ته دزکوة مال په داسي ډول ورکړي

چي هغه ئي په پوره ډول مالک وگرزي بيا هغه پخپله خوښه دغه مال دمري په قرضو کي ورکړي. (معارف القرآن ۴ جلد ۴۰۸ مخ)

ځکه چي په مري کي د مالک گرزیدلو وړتیا نشته چي دغه دزکوة اداء کيدلولو مړنی شرط دی. (محمد رفعت قاسمی رحمۃ الله عليه)

دزکوة روپی په دي نيت غريب ته ورکول چي مري ته ئي ثواب ورسېږي :
مسئله : دزکوة روپی په داسي ډول مري ته ورکول روانه دی چي دهغه له طرفه ورباندي خيرات وکړل شي داغوستو کالي واخيستل شي او محتاجانو ته ورکړلي شي. له خپل طرفه بايد دزکوة په نيت محتاجانو ته ورکړل شي دهغه ثواب مري ته بايد ونه بخښل شي. (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۰۴ مخ)

خپل غريب خاوند ته زکوة ورکول :

(۱) **پوښتنه :** په عام ډول خودميرمني ټول کفالت د خاوند په غاړه وي، که خدای مه کړه خاوند غريب شي او ميرمن ئي شتمنه وي، نو شريعت دهغي په ذمه د خاوند کوم حقوق وراچوي؟

(۲) **پوښتنه :** که دغه خاوند له ميرمني څخه دزکوة روپی ورواخلي او خوراک پري واخلي نو دا صحيح دی او کنه؟

(۱) **ځواب :** په ميرمني چي د خاوند کوم حقونه دي هغه په غربت او مالدارۍ دواړو کي يوشان دي. کله چي خاوند غريب شي نو ميرمني ته په کار ده چي ورڅخه دومره څه وغواړي څومره چي هغه ئي دراولو قدرت لري. خود اخلاقو تقاضا ده چي ميرمن بايد په خپل مال له خاوند سره د کور د لگښتونو په پوره کولو کي مرسته وکړي، او يا خاوند ته د دي واک ورکړي چي دهغي په مال باندي تجارت وکړي. نو څنگه چي د خاوند او ميرمني گټي عاده سره گډي وي او په عام ډول دوي ديو اوبل له شيانو څخه کار اخيستلی، او

اخلي، نوځکه دميرمني زکوة خاوند ته اود خاوند زکوة ميرمني ته ورکول روانه دی. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۵۹ مخ و فناوی د نرالعلوم ۳۹۲ مخ بحواله شامي ۳ جلد ۸۲ مخ)

د شتمني ميرمني غريب خاوند ته د زکوة ورکول :

پوښتنه : د زید له ميرمني سره د څلوروزو روپوسره اوسپين زردې، مگر پخپله زید ډیر غريب او قرضدار دی، نو آیا زید کولای شي زکوة واخلي؟

ځواب : زید د بل چا زکوة وراخيستی شي مگر پخپله ښځه ورته زکوة نشي ورکولای، په هر حال که خاوند پخپله غريب وي نو د زکوة اخيستلو حق دار دی دميرمني د شتمنتوب په وجه هغه مالدار نشي بلل کيدای. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۹۵ مخ)

واده شوي ميرمني ته زکوة ورکول :

پوښتنه : يوه ميرمن ده چې خاوند ئي ژوندی دی او خواړي او مزدوري کوي نو آیا هغي ته زکوة ورکول روا دی او کنه؟

ځواب : که هغه غريبه او د زکوة مستحقه وي نو بيا زکوة ورکول روا دی (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۹۵ مخ)

هغي کونډي ته د زکوة ورکول چې اولادونه ئي شتمن وي :

پوښتنه : يوه کونډه ميرمن ده چې زامن ئي داوخت د کاروبار خاوندان دي، نو که دهغي زامن ورسره مرسته نه کوي او يا ورسره دومره مرسته کوي چې دهغي دپاره ناکافي وي، نو د زکوة ورکول ورته روا دی او کنه؟

ځواب: د دغي ميرمني ټول لگښتونه دهغي داو لاد په ذمه دي مگر که هغه غريبه وي او زامن ورسره دومره مرسته نه کوي چي دهغي دورځنيو ضرورتونو دپاره کافي شي نو زکوة ورکول رواي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۹۳ مخ)

بد حاله ميرمني ته دزکوة ورکول :

مسئله: هغي ميرمني ته چي کونډه هم وي او دژوند حال ئي هم خراب او ناسم وي مناسب ده چي خپل ورور د ورځنيو لگښتونو دپوره کولو دپاره څه ورکړي، او که هغه داسي کول نه يائي قدرت نه و، اوله هغي کونډي سره هم د نصاب په اندازه سره زر سپين زريارو پي نه وي، نو ښکاره خبره ده چي هغه بي کسه هم ده او غريبه هم ده، نو ځکه دزکوة ورکول ضروري دي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۹۷ مخ)

د بد کردار سړي ميرمني ته زکوة ورکول :

مسئله: داسي د ماشومانو لرونکو ميرمنو ته چي دخپل خاوند د عيشي ژوند او شراب خوړلو له امله ډيره په تنگ شوي وي او غريبه هم ي (يعني خاوند د نصاب نه وي) ته نه يودا چي زکوة ورکول صحيح دي بلکه دغه رنگه زوريدلو ښځو ته دزکوة په ورکولو کي ډير ثواب دي (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۲۳ مخ بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۸۰ مخ)

بي روزگار ته زکوة ورکول :

مسئله: د کاروبار نه کونکي سړي کفالت دزکوة له مال څخه کول رواي او زکوة ورباندې اداء کيږي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۹۸ مخ)

د معذ ورمما شوم پلارته زکوة ورکول :

پوښتنه : يو ماشوم دی چي دماغي تکليف لري، دهغه پلار مزدوري کوي او دهغه دژوند ټولو چارو واکدار دی، نوآيا پلارته ئي زکوة ورکول روادی او کنه؟

ځواب : که ددغه ماشوم پلار هيڅ نه لرل نو د زکوة مستحق دی بعض عيال دار داسي وي چي دنصاب خاوندان نه وي او ددوي دکارلاس ته راورنه هم دومره نه وي چي دهغو دټولو لگښتونودپاره کافي شي دغه رنگه خلکو ته زکوة ورکول روادی. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۴۰ مخ)

د زکوة روپۍ د غريبو انجونو په تعليم کي ورکول :

مسئله : په زکوة کي تمليک شرط دی يعني يو فقير بايد د هغه پوره مالک وگرزول شي، نو که زده کونکو غريبو انجونو ته په نقدي ډول د زکوة روپۍ ورکړلي شي يا جامي ورته پري جوړي کړلي شي يا خوراک ورته په پوره ملکيت کي ورکړل شي نو صحيح دی. مگر د ښوونکو يا نورو کارگرو تنخواه له زکوة څخه ورکول روانه دی. (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۰۵ مخ بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۸۵ مخ)

د دیر عيال خاوندته د زکوة روپۍ ورکول :

پوښتنه : زه د مسجد امام یم، د مسجد په تنخواه دکورچلول ډیرگران دی عيال می هم ډیر دی او قرضدار هم یم، یو مالدار غواړي ماته ډیري روپۍ په زکوة کي را کړي نوزه هغه ورڅخه اخیستای شم او کنه؟

ځواب : مسئله داده چي غریب (د زکوة مستحق) ته باید دومره مال د زکوة ورکړل چي تر نصاب کم وي، دومره مال ورکول چي هغه پري دنصاب خاوند کي پري مکروه دی خو که یو څوک قرضدار وي

اوپاډیر عیالونه لري نو قرضدار کولا شي چي دومره زکوة واخلې چي قرض
 ئي پوره ورباندي اداء شي اونور تر نصاب کم ورسره پاته شي. اوډیر اولاد
 لرونکی کولای شي دومره زکوة واخلې چي که دهغه په ټول عیال تقسیم
 کړل شي نو هریوه ته تر نصاب کم ورسیري. په دغو دواړو صورتو کی د زکوة
 اخیستل بی کراهته روادی. (طحاوی علی مراقي الفلاح ۴۱۲ مخ و کتاب الفقه جلد ۱۰: ۱۲ مخ)

مسئله: که دیو چامیا شتنی آمدني له ضرورت سره برابره وي مگر په
 ټول کال کي ورسره دومره نصاب نه جمع کیدو چي هغه پري د نصاب
 خاوند شي، نو هغه ته د زکوة اونفلي صدقي ورکول او اخیستل روادی
 (فتاوی دارالعلوم جلد ۲۳۳ مخ بحواله عالمگیری بلامصرف جلد ۱۸۹ مخ)

۱ یا ما لدار ضرورت مند ته د زکوة ورکول روادی؟

مسئله: که یو چا خلکو ته روپی قرض ورکړي وي اوډیر ته
 اخیستلو دپاره ئي خاصه نیټه ټاکله شوي وه او ددغي نیټي په
 بهیر کي هغه ته دکورني لگښت دپوره کولو ضرورت پېښ شو، نو دغه
 وخت هغه زکوة اخیستلی شي، مگر په دومره اندازه چي
 د قرضو تر ختلو ورباندي ضرورتونه پوره کړي. او که
 د قرضو د ختلو دپاره ټاکلي نیټه نه وه ځکه چي په دغه وخت کي هغه
 داسي دی لکه مسافر. او که قرض اخیستونکی شتمن وي او قرض
 اداء کوي، نو بیاد زکوة اخیستل روانه دی، که دغه قرض اخیستونکی
 قرض نه اداء کوي او د قرضي ورکولو شاهد عادل وي نو هم پورتنی
 حکم دی. او که شاهد عادل نه وي نو هغه تر هغه وخته پوري زکوة نشي
 اخیستلای ترڅو چي دعوی ئي قاضي ته نه وي وړاندې کړي او قاضي
 قرض اخیستونکي ته قسم نه وي ورکړی؛ خو هر کله چي قرض

اخيستونکي دانکار قسم وکړنوله هغه وروسته دی کولای شي زکوة واخلي. (فتاوی قاضي خان وعالمگیری جلد ۴ مخ ۴۰)

بي لما نځه ته دزکوة ورکول :

مسئله : هغه چاته چي لمونځ نه کوي زکوة ورکول روادی، ځکه چي د خفيانو رحمة الله عليهم په نزد دلمانځه په پريښودلو سره مسلمان نه کافر کيږي البته دلمانځه پريښودل فسق او کبيره گناه ده مگر کفر نه دی، نو ځکه هغه چاته چي لمونځ نه کوي او محتاج وي دزکوة ورکول روای او زکوة ورباندي اداء کيږي او ډير امامان په دي مذهب دي چي دلمونځ پريښودونکي کافر نه دی. (فتاوی دارالعلوم جلد ۲ مخ ۲۸۴ بحواله مراتي الفلاح)

دني عادت لرونکي ته دزکوة ورکول :

پوښتنه : يو څوک ډير زيات غريب دی خود بنگواو آفيو نونشه کوي ، آیا هغه ته دزکوة ورکول شرعاً جائز دی او کنه؟

خواب : دابنکاره خبره ده چي دزکاتونواو صدقونیکانو خلکو ته ورکول ډيره بهتره ده څنگه چي وائي (ولياکمل طعائمک الأبرار) يعني ستاسو خوراگونه دي نيکان و خوري. مگر فاسق، فاجر او شراب خور ته (چي محتاج او غريب وي) دزکوة ورکول روادی او زکوة اداء کيږي که څه هم فاسق وي خود زکوة ښه اداپه دي کسي ده چي نيکانو فقيرانو او محتاجو ته ورکړل شي. په هر حال دزکوة په اداء کي هيڅ خبره نشته؛ بهتري او نه بهتري جلا خبره ده. محتاج او غريب که څه هم فاسق وي خود زکوة په ورکولو کي ثواب شته څنگه چي ليکي «هر دروحي لرونکي ته په څه ورکولو کي اجر شته» (فتاوی دارالعلوم جلد ۲ مخ ۲۳۵ بحواله رد المحتار جلد ۲ مخ ۷۹)

خوکه دیو چا داپوره یقین شو چي هغه دغه زما دزکوة روپی په شرا بوورکوي، نوبیا زکوة ورکول روانه دی ځکه چي پاک خدای جل جلاله فرمائي: (وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِلْمِ وَالْعُدْوَانِ) (د مائدي سورة) (معدنعت قاسمي)

غیر مسلمو فقیرانو ته زکوة ورکول :

پوښتنه: د زکوة ورکول کافرانو ته روا دی او کنه؟

ځواب: په درمختار او نورو کتابو کي د زکوة تعریف په دې ټکو کي شوی دی (تملیک جزء مال عینه الشارع من مسلم فقیر.. الخ) چي مطلب ورڅخه دادی چي زکوة په شریعت کي د یته وائي چي دخپل مال څخه هغه معلومه برخه چي حضور صلی الله علیه وسلم ټاکلي ده مسلمان محتاج ته ورکړله شي. نوله دي څخه معلومه شوه چي د زکوة داداء دپاره دا شرط دی چي مسلمان فقیر ته ورکول کیږي او دتوبي دسورت له دغه آیت (انما الصدقات للفقراء والمسکین) څخه مراد په اجماع دامت سره مسلمان فقیران او مساکین دي.

خونفلي صدقي اهل ذمه و (کافرانو) ته ورکول کیدای شي. په درمختار کي داسي هم لیکل شوي دي چي له زکوة، عشر او ماليې څخه علاوه نوري صدقي کافرانو ته هم ورکولي کیدای شي.

(فتاوی دارالعلوم جلد ۲۷ مخ بحواله رد المحتار جلد ۲ مخ رک ۱۷ بیت المفتي جلد ۴ مخ ۳۲۳)

د غیر مسلمو په بنوونځای کي زکوة ورکول :

مسئله: د غیر مسلمو مدرسو او بنوونځیو ته د زکوة ورکول روانه دی، او زکوة نه اداء کیږي. ضرور باید مسلمان محتاج ته ورکړل شي.

(رد المحتار جلد ۲ مخ ۹۲)

ملحد او مرتد ته د زکوة ورکول :

مسئله : هر هغه څوک چې له پاک خدای جل جلاله ، نبوت او آخرت څخه منکروي هغه کافر او د اسلام د پښمن دی . هغه ته هم د زکوة ورکول داسي دی لکه یو څوک چې د دین له دښمن سره مرسته کوي او څوک چې مرتد شي او د اسلام له کړۍ ووزي ، نو هغه د اسلام له نظره د ژوند مستحق نه دی پریرېده دا خبره چې له هغه سره دي د زکوة په روپو مرسته وشي . هغه دومره لوی جرم اوله اسلام او مسلمانانو سره خیانت کړی دی چې په ټولنه کې ئي د ژوند کولو حق بایللی دی لکه چې د حضور صلی الله علیه وسلم ارشاد دی = (هر مسلمان چې خپل دین (اسلام) په بل دین بدل کړي نو تاسو هغه ووژئ) (فقه الزکوة ۲ جلد ۲۰۹ مخ)

مسکین چاته ویل کیږي ؟

مسئله : څوک چې خاوند د نصاب نه وي او محتاج وي هغه ته

مسکین یا فقیر ویل کیږي . (فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۹۴ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۸۰ مخ)
د چاپه ملک کی چې هیڅ شی هم اویا وي خو تر نصاب کم ، نو هغه ته د شریعت په اصطلاح فقیر او مسکین ویل کیږي . او دغه رنگه د زکوة او سرسایي حقداران دي (فتاوی محمودیه ۱۳ جلد ۱۱۴ مخ)

د فقیر او مسکین ترمینځ یو فرق د اهم دی چې فقیر ته د سوال کول پیغور نه گڼل کیږي مگر مسکین ته د هغه پاک نفسي د خواست ، زاری کولو او څه غوښتلو اجازه نه ورکوي . د صحیحینو په یو حدیث شریف کې حضور صلی الله علیه وسلم د مسکین تعریف داسي کړی دی (الذي لا یجد غني یغنيه ولا یفطنون فی صدق علیه ولا یقوم فی سأل الناس)

- (۱) څوک چي د داسي څه لرونکی نه وي چي پري شتمن شي
 (۲) د چاچي غريبي داسي څرگنده نه وي چي خلک ورته خيرات ورکړي
 (۳) څوک چي په خير، خيرات غوښتلو پسې روان شوی نه وي او چاته ئي
 د سوال لاس اوږد کړی نه وي. (حقيقت الزکوة ۲۱ مخ سر لاندې يو الکلام ز د کتاب الفقه على مذهب الإمام أحمد ۱/۲۴ مخ)

يقيني مسکينان څوک دي؟

مسئله: د يو قوم ټول هغه وکړي چي د ژوند تيرولو د وسائلو او اسبابو د نيستۍ له امله ورباندي د معيشت دروازي تړلي وي (سره له دي چي دوی پوره پوره کوشش کوي خوييا هم نه ورته څه نوکړي پيدا کيږي او نه کوم بل کار او روزگار) يقيناً هغه په مسکينانو کي داخل دي او د زکوة حقداران دي، مگر د دي يوه ښه لاره داده چي دهغه احوال پرسی هم وشي او تر څنگ ئي ورته د کار پيدا کولو لټه هم وشي تر څو هغه د بي کاري عادت وانخلي، او د زکوة خوړلو په نيت نورو کارو ته سست نه شي. (حقيقت زکوة ۲۳ مخ و علم الفقه ۴ جلد ۴۳ مخ)

حکمي مسکينان څوک دي؟

مسئله: هغه خلک چي د سم او ښه حال لرونکي و مگر د کار د گټو دوی له امله ياد کوم بل غم يا پيښي له امله خوار شول (که څه هم دوی دمخکني حيثيت په وجه معذور بلل کيږي) حکماً په مسکينانو کي داخل دي، او ضروري ده چي په زکوة ايستلو کي دوی له ياده ونه غورزول شي. (حقيقت زکوة ۲۳ مخ)

کسب گرو فقيرانو ته زکوة ورکول:

پوښتنه: داسي کارپو هو فقيرانو ته چي خوارې مزدوري کولای شي زکوة ورکول روادى او کله نه؟ او آيا د مستحقو او غير مستحقو فقيرانو تر مينځ هيڅ فرق هم نه وي؟

ځواب: که دغه فقير يا مسکين په ظاهري ډول محتاج ښکاري، نو هغه ته د زکوة په ورکولو سره زکوة اداء کيږي. که څه هم په حقيقت کي هغه مستحق نه وي، خود (انما الاعمال بالنيات) د قاعدي له مخي د زکوة ورکونکي زکوة اداء او ثواب ئي ورته ورکول کيږي. (فتاوى دارالعلوم ۷ جلد ۲۲۹ مخ په حواله رد المحتار ۲ جلد ۹۵ مخ)

مسئله: که هغه څوک چي زکوة ورکول کيږي په ظاهري ډول فقير او مسکين معلوميدى او يا له فقيرانو سره يوځاى راغى، او يا يې سوال وکړ او زکوة ورکونکي زکوة ورکړ نو زکوة ئي اداء شوى دى، که څه هم تر زکوة ورکولو وروسته معلومه شوه چي هغه شتمن ؤ او د زکوة مستحق نه ؤ. (فتاوى دارالعلوم ۷ جلد ۲۲۸ مخ و فتاوى محموديه ۱۱ جلد ۱۲۰ مخ)

کوم فقير چي روپۍ په نارو اکارو کي لگوي :

پوښتنه: د کومو غريبانو (مسکينانو) په اړوند چي غالب گمان دا وي چي دوى د زکاتونو او سرسايو روپۍ اخلي او بياني په غلطو غلطو کارو کي لگوي، نو هغوته د زکوة ورکول روادى او کله؟

ځواب: که غالب گمان همدغه وي، نو بيا يې شکه چي زکوة او خيرات ورکول ناروا او گناه ده ځکه چي دغه له گناه کولو سره مرسته ده او په گناه کي له چا سره مرسته کول حرام دى. لکه چي پاک خداى جل جلاله فرمايي: (وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ط: (ما يدي مبارکي سورة)

مسئله: که یو چادنه علم له امله غله یا زنا کار ته زکوة ورکړي، نو د زکوة او صدقي اجر هم ورته ورکول کیږي او زکوة هم اداء شوی دی، خو که د هغه له غلا او زنا کار څخه خبر و نویيائي هیڅکله باید ور نه کړي.
(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۸ مخ بحواله مشکوة ۱ جلد ۱۲۵ مخ)

شتمن فقیر ته زکوة ورکول:

پوښتنه: دلته یو داسي فقیر نشته چې د زکوة او سرسایي اخیستلو وړتیا لري ځکه چې دغه ټول په نامه فقیران د نصاب خاوندان دي او زکوة پري واجب دی، نو آیا مونږ خپل زکاتونه دغو فقیرانو ته ورکړو او که ئي دیني مدرسو ته ورکړو؟

ځواب: دغه رنگه په نامه فقیرانو ته (چې شتمن او د نصاب خاوندان وي) باید زکوة سرسایه او نوري واجبې صدقي ور نه کړي شي؛ تاسو خپلي سرسایي او زکاتونه مدرسو ته ورکړئ او هلته ئي په غریبو طالبانو ولگوئ. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۸۲ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۷۹ مخ)

مسئله: داسي فقیرانو ته د زکوة ورکول روانه دیچي خیرات ټولول خیر غوښتل ئي عادت گرزیدلې وي او دا معلومه وي چې ډیري د دوی شتمن دي. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۰۴ مخ)

هغه فقیر ته زکوة ورکول چې په څه گټلو قادر وي:

مسئله: د زکوة د مستحق کیدلو تر اوله حاجت سره دی، نو دغه اصل ته په کتو سره د پوښتنه پیدا کیږي چې که یو څوک محتاج وی خو کار نه کي او دخلکو په زکاتو او صدقو سره خپل ژوند تیروي اوله دي امله د ټولني داوږو بار گرزیدلې وی، او حال دادی چې په جسماني لحاظ هغه د ښه کار کولو وړتیا لري نو زکوة ورکول کیدای شي او کنه؟

د حنفي مذهب د جمهور و فقهاؤ رحمة الله عليهم نظر د اده چي کسب گريادگتي کولو قابل فقير ته د زکوة ورکول او اخيستل خور وادی خوبهتره او ډيره ښه خبره داده چي ترڅو پوري چي له هغه سره د ژوندي پاته کيدلو د پاره لږ له ډيروڅه موجود وي، نو هغه دي زکوة نه اخلي.

(فقه الزکوة ۲ جلد ۲۸ مخ بحواله مجمع لانهار ۲۲۰ مخ)

مسئله: هر هغه څوک چي تر نصاب د کمو شتو خاوند وي هغه ته زکوة ورکول روادی که څه هم هغه روغ او دروزي گټلو وړتيا لرونکی وي ځکه چي هغه فقير دی او فقير ان د زکوة په لگښت ځايونو کي داخل دي. او بل دا چي د حقيقي احتياج پته لگول سخت کار دی نو ځکه د نصاب نه لرل د حاجت مندي قائم مقام بلل کيږي. (فقه الزکوة ۲ جلد ۲۰۲ مخ)

یتیم خاني ته زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: نابالغو ته زکوة ورکول صحيح دی، نو د یتیم خاني د ماشومانو د لگښت د پاره هم زکوة ورکول صحيح دی.

(فتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۵۷ مخ بحواله ردالمحتار ۲ جلد ۷۹ مخ)

مسئله: د نابالغ غريب یتیم سر پرست ته د یتیم د ضرورتونو د پوره کولو د پاره زکوة ورکول روادی. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۵۹ مخ و فتاوی محمودیه ۳ جلد ۹۰ مخ)

مسئله: په یتیم خانه کي که یتیمانوته خوراک، جامي او داسي نور په مالکانه ډول ورکول کيږي نو د غومره اندازه د زکوة روپی لگولي کيږي. (معارف القرآن ۴ جلد ۴۰۹ مخ)

مسئله: که هغه یتیم چي زکوة ورته ورکول کيږي پوهه ولري او په روپو باندي قبضه کولای شي، نو هغه ته ورکول ئي هم روادی؛ او که د زکوة دروږو د ضائع کيدو ويره وه، نو سر پرست کولای شي د امانت په ډول هغه ورڅخه اخلي او ورته وئې ساتي. او که ماشوم ناپوه

۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱
 ۴۷۲
 ۴۷۳
 ۴۷۴
 ۴۷۵
 ۴۷۶
 ۴۷۷
 ۴۷۸
 ۴۷۹
 ۴۸۰
 ۴۸۱
 ۴۸۲
 ۴۸۳
 ۴۸۴
 ۴۸۵
 ۴۸۶
 ۴۸۷
 ۴۸۸
 ۴۸۹
 ۴۹۰
 ۴۹۱
 ۴۹۲
 ۴۹۳
 ۴۹۴
 ۴۹۵
 ۴۹۶
 ۴۹۷
 ۴۹۸
 ۴۹۹
 ۵۰۰
 ۵۰۱
 ۵۰۲
 ۵۰۳
 ۵۰۴
 ۵۰۵
 ۵۰۶
 ۵۰۷
 ۵۰۸
 ۵۰۹
 ۵۱۰
 ۵۱۱
 ۵۱۲
 ۵۱۳
 ۵۱۴
 ۵۱۵
 ۵۱۶
 ۵۱۷
 ۵۱۸
 ۵۱۹
 ۵۲۰
 ۵۲۱
 ۵۲۲
 ۵۲۳
 ۵۲۴
 ۵۲۵
 ۵۲۶
 ۵۲۷
 ۵۲۸
 ۵۲۹
 ۵۳۰
 ۵۳۱
 ۵۳۲
 ۵۳۳
 ۵۳۴
 ۵۳۵
 ۵۳۶
 ۵۳۷
 ۵۳۸
 ۵۳۹
 ۵۴۰
 ۵۴۱
 ۵۴۲
 ۵۴۳
 ۵۴۴
 ۵۴۵
 ۵۴۶
 ۵۴۷
 ۵۴۸
 ۵۴۹
 ۵۵۰
 ۵۵۱
 ۵۵۲
 ۵۵۳
 ۵۵۴
 ۵۵۵
 ۵۵۶
 ۵۵۷
 ۵۵۸
 ۵۵۹
 ۵۶۰
 ۵۶۱
 ۵۶۲
 ۵۶۳
 ۵۶۴
 ۵۶۵
 ۵۶۶
 ۵۶۷
 ۵۶۸
 ۵۶۹
 ۵۷۰
 ۵۷۱
 ۵۷۲
 ۵۷۳
 ۵۷۴
 ۵۷۵
 ۵۷۶
 ۵۷۷
 ۵۷۸
 ۵۷۹
 ۵۸۰
 ۵۸۱
 ۵۸۲
 ۵۸۳
 ۵۸۴
 ۵۸۵
 ۵۸۶
 ۵۸۷
 ۵۸۸
 ۵۸۹
 ۵۹۰
 ۵۹۱
 ۵۹۲
 ۵۹۳
 ۵۹۴
 ۵۹۵
 ۵۹۶
 ۵۹۷
 ۵۹۸
 ۵۹۹
 ۶۰۰
 ۶۰۱
 ۶۰۲
 ۶۰۳
 ۶۰۴
 ۶۰۵
 ۶۰۶
 ۶۰۷
 ۶۰۸
 ۶۰۹
 ۶۱۰
 ۶۱۱
 ۶۱۲
 ۶۱۳
 ۶۱۴
 ۶۱۵
 ۶۱۶
 ۶۱۷
 ۶۱۸
 ۶۱۹
 ۶۲۰
 ۶۲۱
 ۶۲۲
 ۶۲۳
 ۶۲۴
 ۶۲۵
 ۶۲۶
 ۶۲۷
 ۶۲۸
 ۶۲۹
 ۶۳۰
 ۶۳۱
 ۶۳۲
 ۶۳۳
 ۶۳۴
 ۶۳۵
 ۶۳۶
 ۶۳۷
 ۶۳۸
 ۶۳۹
 ۶۴۰
 ۶۴۱
 ۶۴۲
 ۶۴۳
 ۶۴۴
 ۶۴۵
 ۶۴۶
 ۶۴۷
 ۶۴۸
 ۶۴۹
 ۶۵۰
 ۶۵۱
 ۶۵۲
 ۶۵۳
 ۶۵۴
 ۶۵۵
 ۶۵۶
 ۶۵۷
 ۶۵۸
 ۶۵۹
 ۶۶۰
 ۶۶۱
 ۶۶۲
 ۶۶۳
 ۶۶۴
 ۶۶۵
 ۶۶۶
 ۶۶۷
 ۶۶۸
 ۶۶۹
 ۶۷۰
 ۶۷۱
 ۶۷۲
 ۶۷۳
 ۶۷۴
 ۶۷۵
 ۶۷۶
 ۶۷۷
 ۶۷۸
 ۶۷۹
 ۶۸۰
 ۶۸۱
 ۶۸۲
 ۶۸۳
 ۶۸۴
 ۶۸۵
 ۶۸۶
 ۶۸۷
 ۶۸۸
 ۶۸۹
 ۶۹۰
 ۶۹۱
 ۶۹۲
 ۶۹۳
 ۶۹۴
 ۶۹۵
 ۶۹۶
 ۶۹۷
 ۶۹۸
 ۶۹۹
 ۷۰۰
 ۷۰۱
 ۷۰۲
 ۷۰۳
 ۷۰۴
 ۷۰۵
 ۷۰۶
 ۷۰۷
 ۷۰۸
 ۷۰۹
 ۷۱۰
 ۷۱۱
 ۷۱۲
 ۷۱۳
 ۷۱۴
 ۷۱۵
 ۷۱۶
 ۷۱۷
 ۷۱۸
 ۷۱۹
 ۷۲۰
 ۷۲۱
 ۷۲۲
 ۷۲۳
 ۷۲۴
 ۷۲۵
 ۷۲۶
 ۷۲۷
 ۷۲۸
 ۷۲۹
 ۷۳۰
 ۷۳۱
 ۷۳۲
 ۷۳۳
 ۷۳۴
 ۷۳۵
 ۷۳۶
 ۷۳۷
 ۷۳۸
 ۷۳۹
 ۷۴۰
 ۷۴۱
 ۷۴۲
 ۷۴۳
 ۷۴۴
 ۷۴۵
 ۷۴۶
 ۷۴۷
 ۷۴۸
 ۷۴۹
 ۷۵۰
 ۷۵۱
 ۷۵۲
 ۷۵۳
 ۷۵۴
 ۷۵۵
 ۷۵۶
 ۷۵۷
 ۷۵۸
 ۷۵۹
 ۷۶۰
 ۷۶۱
 ۷۶۲
 ۷۶۳
 ۷۶۴
 ۷۶۵
 ۷۶۶
 ۷۶۷
 ۷۶۸
 ۷۶۹
 ۷۷۰
 ۷۷۱
 ۷۷۲
 ۷۷۳
 ۷۷۴
 ۷۷۵
 ۷۷۶
 ۷۷۷
 ۷۷۸
 ۷۷۹
 ۷۸۰
 ۷۸۱
 ۷۸۲
 ۷۸۳
 ۷۸۴
 ۷۸۵
 ۷۸۶
 ۷۸۷
 ۷۸۸
 ۷۸۹
 ۷۹۰
 ۷۹۱
 ۷۹۲
 ۷۹۳
 ۷۹۴
 ۷۹۵
 ۷۹۶
 ۷۹۷
 ۷۹۸
 ۷۹۹
 ۸۰۰
 ۸۰۱
 ۸۰۲
 ۸۰۳
 ۸۰۴
 ۸۰۵
 ۸۰۶
 ۸۰۷
 ۸۰۸
 ۸۰۹
 ۸۱۰
 ۸۱۱
 ۸۱۲
 ۸۱۳
 ۸۱۴
 ۸۱۵
 ۸۱۶
 ۸۱۷
 ۸۱۸
 ۸۱۹
 ۸۲۰
 ۸۲۱
 ۸۲۲
 ۸۲۳
 ۸۲۴
 ۸۲۵
 ۸۲۶
 ۸۲۷
 ۸۲۸
 ۸۲۹
 ۸۳۰
 ۸۳۱
 ۸۳۲
 ۸۳۳
 ۸۳۴
 ۸۳۵
 ۸۳۶
 ۸۳۷
 ۸۳۸
 ۸۳۹
 ۸۴۰
 ۸۴۱
 ۸۴۲
 ۸۴۳
 ۸۴۴
 ۸۴۵
 ۸۴۶
 ۸۴۷
 ۸۴۸
 ۸۴۹
 ۸۵۰
 ۸۵۱
 ۸۵۲
 ۸۵۳
 ۸۵۴
 ۸۵۵
 ۸۵۶
 ۸۵۷
 ۸۵۸
 ۸۵۹
 ۸۶۰
 ۸۶۱
 ۸۶۲
 ۸۶۳
 ۸۶۴
 ۸۶۵
 ۸۶۶
 ۸۶۷
 ۸۶۸
 ۸۶۹
 ۸۷۰
 ۸۷۱
 ۸۷۲
 ۸۷۳
 ۸۷۴
 ۸۷۵
 ۸۷۶
 ۸۷۷
 ۸۷۸
 ۸۷۹
 ۸۸۰
 ۸۸۱
 ۸۸۲
 ۸۸۳
 ۸۸۴
 ۸۸۵
 ۸۸۶
 ۸۸۷
 ۸۸۸
 ۸۸۹
 ۸۹۰
 ۸۹۱
 ۸۹۲
 ۸۹۳
 ۸۹۴
 ۸۹۵
 ۸۹۶
 ۸۹۷
 ۸۹۸
 ۸۹۹
 ۹۰۰
 ۹۰۱
 ۹۰۲
 ۹۰۳
 ۹۰۴
 ۹۰۵
 ۹۰۶
 ۹۰۷
 ۹۰۸
 ۹۰۹
 ۹۱۰
 ۹۱۱
 ۹۱۲
 ۹۱۳
 ۹۱۴
 ۹۱۵
 ۹۱۶
 ۹۱۷
 ۹۱۸
 ۹۱۹
 ۹۲۰
 ۹۲۱
 ۹۲۲
 ۹۲۳
 ۹۲۴
 ۹۲۵
 ۹۲۶
 ۹۲۷
 ۹۲۸
 ۹۲۹
 ۹۳۰
 ۹۳۱
 ۹۳۲
 ۹۳۳
 ۹۳۴
 ۹۳۵
 ۹۳۶
 ۹۳۷
 ۹۳۸
 ۹۳۹
 ۹۴۰
 ۹۴۱
 ۹۴۲
 ۹۴۳
 ۹۴۴
 ۹۴۵
 ۹۴۶
 ۹۴۷
 ۹۴۸
 ۹۴۹
 ۹۵۰
 ۹۵۱
 ۹۵۲
 ۹۵۳
 ۹۵۴
 ۹۵۵
 ۹۵۶
 ۹۵۷
 ۹۵۸
 ۹۵۹
 ۹۶۰
 ۹۶۱
 ۹۶۲
 ۹۶۳
 ۹۶۴
 ۹۶۵
 ۹۶۶
 ۹۶۷
 ۹۶۸
 ۹۶۹
 ۹۷۰
 ۹۷۱
 ۹۷۲
 ۹۷۳
 ۹۷۴
 ۹۷۵
 ۹۷۶
 ۹۷۷
 ۹۷۸
 ۹۷۹
 ۹۸۰
 ۹۸۱
 ۹۸۲
 ۹۸۳
 ۹۸۴
 ۹۸۵
 ۹۸۶
 ۹۸۷
 ۹۸۸
 ۹۸۹
 ۹۹۰
 ۹۹۱
 ۹۹۲
 ۹۹۳
 ۹۹۴
 ۹۹۵
 ۹۹۶
 ۹۹۷
 ۹۹۸
 ۹۹۹
 ۱۰۰۰

مسئله: که ولي (سرپرست) دزکوة روپی دماشوم له طرفه پخپله قبضه کي واخيستلي نو هيڅ تاوان نه لري مگر هغه روپی چي ده اخيستی دی تر هغه وخته پوري چي دماشوم په تمليکي لگښتونونه وي لگيدلي نو تر هغه وخته زکوة نه اداء کيږي (فتاوی محموديه ۳ جلد ۹۰ مخ)

د حضور صلی الله عليه وسلم د خاندان نفروته زکوة ورکول :

پوښتنه: کومو کومو خلکو ته زکوة ورکول روادی او کومو کومو ته ناروادی؟
 ۱
 ۲
 ۳
 ۴
 ۵
 ۶
 ۷
 ۸
 ۹
 ۱۰
 ۱۱
 ۱۲
 ۱۳
 ۱۴
 ۱۵
 ۱۶
 ۱۷
 ۱۸
 ۱۹
 ۲۰
 ۲۱
 ۲۲
 ۲۳
 ۲۴
 ۲۵
 ۲۶
 ۲۷
 ۲۸
 ۲۹
 ۳۰
 ۳۱
 ۳۲
 ۳۳
 ۳۴
 ۳۵
 ۳۶
 ۳۷
 ۳۸
 ۳۹
 ۴۰
 ۴۱
 ۴۲
 ۴۳
 ۴۴
 ۴۵
 ۴۶
 ۴۷
 ۴۸
 ۴۹
 ۵۰
 ۵۱
 ۵۲
 ۵۳
 ۵۴
 ۵۵
 ۵۶
 ۵۷
 ۵۸
 ۵۹
 ۶۰
 ۶۱
 ۶۲
 ۶۳
 ۶۴
 ۶۵
 ۶۶
 ۶۷
 ۶۸
 ۶۹
 ۷۰
 ۷۱
 ۷۲
 ۷۳
 ۷۴
 ۷۵
 ۷۶
 ۷۷
 ۷۸
 ۷۹
 ۸۰
 ۸۱
 ۸۲
 ۸۳
 ۸۴
 ۸۵
 ۸۶
 ۸۷
 ۸۸
 ۸۹
 ۹۰
 ۹۱
 ۹۲
 ۹۳
 ۹۴
 ۹۵
 ۹۶
 ۹۷
 ۹۸
 ۹۹
 ۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳

خواب: سيد او هاشمي ته د زکوة په ورکولو سره زکوة نه اداء کيږي، آيا د کلي يا کوڅي په گاوند يا نوکي دومره غيرت نشته چي بغیر له زکوة ورکولو دهغه احتياج پوره کړي؟ که د يو چاپلار د يرزياښت غريب شي، نو آيا هغه ته په هم احتياج جات د زکوة په روپو وړ پوره کوي؟ (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۷۹ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۷۲ مخ)

مسئله: د حنفيانو په نزد صحيح قول او ظاهر الرواية سره سم سيد ته په هيڅ حال هم زکوة ورکول صحيح نه دی. (فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۷۲ مخ)

مسئله: هغه قول چي فتوى ورباندي شوي ده دادی چي ساداتو (سيدانو) ته په اوس وخت کي هم زکاتونه او واجبي صدقي لکه د قرباني پوستو کي، سرسايه او نور ورکول حرام دی او زکوة او نور ورباندي نه اداء کيږي؛ دا خبره غلطه ده چي څوک وائي چي په بعض حالاتو کي ورته روا دی. (فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۷۹ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۹۰ مخ باب المصرف)

مسئله: سيد ته د زکوة او عشر غله او روپۍ دواړه حرام دي، څوکه څوک ئي وروسته له حيلي جوړولو څخه ورکوي، نو بيا پکښي څه منع نشته، د حيلي صورت دا کيداى شي چي لومړى داسي يو غريب ته چي سيد نه وي وويل شي چي مادغه خپل زکوة يا هر څه چي وي فلاني ته ورکاؤ، خو هغه سيد دی او زکوة ورته روانه ی، نو ځکه اوس زه خپل زکوة تاته درکوم نو که ته دغه ټول يا نيمايي په خپله خوښه هغه ته ورکړي نو دا به ډيره ښه وي. له دې وروسته که بيا هغه غريب د زکوة له مال څخه سيد ته له خپله طرفه څه ورکړي، نو بيا سيد ته روا دی. (کفايت المفتى ۴ جلد ۲۷۲ مخ)

د چاچي مورسيده وي هغه ته زکوة ورکول :

مسئله: که ديو چا صرف مورسيده وي او پلارني سيدنه وي، نو هغه ته زکوة ورکول روادى، ځکه چي نسب د پلار له لوري وي. د چاچي پلار سيدنه وي نو د مور په سيدوالي سره نه سيد کيږي. (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۷۹ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۲۳۲ مخ)

څوک چي دنسب شجره نه لري هغه ته زکوة ورکول :

پوښتنه: زید له خپل پلار او نيکونو څخه اوریدلي دي چي زموږ دنسب شجره حضرت علی کرم الله وجهه ته رسیدلي ده مگر له زید سره پوره شجره نشته چي ورڅخه دا معلومه شي چي هغه رښتیا هم سيد دی او کنه، نو په دغه صورت کي په داسي حال کي چي زید غريب دی هغه ته د زکوة اخيستل روادى او کنه؟

خواب: دنسب د ثبوت دپاره عام شهرت کافي دی، دا ضروري نه ده چي خاماخابه دنسب شجره وي، نو ځکه زید ته زکوة اخيستل حرام دی. (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۷۹ مخ وکفايت المفتی ۴ جلد ۴۵۵ مخ)

سيدانوته د زکوة نه ورکيد نو عقلي وجه :

مسئله: زکوة د خلکو و د مالونو خيري دي او دا مناسب نه و چي د سيد المرسلين صلى الله عليه وسلم اولاد دي پري گکړ شي؛ که هغه محتاج شي نو له پاک مال څخه بايد ورسره مرسته وشي، دغه رنگه که د سيد المرسلين صلى الله عليه وسلم اولاد ته د زکوة اخيستلو حکم وای، نو نا پوهانوته به دا وسوسه پيدا کيدله چي (معاذ الله) شايد دغه ښکلی نظام ئي دخپل اولاد دپاره په لاره اچولی وي ا همدارنگه ئي يو نفسیاني اړخ دا هم دی چي که د حضور صلى الله عليه وسلم اولاد ته د زکوة اخيستل روای نو خلکو به دخپلوي او نزديکت په بناء هغوی

ته ډيرزکاتونه ورکول اوبغيرله هغوبه ئي بل چاته په ورکولو سره اطمینان نه کیدی، اودابه دنورو غريبانو د سخت شکایت سبب گرزیدلی و. (آپکي مسائل ۳ جلد ۳۹۱ مخ و فقه الزکوة ۲ جلد ۲۴۲ مخ)

مسئله: سید ته په زکوة نه ورکولو کي یورازدادی چي سید الثقلین صلی الله علیه وسلم به پخپله یعنی پخپل لاس صدقي راټولولي، نوکه هغه صلی الله علیه وسلم خپلو قریبانو او هغه چاته چي دهغوئ نفع د حضور صلی الله علیه وسلم نفع وه د زکوة خوړلو جواز فرمایلی وای، نو د دي ویره به وه چي خلک په حضور صلی الله علیه وسلم باندي بد گمان شوی وای، اویا به ئي د سید المرسلین صلی الله علیه وسلم په حق کي هغه خبري کولي چي بالکل به له حقیقت او ادب څخه لیري وای، نوله دي امله حضور صلی الله علیه وسلم دغه دروازه دخپل اولاد په مخ وتړله او وئې فرمائل چي زکوة د دوی له شتمنو څخه واخلئ او د دوی فقیرانو ته ئي ورکړئ. (اسرار شریعت ۱ جلد ۳۰۵ مخ)

سید ته د زکوة نه ورکولو نقلي وجوهات :

مسئله: د مجبوري په وخت کي هم سید ته د زکوة ورکولو او خيستلو اجازه نشته او فتوی هم په همدي قول ده په حدیث شریف کي حضور صلی الله علیه وسلم زکوة ته (اوساخ الناس) دخلکو خيري ویلي دی او حضور صلی الله علیه وسلم فرمائي دي چي دغه صدقي محمد صلی الله علیه وسلم اود هغه صلی الله علیه وسلم اولادي ته حلالی نه دي. (مشکوٰة ۱ جلد ۱۲۱ مخ)

په دغه حدیث شریف کي سیدانو ته د زکوة د حرمت وجه د زکوة علت (چي دخلکو د مالو خيري دي) بنودل شوي دي اوله بیت امال څخه ئي

دهغو دپاره دخاصي مرستي مقررول نه دی فرمائلی اودغه علت تراوسه هم پخپل خای پاته دی، نوځکه دزکوة دحرمت حکم هم لاتراوسه په خای پاته دی اوپه دي کي احتياط هم دی اودسیدانو محترمینو احترام هم دی. په یو حدیث شریف کي راځي چي یو وخت حضرت حسن رضی الله تعالی عنه دصدقي یوه خورمابه خوله کي واچوله په داسي حال کي چي هغه لاشوم و، نو حضور صلی الله علیه وسلم هغه بیرته دده له خولي څخه راوايستله او ورته وني فرمائلي چي مونږ صدقه نه خورو. (مشکوٰۃ جلد ۲۱ مخ)

په درمختار او شامي کي راځي چي بني هاشمو ته زکوة نه دی روا، نو ظاهر المذهب هم دادی چي بني هاشمو ته زکوة مطلقاً نه دی روا هغه که دبنی هاشم له طرفه زکوة ورکول او اخیستل منع دی، نوځکه دواک، شتمنی او ثروت خاوندانو ته لازمه ده چي دوی له سیدانو سره په داسي بل څه مرسته وکړي چي هغه صرف دپاک خدای جل جلاله درضادپاره وي اوپه دي سره دوی له تکلیفو او مشکلاتو څخه خلاص کړي ځکه چي داهم دپیرا اجرا و ثواب کار دی او هم له حضور صلی الله علیه وسلم سره رېښتنی محبت دی، ددغه کار د نه کولو په صورت کي دا ویره شته چي پاک خدای جل جلاله دوی ورباندې ونیسي. (فتاویٰ رحیمه جلد ۵ جلد ۱۲۸ مخ وفتاویٰ محمودیه جلد ۷ جلد ۲۵۵ مخ)

سینه ته دسید زکوة ورکول :

پوښتنه: آیا شتمن (مالدار) سید کولای شي خپلو غریبو سیدانو ته زکوة ورکړي او کنه؟

ځواب: صحیح خبره داده چي ورته ناروا دی. (فتاویٰ محمودیه جلد ۳ جلد ۲۲ مخ بحواله شامي جلد ۲۲ مخ)

د سيد ميرمني ته زکوة ورکول :

پوښتنه : زما يو سيد گاونډی دی چي په جسماني ډول بالکل معذوری او که دڅه گټلو قدرت پکښي نشته، خود هغه ميرمن چي سیده نه ده اود کور ټولي چاري سمبالوي اود ټول کور کفالت دهغي له غاري دی، نو آيا سره له دي چي دهغي ماشومان او خاوند سيدان دي هغي ته زکوة ورکول کيداى شي او کنه ؟

خواب : هغي ميرمني ته چي سیده نه وي او مستحقه وي زکوة ورکيداى شي، د زکوة له ملکيت وروسته که هغو وغواړي چي په خپلو بچويو خاوندني ولگوي نو کولای شي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۹۲ مخ)
مسئله : په دي وجه چي ديوي ميرمني خاوند سيد دی او دا پخپله غريبه ده او سیده نه ده هغي ته د زکوة ورکولو کي منعه نشته، بلکه زکوة ورباندي اداء کيږي او خپل (رشته دار) غريب ته د زکوة ورکول زيات ثواب لري. (فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۲۳۳ مخ)

د سيد ميرمني اولاد ته زکوة ورکول :

مسئله : سیده ميرمن چي غير سید ته واده شي نو پيدا کيدونکي اولادونه ئي هم سيدان نه دي، نو ځکه د سيد کوندي اولادونو ته زکوة ورکول روادی او دا پخپله د دغو بچودپاره زکوة اخيستلاى شي، خود ځان دپاره نه. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۹۲ مخ)

د زکوة له مال څخه د سيد قرض اداء کول :

پوښتنه : په يو سيد باندي د بل مسلمان قرض دی آيا هغه کولای شي غه قرض په زکوة اداء کړي ؟

خواب : نه، هغه نشي کولای د زکوة په روپو هغه قرضه اداء کړي.

۱ یا به سخت حالت کي سیدته زکوة ورکول کیدای شي اوکنه؟

مسئله: که سید په ډیر سخت نارامي او خراب حال کي واقع و، نو په بیا په دغه مجبوري کي د زکوة ورکول روادی څنگه چي د پاک خدای جل جلاله ارشاد مبارک دی (فَمِنْ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرِ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ) (۲ سبأه) د حدیث شریف فتویٰ خوداده چي سیدته زکوة مه ورکوي، که سیدته له یو خوا څخه رزق راځي نو د هغه بیا څه ضرورت دی چي زکوة اخلي؟ او که ورباندې سخت حالت ورغی دایا بله خبره ده. (اسرار شریعت جلد ۳۰۷ مخ)

که سیدته په غلطي زکوة ورکړ شو:

پوښتنه: زید هاشمي دی، یو چاهغه ته زکوة ورکړ، نو د زید دپاره شرعي حکم څه دی؟

ځواب: که د زکوة ورکونکی د زکوة وسم لگښت ځای دپوره فکر کولو وروسته هغه ته زکوة ورکړي و نو زکوة ئي اداء شوی دی، مگر زید چي په دی پوه شي چي داراته زکوة را کړل شوی دی نو پرې لازمه ده چي بیرته ئي هغه چاته ورسوي له چا څخه چي ئي اخیستی دی. (احسن الفتاویٰ جلد ۴ مخ ۲۸۰ بحواله رد المحتار جلد ۲ مخ ۷۴)

شیعه او قادیاني ته زکوة ورکول څنگه دی؟

مسئله: شیعه او قیدياني ته زکوة ورکول روادی اوکنه؟ او که څوک ئي ورکړي نو زکوة ئي اداء کيږي اوکنه؟

ځواب: او قیديانيان او ځیني شیعه گان کافران دي بلکه تر نورو کفارو هم بد دي او کافرتنه زکوة ورکول روانه دی دوی ته زکوة

ورکول سخته گناه ده؛ نه یو داچي زکوة ورباندي نه ادا، کیري بلکه هیڅ ډول صدقه باید ور نه کړله شي. (احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۴۸۱ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۲۳۳ مخ)

مستحق به څه ډول پیژنو؟

پوښتنه: زما څو خپلوان یادوستان دي چي په ظاهره ډیر غریبان او مستحق ښکاريږي، خوزه به دا څنگه معلوموم چي دوی رښتیا هم غریبان یا نصاب نه لرونکي دي او کنه؟

ځواب: ظاهر ته اعتبار دی، که له ظاهر حال سره سم ستاد خبره زړه واخیسته چي دوی غریب دي، نو هغوی ته د زکوة په ورکولو سره زکوة ادا، کیري. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۲۹۳ مخ)

وروریا بل خپل ته زکوة ورکول:

پوښتنه: زما یو ورودی چي ډیر غریب او د تبي (T.B) په ناروغي اخته دی هغه نه دا وخت د تداوي دپاره خرڅه لري او نه څه آمدني لري، نو آیا زه کولای شم هغه ته ټول زکوة ورکړم؟

ځواب: هغه ته د زکوة په ورکولو کي ډیر زیات ثواب دی مگر په یو وار دومره زکوة مه ورکوی چي غریب ورباندي د نصاب خاوند شي. اول ورته تر نصاب کمي روپی ورکړئ کله چي هغه ولگیري بیا ورته نوري او دغه رنګه دغه تر هغه پوري چي زکوة ختم شي.

او که هغه عیالدار هم و، نو بیا په یوه وار هغه ته دومره زکوة هم ورکول کیدای شي چي که په ټولو ویشلي شي نو هریوه ته تر نصاب کم

رسیږي. (احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۲۹۲ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۷۵ مخ)

ترخپله وسه زکوة هغه چاته ورکوي چي دزکوة اوخير ټولونکي نه وي
 اودخپل عزت ساتلو په خاطر په خپل کور کي ناست وي سره له دي
 چي مستحق هم وي. (محمدرفعت قاسمي غفرله الله)

دکمي آمدني لرونکي ته زکوة ورکول :

پوښتنه: زما يو دوست دی چي داسي کارکوي چي آمدني ئي ډيره کمه
 ده، آيا هغه ته زکوة ورکول کيداى شي اوکنه؟
ځواب: که هغه دزکوة مستحق وي (دنصاب خاوند نه وي) نو ضروري
 ده چي په زکوة ور سره مرسته وشي. (آپ کي مسائل جلد ۳ ۳۹۲ مخ)

په پلار دزکوة لگولو دپاره دوو روايت واسطه کول :

مسئله: ورور ته هغه وخت زکوة ورکول روا دی چي غريب وي مگر کله
 خلک داسي کوي چي له هغه څخه داغوښتنه کوي چي زه دغه زکوة
 تاته درکوم ته به ئي بل چالکه (پلار) ته ورکوي دا کار غلط او ناسم
 دی ځکه چي کله ورور ته زکوة ورکړ شونو نور نوزياتي دزکوة ورکونکي
 له ملکيت او قبضي وتلي دي اودا بيا دوو روځونه ده چي په هر څه ئي
 لگوي. او که مقصود ورڅخه ورور ته دزکوة ورکول نه، بلکه پلار ته
 ورکول ؤ او ورور هسي وکیل ؤ، نو بيا ورور ته په ورکولو سره زکوة نه
 اداء کيږي. (آپ کي مسائل جلد ۳ ۳۹۴ مخ)

ناسکه مور (ميري) ته زکوة ورکول :

مسئله: ناسکه مور ته (هغه چي ستا پلار دوهه ښځه کړي وي) که
 غريبه وي (يعني دنصاب خاوند نه وي) او سيده هم نه وي زکوة
 ورکول روا دی. (فتاوی محموديه جلد ۷ ۳۲۸ مخ)

خپل ناروا اولاد ته زکوة ورکول

مسئله: زنا کار خپل هغه بچي ته زکوة نشي ورکولای چي له زنا څخه پیداشوی وي دغه رنگه ئي هغه بچي ته هم ورکول روانه دی کوم څخه چی هغه انکار کړی وي. (درمختار ۲ جلد ۷۰۷ مخ)

مسئله: که تر واده ورسته تر شپږ میاشتې له مخه ماشوم پیداشو، نو هغه د شریعت له نظره حرام زاده دی، دغه ماشوم چي د هر چاله نظفي (منو) څخه پیداشوی دی هغه نشي کولای هغه ته زکوة ورکړي، او که ئي ور هم کړي نو زکوة ئي نه دی اداء شوی. (فتاوی رحیمیه ۲ جلد ۱۴ مخ بحواله شامي ۲ جلد ۹۴ مخ و عالمگیری ۴ جلد ۳۹ مخ)

یادونه: په ماشوم او د هغه په مور باندې دومره لوی تهمت په نا خبری کي ویل نه یو دا چي کیسه گناه ده بلکه له دي څخه دلویو فتنو دراپورته کیدلو ویره هم شته نو که خدای مکره داسي یو څه پیښیږي، نو په اړوند ئي باید ډیر احتیاط وشي. (عبدالملک حصیف)

صرف د شیدو خوړونکي ته زکوة ورکول

مسئله: کوم ماشوم ته چي تاسو شیدي ورکړی دي هغه ته هم زکوة ورکول روادی او د چاشیدي چي تاسو په وړو کوالي کي خوړلي دي هغو ته هم زکوة ورکول روادی. (امداد مسائل زکوة ۷۴ مخ)

په وړو کوالي کي د شیدو خوړلو څخه رضاعت حقیقي موراو زوی کیدل نه گنل کیږي، نو ځکه زکوة اخیستل او ورکول روادی. (محمد رفعت قاسمي غفر له الله)

دزکوة په روپو شفاخانه جوړول :

پوښتنه : مونږ غواړو یوه دواخانه جوړه کړو چې دزکوة اود قربانیو د پوستکو په روپو به یې چلوو، اوله هغې څخه به هر هر څوک گټه اخیستلای شي، دلته به له ناروغانو څخه لږ روپی هم اخیستلې کېږي او بیا به په ده دواخانه کې لگولي کېږي، نو آیا هر څوک کولای شي له دغه درملتون څخه گټه واخلي او کنه؟

ځواب : په درملتون (دواخانه) کې دزکوة اود قرباني د پوستکو د روپو لگښت په دې ډول کېدای شي چې په دغو روپو باندې درمل واخیستل شي او په مفت (بې قیمت) ډول مسکینانو ته ورکړل شي، له دغو روپو څخه د درملتون د ډاکترانو او نورو کارکوونکو تنخواه د ځای کرایه نشي ورکول کېدای همدارنگه به دغه روپی درغوني په کار او میزونو څو کیو او داسې نورو سامانونو باندې نه لگوي، او که په دغه رنگه ځایو کې ولگولي شوي نو دزکوة ورکونکو زکوة نه دی اداء شوی. ددغه درملتون د درملو په بدل کې له غریبانو څخه روپی اخیستل، او شتمنوته درمل ورکول دواړه روانه دي.

(احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۲۸۱ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۲۷۸ مخ وفتاویٰ دارالعلوم ۱۴ جلد ۱۴۴ مخ)

مسئله : که په هسپتالونو کې غریبانو ته درمل په داسې ډول ورکول کېدل چې غریب یې په پوره ډول مالک وي، نو د هغو درملو قیمت دزکوة په روپو کې شمیرل کېدای شي. (معارف القرآن ۴ جلد ۴۰۹ مخ)

مسئله : که یو غریب محتاج ناروغ وي او یو څوک ورته درمل واخلي یاد خوراک پاره ورته څه واخلي او ورځي کړي، نو په دې ډول هم زکوة اداء کېږي. (مستفاد احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۲۸۱ مخ)

دزکوة اداء کيدلويو صورت :

پوښتنه : که يو چادزکوة روپۍ په جلا ډول په کور کي ايښي وي خو په بهر کي له يو غريب سره مخ شواو د جيب روپۍ ئي هغه ته په زکوة کي ورکړي، نو که هغه د غومره روپۍ دزکوة له روپو څخه ورواخلي نو زکوة به ئي اداء شوی وي او کنه؟

ځواب : بلي : دهغه دهغه زکوة اداء شوی دی . (آپ کي مسائل ۳ جلد ۲۷۸ مخ)

سيلاب وهليو ته زکوة ورکول :

پوښتنه : سيلاب وهليو ته دزکوة له روپو د پخو شوو خوراکو نوغندو روپو او يانور سامانو نو ليرېل روا دی او کنه ؟

ځواب : که غالب گمان دا وچي دغه خلک دزکوة مستحق دي يعني له دوئ سره د نصاب په اندازه شتمني (چي دزکوة اخيستلو او روکو لومانع ده) نه وه، نو هغوته زکوة ورکول روا دی . په دي شرط چي دوئ به د دغو شيانو يارو پو مالکان گرزول کيږي، که د دوئ ملک ونه گرزول شول بلکه د غسي ورباندي ولگول شول ، نو زکوة نه اداء کيږي همدا رنگه که څه پاخه کړل شي او په دوئ وخورل شي نو هم زکوة نه اداء کيږي د مسکين په ملکيت کي د پاخه شوي شي ورکول ضروري دي . (احسن الفتاوى ۴ جلد ۲۹۴ مخ)

د پيښواو فسادو هليو علائقو کي بعض خلک د نصاب خاوندان وي ؛ د مثال په ډول که د چادو کان يا کارخانه په سيلاب يا بل آفت کي له مينځه تللي ده، نو په بانک کي ساتلي شوي روپۍ ئي همدا سي روغي پاته دي، او يائي بل ځای ، کور ، ځمکه او يا بل شی وي چي د نصاب اندازه ورڅخه پوره او يا تردي هم زيات وي ؛ نو دهغه رنگه

خلک شرعاً د زکوٰۃ مستحق نه دی، اوزکوٰۃ ورباندي نه اداء کيږي. همدارنگه ډیر ځله په دغسي ځایو کې د زکوٰۃ روپیۍ یا مال اصل مستحق ته نه رسیږي بلکه غیر مستحقین یې وراخلي. نو ځکه په دغه رنگه ځایو کې احتیاط ډیر ضروري دی.

قید یا نو ته د زکوٰۃ له روپو خوراک ورکول څنگه دی؟

مسئله: نفلي صدقي قید یا نو ته ورکول روادی خو په زکوٰۃ کې تفصیل دادی چې که قیدی دنصاب خاوند نه وي او هغه د خوراک پوره مالک وگزرل شي نو زکوٰۃ اداء کيږي؛ او که ئې ابا حه خوراک وکړي د خوراک مالک ونه گرزول شو نو بیا زکوٰۃ نه اداء کيږي. ځکه چې په زکوٰۃ کې تمليک (د فقیر ملک گرزول) شرط دی. (احسن الفتاویٰ جلد ۴، ۲۹۷ مخ کې مسئل ۳ جلد ۴، ۲۰۲ مخ)

فوجي ته زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟

مسئله: که په جگړه کې کوم مسلمان عسکر (یا فوجي) زخمی شو او چاورته دهغه د ضرورت سامان د زکوٰۃ په روپو واخیست، یا ئې د زکوٰۃ روپیۍ په نغدي ډول ورکړي. نو بیا چې هر کله د دغه عسکر د حال یقیني شو چې هغه دنصاب خاوند نه دی نو زکوٰۃ اداء شوی دی او که هغه دنصاب خاوند و بیانې دې اداء شوی. ځکه چې د زکوٰۃ اداء د پاره شرط دی چې داسې یو څوک به ئې مالک گرزول کيږي چې دنصاب خاوند نه وي. (والله اعلم)

(فتاویٰ دارالعلوم جلد ۲، ۲۴۳ مخ بحواله المختار جلد ۲، ۸۵ مخ و احسن الفتاویٰ جلد ۴، ۲۸۹ مخ)

لیږلو په کرایه کې د زکوٰۃ روپیۍ لگول:

مسئله: که څوک چرته یو څه لیږي، نو دهغه کرایه (د ورلو لگښت) د زکوٰۃ له روپو څخه ورکول روانه دی، او په ورکولو سره ئې زکوٰۃ نه اداء کيږي؛ ځکه چې د زکوٰۃ اداء د پاره دا شرط دی چې فقیر ته به

بلا عوض ور کول کیري، نو دغه شرط په دغه صورت کي نشي پوره کیدای. (فتاوی رحیمه جلد ۵: ۱۵۰ مخ)

دغو حضراتو ته دزکوة ورکولو سره زکوة اداء کیري :

(۱) خپلو حقیقي (هغه چی مور او پلار دواړه ئي سره گډوي)،
علاتي (هغه چي پلار ئي سره گډ او مور گاني جلا جلاوي)،
اخيايي (هغه چي مور ئي سره یوه او پلرونه جلا جلاوي)، او رضاغي
(هغوته چي دیوي مور شیدي ئي سره خورلي وي)
ورور او خور دواړو ته زکوة ورکول روادی، همدغه رنگه
دهغو اولادو ته هم دزکوة ورکول روادی.

(۲) خپل تره (دپلار ورور یا آکا) او ترور (دپلار خور)
او دهغو اولادو ته زکوة ورکول روادی.

(۳) خپل ماما او اگوي یا خالي (دمور خور) او دهغو اولادو ته زکوة
ورکول روادی.

(۴) خپل ناسکه پلار (پلندر) او ناسکه مور (میري) او دهغو
اولادو ته زکوة ورکول روادی.

(۵) خپلي خواښي او خسر او ددوی اولادو ته زکوة ورکول روادی.

(۶) د شتمن (بډای) پلار او مور ته (چي دزکوة مستحق وي) زکوة
ورکول روادی.

(۷) د شتمن بالغ اولاد ته (چي دزکوة مستحق وي) زکوة ورکول روادی.

(۸) د شتمن میرمني ته (چي دزکوة مستحقه وي) زکوة ورکول روادی.

(۹) د شتمني میرمنی خاوند ته (چي دزکوة مستحق وي) زکوة ورکول روادی.

(۱۰) خپل زوم (دلور خاوند يا مير) او مېرور (د زوي ښځي) ته (چي د زکوة مستحق وي) زکوة ورکول روادی.

(۱۱) شاگرد خپل استاذ، او استاذان خپل شاگرد ته زکوة ورکولای شي، د شاگرد والي او استاذ والي تر اود زکوة ورکولو مانع نشي کيدای (۱۲) خاوند (مير) دخپلي ميرمني هغه اولاد ته زکوة ورکولای شي چي له بل خاوند څخه وي.

(۱۳) ميرمن دخپل خاوند هغه اولاد ته زکوة ورکولای شي (که د زکوة مستحق وي) چي دهغه له پخواني ميرمني څخه وي.

(۱۴) مسافره زکوة ورکول هغه وخت روادی چي له هغه سره په سفر کي مال نه وي، که څه هم په کور کي تر نصاب زيات مال لري.

(۱۵) نابالغ ته دهغه وخت زکوة ورکول روادی چي پلار يې د نصاب خاوند نه وي؛ که څه هم مور يې د نصاب لرونکي وي.

(۱۶) ميرمن دخپل خاوند هغه اولاد ته چي له بلې ميرمني څخه وي اود زکوة مستحق وي زکوة ورکولای شي.

(۱۷) د يو چا آمدنی سل روپۍ ده او کور هم لري خو ټول لگښت يې دري سوه روپۍ ده نو هغه ته زکوة ورکول کيدای شي، چي نور نصاب ونه لري.

(۱۸) د يو چا آمدني د لگښت د پاره کافي ده خو هغه ډير قرضدار دی او نشي کولای چي د آمدني روپۍ د قرضو اداء کولو او د کور د لگښت پوره کولو ته ورسوي، نو هغه ته هم زکوة ورکول کيدای شي.

(۱۹) زکوة هر هغه چاته ورکول کيدای شي چي ورسره تر نصاب کم مال وي؛ که څه هم هغه روغ جوړ او د گټلو وړتيا لرونکی وي.

(پورته ذکر شوي ټول که د زکوة مستحق وي نو د زکوة په روپو ورسره مرسته کيدای شي، اودوئ ته دا ويل هم ضروري نه ده چي زه دغه په زکوة کي درکوم، بلکه صرف پخپله د زکوة نيت کول ورته کافي دی)

(محمدرفعت قاسمي غفرله الله)

پورتني مسئلي له (۱) نمبر څخه بيا تر (۱۹) نمبر پوري له لاندنيو کتابو څخه راخيستلي نوي دي.

(امداد الفتاوى ۳ جلد ۱۲ مخ)

(فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۲۳۷، ۲۳۸ مخ، ۱۹۲ مخ، ۲۴۵ مخ، ۲۴۶ مخ

۲۹۲، ۲۹۰ مخ، ۲۷۹ مخ، ۲۸۹ مخ)

(فتاوى محموديه ۱۳ جلد ۹۵ مخ، ۱۰۲ مخ)

(احسن الفتاوى ۴ جلد ۱۲۹ مخ)

(فتاوى عالمکيري ۴ جلد ۳۹، ۴۰ مخ)

(کتاب الفقه ۱ جلد ۱۰۱۴ مخ)

(طحطاوي ۴۱۹ مخ)

(هداياه ۱ جلد ۲۰۵ مخ)

(آب کي مسائل اور ان کاحل ۳ جلد ۳۹۴ مخ)

دغو حضراتو ته د زکوة په ورکولو سره زکوة نه اداء کيږي؟

(۱) خپل پلار او خپلي مور ته د زکوة په ورکولو سره زکوة نه اداء کيږي.

همدغه حکم د نيکه او آنا تر هغو پورته نيکه گانو او آنا گانو دى.

هغه که دمور له خوا وي که د پلار.

(۲) دخپل حقيقي زوى زوى (المسى) اولور (المسى) او

کړوسو او دهغو اولادو ته زکوة ورکول روانه دى.

(۳) خپلي مور، اود مور مور (آنا) او پلار (نيکه) اودهغو پلرونوته تراخيره زکوة ورکول روانه دی.

(۴) دخپلي حقيقي لور او لادو (لمسو او لمسيانو) اودهغو اولادوته بيا تراخيره زکوة ورکول روانه دی.

(۵) د خاوند زکوة ميرمني ته، اود ميرني زکوة خاوند ته ورکول روانه دی.

(۶) داسي مطلقي ميرمني ته چي په عده کي وي، دهغي د خاوند دپاره هغي ته زکوة ورکول ناروادی.

(۷) د شتمن نابالغو محتاجانو ماشومانوته زکوة ورکول ناروادی.

(۸) د شتمني کونډي (چي دنصاب لرونکي وي) نابالغو ماشومانوته زکوة ورکول ناروادی.

(۹) د مدرسي او ستاذ او د مسجد امام ته زکوة په تنخواه کي ورکول ناروادی.

(۱۰) د حضور صلی الله عليه وسلم کورنۍ والو (سیدانو) ته زکوة ورکول روانه دی، که له دوۍ څخه څوک غريب شي نو بايد له بلي لاري ورسره مرسته وشي.

(۱۱) شتمن (دنصاب خاوند) ته زکوة ورکول روانه دی.

(۱۲) د زکوة روپۍ د مدرسي، مسجد، عبادتخاني، مسافر خاني، يتيمخاني، بنسټونځۍ شاه راه په جوړولو، اود ځاگانو او وياړلو په کندلو کي لگول روانه دی.

(۱۳) د زکوة روپۍ د مړي په کفن لگول، او يا د هديرې دپاره ورباندي ځمکه اخيستل روانه دی.

(۱۴) هغه ټول صورتونه چي پکښي زکوة د چا ملک نه گرزي د زکوة مصارف (لگښت ځايونه) نه دي په پورتنیو

۱۴ مسئلو کي ته لاندې کتابو څخه استفاده شوي ده:

- (معارف القرآن ۴ جلد ۴۱۲ مخ)
 (فتاویٰ دارالعلوم ۲ جلد ۲۱۲ مخ ۲۱۳ مخ ۲۳۸ مخ ۲۹۲ مخ ۲۸۲ مخ ۳۹ مخ)
 (احسن الفتاویٰ ۴ جلد ۳۲۹ مخ ۴۲۹ مخ)
 (کتاب الفقہ ۱ جلد ۱۰۴ مخ)
 (درمختار ۱ جلد ۱۴۱ مخ)
 (فتاویٰ محمودیہ ۱۳ جلد ۸۷ مخ)
 (آپ کی مسائل او ان کا حل: ۳ جلد ۵۰۴ مخ ۳۹۰ مخ)
 (عالمگیری ۴ جلد ۳۹ مخ)
 (امداد مسائل زکوٰۃ ۷۲ مخ ۷۲ مخ)

د قرضوبه نوم زکوٰۃ ورکول څنگه دی؟

پوښتنه: یو مستحق ته زکوٰۃ ورکونکي په څه وجه وویل چي دغه روپی قرض درواخله، او حال داؤچي د زکوٰۃ په نیت ئي ورکړي وي او د بیا غوښتلو امید ئي نه لاره نو آیا زکوٰۃ به ئي اداء شوی وي او کنه؟
 ځواب: په پورتنی صورت کي چي زکوٰۃ ورکونکي د زکوٰۃ په نیت دغه روپی مستحق ته ورکړي دي او بیاني دعوی نه لري، خو مستحق ته ئي د قرضو ویلي دي، دهغه زکوٰۃ اداء شوی ی. په فتاویٰ عالمگیری کي لیکلي دي چي که مسکین ته په زکوٰۃ کي ورکوم، نو دپه ډول هبه کړي او خپل نیت ئي داؤچي دغه زه مسکین ته په زکوٰۃ کي ورکوم، نو د هغه زکوٰۃ اداء شوی دی. (فتاویٰ رحیمه ۳ جلد ۱۱۲ مخ بحواله عالمگیری ۱ جلد ۲۷۱ مخ)

مسئله: زید بکر ته سل روپی د زکوٰۃ په نیت ورکړي، خوله دي امله ئي ورته د زکوٰۃ نوم یاد نه کړي چي د زکوٰۃ اخیستل عیب گڼل کیدی، او ورته وئې ویل چي ته په دغورو پوځپل کار کوه، هرکله چي

تاته خدای جل جلاله در کړې هغه وخت ئې بیاماته را کړه دوه کاله وروسته بکر بیرته هغه روپی زیږته ورکړې، نو زیږته دهغور وپوځیستل روانه دی ځکه چې زیږه خو په زکوة کې ورکړې وي بلکه پري لازمه ده چې بیرته ئې بکرته ورکړې. که بکرته ئې دانشواي ویلای چې هغه خوما زکوة درکړی ؤ، نو بیادي ورته ووايي چې ماقرض درته وبخښلی اویادي بیرته دتحفي یا هدی په ډول ورکړې. (احسن الفتاوی ۴ جلد ۲۲۴ مخ و فقه الزکوة ۲ جلد ۲۲۹ مخ)

د زکوة روپی په کوم بل عنوان غریب ته ورکول :

پوښتنه: آیا د زکوة ورکول پړوخت مستحق ته دا ویل چې دغه زکوة دي ضروري ده او کنه؟

خواب: د زکوة ورکول په وخت دا ویل ضروري نه دی چې دا زکوة دی، صرف هغه نیت هم ورته کافی دی چې د زکوة ورکونکي په زړه کې دی، همدارنگه که مستحق ته دا ویل شي چې دغه تحفه ده یا هدی ده خونیت ئې د زکوة وي نو هم زکوة اداء کيږي. (فتاوی رجبیه ۲ جلد ۴۲ مخ و غفر الخلقه ۴ جلد ۴۵ مخ)

مسئله: د چاورو غریب دی، د نصاب مالک نه دی (یعني اوه نیمې تولي سره زیاده پنځوس نیمې تولي سپین زریاد هغو قیمت ورسره نشته) نو هغه کولای شي زکوة ورکړي. (شامي ۲ جلد)

مسئله: کولای شئ چې د زکوة روپی ورور، وریندازي او بچوته د تحفي، هبي، عید مبارکي او شاباسی په نمونو ورکړئ (په دي شرط چې مستحق وي او نیت مو د زکوة وي) (فتاوی عالمگیری ۱۷۹ جلد ۱۷۹ مخ و فتاوی رجبیه ۵ جلد ۱۵۲ مخ)

مسئله: د زکوة مستحق هغه څوک دی چې ورسره تر حاجت اصلي او ضروري زیات دوه مره څه نه وي چې قیمت ئې له دوه پنځوس نیمو تولو سپینو زرو سره برابر شي. دغه رنگه څوک که د زکوة

ايستلو ته مجبور شو، نو ايستى ئى شي. كه زكوة ايستونكي ته داويل چي دا زكوة دى د حال او وخت په لحاظ مناسب نه ويا زكوة اخيستل بد گڼل كيدل نو د تحفي او هديي په نوموهم ورته وركول كيداى شي. خود هغه چا تحقيق چي دا يي معلومه نه وي چي زكوة حق دار دى او كه نه بايد په پټ ډول وشي. (فتاوى رحبيه ۵ جلد ۱۲۲ مخ).

مسئله: خپلو خپلوانو او دهغو ماشومانو، او يابل هغه مستحق ته چي دڅه شي د زيري خبر ئي را وړى وي انعام او شاباسي په ډول زكوة وركول روا دى (په دې شرط چي د زكوة په نيت وركړل شي) دغه رنگه كه دعيد، بنسې شپي او نور وړوځو خوشحالي په مناسبت مستحقينو ته د زكوة په نيت څه وركړل شي نو زكوة اداء كيږي. (فتاوى عالمگيري ۴ جلد ۴۱ مخ).

مسئله: كه يو چا بل چاته ظاهراً انعام په نوم څه وركړل، خو نيت ئي د زكوة وپكښي، نو هم زكوة ئي د اء شوى دى. (بهشتي زيور ۳ جلد ۲۸ مخ بحواله شرح الفتاوى جلد ۱۴۲ مخ).

مسئله: چاته چي زكوة وركول كيږي هغه ته د دې وړ بنسول ضروري نه دى چي دا زكوة دى، البته دا ضروري ده چي هغه بايد د زكوة له لگښت ځايونو څخه وي. (فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۹۰ مخ بحواله رد المحتار ۲ جلد ۱۲ مخ).

مسئله: خپل عزيز غريب ته هم د زكوة په وركولو كي دا ضروري نه ده چي ورته و بنسول شي چي زه تاته دغه په زكوة كي دركوم، بلكه د تحفي او هديي په نوم خپل زكاتونه او صدقي دوى ته وركړئ، ترڅو شريفو او نيكانو خلقو ته دخپلي كهترى احساس ونشي (معارف القرآن ۴ جلد ۴۱۲ مخ آپ كي مسائل ۳ جلد ۳۹۸ مخ).

مسئله: دغه رنگه خپلوانو ته په زكوة وركولو سره دوه ثوابونه گڼل كيږي يو د زكوة وركولو بل د صله رحمي. (مشكوه شريف جلد ۱۷۰ مخ فتاوى دارالعلوم ۲ جلد ۳۳۲ مخ و در مختار ۲ جلد ۲۵۲ مخ).

شتمن ته د هغه شي استعمال چي دغربي په زمانه کي په زکوة کي ورکړل شوی وي :

پوښتنه : له ماسره د زکوة اوسودروپی دي اوزمايوزوم دی چي دیرغریب
او قرضداردی نوآيازه دغه روپی هغه ته ورکولای شم اوکنه؟
او که هغه وروسته تر کور جوړولو شتمن شي، نو بیا ورته په دغه
کور کي اوسیدل روادی اوکنه؟

ځواب : که ستاسوزوم (دلورمیره) غریب وي، نو تاسو ورته خپل زکوة
ورکولای شئ او هغه په دغو روپو د کور بیا رغونه هم کولای شي، او که
هغه په نژدې راتلونکي کي یا دیروخت وروسته شتمن شي، نو هم
د دغه کور استعمال ورته روادی، ځکه چي همد اوس (د زکوة
اخیستلو په وخت) خو هغه غریب دی. (فتاوی رحیمه ۵ جلد ۱۷۱ مخ)

ایا فقیر ته په زکوة کي ورکړل شوی شی غني ته روادی؟

پوښتنه : که یو غریب ته څوک کتاب په زکوة کي
ورکړي، نو غني (شتمن) ته دارواده چي له هغه څخه کار واخلی اوکنه؟
د فتاوی رشیدی له لاندنئ مسئلي څخه د هغه نه جواز څرگندیږي.
طالبانو ته چي له کوم ځای څخه خوراک مقرروي اوله هغه ځایه ورته
راوړل کیږي د هغه خوړل د نصاب خاوند ته د طالبانو له رغبت سره سم
روادی اوکنه؟

ځواب : د طالبانو هغه خوراک چي ورته مقرردی که دواچې، لکه
زکوة، کفاري، عشا و نذر نه وي، نو غني هم کولای شي د طالبانو په
اجازه هغه له دوئ سره و خوري، خو که په هغو کي دیو دپاره خوراک
مقرروي، نو بیا کله چي هغه طالب العلم څوک د هغه مالک وگرزوي

هغه وخت بيا شتمن کولای شي هغه وځوري، په دغه خوراک کي له دوي سره گډېدل ورته صحيح نه دی. خود دي برعکس څو مدرسو لکه د یوبند، سهارنپور، مدرسه امینېسي (دیلې) د جواز فتوی ورکړي ده، نو لطفاً مو دخپل تحقیق څخه خبر کړئ.

ځواب: د فتاوی رشیدیې مسئله پر ځای اوسمه ده، که فقیر خپل د زکوة مال غني (شتمن) ته اباحت یا عاریت ورکړ نو هغه ته حلال نه دی، خو که دهغه ملکیت وگزرول شي بیا حلال دی د حضرت ابوهریره رضی الله تعالی عنه له څخه روایت شوی حدیث شریف څخه څرگندېږي چي حلالوالی په وجه د بدلون د ملکیت سره ترلاسه کېږي، نه په اباحت سره، په دغو عبارتو سر بیره په هدایه، عنایه فتح القدیر او نور وړ کتابو د فقهې شریفې کي دغه مسئله له پوره وضاحت سره راوړله شوي ده جواز ورکونکو حضراتو د فتوی ورکولو پر وخت دغو کتابو ته رجوع نه ده کړي. (احسن الفتاوی ۴ جلد ۲۲۰ مخ)

زکوة ورکونکي ته د زکوة اخیستونکي هدیه قبول څنگه دی؟
مسئله: که یو څوک له خپلوانو څخه یو چاته چي فقیر او د نصاب خاوند نه وي زکوة ورکوي؛ او بیا زکوة اخیستونکي (فقیر) هغه زکوة ورکونکي ته څه شی په هدیه کي ورکوي، نو قبول ئي روا دی. (فتاوی محمودیه ۷ جلد ۲۴۹ مخ)

د زکوة روپی که غلوواخیستي

پوښتنه: یو چا د زکوة روپی جلا په بټوه کي ایښي وي چي تر زکوة اداء کولو له مخه ورڅخه غلا شوي یا په بل ډول ضائع شوي نو دهغه زکوة اداء شوی دی او که به ئي بیا اداء کوي؟

خواب: په پورتنی صورت کي نه زکوة اداء شوی دی او نه ساقط شوی .
دوهم ځل به بیا زکوة اداء کوي. (فتاوی رحیمیه ۲ جلد ۱۴ مخ و فقه الزکوة ۲ جلد ۳۷۴ مخ)

مسئله: که هغه روپی له چاڅه ورکي شوي، اویاني یو ځای ایښي وي او هغه ځای ورڅخه ورک شوی یا غلو پتي کړي، نو د غومره روپی به دهغو پر ځای په زکوة کي ورکوي. (فتاوی دارالعلوم ۶ جلد ۹۲ مخ و فتاوی محمودیه ۱۱ جلد ۱۴۸ مخ)

د زکوة روپی، د پوستخاني یا بانک له لاري لیرل:

مسئله: د زکوة روپی د پوست خاني یا د بانکي خاني (مسودي) له لاري هم لیرل کیدای شي، ځکه چي مجبوري ده ځکه چي نه دغه رنگه بدلون څخه په زکوة باندي هیڅ اثر نه لویږي، خود پوست خاني او بانک په لگښت کي د زکوة روپی نشي لگول کیدای. (فتاوی رحیمیه ۵ جلد ۱۲۴ مخ)

مسئله: مگر د ډاکه خاني او بانک لگښت به په جلا ډول روکوي
(فتاوی دارالعلوم ۲ جلد ۳۳۵ مخ)

مسئله: د پوست له لاري د زکوة په لیرلو کي هیڅ منعه نشته صرف د مدرسې مهتمم صاحب ته ولیکي چي دا د زکوة روپی دي دي سره ستاسو زکوة اداء کیږي. (فتاوی دارالعلوم ۶ جلد ۱۰۱ مخ و فتاوی محمودیه ۷ جلد ۲۵۹ مخ)

او که موږ کوم مستحق ته زکوة لیږو نو دا ورسره مه لیکي چي دا زکوة دي، ځکه چي د زکوة په لفظ سره مستحق د شرم احساس کوي. صرف پخپله ورته د زکوة نیت وکړئ بس همدغه نیت ورته کافي دی. مگر مدرسو او ښوونځایو ته ځکه خبر ورکول ضروري دی چي دوی پوه شي او د زکوة روپی په مناسب ځای ولگوي. (مجموعه فتاوی رحیمیه ۱۱ جلد ۱۴۸ مخ)

که د پوست له لاري لیرل شوی زکوة ونه رسیدي:

مسئله: که یو چا د پوست خاني له لاري چاته د زکوة روپی ولیږلي خو هغه ونه رسیدلي، نو د زکوة لیږونکي زکوة او فطري نه دی اداء

شوی، ځکه چې ډاک خانېه د لیږونکي وکیلې ده، دهغه چاوکالت ورسره نشته چې زکوة ورلیږل کیږي. (کفایت المفتي ۴ جلد ۲۷۹ مخ)

مسئله: له رجستر او نورو څخه د نه ترلاسه کیدلو په صورت کې د زکوة د غومره برخه بیا اداء کول ضروري دی. (فتاویٰ د العزم ۲ جلد ۹ مخ بحواله الدر المنثور ۲ جلد ۳ مخ)

په زکوة کې ورکړل شوی شی بیرته اخیستل:

مسئله: که یو چاد کتابو په زکوة کې مسکینانو ته کتابونه ورکړل او بیایي په تاجرانې قیمت د دواړو په خوښه وژخه بیرته واخیستل، نو دغه بیعه (خرڅول) بالکل صحیح دی او که له نښانو او علائمو څخه دا معلومیدله چې هغه (فقیر) زما په خاطر دغه قیمت قبول کړ نو بیایي په اخیستلو کې کراهت شته. (امداد الفتاویٰ ۲ جلد ۵۷ مخ)

مسئله: تایو فقیر ته څه په زکوة کې ورکړل او هغه غوښتل چې وني پلوري، نو بهتره داده چې ته هغه ورڅخه مه اخله، ځکه چې ښایي هغه ستا مراعت ورکړي. (تعلیم الدین ۴۵ مخ و فتاویٰ محمودیه ۷ جلد ۲۵۱ مخ بحواله ابو داؤد ۱ جلد ۲۲۵ مخ)

که غیر مستحق ته زکوة ورکړل شو:

مسئله: که یو چا بل چاته په دې خیال چې دغه ډیر غریب او د زکوة مستحق دی زکوة ورکړي، خو وروسته معلومه شوه چې هغه ئې شرعي غلام یا کافر دی، نو د هغه زکوة نه دی اداء شوي ځکه چې د غلام ملکیت خودبادار (آقا) ملکیت دی، او کافر د زکوة دلگښت ځای نه دی، نو ځکه زکوة نه دی اداء شوی. او که د زکوة له ورکولو وروسته، میرمن، یا سید، هاشمي یا شتمن و، نو بیا د زکوة بیا اداء کول ضروري نه دی، ځکه چې د زکوة روپی یا مال د هغه له ملکیت څخه

وتلی اود ثواب خای ته رسیدلی دی. اودلگنست خای په ټاکلو کي چي غلطي شوي ده په هره وجه چي وي هغه ورته معاف دی.

(درمختار ۲ جلد ۹۲ مخ معارف القرآن ۴ جلد ۴۱۳ مخ وفتاوی دارالعلوم ۷ جلد ۲۲۷ مخ)

مسئله: که دزکوة ورکولو پړوخت دزکوة ورکونکي غالب گمان داؤچي

دغه نږبه دزکوة مستحق وي، نوزکوة ئي اداء کيږي. (آپ کي مسائل ۳ جلد ۳۹۸ مخ)

مسئله: که له يو چا سره داشک ؤ چي فلاني ته زه زکوة ورکوم خونه

پوهيږم چي هغه به شتمن وي او که غريب، نو ترخوچي ئي دهغه

تحقيق نه وي کړی زکوة دي نه ورکوي، او که ئي بي تحقيقه

ورکړي، نوبيا دي خپل گمان ته وگوري که غالب گمان داؤچي دغه

نفرچي مازکوة ورکړی دی غريب دی نوزکوة ئي اداء شوی دی، او که

غالب گمان ئي داؤچي هغه مالدار دی نوزکوة ئي نه دی اداء شوی

، بيا به ئي اداء کوي، او که له ورکولو وروسته معلومه شوه چي هغه

غريب دی، نوبيا ئي دراگرزولو ضرورت نشته. (شامي، امداد مسائل زکوة ۷۴ مخ)

.....

اللهم اجعل هذالي زان الآخرة واصبب سجال

عفونك على ذنوبي ومن على باصلاح عيوي

واختم بالخير اجلي واجعلني من

الاخيار المرزوقين ط آمين ...

دلاس ته راوړلو ځايونه

- ❁ په خپله مکتبه رشیدیه کویټه
- ❁ مکتبه العرفان کانسي رود کویټه
- ❁ مکتبه محمدیه کانسي رود کویټه
- ❁ مکتبه نور القرآن پښتون اباد خدايداد چوک کویټه
- ❁ اسلامي کتاب گهر ستلانتاؤن گول مسجد
- ❁ کلیم استشنرز مسلم باغ
- ❁ مکتبه نشر القرآن نعيم مارکيت قلعه سيف الله
- ❁ مکتبه عبدالعزیز ږوب
- ❁ مکتبه شاه محمد ږوب
- ❁ جديد کتب خانه وانه
- ❁ الفريدي کتب خانه خانوزني
- ❁ مکتبه محمودیه نزده اکتر نسيم کلينیک پښين
- ❁ مکتبه اسلاميه پښين
- ❁ مکتبه رشیدیه لورلاني
- ❁ مکتبه سراج الدين دکی
- ❁ طالب جنرل ستور دکی
- ❁ ضياء القرآن کتب خانه بوغره رود چمن
- ❁ مکتبه حقانيه بوغره رود چمن
- ❁ اسلامي کتب خانه تاج مير رود چمن
- ❁ مکتبه علوم اسلاميه تاج مير رود چمن
- ❁ دارالخلاص محله جنگي پيښور
- ❁ مکتبه غفاريه ارگ بازار قندهار
- ❁ مکتبه رشیدیه سنگين بازار هلمند

له اردو څخه پښتو ته د عبدالله گل (ريان) پښتو ژباړه تر چاپ لاندې کتاب

شېرک او بدعت مسلمانان

